

ੴ

सुखमणी साहिब

अध्यात्माकडे प्रवास

मराठी अनुवाद

निर्देशांक

1. सुखमणी साहिब -----	1
2. अरदास-प्रार्थना -----	157
3. आत्म्याचा मार्ग -----	161
4. प्रवासासाठी तत्वज्ञान -----	163
5. महिलांची भूमिका -----	165
6. पगडीचे महत्त्व -----	168
7. आपल्या प्रवासात नम्रता मुख्य सार -----	170

We are distributing Free Gutkas, Divine message of the Guru globally in all the major languages, To Continue this Monumental task, please donate at <https://sggsonline.com/donation>

This Sewa has been done by Sewadars & SikhBookClub.

This text is only a translation and only gives the essence of the Guru's Divine word. For a more complete understanding, please read the Gurumukhi Sri Guru Granth Sahib Ji. If any errors are noticed, please notify us immediately via email at walnut@gmail.com.

Publisher

© Sikhbookclub.com

Chino, Ca 91710

ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ ਮਃ ੫ ॥

ਗਤਤੀ ਸੁਖਮਨੀ ਮਃ ੫ ॥

ਸਲੋਕੁ ॥

ਸ਼ਲੋਕ ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ईश्वर हा एकच आहे आणि त्याला सतगुरूच्या कृपेने प्राप्त केले जाऊ शकते.

आदि गुरदे नमह ॥

मी आदिगुरूंना नमन करतो.

जुगादि गुरदे नमह ॥

मी युगाच्या आरंभाच्या आधी असलेल्या गुरूला नमन करतो.

सतिगुरदे नमह ॥

मी सतगुरूंना नमस्कार करतो.

ਸ੍ਰੀ ਗੁਰਦੇਵਏ ਨਮਹ ॥੧॥

मी श्री गुरुदेवजींना नमस्कार करतो. १॥

ਅਸਟਪਦੀ ॥

अष्टपदी:

ਸਿਮਰਉ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸੁਖੁ ਪਾਵਉ ॥

परमेश्वराचे नामस्मरण करा आणि नामस्मरण करून सुख प्राप्त करा.

ਕਲਿ ਕਲੇਸ ਤਨ ਮਾਹਿ ਮਿਟਾਵਉ ॥

या शरीरातील सर्व चिंता आणि दुःख दूर करा.

ਸਿਮਰਉ ਜਾਸੁ ਬਿਸੁੰਭਰ ਏਕੈ ॥

जो संपूर्ण सृष्टीचे रक्षण करतो आपण चिंतन केले पाहिजे.

ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਅਗਨਤ ਅਨੇਕੈ ॥

असंख्य लोक परमेश्वराच्या अनेक नामांचा जप करतात.

ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਸੁਧਾਖਰ ॥

वेद, पुराण आणि स्मृती,

कीने राम नाम इक आखर ॥

हे परमेश्वराच्या नावाच्या एका अक्षराने बनलेले आहे.

किनका ऐक जिसु जीअ बसावै ॥ ता की महिमा गनी न आवै ॥

ज्याच्या हृदयात परमेश्वराचे नाम थोडेसेही वास करते, त्याचा महिमा शब्दात व्यक्त करता येत नाही.

कांभी ऐकै दरस तुहारै ॥ नानक उन सँगि मेहि उपायै ॥१॥

हे परमेश्वरा ! ज्यांना तुझ्या दर्शनाची इच्छा आहे त्यांच्या सहवासात मला ठेऊन माझाही उद्धार करा.

सुखमनी सुख अंमृत पृष्ठ नाम ॥

सुखमणी हे परमेश्वराचे अमृतरूपी नाम आहे.

भगत जना कै मनि बिस्राम ॥ रगाउ ॥

आणि हे अमृतरूपी नाव त्याच्या खऱ्या भक्तांच्या हृदयात राहते.। रहाउ ॥

पृष्ठ कै सिमरनि गारडि न बसै ॥

परमेश्वराचे नामस्मरण करून, एखाद्याला जन्म आणि मृत्यूच्या चक्रातून मुक्त केले जाते.

पृष्ठ कै सिमरनि दुख जमु नसै ॥

परमेश्वराच्या नामस्मरणाने दुःख आणि मृत्यूचे भय नाहीसे होते.

पृष्ठ कै सिमरनि कालु परहरै ॥

परमेश्वराच्या नामस्मरणाने मृत्यूही दूर राहतो.

पृष्ठ कै सिमरनि दुसमनु टरै ॥

परमेश्वराच्या नामस्मरणाने शत्रू सुद्धा कमी होतात.

पृष्ठ सिमरत कहु बिखनु न लारै ॥

परमेश्वराचे नामस्मरण केल्याने मनुष्याच्या जीवनात कोणतीही अडचण येत नाही.

पृष्ठ कै सिमरनि अनदिनु जारै ॥

परमेश्वराचे नामस्मरण केल्याने मनुष्य नेहमीच दुर्गुणांपासून आणि ऐहिक प्रलोभनांपासून सावध राहतो.

पृष्ठ कै सिमरनि भुति न बिआपै ॥

परमेश्वराचे नामस्मरण केल्याने मनुष्यावर भीतीचा परिणाम होत नाही.

ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਦੁਖੁ ਨ ਸੰਤਾਪੈ ॥

परमेश्वराचे नामस्मरण केल्याने आपल्यावर दुःख व त्रास होत नाही.

ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਸਿਮਰਨੁ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ॥

परमेश्वराच्या स्मरणाने संतांचा सहवास प्राप्त होतो.

ਸਰਬ ਨਿਧਾਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ॥੨॥

हे नानक! जगातील सर्व संपत्ती परमेश्वराच्या प्रीतीत आहेत. ॥ २ ॥

ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਰਿਧਿ ਸਿਧਿ ਨਉ ਨਿਧਿ ॥

परमेश्वराचे स्मरण करण्यात रिद्धी, सिद्धी आणि नऊ प्रकारचा खजिना आहेत.

ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਗਿਆਨੁ ਧਿਆਨੁ ਤਤੁ ਬੁਧਿ ॥

परमेश्वराचे नामस्मरण केल्यानेच मनुष्याला ज्ञान, ध्यान, दिव्य दृष्टी आणि बुद्धी यांचे सार प्राप्त होते.

ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਜਪ ਤਪ ਪੂਜਾ ॥

परमेश्वराचे नामस्मरण करणे म्हणजेच त्याची तपश्चर्या आणि उपासना करणे होय.

ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਬਿਨਸੈ ਦੂਜਾ ॥

परमेश्वराचे नामस्मरण केल्याने द्वैतभाव नाहीसा होतो.

ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਤੀਰਥ ਇਸਨਾਨੀ ॥

परमेश्वराचे नामस्मरण केल्याने तीर्थयात्रा केल्याचे फळ मिळते.

ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਦਰਗਹ ਮਾਨੀ ॥

परमेश्वराचे नामस्मरण केल्याने मनुष्याला त्याच्या दरबारात आदर प्राप्त होतो.

ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਹੋਇ ਸੁ ਭਲਾ ॥

परमेश्वराचे नामस्मरण केल्याने मनुष्य त्याची इच्छा गोड (चांगली) समजतो.

ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਸੁਫਲ ਫਲਾ ॥

परमेश्वराच्या नामस्मरणाने मनुष्य जीवनाचे सर्वोच्च ध्येय साध्य करण्यात यशस्वी होतो.

ਸੇ ਸਿਮਰਹਿ ਜਿਨ ਆਪਿ ਸਿਮਰਾਏ ॥

फक्त तेच व्यक्ती त्या परमेश्वराचे नामस्मरण करतात, ज्याला तो असे करण्यास प्रेरित करतो.

ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੈ ਲਾਗਉ ਪਾਏ ॥੩॥

हे नानक! परमेश्वराचे नामस्मरण करणाऱ्या त्या महापुरुषांच्या चरणांना मी स्पर्श करतो. ॥३॥

ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਸਿਮਰਨੁ ਸਭ ਤੇ ਉਚਾ ॥

ਪਰਮੇਸ਼ਵਰਾਚੇ ਨਾਮਸਮਰਣ ਹੇ ਸਰਵ ਕਰਮਪੈਕੀ ਸਰਵੋੱਚ ਆਹੇ.

ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਉਧਰੇ ਮੁਚਾ ॥

ਪਰਮੇਸ਼ਵਰਾਚੇ ਨਾਮਸਮਰਣਾਨੇ ਅਨੇਕ ਜੀਵਾਂਚਾ ਤਫ਼ਦਾਰ ਹੋਤੀ.

ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਬੁਝੈ ॥

ਪਰਮੇਸ਼ਵਰਾਚਾ ਨਾਮਸਮਰਣਾਨੇ ਮਨੁੱਖਾਚੀ ਤਹਾਨ ਸਮਤੇ.

ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਸੁਝੈ ॥

ਪਰਮੇਸ਼ਵਰਾਚਾ ਨਾਮਸਮਰਣਾਨੇ ਸਰਵ ਕਾਹੀ ਸਪਸ਼ਟ ਹੋਤੇ.

ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਨਾਹੀ ਜਮ ਤ੍ਰਾਸਾ ॥

ਪਰਮੇਸ਼ਵਰਾਚੇ ਸਮਰਣ ਕੇਲਿਆਨੇ ਧਮਾਚੇ (ਮ੍ਰਤ੍ਯੂਚੇ) ਭਯ ਨਾਹੀਸੇ ਹੋਤੇ.

ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਪੂਰਨ ਆਸਾ ॥

ਪਰਮੇਸ਼ਵਰਾਚੇ ਨਾਮਸਮਰਣ ਕੇਲਿਆਨੇ ਮਨੁੱਖਾਚਾ ਸਰਵ ਇੱਚਾ ਪੂਰਨ ਹੋਤਾਤ.

ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਮਨ ਕੀ ਮਲੁ ਜਾਇ ॥

ਪਰਮੇਸ਼ਵਰਾਚੇ ਨਾਮਸਮਰਣ ਕੇਲਿਆਨੇ ਮਨੁੱਖਾਚਾ ਮਨਾਤੂਨ ਦੁਰ੍ਗੁਣਾਂਚੀ ਘਾਣ ਕਾਫ਼ੂਨ ਟਾਕਲਾ ਜਾਤੀ.

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਰਿਦ ਮਾਹਿ ਸਮਾਇ ॥

ਆਹਿ ਪਰਮੇਸ਼ਵਰਾਚਾ ਨਾਮਾਚੇ ਅਮ੍ਰਿਤ ਹ੍ਰਦਯਾਤ ਲੀਨ ਹੋਤੇ.

ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਬਸਹਿ ਸਾਧ ਕੀ ਰਸਨਾ ॥

ਪ੍ਰਯ ਪਰਮੇਸ਼ਵਰ ਆਪਲਾ ਸੰਤਾਂਚਾ ਜਿਥੇਵਰ ਵਾਸ ਕਰਤੀ.

ਨਾਨਕ ਜਨ ਕਾ ਦਾਸਨਿ ਦਸਨਾ ॥੪॥

ਹੇ ਨਾਨਕ! ਮੀਂ ਤੁਝਾ ਭਕਤਾਚਾ ਸੇਵਕਾਚਾ ਸੇਵਕ ਆਹੇ. ॥ ੪ ॥

ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸੇ ਧਨਵੰਤੇ ॥

ਜੇ ਲੋਕ ਪ੍ਰੇਮ ਆਹਿ ਭਕਤੀਨੇ ਪਰਮੇਸ਼ਵਰਾਚੇ ਨਾਮਸਮਰਣ ਕਰਤਾਤ ਤੇ ਆਧਿਆਤਮਿਕਰਿਤਾ ਸ਼੍ਰੀਮੰਤ ਆਹੇਤ.

ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸੇ ਪਤਿਵੰਤੇ ॥

ਜੇ ਪਰਮੇਸ਼ਵਰਾਚੇ ਨਾਮਸਮਰਣ ਕਰਤਾਤ, ਤੇਚ ਲੋਕ ਆਦਰਣੀਯ ਅਸਤਾਤ.

ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸੇ ਜਨ ਪਰਵਾਨ ॥

ਜੇ ਪਰਮੇਸ਼ਵਰਾਚੇ ਨਾਮਸਮਰਣ ਕਰਤਾਤ ਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ਵਰਾਚਾ ਦਰਬਾਰਾਤ ਸਵੀਕਾਰਲੇ ਜਾਤਾਤ.

ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਮੇ ਪੁਰਖ ਪ੍ਰਧਾਨ ॥

ਜੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਾਚੇ ਨਾਮਸਮਰਣ ਕਰਤਾਤ ਤੇ ਜਗਾਤ ਪ੍ਰਸਿद्ध ਹੋਤਾਤ.

ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸਿ ਬੇਮੁਹਤਾਜੇ ॥

ਜੇ ਭਕਤੀਨੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਾਚੇ ਨਾਮਸਮਰਣ ਕਰਤਾਤ ਤੇ ਇਤਰਾਂਵਰ ਅਵਲੰਬੂਨ ਨਸਤਾਤ.

ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸਿ ਸਰਬ ਕੇ ਰਾਜੇ ॥

ਜੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਾਚੇ ਨਾਮਸਮਰਣ ਕਰਤਾਤ ਤੇ ਸਰਵਾਂਚੇ ਸਮ੍ਰਾਟ ਅਸਤਾਤ.

ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਮੇ ਸੁਖਵਾਸੀ ॥

ਜੇ ਲੋਕ ਪ੍ਰੇਮ ਆਧਿ ਭਕਤੀਨੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਾਚੇ ਨਾਮਸਮਰਣ ਕਰਤਾਤ ਤੇ ਸ਼ਾਂਤਤੇਤ ਰਾਹਤਾਤ.

ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸਦਾ ਅਬਿਨਾਸੀ ॥

ਜੇ ਲੋਕ ਪ੍ਰੇਮ ਆਧਿ ਭਕਤੀਨੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਾਚੇ ਨਾਮਸਮਰਣ ਤ੍ਯਾਂਨਾ ਜਨਮ ਆਧਿ ਮ੍ਰਤ੍ਯੂਚ੍ਯਾ ਚਕ੍ਰਾਂਪਾਸੂਨ ਮੁਕਤ ਕੇਲੇ ਜਾਤੇ.

ਸਿਮਰਨ ਤੇ ਲਾਗੇ ਜਿਨ ਆਪਿ ਦਇਆਲਾ ॥

ਜ੍ਯਾਂਚ੍ਯਾਵਰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਕ੍ਰਪਾ ਕਰਤੋ ਤੇਚ ਲੋਕ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਾਚੇ ਨਾਮਸਮਰਣ ਕਰਤਾਤ.

ਨਾਨਕ ਜਨ ਕੀ ਮੰਗੈ ਰਵਾਲਾ ॥੫॥

ਹੇ ਨਾਨਕ! ਮੀ ਫਕਤ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਾਚ੍ਯਾ ਸੇਵਕਾਂਚ੍ਯਾ ਚਰਣਾਤੀਲ ਧੂਲ ਮਾਗਤੋ. ॥੫॥

ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਮੇ ਪਰਉਪਕਾਰੀ ॥

ਜੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਾਚੇ ਨਾਮਸਮਰਣ ਕਰਤਾਤ, ਅਸੇ ਲੋਕ ਪਰੋਪਕਾਰੀ ਬਨਤਾਤ.

ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਤਿਨ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੀ ॥

ਜੇ ਲੋਕ ਪ੍ਰੇਮ ਆਧਿ ਭਕਤੀਨੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਾਚੇ ਨਾਮਸਮਰਣ ਕਰਤਾਤ ਤ੍ਯਾਂਨਾ ਮੀ ਮਾਝੇ ਜੀਵਨ ਕਾਧਮਚੇ ਸਮਰਪਿਤ ਕਰਤੋ.

ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਮੇ ਮੁਖ ਸੁਹਾਵੇ ॥

ਜੇ ਲੋਕ ਪ੍ਰੇਮ ਆਧਿ ਭਕਤੀਨੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਾਚੇ ਨਾਮਸਮਰਣ ਕਰਤਾਤ ਤ੍ਯਾਂਚੇ ਚੇਹਰੇ ਸੁੰਦਰ ਅਸਤਾਤ.

ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਤਿਨ ਸੂਖਿ ਬਿਹਾਵੈ ॥

ਜੇ ਲੋਕ ਪ੍ਰੇਮ ਆਧਿ ਭਕਤੀਨੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਾਚੇ ਨਾਮਸਮਰਣ ਕਰਤਾਤ ਤੇ ਆਪਲੇ ਜੀਵਨ ਸੁਖਪ੍ਰਵਕ ਜਗਤਾਤ.

ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਤਿਨ ਆਤਮੁ ਜੀਤਾ ॥

ਜੇ ਲੋਕ ਪ੍ਰੇਮ ਆਧਿ ਭਕਤੀਨੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਾਚੇ ਨਾਮਸਮਰਣ ਕਰਤਾਤ ਤੇ ਤ੍ਯਾਂਚ੍ਯਾ ਮਨਾਵਰ ਵਿਜਧ ਮਿਲਵਤਾਤ.

ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਤਿਨ ਨਿਰਮਲ ਰੀਤਾ ॥

ਜੇ ਲੋਕ ਪ੍ਰੇਮ ਆਧਿ ਭਕਤੀਨੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਾਚੇ ਨਾਮਸਮਰਣ ਕਰਤਾਤ ਤ੍ਯਾਂਚੇ ਜੀਵਨ ਆਧਿ ਆਚਰਣ ਸੁਧ

होते.

ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਤਿਨ ਅਨਦ ਘਨੇਰੇ ॥

ਜੇ लोक प्रेम आणि भक्तीने परमेश्वराचे नामस्मरण करतात त्यांना अनेक सुख आणि आनंद प्राप्त होतात.

ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਬਸਹਿ ਹਰਿ ਨੇਰੇ ॥

जेलोक प्रेम आणि भक्तीने परमेश्वराचे नामस्मरण करतात ते परमेश्वराच्या जवळ राहतात.

ਸੰਤ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਅਨਦਿਨੁ ਜਾਗਿ ॥

संतांच्या कृपेने तो रात्रंदिवस जागृत राहतो.

ਨਾਨਕ ਸਿਮਰਨੁ ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ॥੬॥

हे नानक! परमेश्वराचे नामस्मरण करण्याची देणगी नशिबानेच मिळते. ॥६॥

ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਕਾਰਜ ਪੂਰੇ ॥

परमेश्वराच्या नामस्मरणाने सर्व कार्य पूर्ण होतात.

ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਕਬਹੂ ਨ ਝੂਰੇ ॥

परमेश्वराचे नामस्मरण केल्याने व्यक्ती कधीही चिंता आणि संकटांना बळी पडत नाही.

ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਹਰਿ ਗੁਨ ਬਾਨੀ ॥

परमेश्वराचे नामस्मरण करून मनुष्य परमेश्वराची स्तुती करतो.

ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਨੀ ॥

परमेश्वराचे स्मरण केल्याने मनुष्य सहज परमेश्वरात लीन होतो.

ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਨਿਹਚਲ ਆਸਨੁ ॥

परमेश्वराच्या नामस्मरणाने त्याला अचल आसन प्राप्त होते.

ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਕਮਲ ਬਿਗਾਸਨੁ ॥

परमेश्वराचे स्मरण केल्याने माणसाचे हृदय प्रसन्न होते.

ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਅਨਹਦ ਝੁਨਕਾਰ ॥

परमेश्वराच्या स्मरणातून दैवी स्तोत्र सर्व दिशांनी गुंजतात.

ਸੁਖੁ ਪ੍ਰਭ ਸਿਮਰਨ ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰ ॥

परमेश्वराचे स्मरण केल्याने मनुष्याच्या आनंदाला अंत नाही.

सिमरहि मे जिन जिन कहु पूड मडिआ ॥

ज्या जीवांना परमेश्वराचा वरदहस्त आहे, ते त्याचे स्मरण करत राहतात.

नानक तिन जिन सरनी पडिआ ॥७॥

हे नानक! (केवळ भाग्यवान) परमेश्वराचे स्मरण करणाऱ्यांचा आश्रय घेतो. ॥ ७ ॥

हरि सिमरनु करि भगत पूगटाये ॥

परमेश्वराचे स्मरण केल्याने भक्त जगात लोकप्रिय होतात.

हरि सिमरनि लगि बेद उपाये ॥

परमेश्वराच्या स्मरणात सहभागी होऊन वेद (धार्मिक ग्रंथ इ.) निर्माण झाले.

हरि सिमरनि भये सिध जती दाये ॥

परमेश्वराच्या नामस्मरणाने मनुष्य परिपूर्ण, ब्रह्मचारी आणि दानशूर बनतो.

हरि सिमरनि नीच चहु कुंठ जाये ॥

परमेश्वराच्या नामस्मरणाने नम्र पुरुष सर्व दिशांनी प्रसिद्ध झाले.

हरि सिमरनि पारी सड पारना ॥

परमेश्वराच्या नामस्मरणाने संपूर्ण पृथ्वी टिकून आहे.

सिमरि सिमरि हरि कारन करना ॥

हे जिज्ञासू! सृष्टीचा निर्माता परमेश्वराचे नेहमी स्मरण कर.

हरि सिमरनि कीरि सगल अकारा ॥

परमेश्वराने आपल्या स्मरणासाठी सृष्टीची निर्मिती केली आहे.

हरि सिमरन मरि आपि निरंकारा ॥

ज्या ठिकाणी परमेश्वराचे नामस्मरण होते, त्या ठिकाणी स्वतः निरंकार उपस्थित असतो.

करि किरपा जिसु आपि बुझाडिआ ॥

हे नानक! परमेश्वर ज्या मनुष्यावर कृपा करून त्याचे नामस्मरण करण्यासाठी आशीर्वाद देतो,

नानक गुरमुखि हरि सिमरनु तिन पाडिआ ॥८॥१॥

गुरूच्या माध्यमातून अशा व्यक्तीला परमेश्वराचे नामस्मरण करण्याचे वरदान मिळते. ॥ ८ ॥ १ ॥

सलेकु ॥

श्लोक ॥

ਦੀਨ ਦਰਦ ਦੁਖ ਭੰਜਨਾ ਘਟਿ ਘਟਿ ਨਾਥ ਅਨਾਥ ॥

ਹੇ ਗਰੀਬਾਂच्या दुःखाचा नाश करणाऱ्या परमेश्वरा! हे सर्व शरीरात सर्वव्यापी असलेल्या परमेश्वरा. हे अनाथांचे स्वामी!

ਸਰਣਿ ਤੁਮਾਰੀ ਆਇਓ ਨਾਨਕ ਕੇ ਪ੍ਰਭ ਸਾਥ ॥੧॥

हे परमेश्वरा! मी (नानक) गुरुंकडून मार्गदर्शन घेतल्यानंतर तुमच्या आश्रयस्थानात आलो आहे. तुम्ही नेहमी माझ्यासोबत राहा. ॥ १ ॥

ਅਸਟਪਦੀ ॥

अष्टपदी:

ਜਹ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਸੁਤ ਮੀਤ ਨ ਭਾਈ ॥

जिथे आपल्याला मदत करण्यासाठी आई, वडील, मुले, मित्र किंवा भावंड नाहीत.

ਮਨ ਊਹਾ ਨਾਮੁ ਤੇਰੈ ਸੰਗਿ ਸਹਾਈ ॥

तेथे हे माझ्या मना! परमेश्वराचे नाव तुझी मदत व आधार म्हणून तुमच्याबरोबर असेल.

ਜਹ ਮਹਾ ਭਇਆਨ ਦੂਤ ਜਮ ਦਲੈ ॥

जिथे भयंकर यमदूत तुला चिरडण्याचा प्रयत्न करतात,

ਤਹ ਕੇਵਲ ਨਾਮੁ ਸੰਗਿ ਤੇਰੈ ਚਲੈ ॥

तेथे फक्त परमेश्वराचे नाव तुमच्याबरोबर जाईल.

ਜਹ ਮੁਸਕਲ ਹੋਵੈ ਅਤਿ ਭਾਰੀ ॥

जेथे अत्यंत कठीण परिस्थिती असेल,

ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮੁ ਖਿਨ ਮਾਹਿ ਉਧਾਰੀ ॥

तेथे परमेश्वराचे नाम क्षणात तुमचे रक्षण करेल.

ਅਨਿਕ ਪੁਨਹਚਰਨ ਕਰਤ ਨਹੀ ਤਰੈ ॥

अनेक धार्मिक विधी करूनही माणूस त्याच्या पापांपासून मुक्त होत नाही.

ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮੁ ਕੋਟਿ ਪਾਪ ਪਰਹਰੈ ॥

पण परमेश्वराच्या नामाने लाखो पापांचा नाश होतो.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਮਨ ਮੇਰੇ ॥

हे माझ्या मना ! गुरुंच्या सहवासात राहून परमेश्वराचे नामस्मरण करा.

ਨਾਨਕ ਪਾਵਹੁ ਸੁਖ ਘਨੇਰੇ ॥੧॥

हे नानक! या प्रकारे तुम्हांला खूप आनंदाची प्राप्ती होईल. ॥१॥

ਸਗਲ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਕੇ ਰਾਜਾ ਦੁਖੀਆ ॥

ਸਰਵ ਜਗਾਚਾ ਰਾਜਾ (ਮਨੁष्य ਅਸ਼੍ਰਮ) ਦੁःਖੀ आहे.

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਹੋਇ ਸੁਖੀਆ ॥

परंतु परमेश्वराच्या नावावर मनन केल्याने एखाद्याला शांती प्राप्त होते.

लाख करेरी बंधु न परै ॥

माणूस लाखोंच्या बंधनात अडकला तरी (अजूनही)

हरि कानामु जपत निसतै ॥

परमेश्वराच्या नामस्मरणाने तो मुक्त होतो.

अनिक भाँझि रंगि तख न बुझावै ॥

संपत्तीचे अपार सुख माणसाची तहान भागवू शकत नाही. (परंतु)

हरि कानामु जपत आयावै ॥

परमेश्वराच्या नामस्मरणाने तो तृप्त होतो.

जिह मारगि इहु जात इकेला ॥

ज्या मार्गावर (यम) जीव एकटा चालतो,

उह हरि नामु सँगि रेत सुहेला ॥

तिथे परमेश्वराचे नामस्मरण हे सुखदायक असते.

ऐसा नामु मन सदा धियाँझै ॥

हे माझ्या मना ! परमेश्वराचे असे नाव नेहमी लक्षात ठेवा,

नानक गुरुमुखि परम गति पाँझै ॥२॥

हे नानक! परमेश्वराच्या नामाचे स्मरण करून गुरूंचा आश्रय घेतल्याने परम स्थिती प्राप्त होते. ॥

२॥

हुँट नही कौटि लख बाही ॥

जिथे लाखो शस्त्रे असूनही माणूस मुक्त होऊ शकत नाही,

नामु जपत उह पारि पराही ॥

तिथे नामस्मरणाने माणसाला मोक्ष प्राप्त होतो.

अनिक बिअन जह आँझै सँझै ॥

जिथे अनेक संकटे येतात आणि माणसाचा नाश करतात.

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਤਤਕਾਲ ਉਧਾਰੈ ॥

तेथे परमेश्वराचे नाम त्वरित त्याचे रक्षण करते.

अनिक् जेनि जन्मै मरि जाम ॥

असंख्य योनीमध्ये लोक जन्माला येतात आणि मरतात.

नाम जपत पावै बिसम ॥

परमेश्वराच्या नामस्मरणाने त्याला सुख प्राप्त होते.

ਹਉ ਮੈਲਾ ਮਲੁ ਕਬਹੂ ਨ ਧੋਵੈ ॥

अहंकाराने ग्रासलेला माणूस ही घाण कधीही धुवू शकत नाही.

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਕੋਟਿ ਪਾਪ ਖੋਵੈ ॥

(परंतु) परमेश्वराच्या नामाने लाखो पापांचा नाश होतो.

ਐਸਾ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਮਨ ਰੰਗਿ ॥

हे माझ्या मना! परमेश्वराच्या अशा नामांचे प्रेमाने स्मरण करा.

ਨਾਨਕ ਪਾਈਐ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ॥੩॥

हे नानक! संतांच्या संगतीनेच परमेश्वराचे नाम प्राप्त होते. ॥३॥

ਜਿਹ ਮਾਰਗ ਕੇ ਗਨੇ ਜਾਹਿ ਨ ਕੋਸਾ ॥

जीवनाच्या प्रवासाचा जो मार्ग आपल्याला मोजता येत नाहीत,

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਊਹਾ ਸੰਗਿ ਤੇਸਾ ॥

तेथे परमेश्वराचे नाव तुमच्यासोबत आहे.

ਜਿਹ ਪੈਡੈ ਮਹਾ ਅੰਧ ਗੁਬਾਰਾ ॥

जीवनाच्या प्रवासात जेथे अज्ञानाचा अंधार आहे,

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਸੰਗਿ ਉਜੀਆਰਾ ॥

येथे परमेश्वराचे नाव तुमच्याबरोबर चमकेल.

ਜਹਾ ਪੰਥਿ ਤੇਰਾ ਕੇ ਨ ਸਿਵਾਨੂ ॥

जीवनाच्या त्या प्रवासावर जिथे कोणीही तुम्हाला ओळखत नाही,

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਤਹ ਨਾਲਿ ਪਛਾਨੂ ॥

तिथे परमेश्वराचे नाव जाणणारा तुमच्याबरोबर असेल.

ਜਹ ਮਹਾ ਭਇਆਨ ਤਪਤਿ ਬਹੁ ਘਾਮ ॥

ਜਿਥੇ ਪ੍ਰਚੰਡ ਤਪਤਾ ਆਧਿ ਪ੍ਰਚੰਡ ਸੂਰ੍ਯਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਅਸਤੀ,

ਤਹ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਕੀ ਤੁਮ ਉਪਰਿ ਛਾਮ ॥

ਤਿਥੇ ਪਰਮੇਸ਼੍ਵਰਾਚਾ ਨਾਮਾਚੀ ਛਾਯਾ ਪਡੇਲ ਮ੍ਹਣਜੇ ਤੁਲਾ ਸੰਰਕ੍ਸ਼ਣ ਮਿਲਤੇ.

ਜਹਾ ਤ੍ਰਿਖਾ ਮਨ ਤੁਝੁ ਆਕਰਖੈ ॥

ਹੇ ਪ੍ਰਾਣੀ! ਜਿਥੇ ਤਹਾਨ (ਭ੍ਰਮਾਚੀ) ਤੁਮ੍ਹਾਲਾ ਖੇਚਤੇ,

ਤਹ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਬਰਖੈ ॥੪॥

ਤੇਥੇ, ਹੇ ਨਾਨਕ! ਹਰੀ-ਪਰਮੇਸ਼੍ਵਰਾਚਾ ਨਾਵਾਨੇ ਅਮ੍ਰਿਤਾਚਾ ਵਰ੍ਣਵਿ ਹੀਤੀ. ॥੪॥

ਭਗਤ ਜਨਾ ਕੀ ਬਰਤਨਿ ਨਾਮੁ ॥

ਪਰਮੇਸ਼੍ਵਰਾਚੇ ਨਾਮ ਹੇ ਭਕਤਾਂਸਾਠੀ ਕ੍ਰਿਪਾਵਹਾਰਿਕ ਸਾਹਿਤ੍ਯ ਆਹੇ.

ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੈ ਮਨਿ ਬਿਸ੍ਰਾਮੁ ॥

ਪਰਮੇਸ਼੍ਵਰਾਚਾ ਨਾਮਾਨੇ ਸੰਤਾਂਚਾ ਮਨਾਲਾ ਆਨੰਦ ਵ ਵਿਸ਼੍ਰਾਂਤੀ ਮਿਲਤੇ.

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਦਾਸ ਕੀ ਓਟ ॥

ਪਰਮੇਸ਼੍ਵਰਾਚੇ ਨਾਮ ਹੇ ਤ੍ਵਾਚਾ ਸੇਵਕਾਚਾ ਆਧਾਰ ਆਹੇ.

ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਮਿ ਉਧਰੇ ਜਨ ਕੋਟਿ ॥

ਪਰਮੇਸ਼੍ਵਰਾਚਾ ਨਾਮਸਮਰਣਾਨੇ ਕਰੋਡੀ ਜੀਵਾਂਨਾ ਲਾਭ ਝਾਲਾ ਆਹੇ.

ਹਰਿ ਜਸੁ ਕਰਤ ਸੰਤ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ॥

ਸੰਤ ਰਾਤ੍ਰਿਦਿਵਸ ਪਰਮੇਸ਼੍ਵਰਾਚੀ ਸਤੁਤੀ ਕਰੀਤ ਅਸਤਾਤ.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਅਉਖਧੁ ਸਾਧ ਕਮਾਤਿ ॥

ਸੰਤ ਪਰਮੇਸ਼੍ਵਰਾਚੇ ਨਾਵ ਔਖਧ ਮ੍ਹਣੂਨ ਵਾਪਰਤਾਤ.

ਹਰਿ ਜਨ ਕੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ॥

ਪਰਮੇਸ਼੍ਵਰਾਚੇ ਨਾਮ ਹਾ ਪਰਮੇਸ਼੍ਵਰਾਚਾ ਸੇਵਕਾਚਾ ਖਜਿਨਾ ਆਹੇ.

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿ ਜਨ ਕੀਨੇ ਦਾਨੁ ॥

ਪਰਬ੍ਰਹਮਾਨੇ ਹਾ ਨਾਮਰੂਪੀ ਖਜਿਨਾ ਤ੍ਵਾਲਾ ਦਾਨ ਦਿਲਾ ਆਹੇ.

ਮਨ ਤਨ ਰੰਗਿ ਰਤੇ ਰੰਗ ਏਕੈ ॥

ਜੇ ਮਨ ਆਧਿ ਸ਼ਰੀਰਾਨੇ ਏਕਾ ਪਰਮੇਸ਼੍ਵਰਾਚਾ ਪ੍ਰੇਮਾਤ ਮਗ੍ਨ ਆਹੇਤ.

ਨਾਨਕ ਜਨ ਕੈ ਬਿਰਤਿ ਬਿਬੇਕੈ ॥੫॥

हे नानक! त्या दासांची वृत्ती ज्ञानाची असते. ॥५॥

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਜਨ ਕਉ ਮੁਕਤਿ ਜੁਗਤਿ ॥

परमेश्वराचे नाम हे भक्ताच्या मोक्षाचे साधन आहे.

ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਮਿ ਜਨ ਕਉ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਭੁਗਤਿ ॥

परमेश्वराचा भक्त हा त्याच्या नाम-भोजनाने तृप्त होतो.

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਜਨ ਕਾ ਰੂਪ ਰੰਗੁ ॥

परमेश्वराचे नाम हे त्याच्या भक्तांचे सौंदर्य आणि आनंद आहे.

ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਕਬ ਪਰੈ ਨ ਭੰਗੁ ॥

परमेश्वराचे नामस्मरण केल्याने मनुष्याच्या जीवनात कधीही अडथळे निर्माण होत नाहीत.

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਜਨ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ॥

परमेश्वराचे नाम हेच त्याच्या भक्ताचा मान आणि प्रतिष्ठा आहे.

ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਮਿ ਜਨ ਸੋਭਾ ਪਾਈ ॥

परमेश्वराच्या नामाने त्याच्या भक्ताला जगात वैभव प्राप्त होते.

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਜਨ ਕਉ ਭੋਗ ਜੋਗ ॥

परमेश्वराचे नाम हे भक्तासाठी योग (साधन) आहे आणि संसारिक सुख हा मोह आहे.

ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਕਛੁ ਨਾਹਿ ਬਿਓਗੁ ॥

परमेश्वराचे नामस्मरण केल्याने त्याला कोणतेही दुःख किंवा त्रास होत नाही.

ਜਨੁ ਰਾਤਾ ਹਰਿ ਨਾਮ ਕੀ ਸੇਵਾ ॥

परमेश्वराचा भक्त त्याचे नामस्मरण करण्यात तल्लीन राहतो.

ਨਾਨਕ ਪੂਜੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਦੇਵਾ ॥੬॥

हे नानक! (भक्त नेहमी) फक्त परमेश्वराचीच पूजा करतो. ॥६॥

ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਨ ਕੈ ਮਾਲੁ ਖਜੀਨਾ ॥

हरी-परमेश्वराचे नाम हे भक्तासाठी संपत्तीचे भांडार आहे.

ਹਰਿ ਧਨੁ ਜਨ ਕਉ ਆਪਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਦੀਨਾ ॥

हरीनामाच्या रूपात परमेश्वरानेच संपत्ती आपल्या भक्ताला दिली आहे.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਨ ਕੈ ਓਟ ਸਤਾਣੀ ॥

ਹਰੀ-ਪਰਮੇਸ਼्वਰਾਚੇ नाम हे त्यांच्या भक्ताला एक शक्तिशाली आधार आहे.

ਹਰਿ ਪ੍ਰਤਾਪਿ ਜਨ ਅਵਰ ਨ ਜਾਣੀ ॥

ਹरीच्या महिमामुळे भक्त इतर कोणाला ओळखत नाही.

ਓਤਿ ਪੇਤਿ ਜਨ ਹਰਿ ਰਸਿ ਰਾਤੇ ॥

कपडा तयार करतांना ज्याप्रमाणे व्यक्ती त्यात मग्न असतो त्याप्रमाणे परमेश्वराचे भक्त हरीच्या अमृतरूपी नामात तल्लीन राहतो.

ਸੁੰਨ ਸਮਾਧਿ ਨਾਮ ਰਸ ਮਾਤੇ ॥

शून्य समाधीत लीन होऊन तो परमेश्वराच्या नामाच्या सुखात मग्न राहतो.

ਆਠ ਪਹਰ ਜਨੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪੈ ॥

भक्त दिवसाचे आठ प्रहर हरी-परमेश्वराचे नामस्मरण करत असतो.

ਹਰਿ ਕਾ ਭਗਤੁ ਪ੍ਰਗਟ ਨਹੀ ਛਪੈ ॥

हरीचा भक्त जगात लोकप्रिय होतो आणि तो लपलेला राहत नाही.

ਹਰਿ ਕੀ ਭਗਤਿ ਮੁਕਤਿ ਬਹੁ ਕਰੇ ॥

परमेश्वराची भक्ती अनेकांना मोक्ष प्रदान करते.

ਨਾਨਕ ਜਨ ਸੰਗਿ ਕੇਤੇ ਤਰੇ ॥੧॥

हे नानक! कितीतरी माणसे भक्तांच्या सहवासात अस्तित्वाचा सागर पार करतात. ॥७॥

ਪਾਰਜਾਤੁ ਇਹੁ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ॥

हरी-परमेश्वराचे नावच कल्पवृक्ष आहे.

ਕਾਮਯੋਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਮ ॥

हरी-परमेश्वराच्या नामाची स्तुती करणे म्हणजेच कामधेनू होय.

ਸਭ ਤੇ ਉਤਮ ਹਰਿ ਕੀ ਕਥਾ ॥

हरीची कथा सर्वोत्तम आहे.

ਨਾਮੁ ਸੁਨਤ ਦਰਦ ਦੁਖ ਲਥਾ ॥

परमेश्वराचे नामस्मरण केल्याने दुःख, वेदना दूर होतात.

ਨਾਮ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਸੰਤ ਰਿਦ ਵਸੈ ॥

परमेश्वराच्या नामाचा महिमा संतांच्या हृदयात वास करतो.

ਸੰਤ ਪ੍ਰਤਾਪਿ ਦੁਰਤੁ ਸਭੁ ਨਸੈ ॥

ਸੰਤਾਂच्या तेजामुळे तसेच त्यांच्या आशीर्वादांमुळे सर्व पापे नष्ट होतात.

ਸੰਤ ਕਾ ਸੰਗੁ ਵਡਭਾਗੀ ਪਾਈਐ ॥

ਸੰਤਾਂचा सहवास सौभाग्यानेच मिळतो.

ਸੰਤ ਕੀ ਸੇਵਾ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ॥

ਸंतांची सेवा करून परमेश्वराचे नामस्मरण केले जाते.

ਨਾਮ ਤੁਲਿ ਕਛੁ ਅਵਰੁ ਨ ਹੋਇ ॥

परमेश्वराच्या नामासारखा दुसरा कोणी नाही.

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਪਾਵੈ ਜਨੁ ਕੋਇ ॥੮॥੨॥

हे नानक! दुर्लभ व्यक्तीलाच परमेश्वराचे नामस्मरण करण्याचा आशीर्वाद मिळतो. ॥ ८ ॥ २ ॥

ਸਲੋਕੁ ॥

श्लोक ॥

ਬਹੁ ਸਾਸਤ੍ਰੁ ਬਹੁ ਸਿਮ੍ਰਿਤੀ ਪੇਖੇ ਸਰਬ ਢਢੇਲਿ ॥

मी अनेक शास्त्रे आणि अनेक स्मृती पाहिल्या आहेत आणि त्या सर्वांचा (पूर्णपणे) शोध घेतला आहे.

ਪੂਜਸਿ ਨਾਹੀ ਹਰਿ ਹਰੇ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਅਮੋਲ ॥੧॥

(परंतु) ते असर्व परमेश्वराच्या नामाची बरोबरी करू शकत नाही. हे नानक! हरी-परमेश्वराचे नाव अमूल्य आहे. ॥१॥

ਅਸਟਪਦੀ ॥

अष्टपदी:

ਜਾਪ ਤਾਪ ਗਿਆਨ ਸਭਿ ਧਿਆਨ ॥

जर मनुष्याने धार्मिक विधी केला, तर तपश्चर्येचे पालन केले, आध्यात्मिक ज्ञान प्राप्त केले आणि सर्व प्रकारच्या ध्यानात लक्ष केंद्रित केले तर

ਖਟ ਸਾਸਤ੍ਰੁ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਵਖਿਆਨ ॥

सहा शास्त्रांचे आणि स्मृतीचे पठण केले,

ਜੇਗ ਅਭਿਆਸ ਕਰਮ ਧ੍ਰਮ ਕਿਰਿਆ ॥

योगाभ्यास आणि धार्मिक विधी पार पाडला,

ਸਗਲ ਤਿਆਗਿ ਬਨ ਮਧੇ ਫਿਰਿਆ ॥

ਸਰਵਕਾਹੀ ਲਾਗ ਕਰਨ ਜੰਗਲਾਤ ਭਟਕਲਾ;

ਅਨਿਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕੀਏ ਬਹੁ ਜਤਨਾ ॥

ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਾਲਾ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰਯਾਸਾਠੀ ਸਰਵ ਪ੍ਰਕਾਰਚੇ ਧੜ ਕੇਲੇ,

ਪੁੰਨ ਦਾਨ ਹੋਮੇ ਬਹੁ ਰਤਨਾ ॥

ਧਰਮਾਦਾਧ ਸੰਸਥਾਨਾ ਦਾਨ ਕੇਲੇ ਆਧਿ ਭਰਪੂਰ ਹਵਨ (ਪਵਿਤ੍ਰ ਅਗ੍ਰੀ) ਕੇਲੇ;

ਸਰੀਰੁ ਕਟਾਇ ਹੋਮੇ ਕਰਿ ਰਾਤੀ ॥

ਸ਼ਰੀਰਾਚੇ ਛੋਟੇ ਤੁਕਡੇ ਕਰਨ ਅਗ੍ਰੀਤ ਅਰਪਣ ਕੇਲੇ,

ਵਰਤ ਨੇਮ ਕਰੈ ਬਹੁ ਭਾਤੀ ॥

ਉਪਵਾਸ ਆਧਿ ਕਠੋਰ ਨਿਯਮਾਨੁਸਾਰ ਸਰਵ ਪ੍ਰਕਾਰਚੇ ਵਿਧੀ ਕੇਲਾ,

ਨਹੀ ਤੁਲਿ ਰਾਮ ਨਾਮ ਬੀਚਾਰ ॥

ਪਧ ਹੇ ਸਰਵ ਰਾਮਨਾਮਾਚੀ ਮ੍ਹਣਯੇਚ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਾਚੀ ਪੂਜਾ ਕਰਯਾਸਾਰਖੇ ਮੌਲ੍ਯਵਾਨ ਨਾਹੀ.

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਜਪੀਐ ਇਕ ਬਾਰ ॥੧॥

ਹੇ ਨਾਨਕ! ਜਰੀ ਹੇ ਨਾਮ ਏਕਦਾਚ ਗੁਰੂਚ੍ਯਾ ਆਸ਼੍ਰਯਾਤ ਜਪਲੇ ਗੇਲੇ ਅਸੇਲ. ॥ ੧ ॥

ਨਉ ਖੰਡ ਪ੍ਰਿਥਮੀ ਫਿਰੈ ਚਿਰੁ ਜੀਵੈ ॥

ਜਰੀ ਏਖਾਢਾਨੇ ਸੰਪੂਰਨ ਜਗਾਚਾ ਪ੍ਰਵਾਸ ਕੇਲਾ ਆਧਿ ਦੀਰਘ ਆਯੁਸ਼ਯ ਜਗਲੇ ਤਰੀ,

ਮਹਾ ਉਦਾਸੁ ਤਪੀਸਰੁ ਬੀਵੈ ॥

ਤੋ ਮਹਾਨ ਨਿਰਵਾਣ ਆਧਿ ਉਤਤਮ ਤਪਸਵੀ ਅਸੇਲ ਆਧਿ

ਅਗਨਿ ਮਾਹਿ ਹੋਮਤ ਪਰਾਨ ॥

ਪਵਿਤ੍ਰ ਅਗ੍ਰੀਮਧੇ ਆਪਲੇ ਜੀਵਨ ਬਲਿਦਾਨ ਕੇਲੇ ਅਸੇਲ,

ਕਨਿਕ ਅਸ੍ਰੁ ਹੈਵਰ ਭੂਮਿ ਦਾਨ ॥

ਲਾਨੇ ਸੋਨੇ, ਘੋਡੇ ਆਧਿ ਜਮੀਨ ਦਾਨ ਕੇਲੇ ਅਸੇਲ,

ਨਿਉਲੀ ਕਰਮ ਕਰੈ ਬਹੁ ਆਸਨ ॥

ਲਾਨੇ ਨਿਉਲੀ ਕਰਮ (ਯੋਗਾਸਨਾਚੇ ਸੁਰੂਪ) ਆਧਿ ਅਨੇਕ ਯੋਗਾਸਨੇ ਕੇਲੇ ਅਸੇਲ,

ਜੈਨ ਮਾਰਗ ਸੰਜਮ ਅਤਿ ਸਾਧਨ ॥

ਲਾਨੇ ਜੈਨਾਂਚ੍ਯਾ ਮਾਰਗਾਚਾ ਅਵਲੰਬ ਕਰਨ ਅਤ੍ਯੰਤ ਕਠੀਣ ਪਛਤੀ ਤਪਸ਼੍ਵਰ੍ਯਾ ਕੇਲੀ,

ਨਿਮਖ ਨਿਮਖ ਕਰਿ ਸਰੀਰੁ ਕਟਾਵੈ ॥

त्याने आपल्या शरीराचे लहान-लहान तुकडे केले असेल,

उउं भि हउमै मैलु न जावै ॥

तरीही त्याचा अहंकार दूर होत नाही.

हरि के नाम समसति कहु नाहि ॥

परमेश्वराच्या नावासारखे मौल्यवान दुसरे काहीही नाही.

नानक गुरमुखि नामु जपत गति पाहि ॥२॥

हे नानक! गुरूद्वारे परमेश्वराचे नामस्मरण केल्याने माणसाला मुक्ती मिळते. ॥ २ ॥

मन कामना तीरथ देह छुटै ॥

काहींना काही तीर्थक्षेत्री देह सोडण्याची इच्छा असते,

गरबु गुमानु न मन ते हुटै ॥

पण (तरीही) माणसाचा अहंकार आणि अभिमान त्याच्या मनातून जात नाही.

मैच करै दिनसु अरु राति ॥

जरी एखादी व्यक्ती रात्रंदिवस पवित्रतेचे पालन करते,

मन की मैलु न तन ते जाति ॥

पण मनाची घाण त्याच्या शरीरातून जात नाही.

इसु देही कहु बहू साधना करै ॥

जरी एखाद्या व्यक्तीने त्याच्या शरीरावर खूप नियंत्रण ठेवले तरी

मन ते कबहु न बिधिआ टरै ॥

वाईट आकांक्षा मनातून निघून जात नाहीत.

जलि पेटै बहू देह अनिडि ॥

माणसाने हे नश्वर शरीर पाण्याने पुष्कळ वेळा स्वच्छ केले तरी,

सुप कहा रेडि कासी डीडि ॥

पण चिखलाची भिंत (शरीररूपी) कशी स्वच्छ केली जाऊ शकते का?

मन हरि के नाम की महिमा उच ॥

हे माझ्या मना! हरीच्या नामाचा महिमा खूप मोठा आहे.

ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਉਧਰੇ ਪਤਿਤ ਬਹੁ ਮੂਚ ॥੩॥

ਹੈ ਨਾਨਕ! (ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਾਚਾ) ਨਾਕਾਨੇ ਅਨੇਕ ਪਾਪੀ ਮੁਕਤ ਝਾਲੇ ਆਹੇਤ. ॥ ੩ ॥

ਬਹੁਤੁ ਸਿਆਣਪੁ ਜਮ ਕਾ ਭਉ ਬਿਆਪੈ ॥

ਅਤਿ ਹੁਸ਼ਾਰੀਮੁਲੇ ਮਾਧੂਸ ਮ੍ਰਿਤੂਲਾ ਘਾਬਰਤ ਅਸਤੀ.

ਅਨਿਕ ਜਤਨ ਕਰਿ ਤ੍ਰਿਸਨ ਨਾ ਧੂਪੈ ॥

ਖੂਪੁ ਪ੍ਰਯਫ ਕਰੂਨਹੀ ਆਧਿਆਤਮਿਕ ਤਹਾਨ ਭਾਗਤ ਨਾਹੀ.

ਭੇਖ ਅਨੇਕ ਅਗਨਿ ਨਹੀ ਬੁਝੈ ॥

ਅਨੇਕ ਧਾਰਮਿਕ ਵੇਖ ਬਦਲੂਨ (ਝੁਲੇਚੀ) ਆਗ ਵਿਝਨਤ ਨਾਹੀ.

ਕੋਟਿ ਉਪਾਵ ਦਰਗਹ ਨਹੀ ਸਿਝੈ ॥

ਅਸ਼ਾ (ਲਾਖੋ) ਉਪਾਯਾਂਨੀ ਮਨੁਸ਼ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਾਚਾ ਦਰਬਾਰਾਤ ਮੁਕਤ ਹੋਤ ਨਾਹੀ.

ਛੂਟਸਿ ਨਾਹੀ ਉਭ ਪਇਆਲਿ ॥

ਤੇ ਆਕਾਸ਼ਾਤ ਗੇਲੇ ਕਿੰਕਾ ਪਾਤਾਲਾਤ ਗੇਲੇ ਤਰੀ ਤੇ ਮੁਕਤ ਹੋਤ ਨਾਹੀਤ.

ਮੇਹਿ ਬਿਆਪਹਿ ਮਾਇਆ ਜਾਲਿ ॥

ਜੇ ਵਧਤੀ ਸੰਸਾਰਿਕ ਮੋਹਾਮੁਲੇ ਭ੍ਰਮਾਚਾ ਜਾਯਾਤ ਅਡਕਤਾਤ,

ਅਵਰ ਕਰਤੂਤਿ ਸਗਲੀ ਜਮੁ ਭਾਨੈ ॥

ਧਮਰਾਜ ਮਾਨਵਾਂਨਾ ਤ੍ਵਾਂਚਾ ਇਤਰ ਸਰਵ ਦੁਸ਼ਕਰਮਾਂਚੀ ਸਿਖਾ ਦੇਤਾਤ.

ਗੋਵਿੰਦ ਭਜਨ ਬਿਨੁ ਤਿਲੁ ਨਹੀ ਮਾਨੈ ॥

(ਪਰੰਤੂ) ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਾਚਾ ਭਜਨਾਮੁਲੇ ਮ੍ਰਿਤੂਚੀ ਥੋਡੀਹੀ ਪਰਵਾ ਨਸਤੇ.

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਦੁਖੁ ਜਾਇ ॥

ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਾਚੇ ਨਾਮਸਮਰਣ ਕੇਲ੍ਯਾਨੇ ਸਰਵ ਪ੍ਰਕਾਰਚੀ ਦੁ:ਖੇ ਦੂਰ ਹੋਤਾਤ.

ਨਾਨਕ ਬੋਲੈ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥੪॥

ਨਾਨਕਾਂਚਾ ਸਹਜ ਸੁਭਾਵ ਹੇਚ ਸਾਂਗਤੀ. ॥੪॥

ਚਾਰਿ ਪਦਾਰਥ ਜੇ ਕੇ ਮਾਰੈ ॥

ਮਾਧਸਾਲਾ ਧਰਮ, ਅਰਥ, ਕਾਮ, ਮੋਖ ਯਾ ਚਾਰ ਗੋਈਂਚੀ ਇਚਾ ਅਸੇਲ,

ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੀ ਸੇਵਾ ਲਾਰੈ ॥

ਤਰ ਤ੍ਵਾਨੇ ਸੰਤਾਂਚਾ ਸੇਵੇਤ ਰਮਲੇ ਪਾਹਿਜੇ.

ਜੇ ਕੇ ਆਪੁਨਾ ਦੂਖੁ ਮਿਟਾਵੈ ॥

ਜਰ ਏਕਾਦਾਲਾ ਆਪਲੇ ਦੁ: ਖ ਸੰਪਗਾਧਚੇ ਅਸੇਲ तर

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਸਦ ਗਾਵੈ ॥

तर त्याने हरी-परमेश्वराचे नाम नेहमी हृदयात ठेवले पाहिजे.

ਜੇ ਕੇ ਅਪੁਨੀ ਸੇਭਾ ਲੇਰੈ ॥

जर एकाद्या व्यक्तीला प्रसिद्धी हवी असेल,

सायसੰਗि ਇਹ ਹਉਮੈ ਛੋਰੈ ॥

तर संतांच्या संगतीत राहून त्याने आपल्या अहंकाराचा त्याग केला पाहिजे.

ਜੇ ਕੇ ਜਨਮ ਮਰਣ ਤੇ ਡਰੈ ॥

जर मनुष्य जन्म-मृत्यूच्या दु:खाला घाबरत असेल,

साय जना की सरनी परै ॥

तर त्याने संतांचा आश्रय घ्यावा.

ਜਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਦਰਸ ਪਿਆਸਾ ॥

ज्या व्यक्तीला परमेश्वराच्या दर्शनाची उत्कट इच्छा आहे,

ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੈ ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਸਾ ॥੫॥

हे नानक! मी त्या व्यक्तीसाठी माझे आयुष्य समर्पित करतो. ॥ ५॥

ਸਗਲ ਪੁਰਖ ਮਹਿ ਪੁਰਖੁ ਪ੍ਰਧਾਨੁ ॥

सर्व पुरुषांमध्ये तो प्रमुख पुरुष आहे,

ਸਾਧਸੰਗਿ ਜਾ ਕਾ ਮਿਟੈ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥

सत्संगात राहून ज्याचा अभिमान नाहीसा होतो.

ਆਪਸ ਕਉ ਜੇ ਜਾਣੈ ਨੀਚਾ ॥

जो माणूस स्वतःला नम्र समजतो,

ਸੇਊ ਗਨੀਐ ਸਭ ਤੇ ਊਚਾ ॥

तो सर्वोत्तम (सर्वोच्च) मानला जातो.

ਜਾ ਕਾ ਮਨੁ ਹੋਇ ਸਗਲ ਕੀ ਰੀਨਾ ॥

ज्या माणसाचे मन अतिशय क्षमाशील होते,

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਤਿਨਿ ਘਟਿ ਘਟਿ ਚੀਨਾ ॥

ਲ्याਲਾ ਪ੍ਰਲੇਕ ਹ੍ਰਦਯਾਤ ਹਰੀ-ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਾਚੇ ਨਾਵ ਦਿਸਤੇ.

ਮਨ ਅਪੁਨੇ ਤੇ ਬੁਰਾ ਮਿਟਾਨਾ ॥

ਜੋ ਆਪਲ੍ਯਾ ਮਨਾਤ੍ਰੂਨ ਵਾਇੰਟ ਗੋਈ ਕਾਫ਼ੂਨ ਟਾਕਤੋ,

ਪੇਖੈ ਸਗਲ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਸਾਜਨਾ ॥

ਤੋ ਸੰਪੂਰ੍ਣ ਸ੍ਰਈਲਾ ਆਪਲਾ ਮਿਤ੍ਰ ਮਾਨਤੋ.

ਸੂਖ ਦੂਖ ਜਨ ਸਮ ਦ੍ਰਿਸਟੇਤਾ ॥

ਹੈ ਨਾਨਕ! ਜੋ ਮਾਯੂਸ ਸੁਖ ਆਯਿ ਦੁ:ਖ ਸਾਰਖੇਚ ਪਾਹਤੋ,

ਨਾਨਕ ਪਾਪ ਪੁੰਨ ਨਹੀ ਲੇਪਾ ॥੬॥

ਤੋ ਪਾਪ ਆਯਿ ਪੁੰਯ ਯਾਪਾਸ੍ਰੂਨ ਮੁਕਤ ਰਾਹਤੋ. ॥੬॥

ਨਿਰਧਨ ਕਉ ਧਨੁ ਤੇਰੇ ਨਾਉ ॥

ਗਰੀਬ ਭਕਤਾਲਾ, ਤੁਝੇ ਨਾਵ ਹੀ ਲ੍ਯਾਚੀ ਸੰਪਤੀ ਆਹੈ.

ਨਿਥਾਵੇ ਕਉ ਨਾਉ ਤੇਰਾ ਥਾਉ ॥

ਤੁਝੇ ਨਾਮ ਨਿਰਾਧਾਰਾਂਸਾਠੀ ਏਕਮੇਵ ਆਸ੍ਰਯ ਆਹੈ.

ਨਿਮਾਨੇ ਕਉ ਪ੍ਰਭੁ ਤੇਰੇ ਮਾਨੁ ॥

ਹੈ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਾ ! ਅਨਾਦਰ ਕਰਣਾਨ੍ਯਾਂਚਾ ਆਦਰ ਤੂਚ ਆਹੈਸ.

ਸਗਲ ਘਟਾ ਕਉ ਦੇਵਹੁ ਦਾਨੁ ॥

ਹੈ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਾ ! ਸਰ੍ਵ ਪ੍ਰਾਣਿਮਾਤ੍ਰਾਂਨਾ ਦਾਨ ਦੇਯਾਰਾ ਤੂਚ ਆਹੈਸ.

ਕਰਨ ਕਰਾਵਨਹਾਰ ਸੁਆਮੀ ॥

ਹੈ ਜਗਾਚ੍ਯਾ ਸ੍ਵਾਮੀ ! ਸਰ੍ਵ ਕਾਹੀ ਤੁਮ੍ਹੀ ਸ੍ਵਤ: ਕਰਤਾ ਆਯਿ ਵ੍ਯਕ੍ਤੀਲਾ ਪਣ ਤੇ ਸ੍ਵਤ: ਕਰਾਯਲਾ ਲਾਵਤਾ.

ਸਗਲ ਘਟਾ ਕੇ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥

ਤੁਮ੍ਹੀ ਮੋਠੇ ਅੰਤਰ੍ਜਾਨੀ ਵ੍ਯਕ੍ਤੀ ਆਹਾਤ.

ਅਪਨੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਜਾਨਹੁ ਆਪੇ ॥

ਹੈ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਾ! ਤੁਮ੍ਹਾਲਾ ਤੁਮਚਾ ਵੇਗ ਆਯਿ ਤੁਮਚੀ ਸ੍ਯਾਦਾ ਮਾਹੀਤ ਆਹੈ.

ਆਪਨ ਸੰਗਿ ਆਪਿ ਪ੍ਰਭੁ ਰਾਤੇ ॥

ਹੈ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਾ! ਆਪਣ ਆਪਲੇ ਸ੍ਵਤ:ਚ ਰੰਗਲੇ ਆਹਾਤ.

ਤੁਮ੍ਹਰੀ ਉਸਤਤਿ ਤੁਮ ਤੇ ਹੋਇ ॥

हे परमेश्वरा! फक्त आपण आपल्या महान माहीत आहे.

ਨਾਨਕ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਨਸਿ ਕੋਇ ॥੭॥

हे नानक! तुझा महिमा इतर कोणी जाणत नाही. ॥७॥

ਸਰਬ ਧਰਮ ਮਹਿ ਸ੍ਰੇਸਟ ਧਰਮੁ ॥

सर्व धर्मांमध्ये सर्वोच्च धर्म तो आहे की

ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਨਿਰਮਲ ਕਰਮੁ ॥

परमेश्वराचे नामस्मरण करणे आणि पवित्र कर्म करणे.

ਸਗਲ ਕ੍ਰਿਆ ਮਹਿ ਉਤਮ ਕਿਰਿਆ ॥

सर्व धार्मिक विधीमध्ये सर्वोत्तम विधी हा आहे की

ਸਾਧਸੰਗਿ ਦੁਰਮਤਿ ਮਲੁ ਹਿਰਿਆ ॥

सत्संगात भेटून मूर्खपणाची घाण धुवावी.

ਸਗਲ ਉਦਮ ਮਹਿ ਉਦਮੁ ਭਲਾ ॥

सर्व प्रयत्नांमध्ये सर्वोत्तम प्रयत्न हा आहे की

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਜੀਅ ਸਦਾ ॥

मनात नेहमी परमेश्वराचे (हरीचे) नामस्मरण करत राहा.

ਸਗਲ ਬਾਨੀ ਮਹਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਨੀ ॥

सर्व वाणीमध्ये, वाणीचे अमृत आहे सर्वोत्तम आहे.

ਹਰਿ ਕੇ ਜਸੁ ਸੁਨਿ ਰਸਨ ਬਖਾਨੀ ॥

परमेश्वराची महिमा ऐका आणि आपल्या जिह्वेने त्याची स्तुती करा.

ਸਗਲ ਥਾਨ ਤੇ ਓਹੁ ਉਤਮ ਥਾਨੁ ॥

हे नानक! सर्व स्थानांमध्ये ते स्थान सर्वोत्तम आहे,

ਨਾਨਕ ਜਿਹ ਘਟਿ ਵਸੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ॥੮॥੩॥

जिथे परमेश्वराचे नाम वास करते. ॥८॥ ३॥

ਸਲੋਕੁ ॥

श्लोक ॥

ਨਿਰਗੁਨੀਆਰ ਇਆਨਿਆ ਸੇ ਪ੍ਰਭੁ ਸਦਾ ਸਮਾਲਿ ॥

ਹੇ ਗੁਣਹੀਨ ਆਧਿ ਮੂਰਖ ਪ੍ਰਾਣੀ! ਤ੍ਵਾ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਾਚੇ ਸਦੈਵ ਨਾਮਸਮਰਣ ਕਰ.

ਜਿਨਿ ਕੀਆ ਤਿਸੁ ਚੀਤਿ ਰਖੁ ਨਾਨਕ ਨਿਬਹੀ ਨਾਲਿ ॥੧॥

ਹੇ ਨਾਨਕ! ਜ੍ਯਾਨੇ ਤੁਲਾ ਨਿਰਮਾਣ ਕੇਲੇ ਤ੍ਵਾਲਾ ਤੁਝ੍ਯਾ ਹ੍ਰਦਯਾਤ ਠੇਕ, ਫਕਤ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਚ ਤੁਲਾ ਸਾਥ ਦੇईਲ.
॥੧॥

ਅਸਟਪਦੀ ॥

ਅਠਪਦੀ:

ਰਮਈਆ ਕੇ ਗੁਨ ਚੇਤਿ ਪਰਾਨੀ ॥

ਹੇ ਨਸ਼ੁਰ ਪ੍ਰਾਣੀ! ਸਰਵਵ੍ਯਾਪੀ ਰਾਮਾਚ੍ਯਾ ਗੁਣਾਂਚੀ ਸਤੁਤੀ ਕਰ.

ਕਵਨ ਮੂਲ ਤੇ ਕਵਨ ਦ੍ਰਿਸਟਾਨੀ ॥

ਤੁਝੇ ਮੂਲ ਕਾਧ ਆਹੇ ਆਧਿ ਤੂ ਕਸਾ ਦਿਸਤੀ?

ਜਿਨਿ ਤੂੰ ਸਾਜਿ ਸਵਾਰਿ ਸੀਗਾਰਿਆ ॥

ਜ੍ਯਾਨੇ ਤੁਮ੍ਹਾਲਾ ਨਿਰਮਾਣ ਕੇਲੇ, ਸੰਗੋਪਨ ਕੇਲੇ ਆਧਿ ਸੁਸ਼ੋਭਿਤ ਕੇਲੇ,

ਗਰਭ ਅਗਨਿ ਮਹਿ ਜਿਨਹਿ ਉਬਾਰਿਆ ॥

ਜ੍ਯਾਨੇ ਤੁਝੇ ਗਰ੍ਭਾਚ੍ਯਾ ਅਗ੍ਨੀਤ ਤੁਝੇ ਰਕ੍ਸ਼ਣ ਕੇਲੇ.

ਬਾਰ ਬਿਵਸਥਾ ਤੁਝਹਿ ਪਿਆਰੈ ਦੂਧ ॥

ਬਾਲ੍ਯਾਵਸ੍ਥੇਤ ਜ੍ਯਾਨੇ ਤੁਲਾ ਦ੍ਰੁਧੰ ਦਿਲੇ.

ਭਰਿ ਜੇਬਨ ਭੋਜਨ ਸੁਖ ਸੂਧ ॥

ਜ੍ਯਾਨੇ ਤੁਲਾ ਤੁਝ੍ਯਾ ਤਾਰੁਣ੍ਯਾਤ ਅਨ੍ਨ, ਆਨੰਦ ਆਧਿ ਬੁਝੀ ਦਿਲੀ

ਬਿਰਧਿ ਭਇਆ ਉਪਰਿ ਸਾਕ ਸੈਨ ॥

ਆਧਿ ਜੇਕ੍ਹਾ ਤੁਮ੍ਹੀ ਮ੍ਹਾਤਾਰੇ ਝਾਲਾਤ ਤੇਕ੍ਹਾ ਤੁਮਚੇ ਨਾਤੇਵਾईਕ ਆਧਿ ਮਿਤ੍ਰ.

ਮੁਖਿ ਅਪਿਆਉ ਬੈਠ ਕਉ ਦੈਨ ॥

ਬਸਤਾ ਕ੍ਸ਼ਾਣੀ ਆਪਲ੍ਯਾਲਾ ਜੇਵਣ ਦੇਣ੍ਯਾਸਾਠੀ-ਆਪਲੀ ਸੇਵਾ ਕਰਣ੍ਯਾਸਾਠੀ ਦਿਲੇ ਆਹੇ.

ਇਹੁ ਨਿਰਗੁਨੁ ਗੁਨੁ ਕਛੁ ਨ ਬੂਝੈ ॥

ਹਾ ਨਿਰ್ದੋਸ਼ ਮਨੁਸ਼੍ਯ ਆਪਲ੍ਯਾਵਰ ਕੇਲੇਲ੍ਯਾ ਤਪਕਾਰਾਂਚੀ ਕਿੰਮਤ ਕਰਤ ਨਾਹੀ.

ਬਖਸਿ ਲੇਹੁ ਤਉ ਨਾਨਕ ਸੀਝੈ ॥੧॥

ਨਾਨਕ ਮ੍ਹਣਤਾਤ ਕੀ ਹੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਾ! ਜਰ ਤੁਮ੍ਹੀ ਤ੍ਵਾਲਾ ਕ੍ਸ਼ਮਾ ਕੇਲੀ ਤਰਚ ਤੀ ਮੋਕ੍ਸ਼ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ੍ਹੁ
ਸ਼ਕੇਲ. ॥੧॥

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਧਰ ਉਪਰਿ ਸੁਖਿ ਬਸਹਿ ॥

(ਹੇ ਪ੍ਰਾਣੀ!) ਜਯਾਚਯਾ ਕ੍ਰਪੇਨੇ ਤੂ ਪ੍ਰਥਵੀਵਰ ਸੁਖਾਨੇ ਰਾਹਤੋਸ

ਸੁਤ ਭ੍ਰਾਤ ਮੀਤ ਬਨਿਤਾ ਸੰਗਿ ਹਸਹਿ ॥

ਆਧਿ ਆਪਲਾ ਮੁਲਗਾ, ਭਾਯ, ਮਿਤ੍ਰ ਆਧਿ ਪਤ੍ਨੀ ਧਾਂਚਯਾਸੋਬਤ ਹਸਤੋ, ਖੇਲਤੋ ਤਸੇਚ ਪ੍ਰੇਮਾਨੇ ਰਾਹਤੋ.

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪੀਵਹਿ ਸੀਤਲ ਜਲਾ ॥

ਜਯਾਚਯਾ ਕ੍ਰਪੇਨੇ ਤੂ ਥੰਡ ਪਾਣੀ ਪਿਤੋ

ਸੁਖਦਾਈ ਪਵਨੁ ਪਾਵਕੁ ਅਮੁਲਾ ॥

ਆਧਿ ਤੁਮ੍ਹਾਲਾ ਆਨੰਦਦਾਯੀ ਹਵਾ ਆਧਿ ਅਮੂਲਯ ਅਗ੍ਰੀ ਮਿਲਾਲਾ ਆਹੇ ਜਯਾਮੁਲੇ ਤੁਮ੍ਹਾਲਾ ਆਨੰਦ ਹੋਤੋ,

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਭੋਗਹਿ ਸਭਿ ਰਸਾ ॥

ਜਯਾਚਯਾ ਕ੍ਰਪੇਨੇ ਤੁਮ੍ਹੀ ਸਰ੍ਵ ਸੁਖੇ ਉਪਭੋਗਤਾ,

ਸਗਲ ਸਮਗ੍ਰੀ ਸੰਗਿ ਸਾਥਿ ਬਸਾ ॥

ਆਧਿ ਆਪਣ ਸਰ੍ਵ ਗੋਈਂਸਹ ਜਗਤਾ,

ਦੀਨੇ ਹਸਤ ਪਾਵ ਕਰਨ ਨੇਤ੍ਰ ਰਸਨਾ ॥

ਜਯਾਨੇ ਤੁਲਾ ਹਾਤ, ਪਾਧ, ਕਾਨ, ਡੋਲੇ ਆਧਿ ਜੀਭ ਦਿਲੀ ਆਹੇ,

ਤਿਸਹਿ ਤਿਆਗਿ ਅਵਰ ਸੰਗਿ ਰਚਨਾ ॥

(ਹੇ ਜੀਵ!) ਤੂ ਪਰਮੇਸ਼੍ਵਰਾਲਾ ਵਿਸਰੂਨ ਝੁਤਰਾਂਵਰ ਪ੍ਰੇਮ ਕਰਤੋਸ.

ਐਸੇ ਦੇਖ ਮੂੜ ਅੰਧ ਬਿਆਪੇ ॥

ਆਧਿਆਤ੍ਮਿਕਰਿਤਯਾ ਅਜ਼ਾਨੀ ਮੁਰ੍ਖ ਅਸ਼ਾ ਦੋਸ਼ਾਂਮਧੇ ਅਡਕਲੇਲਾ ਅਸਤੋ.

ਨਾਨਕ ਕਾਢਿ ਲੇਹੁ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪੇ ॥੨॥

ਨਾਨਕ ਮ੍ਹਣਤਾਤ ਕੀ ਹੇ ਪਰਮੇਸ਼੍ਵਰਾ! ਤੁਮ੍ਹੀਚ ਧ੍ਯਾਂਚੇ ਰਕ੍ਸ਼ਣ ਕਰਾ. ॥੨॥

ਆਦਿ ਅੰਤਿ ਜੇ ਰਾਖਨਹਾਰੁ ॥

ਜੋ ਜਨ੍ਮਾਪਾਸੂਨ ਮ੍ਰਿਤ੍ਯੂਪਰ੍ਧੰਤ ਆਪਲਾ ਸੰਰਕ੍ਸ਼ਕ ਆਹੇ,

ਤਿਸ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨ ਕਰੈ ਗਵਾਰੁ ॥

ਤਰੀਹੀ, ਅਜ਼ਾਨੀ ਵਯਕ੍ਤੀ ਧ੍ਯਾਚਯਾਵਰ ਪ੍ਰੇਮ ਕਰਤ ਨਾਹੀ.

ਜਾ ਕੀ ਸੇਵਾ ਨਵ ਨਿਧਿ ਪਾਵੈ ॥

ਪਰਮੇਸ਼੍ਵਰਾਚੇ ਨਾਮਸ੍ਮਰਣ ਕਰੂਨ ਧ੍ਯਾਚੀ ਸੇਵਾ ਕਰਣੇ ਹੇ ਜਗਾਤੀਲ ਨਯੁ ਖਜਿਨਾਂਸਾਰਖੇ ਆਹੇ.

ਤਾ ਸਿਉ ਮੂੜਾ ਮਨੁ ਨਹੀ ਲਾਵੈ ॥

ਤਰੀਹੀ ਮੂਰ੍ਖ ਮਾਧੂਸ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਾਲਾ ਆਪਲਾ ਮਨਾਤ ਸਥਾਨ ਦੇਤ ਨਾਹੀ.

ਜੇ ਠਾਕੁਰੁ ਸਦ ਸਦਾ ਹਜੁਰੇ ॥

ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਜੋ ਆਪਲਾ ਆਤ ਆਧਿ ਆਜੂਭਾਜੂਲਾ ਨੇਹਮੀਚ ਉਪਸਥਿਤ ਅਸਤੋ,

ਤਾ ਕਉ ਅੰਧਾ ਜਾਨਤ ਦੂਰੇ ॥

ਆਧਿਆਤਮਿਕਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾ ਜ਼ਾਨ ਨਸਲੇਲਾ ਕ੍ਰਿਪਾਤੀਲਾ ਤੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਫਾਰ ਦੂਰ ਆਹੇ ਅਸੇ ਵਾਟੇ.

ਜਾ ਕੀ ਟਹਲ ਪਾਵੈ ਦਰਗਹ ਮਾਨੁ ॥

ਕ੍ਰਿਪਾਤੀਲਾ ਸੇਵੇਨੇ ਆਧਿ ਭਕਤੀਨੇ ਲਾਲਾ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਾਚਾ ਦਰਬਾਰਾਤ ਗੌਰਵ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਤੋ,

ਤਿਸਹਿ ਬਿਸਾਰੈ ਮੁਗਧੁ ਅਜਾਨੁ ॥

ਤਰੀਹੀ ਆਧਿਆਤਮਿਕਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾ ਅਜ਼ਾਨੀ ਮੂਰ੍ਖ ਕ੍ਰਿਪਾਤੀ ਲਾਲਾ ਕਿਸਰਤੋ.

ਸਦਾ ਸਦਾ ਇਹੁ ਭੂਲਨਹਾਰੁ ॥

ਨਸ਼ੁਰ ਪ੍ਰਾਣੀ ਨੇਹਮੀ ਚੁਕਾ ਕਰਤਾਤ.

ਨਾਨਕ ਰਾਖਨਹਾਰੁ ਅਪਾਰੁ ॥੩॥

ਹੇ ਨਾਨਕ! ਕੇਵਲ ਸ਼ਾਸ਼ਤ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਚ ਸਰਵਾਚਾ ਰਖਕ ਆਹੇ. ॥੩॥

ਰਤਨੁ ਤਿਆਗਿ ਕਉਡੀ ਸੰਗਿ ਰਚੈ ॥

ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਾਚੇ ਮੌਲ੍ਯਵਾਨ ਨਾਮ ਸੋਫ਼ਨ ਕ੍ਰਿਪਾਤੀ ਸਾਂਸਾਰਿਕ ਸੰਪਤੀ ਮਿਲਵਿਧਾਤ ਮਗਨ ਰਾਹਤੋ.

ਸਾਚੁ ਛੇਡਿ ਝੂਠ ਸੰਗਿ ਮਚੈ ॥

ਤੋ ਸਤ੍ਯਾਚਾ ਤ੍ਯਾਗ ਕਰਤੋ ਆਧਿ ਖੋਟੇਪਣਾ ਸਵੀਕਾਰਤੋ.

ਜੇ ਛਡਨਾ ਸੁ ਅਸਥਿਰੁ ਕਰਿ ਮਾਨੈ ॥

ਤੀ ਗੋਸ਼ਟੀ ਜੀ ਸ਼ੇਕਟੀ ਸੋਫ਼ਲੀ ਗੇਲੀ ਪਾਹਿਜੇ ਤੀ ਤੋ ਸਾਰਵਕਾਲਿਕ ਅਸਲ੍ਯਾਚੇ ਮਾਨਤੋ,

ਜੇ ਹੋਵਨੁ ਸੇ ਦੂਰਿ ਪਰਾਨੈ ॥

ਤੇ (ਮ੍ਰਿਤ੍ਯੂ) ਜੇ ਨਜੀਕ ਆਹੇ, ਤੋ ਦੂਰ ਅਸਲ੍ਯਾਚਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਠੇਕਤੋ.

ਛੇਡਿ ਜਾਇ ਤਿਸ ਕਾ ਸ੍ਰਮੁ ਕਰੈ ॥

ਕ੍ਰਿਪਾਤੀ ਸੋਫ਼ਨ ਜਾਵੇ ਲਾਗਤੇ ਕ੍ਰਿਪਾਤੀਲਾਤੀ ਤੋ ਤ੍ਰਾਸ ਸਹਨ ਕਰਤੋ.

ਸੰਗਿ ਸਹਾਈ ਤਿਸੁ ਪਰਹਰੈ ॥

ਸਦੈਵ ਸੋਭਤ ਅਸਲੇਲਾ ਸਹਾਯਕਾਚਾ (ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਾਚਾ) ਤ੍ਯਾਗ ਕਰਤੋ.

चंदन लेपु उतावै पेटि ॥ गरपब पुरीति भसम मंगि रोति ॥

तो गाढवासारखा आहे, जो चंदनाचा लेप धुतो आणि फक्त राखेवर प्रेम करतो.

अंघ कूप महि पतिउ बिबराल ॥

माणूस दुर्गुणांच्या खोल, काळोखात असलेल्या विहिरीत पडला आहे.

नानक काढि लेहु पूड दइआल ॥४॥

नानकांची प्रार्थना आहे की हे दयेचे निवासस्थान असलेल्या परमेश्वरा ! तुम्ही त्यांना काळोखात असलेल्या विहिरीतून बाहेर काढा. ॥ ४ ॥

करतुति पसु की मानस जाति ॥

तो मानवी प्रजातीचा आहे, परंतु तो प्राण्यांप्रमाणे कर्म करतो.

लेक पचारा करै दिनु राति ॥

मनुष्य दिवस आणि रात्र इतरांना आपली संपत्ती आणि बुद्धी दाखविण्यात व्यस्त आहे.

बाहरि भेख अंतिरि मलु भाइआ ॥

बाह्यतः तो धार्मिक वस्त्रे वापरतो, पण त्याच्या मनात मायेची घाण असते.

हृदयि नहि कहु करै हृपइआ ॥

हृदय कितीही लपविण्याचा प्रयत्न करत असले तरी तो आपले वास्तव लपवू शकत नाही.

बाहरि गिआन पिआन इसनान ॥

बाह्यतः तो ज्ञान, ध्यान आणि स्नानाचा आव आणतो.

अंतिरि बिआपै लेहु सुआनु ॥

पण लोभ रूपी कुत्रा त्याच्या मनावर दडपण आणत आहे.

अंतिरि अगनि बाहरि तनु सुआह ॥

त्याच्या शरीरात इच्छेची आग असते आणि त्यागाची राख त्याच्या शरीराच्या बाहेर असते.

गलि पावर कैमे उरै अषाह ॥

वासना रूपी दगड गळ्यात घालून तो अथांग समुद्र कसा पार करेल?

जा कै अंतिरि बसै पुरु आपि ॥

हे नानक ! ज्याच्या अंतःकरणात परमेश्वर स्वतः राहतो तो,

नानक ते जन सहजि समाति ॥५॥

असा माणूस सहज परमेश्वरात विलीन होतो. ॥५॥

ਸੁਨਿ ਅੰਧਾ ਕੈਸੇ ਮਾਰਗੁ ਪਾਵੈ ॥

ਫਕਤ ਏਕੂਨ, ਆਂਧਲਾ ਮਾਰਗ ਕਸਾ ਸ਼ੋਧੂ ਸ਼ਕਤੀ?

ਕਰੁ ਗਹਿ ਲੇਹੁ ਓੜਿ ਨਿਬਹਾਵੈ ॥

ਜਰ ਕੋਣੀ ਟਾਚਾ ਹਾਤ ਧਰਲਾ ਟਰ ਤੋ ਟਾਚਾ ਝੁਲਿਤ ਸਥਾਨਾਵਰ ਪੋਹੋਚੂ ਸ਼ਕਤੀ.

ਕਹਾ ਬੁਝਾਰਤਿ ਬੁਝੈ ਭੇਰਾ ॥

ਬਧਿਰ ਮਾਣਸਾਲਾ ਕੋਣਾਚੇ ਬੋਲਯੇ ਕਸੇ ਸਮਯੇਲ?

ਨਿਸਿ ਕਹੀਐ ਤਉ ਸਮਝੈ ਭੇਰਾ ॥

ਯੇਹਾ ਆਪਣਾ ਰਾਤ੍ਰ ਮੁਹਣਤੋ ਟੇਹਾ ਟਾਲਾ ਦਿਵਸ ਵਾਟਤੀ.

ਕਹਾ ਬਿਸਨਪਦ ਗਾਵੈ ਗੁੰਗ ॥

ਮੁਕਾ ਮਾਣੂਸ ਭਕਤੀਗੀਤੇ ਕਸੇ ਗਾਠ ਸ਼ਕਤੀ?

ਜਤਨ ਕਰੈ ਤਉ ਭੀ ਸੁਰ ਭੰਗ ॥

ਤੋ ਪ੍ਰਯਤ ਕਰੂ ਸ਼ਕਤੀ, ਪਣ ਟਾਚਾ ਆਵਾਜ ਟਾਲਾ ਅਪਯਸ਼ੀ ਠਰੇਲ.

ਕਹ ਪਿੰਗੁਲ ਪਰਬਤ ਪਰ ਭਵਨ ॥

ਪਾਂਗਲਾ ਕ੍ਰਿਤੀ ਡੋਂਗਰਾਵਰ ਕਸਾ ਚੜ੍ਹ ਸ਼ਕਤੀ?

ਨਹੀ ਹੋਤ ਉਹਾ ਉਸੁ ਗਵਨ ॥

ਟਾਲਾ ਟਿਥੇ ਜਾਯੇ ਸ਼ਕਤ ਨਾਹੀ.

ਕਰਤਾਰ ਕਰੁਣਾ ਮੈ ਦੀਨੁ ਬੇਨਤੀ ਕਰੈ ॥

ਹੇ ਨਾਨਕ! ਹੇ ਦਯਾਲੂ! ਹੇ ਸ੍ਰਣੀਨਿਰਮਾਤਾ! (ਹਾ) ਨਮ੍ਹ ਸੇਵਕ ਅਸ਼ੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਤੀ.

ਨਾਨਕ ਤੁਮਰੀ ਕਿਰਪਾ ਤਰੈ ॥੬॥

ਕੇਵਲ ਟੁਝਾ ਕ੍ਰਿਪੇਨੇਚ ਅਸਤਿਤਵਾਚਾ ਸਾਗਰ ਪਾਰ ਕਰੂ ਸ਼ਕਤੀ. ॥੬॥

ਸੰਗਿ ਸਹਾਈ ਸੁ ਆਵੈ ਨ ਚੀਤਿ ॥

ਜੋ ਨੇਹਮੀ ਟਾਚਾਬਰੋਬਰ ਅਸਤੀ, ਅਸ਼ਾ ਪਰਮੇਸ਼ਵਰਾਚੇ ਤੋ ਨਾਮਸਮਰਣ ਕਰਤ ਨਾਹੀ,

ਜੇ ਬੈਰਾਈ ਤਾ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥

ਓਲਟ ਜੋ ਟਾਚਾ ਸ਼ਤ੍ਰੂ ਆਹੇ ਟਾਚਾਵਰ ਤੋ ਪ੍ਰੇਮ ਕਰਤੀ.

ਬਲੁਆ ਕੇ ਗ੍ਰਿਹ ਭੀਤਰਿ ਬਸੈ ॥

ਤੋ ਵਾਲੂਨੇ ਬਨਵਲੇਲਾ ਘਰਾਤ ਰਾਹਤੀ.

ਅਨਦ ਕੇਲ ਮਾਇਆ ਰੰਗਿ ਰਸੈ ॥

तो आनंदाच्या खेळांचा आणि संपत्तीच्या रंगांचा (आनंदाचा) उपभोग घेतो.

ਦਿੜੁ ਕਰਿ ਮਾਨੈ ਮਨਹਿ ਪ੍ਰਤੀਤਿ ॥

या जगात आपला मुक्काम आणि सांसारिक सुख सर्व कायम आहेत असा त्यांचा ठाम विश्वास आहे.

ਕਾਲੁ ਨ ਆਵੈ ਮੂੜੇ ਚੀਤਿ ॥

पण मूर्ख प्राणी आपल्या मनात काल (मृत्यूचे) स्मरणही करत नाही.

ਬੈਰ ਬਿਰੇਧ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਮੋਹ ॥

द्वेष, संघर्ष, वासना, राग, भावनिक मोह,

ਝੂਠ ਬਿਕਾਰ ਮਹਾ ਲੋਭ ਧ੍ਰੋਹ ॥

खोटेपणा, पाप, लोभ आणि कपट यांचे

ਇਆਹੂ ਜੁਗਤਿ ਬਿਹਾਨੇ ਕਈ ਜਨਮ ॥

माणसाने अनेक जन्म युक्तीने घालवले आहेत.

ਨਾਨਕ ਰਾਖਿ ਲੇਹੁ ਆਪਨ ਕਰਿ ਕਰਮ ॥੧॥

नानकांची विनंती आहे की हे परमेश्वरा! तुझ्या कृपेचा अंगीकार करून मनुष्याला जीवनसागरापासून वाचवा. ॥७॥

ਤੂ ਠਾਕੁਰੁ ਤੁਮ ਪਹਿ ਅਰਦਾਸਿ ॥

(हे परमेश्वरा!) तूच आमचा ठाकूर आहेस आणि आमची प्रार्थना फक्त तुलाच आहे.

ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਤੇਰੀ ਰਾਸਿ ॥

हे शरीर आणि आत्मा सर्व तू दिलेला आशीर्वाद आहेत.

ਤੁਮ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਹਮ ਬਾਰਿਕ ਤੇਰੇ ॥

आपण आमची आई आणि वडील आहात; आम्ही तुमची मुले आहोत.

ਤੁਮਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਮਹਿ ਸੂਖ ਘਨੇਰੇ ॥

तुझ्या कृपेमुळे खूप सुख आणि शांती प्राप्त झाली आहे.

ਕੋਇ ਨ ਜਾਨੈ ਤੁਮਰਾ ਅੰਤੁ ॥

हे परमेश्वरा! तुझा अंत कोणालाच माहीत नाही.

ਉਚੇ ਤੇ ਉਚਾ ਭਗਵੰਤ ॥

हे परमेश्वरा! तू सर्वोच्च, अत्यंत उदार आहे.

ਸਗਲ ਸਮਗ੍ਰੀ ਤੁਮਰੈ ਸੂਤ੍ਰਿ ਧਾਰੀ ॥

ਸੰਪੂਰਨ ਜਗ ਤੁਝਾ ਧਾਘਾਤ ਵਿਭਲੇ ਆਹੇ.

ਤੁਮ ਤੇ ਹੋਇ ਸੁ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ॥

ਜੇ ਕਾਹੀ (ਸ੍ਰੇਣੀ) ਤੁਝਾਪਾਸ੍ਰਨ ਉਤਪੰਨ ਝਾਲੇ ਆਹੇ ਤੇ ਤੁਝਾ ਆਜ਼ਾਧਾਰਕ ਆਹੇ.

ਤੁਮਰੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਤੁਮ ਹੀ ਜਾਨੀ ॥

ਤੁਝਾ ਵੇਗ ਆਧਿ ਮਰਯਾਦਾ ਫਕਤ ਤੁਮਹਾਲਾਚ ਮਾਹੀਤ ਆਹੇ.

ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਸਦਾ ਕੁਰਬਾਨੀ ॥੮॥੪॥

ਹੇ ਨਾਨਕ! ਤੁਝਾ ਸੇਵਕ ਨੇਹਮੀ ਤੁਝਾਸਾਠੀ ਸ਼ਵਤ:ਲਾ ਸਮਰਪਿਤ ਕਰਤੀ. ॥ ੮ ॥ ੪ ॥

ਸਲੋਕੁ ॥

ਸ਼ਲੋਕ ॥

ਦੇਨਹਾਰੁ ਪ੍ਰਭ ਛੇਡਿ ਕੈ ਲਾਗਹਿ ਆਨ ਸੁਆਇ ॥

ਦੇਯਾਯਾ ਪਰਮੇਸ਼ਵਰਾਚਾ ਯਾਗ ਕਰੂਨ ਵਯਕਤੀ ਇਤਰ ਐਹਿਕ ਸੁਖਾਤ ਰਮਤੀ, (ਪਯ)

ਨਾਨਕ ਕਹੂ ਨ ਸੀਝਈ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਪਤਿ ਜਾਇ ॥੧॥

ਹੇ ਨਾਨਕ! ਅਸਾ ਵਯਕਤੀ ਕਥੀਚ ਧਸ਼ਸ਼ਵੀ ਹੋਤ ਨਾਹੀ, ਕਾਰਣ ਪਰਮੇਸ਼ਵਰਾਚਾ ਨਾਮਾਸ਼ਿਵਾਧ ਯਾਲਾ ਆਦਰ ਮਿਲਤ ਨਾਹੀ. ॥ ੧ ॥

ਅਸਟਪਦੀ ॥

ਅਸ਼ਟਪਦੀ:

ਦਸ ਬਸਤੁ ਲੇ ਪਾਛੈ ਪਾਵੈ ॥

ਮਨੁਸ਼ ਅਨੇਕ ਗੋਸ਼ੀ (ਪਰਮੇਸ਼ਵਰਾਕਡੂਨ) ਧੇਤੀ ਆਧਿ ਯਾਂਚੀ ਕਾਯਜੀ ਧੇਤੀ.

ਏਕ ਬਸਤੁ ਕਾਰਨਿ ਬਿਖੇਟਿ ਗਵਾਵੈ ॥

(ਪਯ) ਏਕਾ ਗੋਸ਼ੀਸਾਠੀ ਤੀ ਆਪਲਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਗਮਾਵਤੀ.

ਏਕ ਭੀ ਨ ਦੇਇ ਦਸ ਭੀ ਹਿਰਿ ਲੇਇ ॥

ਜਰ ਪਰਮੇਸ਼ਵਰਾਨੇ ਏਕਹੀ ਗੋਸ਼ ਦਿਲੀ ਨਾਹੀ ਧਾਤਲਟ ਦਿਲੇਲਯਾ ਸਰਵ ਗੋਸ਼ੀ (ਵਸ਼੍ਰ) ਸੁਫ਼ਾ ਕਾਫ਼ੂਨ ਧੇਤਲਯਾ,

ਤਉ ਮੂੜਾ ਕਹੁ ਕਹਾ ਕਰੇਇ ॥

ਮਗ ਮਲਾ ਸਾਂਗਾ ਹਾ ਮੂਰ੍ਖ ਵਯਕਤੀ ਕਾਧ ਕਰੂ ਸ਼ਕਤੀ?

ਜਿਸੁ ਠਾਕੁਰ ਸਿਉ ਨਾਹੀ ਚਾਰਾ ॥

ਯਾ ਪਰਮੇਸ਼ਵਰਾਸਮੋਰ ਕੋਯਤੀਚ ਸ਼ਕਤੀ ਜਿੰਕੂ ਸ਼ਕਤ ਨਾਹੀ,

ਤਾ ਕਉ ਕੀਜੈ ਸਦ ਨਮਸਕਾਰਾ ॥

त्याच्यापुढे नेहमी नतमस्तक झाले पाहिजे.

ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਲਾਗਾ ਪ੍ਰਭੁ ਮੀਠਾ ॥

ज्या व्यक्तीच्या हृदयाला परमेश्वराचे नामस्मरण प्रसन्न करते,

ਸਰਬ ਸੂਖ ਤਾਹੁ ਮਨਿ ਵੂਠਾ ॥

त्याला सर्व प्रकारचे सुख प्राप्त होते.

ਜਿਸੁ ਜਨ ਅਪਨਾ ਹੁਕਮੁ ਮਨਾਇਆ ॥

हे नानक! ज्या व्यक्तीकडून परमेश्वर त्याच्या आज्ञेचे पालन करून घेतो,

ਸਰਬ ਥੇਕ ਨਾਨਕ ਤਿਨਿ ਪਾਇਆ ॥੧॥

त्याला जगातील सर्व गोष्टी प्राप्त होतात. ॥१॥

ਅਗਨਤ ਸਾਹੁ ਅਪਨੀ ਦੇ ਰਾਸਿ ॥

सावकार असलेला परमेश्वर त्या व्यक्तीला अमर्याद संपत्ती (पदार्थ) प्रदान करतो.

ਖਾਤ ਪੀਤ ਬਰਤੈ ਅਨਦ ਉਲਾਸਿ ॥

व्यक्ती त्या वस्तूंचा, संपत्तीचा आनंदाने उपभोग घेतात.

ਅਪੁਨੀ ਅਮਾਨ ਕਛੁ ਬਹੁਰਿ ਸਾਹੁ ਲੇਇ ॥

जर सावकाराने (परमेश्वराने) त्याच्या वारसापैकी काही वस्तू (संपत्ती) परत घेतली,

ਅਗਿਆਨੀ ਮਨਿ ਰੋਸੁ ਕਰੇਇ ॥

तर त्या अज्ञानी व्यक्तीच्या मनात राग निर्माण होतो.

ਅਪਨੀ ਪਰਤੀਤਿ ਆਪ ਹੀ ਖੇਵੈ ॥

अशाप्रकारे तो स्वतःचा विश्वास स्वतः गमावून बसतो.

ਬਹੁਰਿ ਉਸ ਕਾ ਬਿਸ਼्वासੁ ਨ ਹੋਵੈ ॥

परमेश्वर पुन्हा त्याच्यावर विश्वास ठेवत नाही.

ਜਿਸ ਕੀ ਬਸਤੁ ਤਿਸੁ ਆਗੈ ਰਾਖੈ ॥

एखाद्याने (आनंदाने) ते ज्याच्या मालकीचे आहे त्याच्यासमोर ठेवले पाहिजे.

ਪ੍ਰਭੁ ਕੀ ਆਗਿਆ ਮਾਨੈ ਮਾਥੈ ॥

आणि परमेश्वराची आज्ञा त्याने आनंदाने स्विकार केली पाहिजे.

ਉਸ ਤੇ ਚਉਗੁਨ ਕਰੈ ਨਿਹਾਲੁ ॥

ਪਰਮੇਸ਼ਵਰ ਤਿਆਲਾ ਪ੍ਰਵੀਪਿਕਾ ਚਾਰਪਟ ਅਧਿਕ ਆਸ਼ੀਰਵਾਦ ਦੇਂਦਾ ਹੈ।

ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬੁ ਸਦਾ ਦਇਆਲੁ ॥੨॥

ਹੇ ਨਾਨਕ! ਪਰਮੇਸ਼ਵਰ ਸਦੈਵ ਦਯਾਲੂ ਆਵੇ। ॥੨॥

ਅਨਿਕ ਭਾਤਿ ਮਾਇਆ ਕੇ ਹੇਤ ॥ ਸਰਪਰ ਹੋਵਤ ਜਾਨੁ ਅਨੇਤ ॥

ਮਾਧੇਥੇ ਅਨੇਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ਆਵੇਂ, ਪਰ ਤਾਂ ਸਰਵਾੰਚਾ ਸ਼ੇਵਟੀ ਨਾਸ਼ ਹੋਯਾਰ ਆਵੇ ਹੇ ਸਮਯੂਨ ਘਾ।

ਬਿਰਖ ਕੀ ਛਾਇਆ ਸਿਉ ਰੰਗੁ ਲਾਵੈ ॥

ਵਯਕਤੀਲਾ ਝਾਡਾਚੀ ਸਾਕਲੀ ਆਕੁਡਤੇ। (ਪਰੰਤੂ)

ਓਹ ਬਿਨਸੈ ਉਹੁ ਮਨਿ ਪਛੁਤਾਵੈ ॥

ਆਧਿ ਜੇਕ੍ਹਾ ਤੀ ਅਵਸ਼ਯ ਹੋਤੇ ਤੇਕ੍ਹਾ ਤਿਆਲਾ ਮਨਾਤੂਨ ਪਸ਼ਚਾਤਾਪ ਹੋਤੀ।

ਜੇ ਦੀਸੈ ਸੇ ਚਾਲਨਹਾਰੁ ॥

ਵਸ਼ਯ ਜਗ ਕ੍ਸ਼ਣਭੰਗੁਰ ਆਵੇ,

ਲਪਟਿ ਰਹਿਓ ਤਹ ਅੰਧ ਅੰਧਾਰੁ ॥

ਜ਼ਾਨ ਨਸਲੇਲਾ ਵਯਕਤੀ ਯਾ ਜਗਾਪਾਸੂਨ ਅਲਿਪਤ ਝਾਲਾ ਆਵੇ।

ਬਟਾਉ ਸਿਉ ਜੇ ਲਾਵੈ ਨੇਹ ॥

ਜੀ ਵਯਕਤੀ ਪ੍ਰਵਾਸ਼ਾਵਰ ਪ੍ਰੇਮ ਕਰਤੀ,

ਤਾ ਕਉ ਹਾਥਿ ਨ ਆਵੈ ਕੇਹ ॥

ਸ਼ੇਵਟੀ ਤਿਆਲਾ ਕਾਹੀਚ ਮਿਲਤ ਨਾਹੀ।

ਮਨ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਕੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸੁਖਦਾਈ ॥

ਹੇ ਮਾਝ੍ਯਾ ਮਨਾ! ਪਰਮੇਸ਼ਵਰਾਚ੍ਯਾ ਨਾਮਾਚੇ ਪ੍ਰੇਮ ਸੁਖਦਾਯਕ ਆਵੇ।

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਨਾਨਕ ਆਪਿ ਲਏ ਲਾਈ ॥੩॥

ਹੇ ਨਾਨਕ! ਪਰਮੇਸ਼ਵਰ ਜਯਾਲਾ ਆਸ਼ੀਰਵਾਦ ਦੇਂਦਾ ਤਿਆਲਾ ਸੁਵਤ:ਸ਼ੀ ਏਕਰੂਪ ਕਰੂਨ ਘੇਤੀ। ॥੩॥

ਮਿਥਿਆ ਤਨੁ ਧਨੁ ਕੁਟੰਬੁ ਸਬਾਇਆ ॥

ਹੇ ਸ਼ਰੀਰ, ਸੰਪਤੀ ਆਧਿ ਕੁਟੁੰਬ ਹੇ ਸਰਵ ਨਾਸ਼ਵੰਤ ਆਵੇ।

ਮਿਥਿਆ ਹਉਮੈ ਮਮਤਾ ਮਾਇਆ ॥

ਅਹੰਕਾਰ, ਮਮਤਾ ਆਧਿ ਮਾਧਾ ਹੇਹੀ ਅਸਤਯ ਆਵੇਤ।

ਮਿਥਿਆ ਰਾਜ ਜੋਬਨ ਧਨ ਮਾਲ ॥

ਰਾਜ, ਤਾਰੁਧ, ਸੰਪਤੀ ਆਧਿ ਮਾਲਮਤਾ ਹੇ ਸਰਵ ਕ੍ਸ਼ਣਿਕ ਆਹੇਤ.

ਮਿਥਿਆ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਬਿਕਰਾਲ ॥

ਵਾਸਨਾ ਆਧਿ ਅਤ੍ਯੰਤ ਕ੍ਰੋਧ ਅਸਤ੍ਯ ਆਹੇਤ.

ਮਿਥਿਆ ਰਬ ਹਸਤੀ ਅਸੂ ਬਸਤ੍ਰਾ ॥

ਸੁੰਦਰ ਰਥ, ਹੱਤੀ, ਘੋਡੇ ਆਧਿ ਸੁੰਦਰ ਵਸ਼੍ਟ੍ਰੇ, ਹੇ ਸਰਵ ਨਸ਼ਵਰ (ਖੋਟੇ) ਆਹੇਤ.

ਮਿਥਿਆ ਰੰਗ ਸੰਗਿ ਮਾਇਆ ਪੇਖਿ ਹਸਤਾ ॥

ਸੰਪਤੀ ਜਮਾ ਕਰਧਾਚੀ ਆਵਡ, ਜੇ ਪਾਹੂਨ ਕ੍ਯਕਤੀ ਆਨੰਦਿਤ ਹੋਤੋ, ਹੇਹੀ ਕ੍ਸ਼ਣਭੰਗੁਰ ਆਹੇ.

ਮਿਥਿਆ ਧ੍ਰੋਹ ਮੋਹ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥

ਕਪਟ, ਏਹਿਕ ਆਸਕਤੀ ਆਧਿ ਗਰਵ ਹੇਹੀ ਕ੍ਸ਼ਣਭੰਗੁਰ ਅਸਤਾਤ.

ਮਿਥਿਆ ਆਪਸ ਊਪਰਿ ਕਰਤ ਗੁਮਾਨੁ ॥

ਸਵਤ:ਚਾ ਅਭਿਮਾਨ ਬਾਝਗਯੇ ਹੇ ਨਿਰੁਪਯੋਗੀ ਆਹੇ.

ਅਸਥਿਰੁ ਭਗਤਿ ਸਾਧ ਕੀ ਸਰਨ ॥

ਪਰਮੇਸ਼ਵਰਾਚੀ ਭਕਤੀ ਆਧਿ ਸੰਤਾਂਚਾ ਆਸ਼੍ਰਯ ਘੇਯੇ ਹੇ ਅਟਲ ਆਹੇ.

ਨਾਨਕ ਜਪਿ ਜਪਿ ਜੀਵੈ ਹਰਿ ਕੇ ਚਰਨ ॥੪॥

ਹੇ ਨਾਨਕ! ਪਰਮੇਸ਼ਵਰਾਚੀ ਚਰਣਾਂਚੇ ਨਾਮਸਮਰਣ ਕਰੂਨ ਕ੍ਯਕਤੀ ਖਰੇ ਜੀਵਨ ਜਗਤੋ. ॥੪॥

ਮਿਥਿਆ ਸੂਵਨ ਪਰ ਨਿੰਦਾ ਸੁਨਹਿ ॥

ਭ੍ਰਮਾਂਚੀ ਨਿੰਦਾ ਏਕਯਾਰੇ ਕਾਨ ਨਿਰੁਪਯੋਗੀ ਆਹੇਤ.

ਮਿਥਿਆ ਹਸਤ ਪਰ ਦਰਬ ਕਉ ਹਿਰਹਿ ॥

ਜੇ ਹਾਤ ਭ੍ਰਮਾਂਚੇ ਪੈਸੇ ਚੋਰਤਾਤ ਤੇਹੀ ਨਿਰੁਪਯੋਗੀ ਅਸਤਾਤ.

ਮਿਥਿਆ ਨੇਤ੍ਰ ਪੇਖਤ ਪਰ ਤ੍ਰਿਅ ਰੂਪਾਦ ॥

ਤੇ ਭੋਲੇ ਨਿਰੁਪਯੋਗੀ ਆਹੇਤ, ਜੇ ਦੁਸ-ਨ੍ਯਾ ਸ੍ਤ੍ਰੀਚੇ ਸੌਂਦਰ੍ਯ ਪਾਹਤਾਤ.

ਮਿਥਿਆ ਰਸਨਾ ਭੋਜਨ ਅਨ ਸ੍ਵਾਦ ॥

ਤੀ ਜੀਭ, ਜੀ ਕ੍ਯੰਜਨ ਆਧਿ ਭ੍ਰਮਾਂ ਚਰੀਂਚਾ ਆਸ੍ਵਾਦ ਘੇਤੇ, ਤੀ ਦੇਖੀਲ ਨਿਰੁਪਯੋਗੀ ਆਹੇ.

ਮਿਥਿਆ ਚਰਨ ਪਰ ਬਿਕਾਰ ਕਉ ਧਾਵਹਿ ॥

ਭ੍ਰਮਾਂਸਾਠੀ ਵਾਇਟ ਕਰਧਾਸਾਠੀ ਧਾਵਯਾਰੇ ਪਾਧ ਨਿਰੁਪਯੋਗੀ ਆਹੇਤ.

मिथिआ मन पर लेउ लुडावहि ॥

जे मन दुसऱ्याच्या संपत्तीचा लोभ करते तेही खोटे आहे.

मिथिआ उन नही परउपकारा ॥

ते शरीर निरुपयोगी आहे जे इतरांना चांगले करत नाही.

मिथिआ बासु लेउ बिकारा ॥

ते नाक निरुपयोगी आहे, ज्याला इंद्रियसुखांचा वास येतो.

बिनु बूझे मिथिआ सडु डे ॥

निरुपयोगी सर्व शरीराचे अवयव आहेत ज्यांना त्यांचा खरा हेतू समजत नाही.

सडल देह नानक हरि हरि नाम लये ॥५॥

हे नानक! जो हरी-परमेश्वराचे नामस्मरण करत राहतो तो देह सफल होतो. ॥५॥

बिठबी साकड की आरजा ॥

कमकुवत माणसाचे जीवन निरर्थक असते.

साच बिना कड हेवड सुचा ॥

सत्याशिवाय (परमेश्वराचे नामस्मरण न करता) तो शुद्ध कसा होऊ शकतो?

बिठबी नाम बिना उन अंग ॥

परमेश्वराच्या नामाशिवाय अज्ञानी माणसाचे शरीर निरुपयोगी असते

मुधि आवड ता कै दुरगंग ॥

कारण अशा व्यक्तीच्या तोंडातून, निंदा करण्याचा वाईट वास येतो.

बिनु सिमरन दिनु रैनि बिषा बिहादि ॥

परमेश्वराचे नामस्मरण केल्याशिवाय आपले दिवस आणि रात्र व्यर्थ ठरतात,

मेथ बिना जिउ डेडी जादि ॥

ज्याप्रमाणे पावसाशिवाय पिके नष्ट होतात.

रोबिद डजन बिनु बिषे सड काम ॥

गोविंदांच्या स्तोत्रांशिवाय सर्व कार्य व्यर्थ आहे.

जिउ किरपन के निरारड दाम ॥

ज्याप्रमाणे कंजूष माणसाची संपत्ती निरुपयोगी असते.

ਧੰਨਿ ਧੰਨਿ ਤੇ ਜਨ ਜਿਹ ਘਟਿ ਬਸਿਓ ਹਰਿ ਨਾਉ ॥

ਤੋ ਮਾਯੂਸ ਖੂਪ ਭਾਗਵਾਨ ਆਹੇ, ਜਾਚਿਆ ਹੁਦਯਾਤ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਾਚੇ ਨਾਮ ਵਾਸ ਕਰਤੇ.

ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੈ ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥੬॥

ਹੇ ਨਾਨਕ! ਟਾਂਚਿਆਸਾਠੀ ਮੀ ਸੁਖ:ਚੇ ਜੀਵਨ ਸਮਰਪਿਤ ਕਰਤੋ. ॥੬॥

ਰਹਤ ਅਵਰ ਕਛੁ ਅਵਰ ਕਮਾਵਤ ॥

ਮਾਯੂਸ ਏਕ ਗੋਸ਼ਟ ਸਾਂਗਤੋ ਆਧਿ ਕਾਹੀਤਰੀ ਪੂਰ੍ਣਪਯੋ ਵੇਗਲਾਂ ਕਰਤੋ.

ਮਨਿ ਨਹੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਮੁਖਹੁ ਗੰਢ ਲਾਵਤ ॥

ਟਾਂਚਿਆ ਅੰਤ:ਕਰਣਾਤ (ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਾਬਦਲ) ਪ੍ਰੇਮ ਨਾਹੀ ਪਯੋ ਤੋ ਮੁਖਾਤੂਨ ਨਿਰਰਥਕ ਗੋਸ਼ਟੀ ਬੋਲਤੋ.

ਜਾਨਨਹਾਰ ਪ੍ਰਭੁ ਪਰਬੀਨ ॥

ਸਰਵ ਕਾਹੀ ਜਾਯੋਯਾਰਾ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਖੂਪ ਹੁਸ਼ਾਰ ਆਹੇ,

ਬਾਹਰਿ ਭੇਖ ਨ ਕਾਹੂ ਭੀਨ ॥

(ਤੋ ਕਧੀਚ) ਕੋਯੋਯਾਚਾਹੀ ਬਾਹਰ ਰੂਪਾਵਰ ਆਨੰਦੀ ਨਸਤੋ.

ਅਵਰ ਉਪਦੇਸੈ ਆਪਿ ਨ ਕਰੈ ॥

ਜੋ ਇਤਰਾਂਨਾ ਉਪਦੇਸ਼ ਕਰਤੋ ਆਧਿ ਸੁਖ: ਟਾਂਚੇ ਪਾਲਨ ਕਰਤ ਨਾਹੀ,

ਆਵਤ ਜਾਵਤ ਜਨਮੈ ਮਰੈ ॥

ਤੋ (ਜਗਾਤ) ਜਨਮ ਆਧਿ ਮ੍ਰਿਤ੍ਯੂਚਾ ਚਕ੍ਰਾਤ ਅਡਕੂਨ ਰਾਹਤੋ ਆਧਿ ਦੁ:ਖ ਸਹਨ ਕਰਾਵੇ ਲਾਗਤੇ.

ਜਿਸ ਕੈ ਅੰਤਰਿ ਬਸੈ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ॥

ਜਾਚਿਆ ਅੰਤ:ਕਰਣਾਤ ਨਿਰੰਕਾਰ ਰਾਹਤੋ,

ਤਿਸ ਕੀ ਸੀਖ ਤਰੈ ਸੰਸਾਰੁ ॥

ਟਾਂਚਿਆ ਉਪਦੇਸ਼ਾਨੇ ਸਰਵ ਜਗਾਚਾ (ਵਿਕਾਰਾਂਪਾਸੂਨ) ਉਡਾਰ ਹੋਤੋ.

ਜੇ ਤੁਮ ਭਾਨੇ ਤਿਨ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਤਾ ॥

ਹੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਾ! ਜੇ ਤੁਮ੍ਹਾਲਾ ਆਵਡਤਾਤ ਤੇਚ ਤੁਲਾ ਆਲਖੂ ਸ਼ਕਤਾਤ.

ਨਾਨਕ ਉਨ ਜਨ ਚਰਨ ਪਰਾਤਾ ॥੭॥

ਹੇ ਨਾਨਕ! ਅਸ਼ਾ ਭਕਤਾਂਨਾ ਨਮ੍ਰਪਯੋ ਨਮਨ ਕਰਤੋ. ॥੭॥

ਕਰਉ ਬੇਨਤੀ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਸਭੁ ਜਾਨੈ ॥

ਸਰਵ ਕਾਹੀ ਜਾਯੋਯਾਚਾ ਪਰਮਾਤ੍ਮਾਲਾ ਮੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਤੋ.

ਅਪਨਾ ਕੀਆ ਆਪਹਿ ਮਾਨੈ ॥

ਤੋ ਸੁਤ: ਤਾਨੇ ਨਿਰਮਾਣ ਕੇਲੇਲਾ ਜੀਵਾਂਨਾ ਆਦਰ ਦੇਤੋ.

ਆਪਹਿ ਆਪ ਆਪਿ ਕਰਤ ਨਿਬੇਰਾ ॥

ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਸੁਤ: (ਪ੍ਰਾਣਾਂਚਾ ਕਰਮਾਨੁਸਾਰ) ਨਿਆਯ ਕਰਤੋ.

ਕਿਸੈ ਦੂਰਿ ਜਨਾਵਤ ਕਿਸੈ ਬੁਝਾਵਤ ਨੇਰਾ ॥

ਕਾਹੀਨਾ ਤੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਆਪਲਾ ਜਵਲ ਅਸਲਾਚੀ ਭਾਵਨਾ ਦੇਤੋ ਤਰ ਕਾਹੀਨਾ ਦੇਵ ਦੂਰ ਅਸਲਾਚੀ ਜਾਣੀਵ ਹੋਤੇ.

ਉਪਾਵ ਸਿਆਨਪ ਸਗਲ ਤੇ ਰਹਤ ॥

ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਸਰਵ ਪ੍ਰਯਤਨਾਂਚਾ ਆਧਿ ਚਤੁਰਾਇੰਚਾ ਪਲੀਕਡੇ ਆਹੇ.

ਸਭੁ ਕਛੁ ਜਾਨੈ ਆਤਮ ਕੀ ਰਹਤ ॥

(ਕਾਰਣ) ਤਾਲਾ ਮਾਨਵੀ ਮਨਾਚੀ ਅਵਸਥਾ ਚਾਂਗਲੀਚ ਕਲਤੇ.

ਜਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਲਏ ਲੜਿ ਲਾਇ ॥

ਜੋ ਕੋਧੀ ਤਾਲਾ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰਤੋ, ਤੋ ਤਾ ਵਯਕਤੀਲਾ ਸੁਤ:ਸ਼ੀ ਜੋਡਤੋ.

ਥਾਨ ਥਨੰਤਰਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥

ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਸਰਵ ਠਿਕਾਣੀ ਆਧਿ ਸੁਥਲਾਂਚਾ ਅੰਤਰਾਤ ਸਰਵਵਾਪੀ ਹੋਤ ਆਹੇ.

ਸੇ ਸੇਵਕੁ ਜਿਸੁ ਕਿਰਪਾ ਕਰੀ ॥

ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਜਯਾਚਾਵਰ ਕ੍ਰਪਾ ਕਰਤੋ ਤੋ ਤਾਚਾ ਸੇਵਕ ਅਸਤੋ.

ਨਿਮਖ ਨਿਮਖ ਜਪਿ ਨਾਨਕ ਹਰੀ ॥੮॥੫॥

ਹੇ ਨਾਨਕ! ਪ੍ਰਤ੍ਯੇਕ ਕ੍ਸ਼ਣੀ ਹਰੀਚਾ ਜਪ ਕਰਤ ਰਾਹਾ. ॥ ੮ ॥ ੫ ॥

ਸਲੋਕੁ ॥

ਸ਼ਲੋਕ:

ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਅਰੁ ਲੋਭ ਮੋਹ ਬਿਨਸਿ ਜਾਇ ਅਹੰਮੇਵ ॥

ਹੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਾ ! ਮਾਝੀ ਝੁਛਾ, ਕ੍ਰੋਧ, ਲੋਭ, ਆਸਕਤੀ ਆਧਿ ਅਹੰਕਾਰ ਨਸ਼ਟ ਹੋਊ ਦੇ.

ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਸਰਣਾਗਤੀ ਕਰਿ ਪ੍ਰਸਾਦੁ ਗੁਰਦੇਵ ॥੧॥

ਮੀ ਤੁਝਾਕਡੇ ਸ਼ਰਣ ਆਲੋ ਆਹੇ. ਹੇ ਗੁਰੁਦੇਵ ! ਮਾਝਾਵਰ ਦਯਾ ਕਰਾ. ॥੧॥

ਅਸਟਪਦੀ ॥

ਅਸ਼ਟਪਦੀ:

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਛਤੀਹ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਖਾਹਿ ॥

(ਹੇ ਮਾਨਵਾ!) ਜ੍ਯਾਚ੍ਯਾ ਕ੍ਰਪੇਨੇ ਤੂੰ ਚਤ੍ਰੀਸ ਪ੍ਰਕਾਰਚੇ ਸ੍ਵਾਦਿਸ਼ਟ ਪਦਾਰਥ ਖਾਤੋਸ,

ਤਿਸੁ ਠਾਕੁਰ ਕਉ ਰਖੁ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥

ਤ੍ਯਾ ਪਰਮੇਸ਼੍ਵਰਾਚੇ ਨਾਮਸ੍ਮਰਣ ਮਨਾਨੇ ਕਰ.

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸੁਰੰਧਤ ਤਨਿ ਲਾਵਹਿ ॥

ਜ੍ਯਾਚ੍ਯਾ ਕ੍ਰਪੇਨੇ ਤੂੰ ਅੰਗਾਲਾ ਸੁਗੰਧ ਲਾਵਤੋਸ,

ਤਿਸ ਕਉ ਸਿਮਰਤ ਪਰਮ ਗਤਿ ਪਾਵਹਿ ॥

ਤ੍ਯਾਚੀ ਤਪਾਸਨਾ ਕੇਲ੍ਯਾਨੇ ਤੁਲਾ ਪਰਮ ਆਨੰਦਾਚੀ ਪ੍ਰਾਪ੍ਤੀ ਹੋਏਲ.

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਬਸਹਿ ਸੁਖ ਮੰਦਰਿ ॥

ਜ੍ਯਾਚ੍ਯਾ ਕ੍ਰਪੇਨੇ ਤੂੰ ਰਾਜਵਾਡ੍ਯਾਂਤ ਸੁਖਾਨੇ ਰਾਹਤਾ.

ਤਿਸਹਿ ਧਿਆਇ ਸਦਾ ਮਨ ਅੰਦਰਿ ॥

ਆਪਲ੍ਯਾ ਮਨਾਤ ਤ੍ਯਾ ਪਰਮੇਸ਼੍ਵਰਾਚੇ ਸਦੈਵ ਨਾਮਸ੍ਮਰਣ ਕਰਾ.

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਗਿ੍ਰਹ ਸੰਗਿ ਸੁਖ ਬਸਨਾ ॥

ਜ੍ਯਾਚ੍ਯਾ ਕ੍ਰਪੇਨੇ ਤੂੰ ਤੁਝ੍ਯਾ ਘਰੀ ਸੁਖਾਨੇ ਰਾਹਤੋਸ,

ਆਠ ਪਹਰ ਸਿਮਰਹੁ ਤਿਸੁ ਰਸਨਾ ॥

ਆਪਲ੍ਯਾ ਜਿਞ੍ਹੇਨੇ ਆਠਹੀ ਪ੍ਰਹਰ ਤ੍ਯਾਚੇ ਗੁਣਗਾਨ ਕਰਾ.

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਰੰਗ ਰਸ ਭੋਗ ॥

ਹੇ ਨਾਨਕ! ਜ੍ਯਾਚ੍ਯਾ ਕ੍ਰਪੇਨੇ ਰੰਗੀਭੇਰੰਗੀ ਵਸ੍ਤ੍ਰੇ, ਸ੍ਵਾਦਿਸ਼ਟ ਪਦਾਰਥ ਆਣਿ ਵਸ੍ਤ੍ਰ ਮਿਲ੍ਯਤਾਤ,

ਨਾਨਕ ਸਦਾ ਧਿਆਈਐ ਧਿਆਵਨ ਜੋਗ ॥੧॥

ਤ੍ਯਾ ਸ੍ਮਰਣਾਸ ਪਾਤ੍ਰ ਅਸਲੇਲ੍ਯਾ ਪਰਮੇਸ਼੍ਵਰਾਚੇ ਨੇਹਮੀ ਚਿੰਤਨ ਕੇਲੇ ਪਾਹਿਯੇ. ॥੧॥

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪਾਟ ਪਟੰਬਰ ਹਢਾਵਹਿ ॥

ਜ੍ਯਾਚ੍ਯਾ ਕ੍ਰਪੇਨੇ ਤੂੰ ਰੇਸ਼ਮੀ ਆਣਿ ਝੁਤਰ ਮਹਾਗ ਵਸ੍ਤ੍ਰੇ ਪਰਿਧਾਨ ਕਰਤੋ;

ਤਿਸਹਿ ਤਿਆਗਿ ਕਤ ਅਵਰ ਲੁਭਾਵਹਿ ॥

ਤ੍ਯਾਲਾ ਵਿਸਰੁਨ ਝੁਤਰਾਂਮਢ੍ਯੇ ਕਾ ਮਘ ਹੋਤ ਆਹੇ?

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸੁਖਿ ਸੇਜ ਸੇਈਜੈ ॥

ਜ੍ਯਾਚ੍ਯਾ ਕ੍ਰਪੇਨੇ ਤੂੰ ਅੰਥਰੁਣਾਵਰ ਸੁਖਾਨੇ ਝੋਪਤੋ.

ਮਨ ਆਠ ਪਹਰ ਤਾ ਕਾ ਜਸੁ ਗਾਵੀਜੈ ॥

ਹੇ ਮਾਝਿਆ ਮਨਾ! ਤ੍ਵਾ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਾਚੀ ਆਠਹੀ ਪ੍ਰਹਰ ਸ਼ੁਰੁਤੀ ਕੇਲੀ ਪਾਹਿਯੇ.

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੁਝੁ ਸਭੁ ਕੇਉ ਮਾਨੈ ॥

ਯਾਚ੍ਯਾ ਕ੍ਰੁਪੇਨੇ ਪ੍ਰਤ੍ਯੇਕ ਕ੍ਰਿਪਤੀ ਤੁਝਾ ਆਦਰ ਕਰਤੀ,

ਮੁਖਿ ਤਾ ਕੇ ਜਸੁ ਰਸਨ ਬਖਾਨੈ ॥

ਨੇਹਮੀ ਮੁਖਾਦੁਆਰੇ ਆਗਿ ਜਿਥੇਨੇ ਤ੍ਵਾ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਾਚੀ ਸ਼ੁਰੁਤੀ ਕਰਾ.

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੇਰੇ ਰਹਤਾ ਧਰਮੁ ॥

ਯਾਚ੍ਯਾ ਕ੍ਰੁਪੇਨੇ ਤੁਝਾ ਧਰਮ ਅਖੰਡ ਰਾਹਤੀ,

ਮਨ ਸਦਾ ਧਿਆਇ ਕੇਵਲ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ॥

ਹੇ ਮਾਝਿਆ ਮਨਾ! ਤੂੰ ਨੇਹਮੀ ਤ੍ਵਾ ਪਰਮਾਤ੍ਮਾਚੇ ਧਿਆਨ ਕਰ.

ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਜਪਤ ਦਰਗਹ ਮਾਨੁ ਪਾਵਹਿ ॥

ਪ੍ਰਯ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਾਚੀ ਉਪਾਸਨਾ ਕੇਲ੍ਯਾਨੇ ਤੁਮ੍ਹਾਲਾ ਤ੍ਵਾਂਚ੍ਯਾ ਦਰਬਾਰਾਤ ਵੈਭਵ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਏਲ.

ਨਾਨਕ ਪਤਿ ਸੇਤੀ ਘਰਿ ਜਾਵਹਿ ॥੨॥

ਹੇ ਨਾਨਕ! ਅਸ਼ਾ ਪ੍ਰਕਾਰੇ ਤੁਮ੍ਹੀ ਸਨਮਾਨਾਨੇ ਤੁਮ੍ਹਚ੍ਯਾ ਨਿਵਾਸਸਥਾਨੀ (ਪਰਤ) ਜਾਲ. ॥੨॥

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਆਰੋਗ ਕੰਚਨ ਦੇਹੀ ॥

ਹੇ ਮਨਾ! ਯਾਚ੍ਯਾ ਕ੍ਰੁਪੇਨੇ ਤੁਲਾ ਸੋਨ੍ਯਾਸਾਰਖੇ ਸੁੰਦਰ, ਨਿਰੋਗੀ ਸ਼ਰੀਰ ਮਿਲਾਲੇ ਆਹੇ,

ਲਿਵ ਲਾਵਹੁ ਤਿਸੁ ਰਾਮ ਸਨੇਹੀ ॥

ਤ੍ਵਾ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਾਚੇ ਸਦੈਵ ਨਾਮਸਮਰਣ ਕਰ.

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੇਰਾ ਓਲਾ ਰਹਤ ॥

ਯਾਚ੍ਯਾ ਕ੍ਰੁਪੇਨੇ, ਤੁਮਚਾ ਸਨਮਾਨ ਜਪਲਾ ਆਹੇ;

ਮਨ ਸੁਖੁ ਪਾਵਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਸੁ ਕਹਤ ॥

ਤ੍ਵਾ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਾਚੀ ਸ਼ੁਰੁਤੀ ਕੇਲ੍ਯਾਨੇ ਤੁਲਾ ਆਨੰਦ ਆਗਿ ਸ਼ਾਂਤੀ ਮਿਲੇਲ.

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੇਰੇ ਸਗਲ ਛਿਦ੍ਰ ਢਾਕੇ ॥

ਯਾਚ੍ਯਾ ਕ੍ਰੁਪੇਨੇ ਤੁਝੀ ਸਰਵ ਪਾਪੇ ਲਪਲੇਲੀ ਆਹੇਤ,

ਮਨ ਸਰਨੀ ਪਰੁ ਠਾਕੁਰ ਪ੍ਰਭੁ ਤਾ ਕੈ ॥

ਹੇ ਮਨਾ! ਤ੍ਵਾ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਾਚਾ ਆਸ਼੍ਰਯ ਘੇ.

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੁਝ ਕੇ ਨ ਪਹੁਚੈ ॥

ज्याच्या कृपेने कोणीही तुझी बरोबरी करू शकत नाही,

मन सासि सासि सिमरहु पृष्ठ उचै ॥

हे माझ्या मना! प्रत्येक श्वास घेतांना सर्वात श्रेष्ठ परमेश्वराचे स्मरण कर.

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪਾਈ ਦੁਲਭ ਦੇਹ ॥

ज्याच्या कृपेने तुला दुर्लभ मानवी देह मिळाला आहे,

ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੀ ਭਗਤਿ ਕਰੇਹ ॥੩॥

हे नानक! प्रेम आणि भक्तीने त्याची उपासना करा. ॥ ३॥

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਆਭੂਖਨ ਪਹਿਰੀਜੈ ॥

ज्याच्या कृपेने महाग दागिने घालतात,

ਮਨ ਤਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਕਿਉ ਆਲਸੁ ਕੀਜੈ ॥

हे मना! त्याची उपासना करताना आळशी का व्हावे?

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਅਸ੍ਰੁ ਹਸਤਿ ਅਸਵਾਰੀ ॥

ज्याच्या कृपेने तुम्ही घोडे आणि हत्तीवर (महागड्या वाहने) स्वार आहात,

ਮਨ ਤਿਸੁ ਪ੍ਰਭੁ ਕਉ ਕਬਹੂ ਨ ਬਿਸਾਰੀ ॥

हे मना! त्या परमेश्वराला कधीही विसरू नको.

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਬਾਗ ਮਿਲਖ ਧਨਾ ॥

ज्यांच्या कृपेने आम्हाला बागा, जमीन आणि संपत्ती मिळाली आहे,

ਰਾਖੁ ਪਰੋਇ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪੁਨੇ ਮਨਾ ॥

त्या परमेश्वराला नेहमी आपल्या मनात ठेव.

ਜਿਨਿ ਤੇਰੀ ਮਨ ਬਨਤ ਬਨਾਈ ॥

हे मना! ज्या परमेश्वराने तुला निर्माण केले आहे,

ਉਠਤ ਬੈਠਤ ਸਦ ਤਿਸਹਿ ਧਿਆਈ ॥

प्रत्येक परिस्थितीत, उठता-बसता नेहमी त्या परमेश्वराचे नामस्मरण करावे.

ਤਿਸਹਿ ਧਿਆਇ ਜੇ ਏਕ ਅਲਖੈ ॥

हे नानक! त्या अद्वितीय आणि अनाकलनीय परमेश्वराचा विचार कर.

ਈਹਾ ਉਹਾ ਨਾਨਕ ਤੇਰੀ ਰਖੈ ॥੪॥

तो या जगात आणि परलोकात तुझे रक्षण करेल. ॥ ४ ॥

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕਰਹਿ ਪੁੰਨ ਬਹੁ ਦਾਨ ॥

ज्याच्या कृपेने तू दान-पुण्य करतोस,

ਮਨ ਆਠ ਪਹਰ ਕਰਿ ਤਿਸ ਕਾ ਧਿਆਨ ॥

हे मना! त्या परमेश्वराचे आठही प्रहर तू ध्यान केले पाहिजे.

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੂ ਆਚਾਰ ਬਿਉਹਾਰੀ ॥

ज्याच्या कृपेने तू धार्मिक विधी आणि सांसारिक कर्तव्ये पार पाडतो,

ਤਿਸੁ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਚਿਤਾਰੀ ॥

प्रत्येकवेळी श्वास घेतांना त्या परमेश्वराचा विचार केला पाहिजे.

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੇਰਾ ਸੁੰਦਰ ਰੂਪੁ ॥

ज्याच्या कृपेने तुला हे सुंदर दिसणारे शरीर मिळाले,

ਸੇ ਪ੍ਰਭੁ ਸਿਮਰਹੁ ਸਦਾ ਅਨੁਪੁ ॥

त्या अद्वितीय परमेश्वराचे सदैव नामस्मरण करावे.

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੇਰੀ ਨੀਕੀ ਜਾਤਿ ॥

ज्याच्या कृपेने तुझ्या उच्च (मानव) जातीत जन्म झाला आहे,

ਸੇ ਪ੍ਰਭੁ ਸਿਮਰਿ ਸਦਾ ਦਿਨ ਰਾਤਿ ॥

रात्रंदिवस नेहमी त्या परमेश्वराचे नामस्मरण कर.

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੇਰੀ ਪਤਿ ਰਹੈ ॥

ज्याच्या कृपेने तुझा सन्मान जपला आहे,

ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ਜਸੁ ਕਹੈ ॥੫॥

हे नानक! गुरूंच्या कृपेने त्यांची स्तुती करा. ॥५॥

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸੁਨਹਿ ਕਰਨ ਨਾਦ ॥

ज्याच्या कृपेने तू आपल्या कानांनी गोड आवाज ऐकतो.

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪੇਖਹਿ ਬਿਸਮਾਦ ॥

ज्याच्या कृपेने तुला आश्चर्यकारक चमत्कार दिसतात.

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਬੋਲਹਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸਨਾ ॥

ज्याच्या कृपेने तू जिभेने गोड बोलतो.

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸੁਖਿ ਸਹਜੇ ਬਸਨਾ ॥

ज्याच्या कृपेने तू सहज सुखाने जीवन जगतो.

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਹਸਤ ਕਰ ਚਲਹਿ ॥

ज्याच्या कृपेने तुझे हात चालतात आणि काम करतात.

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸੰਪੂਰਨ ਫਲਹਿ ॥

ज्याच्या कृपेने तुझी सर्व कामे यशस्वी होतात.

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪਰਮ ਗਤਿ ਪਾਵਹਿ ॥

ज्याच्या कृपेने तू जीवनाचे अंतिम ध्येय गाठतो.

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸੁਖਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਵਹਿ ॥

ज्याच्या कृपेने तुम्ही सहज आनंदात लीन व्हाल,

ਐਸਾ ਪ੍ਰਭੁ ਤਿਆਗਿ ਅਵਰ ਕਤ ਲਾਗਹੁ ॥

असा परमेश्वर सोडून तू कशाला दुसरा कोणाला शोधतोस?

ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ਮਨਿ ਜਾਗਹੁ ॥੬॥

हे नानक! गुरुच्या कृपेने आपले मन परमेश्वराकडे जागृत कर. ॥६॥

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੂੰ ਪ੍ਰਗਟੁ ਸੰਸਾਰਿ ॥

ज्याच्या कृपेने तू जगात लोकप्रिय झाला आहेस,

ਤਿਸੁ ਪ੍ਰਭੁ ਕਉ ਮੂਲਿ ਨ ਮਨਹੁ ਬਿਸਾਰਿ ॥

त्या परमेश्वराला मनातून कधीही विसरू नको.

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੇਰਾ ਪਰਤਾਪੁ ॥

ज्याच्या कृपेने तुला हे वैभव प्राप्त झाले आहे;

ਰੇ ਮਨ ਮੂੜ ਤੂ ਤਾ ਕਉ ਜਾਪੁ ॥

हे माझ्या मूर्ख मना! तू नेहमी त्याचे नामस्मरण करत राहा.

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੇਰੇ ਕਾਰਜ ਪੂਰੇ ॥

ज्याच्या कृपेने तुझी सर्व कामे पूर्ण झाली आहेत,

ਤਿਸਹਿ ਜਾਨੁ ਮਨ ਸਦਾ ਹਜੂਰੇ ॥

परमेश्वराला नेहमी आपल्या हृदयात ठेव.

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੂੰ ਪਾਵਹਿ ਸਾਚੁ ॥

ज्याच्या कृपेने तुला सत्याची प्राप्ती होते,

ਰੇ ਮਨ ਮੇਰੇ ਤੂੰ ਤਾ ਸਿਉ ਰਾਚੁ ॥

हे माझ्या मना! तू त्या परमेश्वरावर प्रेम कर.

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸਭ ਕੀ ਗਤਿ ਹੋਇ ॥

ज्याच्या कृपेने सर्वांची प्रगती होते,

ਨਾਨਕ ਜਾਪੁ ਜਪੈ ਜਪੁ ਸੋਇ ॥੭॥

हे नानक! त्या परमेश्वराची स्तुती कर आणि त्याचे नामस्मरण कर. ॥ ७ ॥

ਆਪਿ ਜਪਾਏ ਜਪੈ ਸੋ ਨਾਉ ॥

केवल तोच व्यक्ती परमेश्वराचे नामस्मरण करतो, ज्याला तो (परमेश्वर) स्वतः नामस्मरण करण्यास प्रेरित करतो.

ਆਪਿ ਗਾਵਾਏ ਸੁ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਉ ॥

केवल ती व्यक्ती परमेश्वराचे गुणगान करतो, ज्याला तो (परमेश्वर) स्वतः असे करण्यास प्रेरित करतो.

ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਹੋਇ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ॥

परमेश्वराच्या कृपेने जीवन प्रकाशमय होते.

ਪ੍ਰਭੁ ਦਇਆ ਤੇ ਕਮਲ ਬਿਗਾਸੁ ॥

परमेश्वराच्या कृपेने मन प्रसन्न होते.

ਪ੍ਰਭੁ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ਬਸੈ ਮਨਿ ਸੋਇ ॥

जेव्हा परमेश्वर प्रसन्न होतो तेव्हा तो मनुष्याच्या हृदयात वास करतो.

ਪ੍ਰਭੁ ਦਇਆ ਤੇ ਮਤਿ ਉਤਮ ਹੋਇ ॥

परमेश्वराच्या कृपेने माणसाची बुद्धी उत्तम होते.

ਸਰਬ ਨਿਧਾਨ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੀ ਮਇਆ ॥

हे परमेश्वरा! सर्व संपत्ती तुझ्या दयेवर आहेत.

ਆਪਹੁ ਕਛੁ ਨ ਕਿਨਹੁ ਲਇਆ ॥

कोणालाही स्वतःहून काहीही मिळत नाही.

ਜਿਤੁ ਜਿਤੁ ਲਾਵਹੁ ਤਿਤੁ ਲਗਹਿ ਹਰਿ ਨਾਥ ॥

हे भगवान हरी! तुम्ही मनुष्याकडून जे कार्य करून घेता, तो मनुष्य तेच कार्य करण्यात गुंतून जातो.

नानक इन कै कहु न राष ॥८॥६॥

हे नानक! या मनुष्याच्या नियंत्रणात काहीही नाही. ॥८॥६॥

सलेकु ॥

श्लोकः

अगम अगाधि पारब्रह्म सेइ ॥

तो परब्रह्म प्रभू अगम्य आणि अनंत आहे.

जे जे करै सु मुकता होइ ॥

जो कोणी त्याच्या नामाचा जप करतो त्याला मोक्ष प्राप्त होतो.

सुनि भीता नानक बिनईता ॥

नानक प्रार्थना करतात, हे माझ्या मित्रा! काळजीपूर्वक ऐक,

साय जना की अचरज कथा ॥१॥

संतांची कथा फार विलक्षण आहे. ॥१॥

असटपदी ॥

अष्टपदी ॥

साय कै सँगि मुख उजल होउ ॥

संतांच्या सहवासाने आध्यात्मिक तेज (सन्मान) प्राप्त होतो.

सायसँगि मलु सगली धेउ ॥

संतांच्या सहवासाने सर्व दुर्गुण दूर होतात.

साय कै सँगि मिटै अडिमानु ॥

संतांच्या सहवासाने अहंकार नष्ट होतो.

साय कै सँगि पूगतै सुगिआनु ॥

संतांच्या सहवासाने आध्यात्मिक ज्ञान प्रकट आहे.

साय कै सँगि बुझै पृष्ठ नेरा ॥

संतांच्या सहवासाने परमेश्वर जवळ असण्याची जाणीव मनात निर्माण होते.

ਸਾਧਸੰਗਿ ਸਭੁ ਹੋਤ ਨਿਬੇਰਾ ॥

ਸੰਤਾਂच्या सहवासाने जीवनातील सर्व वाद मिटतात.

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਪਾਏ ਨਾਮ ਰਤਨੁ ॥

संतांच्या सहवासाने समाजात नाव आणि कीर्ती प्राप्त होते.

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਏਕ ਉਪਰਿ ਜਤਨੁ ॥

संतांच्या सहवासात मनुष्य केवळ त्या एका परमेश्वराला प्राप्त करण्याचा प्रयत्न करतो.

ਸਾਧ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਬਰਨੈ ਕਉਨੁ ਪ੍ਰਾਨੀ ॥

कोणता मनुष्यप्राणी संतांच्या महान गुणांचे वर्णन करू शकतो?

ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਕੀ ਸੇਭਾ ਪ੍ਰਭ ਮਾਹਿ ਸਮਾਨੀ ॥੧॥

हे नानक! संतांचा महिमा परमेश्वराच्या महिमामध्ये लीन होतो. ॥ १॥

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਅਗੋਚਰੁ ਮਿਲੈ ॥

संतांच्या सहवासाने त्या अदृश्य परमेश्वराची जाणीव मनुष्याला होते.

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸਦਾ ਪਰਫੁਲੈ ॥

संतांच्या सहवासात राहिल्याने मनुष्याला नेहमी आनंद प्राप्त होतो.

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਆਵਹਿ ਬਸਿ ਪੰਚਾ ॥

संतांच्या सहवासाने पाच शत्रू (वासना, क्रोध, लोभ, आसक्ती, अहंकार) नियंत्रणात येतात.

ਸਾਧਸੰਗਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਰਸੁ ਭੁੰਚਾ ॥

संतांच्या सहवासाने मनुष्य अमृताचा आस्वाद घेतो.

ਸਾਧਸੰਗਿ ਹੋਇ ਸਭ ਕੀ ਰੇਨ ॥

संतांच्या सहवासाने मनुष्य अत्यंत नम्र होते.

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮਨੋਹਰ ਬੈਨ ॥

संतांच्या सहवासाने मनुष्याची वाणी अतिशय मधुर होते.

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਕਤਹੂੰ ਧਾਵੈ ॥

संतांच्या सहवासाने मनुष्याचे मन भटकत नाही.

ਸਾਧਸੰਗਿ ਅਸਥਿਤਿ ਮਨੁ ਪਾਵੈ ॥

संतांच्या सहवासाने मन स्थिर होते.

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮਾਇਆ ਤੇ ਭਿੰਨ ॥

ਸੰਤਾਂच्या सहवासाने मनुष्य सांसारिक आकर्षणांपासून अलिप्त राहतो.

ਸਾਧਸੰਗਿ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ॥੨॥

हे नानक! संतਾਂच्या सहवासात राहून परमेश्वर प्रसन्न होतो. ॥ २ ॥

ਸਾਧਸੰਗਿ ਦੁਸਮਨ ਸਭਿ ਮੀਤ ॥

संतਾਂच्या सहवासाने सर्व शत्रूही मित्र होतात.

ਸਾਧੂ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮਹਾ ਪੁਨੀਤ ॥

संतਾਂच्या सहवासाने माणूस पूर्णपणे पवित्र होतो.

ਸਾਧਸੰਗਿ ਕਿਸ ਸਿਉ ਨਹੀ ਬੈਰੁ ॥

संतਾਂच्या संगतीने त्याचे कोणाशीही वैर होत नाही.

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਬੀਗਾ ਪੈਰੁ ॥

संतਾਂच्या सहवासात राहून मनुष्य वाईट मार्गाकडे पाऊल टाकत नाही.

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਕੋ ਮੰਦਾ ॥

संतਾਂच्या सहवासात राहून कोणीही वाईट वाटत नाही.

ਸਾਧਸੰਗਿ ਜਾਨੈ ਪਰਮਾਨੰਦਾ ॥

संतਾਂच्या सहवासाने मनुष्य परम सुखाचा स्वामी परमेश्वरालाच ओळखतो.

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਹਉ ਤਾਪੁ ॥

संतਾਂच्या सहवासाने माणसाचा अहंकार कमी होतो.

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਤਜੈ ਸਭੁ ਆਪੁ ॥

संतਾਂच्या सहवासाने मनुष्य सर्व अहंकाराचा आणि स्वार्थाचा त्याग करतो.

ਆਪੇ ਜਾਨੈ ਸਾਧ ਬਡਾਈ ॥

संतਾਂचा महिमा परमेश्वर स्वतः जाणतो.

ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਪ੍ਰਭੁ ਬਨਿ ਆਈ ॥੩॥

हे नानक! संत आणि परमेश्वराचे प्रेम परिपक्व होते. ॥ ३ ॥

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਕਬਹੂ ਧਾਵੈ ॥

संतਾਂच्या सहवासाने मनुष्याचे मन कधीही भटकत नाही.

साय कै सँगि सदा सुख पावै ॥

संतांच्या सहवासाने नेहमी सुख प्राप्त होते.

सायसँगि बसतु अगोचर लहै ॥

संतांच्या सहवासाने मनुष्याला परमेश्वराच्या नामासारख्या अदृश्य वस्तूची प्राप्ती होते.

सायु कै सँगि अजरु सहे ॥

संतांच्या सहवासाने मनुष्य दुर्बल होत नाही अशी शक्ती प्राप्त करतो.

साय कै सँगि बसै षानि उचै ॥

संतांच्या सहवासाने मनुष्य सर्वोच्च स्थानी राहतो.

सायु कै सँगि महलि पवुचै ॥

संतांच्या सहवासात राहून माणूस त्याच्या खऱ्या आत्म्यापर्यंत पोहोचतो.

साय कै सँगि द्रिडै सडि यरम ॥

संतांच्या सहवासाने माणसाचा धर्म पूर्णपणे दृढ होतो.

साय कै सँगि केवल पारब्रह्म ॥

संतांच्या सहवासात राहून मनुष्य परब्रह्माचीच पूजा करतो.

साय कै सँगि पाये नाम नियाण ॥

संतांच्या संगतीत राहून परमेश्वराच्या नामाचा खजिना प्राप्त होतो.

नानक सायु कै कुरबान ॥४॥

हे नानक! मी माझे शरीर आणि मन त्या संतांना समर्पित केले आहे. ॥ ४ ॥

साय कै सँगि सड कुल उपावै ॥

संतांच्या सहवासाने संपूर्ण मानवजातीचा उद्धार होतो.

सायसँगि साजन भीत कुटुंब निसडारै ॥

संतांच्या सहवासात राहून, मित्र आणि कुटुंब अस्तित्वाच्या महासागरापासून वाचतात.

सायु कै सँगि मे यनु पावै ॥

संतांच्या सहवासात राहून मनुष्याला परमेश्वराच्या नामाची संपत्ती प्राप्त होते.

जिसु यन ते सडु के वरसावै ॥

ज्या संपत्तीचा प्रत्येक मनुष्य लाभ घेतो आणि समाधानी होतो.

ਸਾਧਸੰਗਿ ਧਰਮ ਰਾਇ ਕਰੇ ਸੇਵਾ ॥

ਧਰਮਰਾਜਹੀ ਸੰਤਾਂਚਾ ਸਹਵਾਸਾਤ ਰਾਹੁਣਾਨ੍ਹਾਂਚੀ ਸੇਵਾ ਕਰਤਾਤ.

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸੇਭਾ ਸੁਰਦੇਵਾ ॥

ਜੋ ਸੰਤਾਂਚਾ ਸਹਵਾਸਾਤ ਰਾਹਤੋ, ਦੇਵਦੂਤ ਆਣਿ ਦੇਵਹੀ ਟ੍ਪਾਚੀ ਸਤੁਤੀ ਕਰਤਾਤ.

ਸਾਧੂ ਕੈ ਸੰਗਿ ਪਾਪ ਪਲਾਇਨ ॥

ਸੰਤਾਂਚਾ ਸਹਵਾਸਾਨੇ ਸਰਵ ਪਾਪੇ ਨਸ਼ਟ ਹੋਤਾਤ.

ਸਾਧਸੰਗਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਗੁਨ ਗਾਇਨ ॥

ਸੰਤਾਂਚਾ ਸਹਵਾਸਾਤ ਮਾਧੂਸ ਅਮ੍ਰਿਤਮਧੀ ਨਾਮਾਚੇ ਗੁਣਗਾਨ ਗਾਤੋ.

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸੂਬ ਥਾਨ ਗੰਮਿ ॥

ਸੰਤਾਂਚਾ ਸਹਵਾਸਾਨੇ ਮਾਧਸਾਲਾ ਸਰਵ ਠਿਕਾਣੀ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਮਿਲਤੋ.

ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸਫਲ ਜਨੰਮ ॥੫॥

ਹੈ ਨਾਨਕ! ਸੰਤਾਂਚਾ ਸੰਗੀਤ ਰਾਹਿਲ੍ਹਾਨੇ ਮਨੁਸ਼੍ਯ ਜਨਮ ਸਫਲ ਹੋਤੋ. ॥੫॥

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਹੀ ਕਛੁ ਘਾਲ ॥

ਸੰਤਾਂਚਾ ਸੰਗੀਤ ਰਾਹਿਲ੍ਹਾਨੇ ਮਨੁਸ਼੍ਯਾਲਾ ਜਾਸਤ ਸੰਘਰਸ਼ ਕਰਾਵਾ ਲਾਗਤ ਨਾਹੀਤ.

ਦਰਸਨੁ ਭੇਟਤ ਹੇਤ ਨਿਹਾਲ ॥

ਸੰਤਾਂਚੇ ਦਰਸ਼ਨ ਆਣਿ ਭੇਟ ਘੇਤਲ੍ਹਾਨੇ ਮਨੁਸ਼੍ਯ ਕ੍ਰਿਤਜ਼ ਹੋਤੋ.

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਕਲੁਖਤ ਹਰੈ ॥

ਸੰਤਾਂਚਾ ਸਹਵਾਸਾਨੇ ਮਾਧਸਾਚੀ ਸਰਵ ਪਾਪੇ ਨਸ਼ਟ ਹੋਤਾਤ.

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਰਕ ਪਰਹਰੈ ॥

ਸੰਤਾਂਚਾ ਸਹਵਾਸਾਨੇ ਮਨੁਸ਼੍ਯ ਨਰਕਾਤ ਜਾਧ੍ਯਾਪਾਸ੍ਰਨ ਵਾਚਤੋ.

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਈਹਾ ਊਹਾ ਸੁਹੇਲਾ ॥

ਸੰਤਾਂਚਾ ਸਹਵਾਸਾਨੇ ਮਨੁਸ਼੍ਯ ਯਾ ਲੋਕਾਤ ਆਣਿ ਪਰਲੋਕਾਤ ਸੁਖੀ ਹੋਤੋ.

ਸਾਧਸੰਗਿ ਬਿਛੁਰਤ ਹਰਿ ਮੇਲਾ ॥

ਸੰਤਾਂਚਾ ਸਹਵਾਸਾਨੇ ਪਰਮੇਸ਼੍ਵਰਾਪਾਸ੍ਰਨ ਵਿਭਕਤ ਜ਼ਾਲੇਲੇ ਲੋਕ ਟ੍ਪਾਚ੍ਯਾਸ਼ੀ ਏਕਰੂਪ ਹੋਤਾਤ.

ਜੇ ਇਛੈ ਸੇਈ ਫਲੁ ਪਾਵੈ ॥

ਸੰਤਾਂਚਾ ਸਹਵਾਸਾਨੇ ਮਾਧਸਾਲਾ ਅਪੇਕ੍ਸ਼ਿਤ ਫਲ ਮਿਲਤੇ.

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਬਿਰਥਾ ਜਾਵੈ ॥

ਸੰਤਾਂच्या सहवासाने कोणीही रिकाम्या हाताने जात नाही.

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਸਾਧ ਰਿਦ ਬਸੈ ॥

परब्रह्म-प्रभू संतांच्या हृदयात वास करतात.

ਨਾਨਕ ਉਧਰੈ ਸਾਧ ਸੁਨਿ ਰਸੈ ॥੬॥

हे नानक! संतांच्या वाणीतून परमेश्वराचे नाम ऐकले की आत्मा या ऐहिक सुखाच्या पलीकडे जातो. ॥६॥

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸੁਨਉ ਹਰਿ ਨਾਉ ॥

संतांच्या सहवासात राहून परमेश्वराचे नाम श्रवण करा.

ਸਾਧਸੰਗਿ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਉ ॥

संतांच्या सहवासात परमेश्वराची स्तुती करा.

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਮਨ ਤੇ ਬਿਸਰੈ ॥

संतांच्या सहवासात मनुष्य परमेश्वराला मनापासून विसरू शकत नाही.

ਸਾਧਸੰਗਿ ਸਰਪਰ ਨਿਸਤਰੈ ॥

संतांच्या सहवासात मनुष्य अस्तित्वाच्या सागरातून नक्कीच मुक्त होतो.

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਲਗੈ ਪ੍ਰਭੁ ਮੀਠਾ ॥

संतांच्या सहवासात राहून परमेश्वर माणसाला आपला जिवलग वाटू लागतो.

ਸਾਧੂ ਕੈ ਸੰਗਿ ਘਟਿ ਘਟਿ ਡੀਠਾ ॥

संतांच्या सहवासात प्रत्येक हृदयात परमेश्वराचे दर्शन होते.

ਸਾਧਸੰਗਿ ਭਏ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ॥

संतांच्या सहवासात मनुष्य परमेश्वराचा आज्ञाधारक भक्त बनतो.

ਸਾਧਸੰਗਿ ਗਤਿ ਭਈ ਹਮਾਰੀ ॥

मनुष्याची प्रगती संतांच्या संगतीत झाली आहे.

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮਿਟੇ ਸਭਿ ਰੋਗ ॥

संतांच्या संगतीने सर्व रोग दूर (दुर्गुण) होतात.

ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਭੇਟੇ ਸੰਜੋਗ ॥੭॥

हे नानक! संतांची भेट केवळ योगायोगाने घडून येते. ॥७॥

ਸਾਧ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਬੇਦ ਨ ਜਾਨਹਿ ॥

ਸੰਤਾਂਚੀ ਮਹਿਮਾ ਵੇਦਾਂਨਾਹੀ ਮਾਹਿਤੀ ਨਾਹੀ.

ਜੇਤਾ ਸੁਨਹਿ ਤੇਤਾ ਬਖਿਆਨਹਿ ॥

ਤੇ त्यांच्याबद्दल जितके जास्त ऐकतात, तितकेच ते त्यांच्याबद्दल गुणगान करतात.

ਸਾਧ ਕੀ ਉਪਮਾ ਤਿਹੁ ਗੁਣ ਤੇ ਦੂਰਿ ॥

ਸੰਤਾਂਚੀ महानता ही तिन्ही गुणांपासून (मायेच्या) दूर असते.

ਸਾਧ ਕੀ ਉਪਮਾ ਰਹੀ ਭਰਪੂਰਿ ॥

ਸੰਤਾਂਚੀ महानता सर्वव्यापी आहे.

ਸਾਧ ਕੀ ਸੋਭਾ ਕਾ ਨਾਹੀ ਅੰਤ ॥

ਸंतांच्या महानतेचा अंत नाही.

ਸਾਧ ਕੀ ਸੋਭਾ ਸਦਾ ਬੇਅੰਤ ॥

संताचा महिमा सदैव शाश्वत असतो.

ਸਾਧ ਕੀ ਸੋਭਾ ਉਚ ਤੇ ਉਚੀ ॥

संतांचे स्थान उच्च स्थानात सर्वोच्च असते.

ਸਾਧ ਕੀ ਸੋਭਾ ਮੂਚ ਤੇ ਮੂਚੀ ॥

संतांचे श्रेष्ठत्व श्रेष्ठांमध्ये श्रेष्ठ असते.

ਸਾਧ ਕੀ ਸੋਭਾ ਸਾਧ ਬਨਿ ਆਈ ॥

संतांची उपयुक्तता (महात्म) केवळ संतच समजू शकतो.

ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਪ੍ਰਭ ਭੇਦੁ ਨ ਭਾਈ ॥੮॥੭॥

नानक म्हणतात, हे माझ्या भावा! संत आणि देव यात फरक नाही. ॥८॥ ७॥

ਸਲੋਕੁ ॥

श्लोक :

ਮਨਿ ਸਾਚਾ ਮੁਖਿ ਸਾਚਾ ਸੋਇ ॥

ज्या व्यक्तीने अंतःकरणात जे सत्य असते तेच सत्य त्याच्या जिव्हेवरही असते,

ਅਵਰੁ ਨ ਪੇਖੈ ਏਕਸੁ ਬਿਨੁ ਕੋਇ ॥

आणि ज्याला देवाशिवाय दुसरे कोणी दिसत नाही,

ਨਾਨਕ ਇਹ ਲਛਣ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਹੋਇ ॥੧॥

हे नानक! हे सर्व ब्रह्मज्ञानीचे गुण आहेत. ॥१॥

ਅਸਟਪਦੀ ॥

ਅਭਿਪਦੀ:

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਸਦਾ ਨਿਰਲੇਪ ॥

ਬ੍ਰਹਮਜ਼ਾਨੀ ਵਧਤੀ ਨੇਹਮੀਚ ਵਾਇਟ ਗੋਈਂਪਾਸੂਨ ਅਲਿਪਤ ਰਾਹਤੇ,

ਜੈਸੇ ਜਲ ਮਹਿ ਕਮਲ ਅਲੇਪ ॥

ਜਸੇ ਕਮਲਾਚੇ ਫੂਲ ਚਿਖਲਾਤ ਸਵਚਛ ਅਸਤੇ.

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਸਦਾ ਨਿਰਦੋਖ ॥

ਬ੍ਰਹਮਜ਼ਾਨੀ ਵਧਤੀ ਇਤਰਾਂਨਾ ਅਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਰਾਹੂਨ ਆਪਲੀ ਪਾਪੇ ਕਾਫ਼ੂਨ ਟਾਕਯਾਸ ਮਦਤ ਕਰਤੇ,

ਜੈਸੇ ਸੂਰੁ ਸਰਬ ਕਉ ਸੋਖ ॥

ਯਾਪ੍ਰਮਾਣੇ ਸੂਰ੍ਯ ਆਪਲ੍ਯਾ ਉਭਾਤੇਨੇ ਸਰ੍ਵ ਰਸ ਸੁਕਵੂਨ ਟਾਕਤੋ.

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਸਮਾਨਿ ॥

ਬ੍ਰਹਮਜ਼ਾਨੀ ਸਰ੍ਵਾਕੁਭੇ ਸਮਾਨ ਨਜਰੇਨੇ ਬਧਤੋ, (ਕੋਣਤਾਹੀ ਭੇਦਭਾਵ ਨ ਕਰਤਾ)

ਜੈਸੇ ਰਾਜ ਰੰਗ ਕਉ ਲਾਗੈ ਤੁਲਿ ਪਵਾਨ ॥

ਜਸਾ ਵਾਰਾ ਰਾਜਾਲਾ ਆਧਿ ਗਰੀਬਾਲਾ ਸਾਰਖਾਚ ਵਾਟਤੋ.

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਧੀਰਜੁ ਏਕ ॥

ਬ੍ਰਹਮਜ਼ਾਨੀਚੀ ਸਹਨਸ਼ੀਲਤਾ ਸਾਰਖੀਚ ਅਸਤੇ, (ਪਰਿਸਥਿਤੀਤ ਬਦਲਾਮੁਲੇ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਤ ਨਾਹੀ ਅਸਾ ਪ੍ਰਕਾਰਚੇ ਸੰਧਮ)

ਜਿਉ ਬਸੁਧਾ ਕੇਉ ਖੇਦੈ ਕੇਉ ਚੰਦਨ ਲੇਪ ॥

ਜਸੇ ਕੋਣੀ ਧਰਤੀ ਖੋਦਤੋ ਆਧਿ ਕੋਣੀ ਚੰਦਨਾਚਾ ਲੇਪ ਲਾਵਤੋ,

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕਾ ਇਹੈ ਗੁਨਾਉ ॥

ਤਸੇ ਹਾ ਬ੍ਰਹਮਜ਼ਾਨੀਚਾ ਗੁਣ ਆਹੈ.

ਨਾਨਕ ਜਿਉ ਪਾਵਕ ਕਾ ਸਹਜ ਸੁਭਾਉ ॥੧॥

ਹੈ ਨਾਨਕ! ਜਸੇ ਸਰ੍ਵ ਗੋਈਂਮਧੇ ਘਾਣ ਜਾਯੋਨੇ ਹੇ ਅਗ੍ਰੀਚੇ ਮੂਲ ਸਵਰੂਪ ਆਹੈ. ॥੧॥

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਨਿਰਮਲ ਤੇ ਨਿਰਮਲਾ ॥

ਬ੍ਰਹਮਜ਼ਾਨੀ ਵਧਤੀ ਨਿਰਮਲਪੇਖਾ ਅਧਿਕ ਨਿਰਮਲ ਆਹੈ,

ਜੈਸੇ ਮੈਲੁ ਨ ਲਾਗੈ ਜਲਾ ॥

ਜਸੇ ਕੀ ਪਾਣ੍ਯਾਲਾ ਘਾਣ ਚਿਕਟਤ ਨਾਹੀ.

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਮਨਿ ਹੋਇ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ॥

ਬ੍ਰਹਮਜ਼ਾਨੀਚ੍ਯਾ ਮਨਾਤ ਅਸਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਅਸਤੋ,

ਜੈਸੇ ਧਰ ਉਪਰਿ ਆਕਾਸੁ ॥

ਜਸੇ ਕੀ ਪ੍ਰਥੀਚਾ ਵਰ ਆਕਾਸ਼.

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਮਿਤ੍ਰੁ ਸਤ੍ਰੁ ਸਮਾਨਿ ॥

ਬ੍ਰਹਮਜ਼ਾਨੀ ਵਧਕੀਸਾਠੀ ਮਿਤ੍ਰ ਆਧਿ ਸ਼ਤ੍ਰੁ ਸਮਾਨ ਅਸਤਾਤ.

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਨਾਹੀ ਅਭਿਮਾਨ ॥

ਬ੍ਰਹਮਜ਼ਾਨੀਲਾ ਵਧਕੀਲਾ ਕਿੰਚਿਤਹੀ ਅਭਿਮਾਨ ਨਸਤੋ.

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਉਚ ਤੇ ਉਚਾ ॥

ਆਧਿਆਤਮਿਕਰਿਲਾ, ਬ੍ਰਹਮਜ਼ਾਨੀ ਸਰ੍ਵੋਚ੍ਚ ਅਸਤੋ.

ਮਨਿ ਅਪਨੈ ਹੈ ਸਭ ਤੇ ਨੀਚਾ ॥

ਪਧ ਇਤਰਾਚਾ ਤੁਲਨੇਤ ਤੋ ਸਵਤ:ਲਾ ਨੇਹਮੀ ਨਿਮ੍ਨ ਸਮਜਤੋ.

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਸੇ ਜਨ ਭਏ ॥

ਹੈ ਨਾਨਕ! ਤੋਚ ਮਾਧੂਸ ਬ੍ਰਹਮਜ਼ਾਨੀ ਹੋਤੋ,

ਨਾਨਕ ਜਿਨ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਿ ਕਰੇਇ ॥੨॥

ਯਾਲਾ ਪਰਮੇਸ਼੍ਵਰ ਸਵਤ: ਨਿਰਮਾਣ ਕਰਤੋ. ॥੨॥

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਸਗਲ ਕੀ ਰੀਨਾ ॥

ਬ੍ਰਹਮਜ਼ਾਨੀ ਵਧਕੀ ਸਰ੍ਵਾਸ਼ੀ ਅਤ੍ਧੰਤ ਨਮ੍ਰਪਧੇ ਵਾਗਤੋ.

ਆਤਮ ਰਸੁ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਚੀਨਾ ॥

ਬ੍ਰਹਮਜ਼ਾਨੀ ਵਧਕੀਲਾ ਆਧਿਆਤਮਿਕ ਆਨੰਦਾਚੀ ਜਾਧੀਵ ਹੋਤੇ.

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੀ ਸਭ ਉਪਰਿ ਮਇਆ ॥

ਬ੍ਰਹਮਜ਼ਾਨੀ ਵਧਕੀ ਸਰ੍ਵਾਵਰ ਕ੍ਰਪਾ ਕਰਤਾਤ.

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਤੇ ਕਛੁ ਬੁਰਾ ਨ ਭਇਆ ॥

ਬ੍ਰਹਮਜ਼ਾਨੀ ਵਧਕੀਤ ਕਾਹੀਹੀ ਵਾਇੰਟ ਗੁਧ ਨਸਤਾਤ ਆਧਿ ਤੇ ਕਾਹੀਹੀ ਵਾਇੰਟ ਕਰਤ ਨਾਹੀ.

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਸਦਾ ਸਮਦਰਸੀ ॥

ਬ੍ਰਹਮਜ਼ਾਨੀ ਸਦੈਵ ਸਮਦਰਸ਼ੀ ਅਸਤਾਤ.

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਬਰਸੀ ॥

ਬ੍ਰਹਮਜ਼ਾਨੀ ਵਧਕੀਚਾ ਦਰਸ਼ਨਾਨੇ ਅਮ੍ਰੁਤਾਚਾ ਵਰ੍ਧਿ ਹੋਤੋ.

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਬੰਧਨ ਤੇ ਮੁਕਤਾ ॥

ਬ੍ਰਹਮਜ਼ਾਨੀ ਵ્યਕਤੀ ਬੰਧਨਾਂਪਾਸ੍ਰਨ ਮੁਕਤ ਰਾਹਤੋ.

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੀ ਨਿਰਮਲ ਜੁਗਤਾ ॥

ਬ੍ਰਹਮਜ਼ਾਨੀ ਵ્યਕਤੀ ਜੀਵਨ ਆਧਿ ਆਚਰਣ ਅਤ੍ਯੰਤ ਪਵਿਤ੍ਰ ਅਸਤੇ.

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕਾ ਭੋਜਨੁ ਗਿਆਨ ॥

ਬ੍ਰਹਮਜ਼ਾਨੀ ਵ੍ਯਕਤੀਚੇ ਜੇਵਣ ਹੇ ਜ਼ਾਨ ਅਸਤੇ.

ਨਾਨਕ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕਾ ਬ੍ਰਹਮ ਧਿਆਨੁ ॥੩॥

ਹੇ ਨਾਨਕ! ਬ੍ਰਹਮਜ਼ਾਨੀ ਪਰਮੇਸ਼੍ਵਰਾਚ੍ਯਾ ਧ੍ਯਾਨਾਤ ਤਲ੍ਲੀਨ ਰਾਹਤੋ. ॥ ੩ ॥

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਏਕ ਉਪਰਿ ਆਸ ॥

ਬ੍ਰਹਮਜ਼ਾਨੀ ਵ੍ਯਕਤੀ ਫਕਤ ਏਕਾ ਪਰਮੇਸ਼੍ਵਰਾਵਰ ਆਸ਼ਾ ਠੇਵਤੋ.

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕਾ ਨਹੀ ਬਿਨਾਸ ॥

ਬ੍ਰਹਮਜ਼ਾਨੀ ਵ੍ਯਕਤੀਚੀ ਉਚ੍ਛ ਆਧ੍ਯਾਤ੍ਮਿਕ ਅਵਸਥਾ ਕਧੀਹੀ ਨਸ਼ਟ ਹੋਤ ਨਾਹੀ.

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਗਰੀਬੀ ਸਮਾਹਾ ॥

ਬ੍ਰਹਮਜ਼ਾਨੀ ਵ੍ਯਕਤੀ ਆਪਲੀ ਵਿਨਮ੍ਰਤਾ ਟਿਕਵ੍ਰਨ ਠੇਵਤੋ.

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਪਰਉਪਕਾਰ ਉਮਾਹਾ ॥

ਬ੍ਰਹਮਜ਼ਾਨੀ ਵ੍ਯਕਤੀ ਦਾਨਧਰ੍ਮ ਕਰਣ੍ਯਾਤ ਉਤ੍ਸਾਹੀ ਰਾਹਤੋ.

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਨਾਹੀ ਪੰਧਾ ॥

ਬ੍ਰਹਮਜ਼ਾਨੀ ਵ੍ਯਕਤੀ ਹਾ ਸਾਂਸਾਰਿਕ ਵਾਦਾਂਚ੍ਯਾ ਪਲੀਕਡੇ ਅਸਤੋ.

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਲੇ ਧਾਵਤੁ ਬੰਧਾ ॥

ਬ੍ਰਹਮਜ਼ਾਨੀ ਵ੍ਯਕਤੀ ਆਪਲੇ ਭਟਕਣਾਰੇ ਮਨ ਨਿਯੰਤ੍ਰਣਾਤ ਠੇਵਤੋ.

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਹੋਇ ਸੁ ਭਲਾ ॥

ਬ੍ਰਹਮਜ਼ਾਨੀ ਵ੍ਯਕਤੀਚੇ ਕਰ੍ਮ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਅਸਤਾਤ, ਤੋ ਜੇ ਕਾਹੀ ਕਰਤੋ ਤੇ ਚਾਂਗਲੇਚ ਕਰਤੋ.

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਸੁਫਲ ਫਲਾ ॥

ਬ੍ਰਹਮਜ਼ਾਨੀ ਵ੍ਯਕਤੀ ਜੀਵਨਾਚ੍ਯਾ ਸਰ੍ਵ ਪੈਲ੍ਰੰਮਧ੍ਯੇ ਅਤ੍ਯੰਤ ਧ੍ਯਸ੍ਵੀ ਆਧਿ ਸਮ੍ਰਦ੍ਧ ਹੋਤੋ.

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਸੰਗਿ ਸਗਲ ਉਧਾਰੁ ॥

ਬ੍ਰਹਮਜ਼ਾਨੀ ਵ੍ਯਕਤੀਚ੍ਯਾ ਸਹਵਾਸਾਤ ਰਾਹ੍ਰਨ ਸਰ੍ਵਾਚਾ ਉਦ੍ਧਾਰ ਹੋਤੋ.

ਨਾਨਕ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਜਪੈ ਸਗਲ ਸੰਸਾਰੁ ॥੪॥

ਹੇ ਨਾਨਕ! ਸਰਬ ਜਗ ਬ੍ਰਹਮਜ਼ਾਨੀ ਵ્યਕਤੀਚੀ ਸ਼ੁਰੂਤੀ ਕਰਤੇ. ॥੪॥

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਏਕੈ ਰੰਗ ॥

ਬ੍ਰਹਮਜ਼ਾਨੀ ਵ੍ਯਕਤੀ ਕੇਵਲ ਪਰਮੇਸ਼੍ਵਰਾਵਰ ਪ੍ਰੇਮ ਕਰਤੀ.

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਬਸੈ ਪ੍ਰਭੁ ਸੰਗ ॥

ਪਰਮੇਸ਼੍ਵਰ ਹਾ ਨੇਹਮੀ ਬ੍ਰਹਮਜ਼ਾਨੀ ਵ੍ਯਕਤੀਚਾ ਸਹਵਾਸਾਤ ਰਾਹਤੀ.

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਨਾਮੁ ਆਧਾਰੁ ॥

ਪਰਮੇਸ਼੍ਵਰਾਚੇ ਨਾਵ ਹੇ ਬ੍ਰਹਮਜ਼ਾਨੀ ਵ੍ਯਕਤੀਚਾ ਜੀਵਨਾਚਾ ਆਧਾਰ ਆਹੇ.

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਨਾਮੁ ਪਰਵਾਰੁ ॥

ਪਰਮੇਸ਼੍ਵਰਾਚੇ ਨਾਵ ਹੇ ਬ੍ਰਹਮਜ਼ਾਨੀ ਵ੍ਯਕਤੀਚੇ ਕੁਟੁੰਬ ਆਹੇ.

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਸਦਾ ਸਦ ਜਾਗਤ ॥

ਬ੍ਰਹਮਜ਼ਾਨੀ ਵ੍ਯਕਤੀ ਹਾ ਸਦੈਵ ਦੁਰ੍ਗੁਣਾਂਚਾ ਪ੍ਰਭਾਵਾਪਾਸ੍ਰਨ ਸਾਵਧ ਰਾਹਤੀ.

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਅਹੰਬੁਧਿ ਤਿਆਗਤ ॥

ਬ੍ਰਹਮਜ਼ਾਨੀ ਵ੍ਯਕਤੀ ਹਾ ਲਾਚਾ ਅਹੰਕਾਰੀ ਵਿਚਾਰਾਂਚਾ ਲਾਗ ਕਰਤੀ.

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਮਨਿ ਪਰਮਾਨੰਦ ॥

ਬ੍ਰਹਮਜ਼ਾਨੀ ਵ੍ਯਕਤੀਚਾ ਹ੍ਰਦਯਾਤ ਪਰਮਾਨੰਦ ਵਾਸ ਕਰਤੀ.

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਘਰਿ ਸਦਾ ਅਨੰਦ ॥

ਬ੍ਰਹਮਜ਼ਾਨੀ ਵ੍ਯਕਤੀਚਾ ਹ੍ਰਦਯਰੂਪੀ ਘਰਾਤ ਸਦੈਵ ਸੁਖ ਅਸਤੇ.

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਸੁਖ ਸਹਜ ਨਿਵਾਸ ॥

ਬ੍ਰਹਮਜ਼ਾਨੀ ਵ੍ਯਕਤੀ ਨੇਹਮੀ ਆਨੰਦਾਤ ਆਪਲੇ ਜੀਵਨ ਜਗਤੀ.

ਨਾਨਕ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕਾ ਨਹੀ ਬਿਨਾਸ ॥੫॥

ਹੇ ਨਾਨਕ! ਬ੍ਰਹਮਜ਼ਾਨੀ ਵ੍ਯਕਤੀਚੀ ਸਰ੍ਵੋਚ੍ਚ ਆਧਿਆਤ੍ਮਿਕ ਅਵਸਥਾ ਕਥੀਚ ਨਸ਼ਟ ਹੋਤ ਨਾਹੀ. ॥੫॥

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਬ੍ਰਹਮ ਕਾ ਬੇਤਾ ॥

ਬ੍ਰਹਮਜ਼ਾਨੀ ਵ੍ਯਕਤੀ ਹਾ ਬ੍ਰਹਮਾਲਾ ਜਾਣਨਾਰਾ ਅਸਤੀ.

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਏਕ ਸੰਗਿ ਹੇਤਾ ॥

ਬ੍ਰਹਮਜ਼ਾਨੀ ਵ੍ਯਕਤੀ ਹਾ ਕੇਵਲ ਪਰਮੇਸ਼੍ਵਰਾਵਰ ਪ੍ਰੇਮ ਕਰਤੀ.

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਹੋਇ ਅਚਿੰਤ ॥

ਬ੍ਰਹਮਜ਼ਾਨੀ ਵ્યਕਤੀ ਹਾ ਕੋਣਲਾਹੀ ਚਿੰਤੇਪਾਸ਼ੂਨ ਮੁਕਤ ਅਸਤੀ.

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕਾ ਨਿਰਮਲ ਮੰਤ ॥

ਬ੍ਰਹਮਜ਼ਾਨੀ ਵ੍ਯਕਤੀਚਾ ਮੰਤ੍ਰ (ਸ਼ਿਕਵਣ) ਪਵਿਤ੍ਰ ਕਰਣਾਰਾ ਅਸਤੀ.

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਜਿਸੁ ਕਰੈ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਿ ॥

ਬ੍ਰਹਮਜ਼ਾਨੀ ਵ੍ਯਕਤੀ ਤੋਚ ਅਸਤੀ ਜ੍ਯਾਲਾ ਪਰਮੇਸ਼੍ਵਰ ਸ੍ਵਤ: ਲੋਕਪ੍ਰਿਯ ਕਰਤੀ.

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕਾ ਬਡ ਪਰਤਾਪ ॥

ਬ੍ਰਹਮਜ਼ਾਨੀ ਵ੍ਯਕਤੀਚਾ ਗੌਰਵ ਹਾ ਮਹਾਨ ਆਹੈ.

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕਾ ਦਰਸੁ ਬਡਭਾਗੀ ਪਾਈਐ ॥

ਬ੍ਰਹਮਜ਼ਾਨੀ ਵ੍ਯਕਤੀਚੇ ਦਰਸ਼ਨ ਭਾਗ੍ਯਵਾਨ ਵ੍ਯਕਤੀਲਾਚ ਮਿਲਤੇ.

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕਉ ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਈਐ ॥

ਆਪਣ ਬ੍ਰਹਮਜ਼ਾਨੀ ਵ੍ਯਕਤੀਲਾ ਸ੍ਵਤ:ਲਾ ਸਮਰ্পਿਤ ਕਰਾਯਲਾ ਪਾਹਿਯੇ.

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕਉ ਖੋਜਹਿ ਮਹੇਸੁਰ ॥

ਭਗਵਾਨ ਸ਼ਿਵਸ਼ੰਕਰ ਹੀ ਬ੍ਰਹਮਜ਼ਾਨੀ ਵ੍ਯਕਤੀਚਾ ਸ਼ੋਧ ਖੋਜਤਾ.

ਨਾਨਕ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਆਪਿ ਪਰਮੇਸੁਰ ॥੬॥

ਹੈ ਨਾਨਕ! ਪਰਮੇਸ਼੍ਵਰ ਸ੍ਵਤ: ਬ੍ਰਹਮਜ਼ਾਨੀ ਆਹੈ. ॥ ੬ ॥

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੀ ਕੀਮਤਿ ਨਾਹਿ ॥

ਬ੍ਰਹਮਜ਼ਾਨੀ ਵ੍ਯਕਤੀਚ੍ਯਾ ਗੁਣਾਂਚੇ ਮੂਲ੍ਯਮਾਪਨ ਕਰਤਾ ਯੇਤ ਨਾਹੀ.

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਸਗਲ ਮਨ ਭਾਹਿ ॥

ਬ੍ਰਹਮਜ਼ਾਨੀ ਵ੍ਯਕਤੀਚ੍ਯਾ ਹ੍ਰਦਯਾਤ ਸਰ੍ਵ ਗੁਣ ਅਸਤਾਤ.

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕਾ ਕਉਨ ਜਾਨੈ ਭੇਦੁ ॥

ਬ੍ਰਹਮਜ਼ਾਨੀ ਵ੍ਯਕਤੀਚ੍ਯਾ ਸਦ੍ਗੁਣੀ ਜੀਵਨਾਚੇ ਰਹਸ੍ਯ ਕੋਣ ਓਲ੍ਖੂ ਸ਼ਕਤੀ?

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕਉ ਸਦਾ ਅਦੇਸੁ ॥

ਬ੍ਰਹਮਜ਼ਾਨੀ ਵ੍ਯਕਤੀਲਾ ਨੇਹਮੀ ਪ੍ਰਣਾਮ ਕਰਾਵਾ.

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕਾ ਕਥਿਆ ਨ ਜਾਇ ਅਧਾਖਜਰੁ ॥

ਬ੍ਰਹਮਜ਼ਾਨੀ ਵ੍ਯਕਤੀਚਾ ਮਹਿਮਾ ਅਰ੍ਧ੍ਯਾ ਅਕਸ਼ਰਾਨੇਹੀ ਸਾਂਗਤਾ ਯੇਤ ਨਾਹੀ.

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਸਰਬ ਕਾ ਠਾਕੁਰੁ ॥

ਬ੍ਰਹਮਜ਼ਾਨੀ व्यक्ती हा सर्व प्राणिमात्रांचा पूज्य स्वामी आहे.

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੀ ਮਿਤਿ ਕਉਨੁ ਬਖਾਨੈ ॥

ਬ੍ਰਹਮਜ਼ਾਨੀ व्यक्तीच्या गुणांचे वर्णन कोण करू शकते?

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੀ ਗਤਿ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਜਾਨੈ ॥

ਬ੍ਰਹਮਜ਼ਾਨੀ व्यक्तीची गती फक्त ब्रह्मज्ञानीच जाणतो.

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰੁ ॥

ਬ੍ਰਹਮਜ਼ਾਨੀ व्यक्तीच्या गुणांना मर्यादा नाही.

ਨਾਨਕ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕਉ ਸਦਾ ਨਮਸਕਾਰੁ ॥੭॥

हे नानक! ब्रह्मज्ञानी व्यक्तीला नेहमी नमस्कार करत राहा. ॥ ७ ॥

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਸਭ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਕਾ ਕਰਤਾ ॥

ਬ੍ਰਹਮਜ਼ਾਨੀ व्यक्ती सर्व सृष्टीचा निर्माणकर्ता आहे.

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਸਦ ਜੀਵੈ ਨਹੀ ਮਰਤਾ ॥

ਬ੍ਰਹਮਜ਼ਾਨੀ व्यक्ती सदैव शाश्वत राहतो आणि कधीही मरत नाही.

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਮੁਕਤਿ ਜੁਗਤਿ ਜੀਅ ਕਾ ਦਾਤਾ ॥

ਬ੍ਰਹਮਜ਼ਾਨੀ व्यक्ती मनुष्याला मोक्ष, ज्ञान आणि जीवन देणारा दाता आहे.

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਪੂਰਨ ਪੁਰਖੁ ਬਿਧਾਤਾ ॥

ਬ੍ਰਹਮਜ਼ਾਨੀ व्यक्ती हा परिपूर्ण पुरुष निर्माता आहे.

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਅਨਾਥ ਕਾ ਨਾਥੁ ॥

ਬ੍ਰਹਮਜ਼ਾਨੀ व्यक्ती अनाथांचा स्वामी आहे.

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕਾ ਸਭ ਊਪਰਿ ਹਾਥੁ ॥

ਬ੍ਰਹਮਜ਼ਾਨੀ व्यक्तीचा संਰक्षक हात संपूर्ण मानवजातीवर आहे.

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕਾ ਸਗਲ ਅਕਾਰੁ ॥

हा संपूर्ण विश्वविस्तार ब्रह्मज्ञानी व्यक्तीद्वारेच केलेला आहे.

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਆਪਿ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ॥

ਬ੍ਰਹਮਜ਼ਾਨੀ व्यक्ती स्वतः निरंकार आहे.

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੀ ਸੋਭਾ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਬਨੀ ॥

ਬ੍ਰਹਮਜ਼ਾਨੀ ਵਧਤੀਚਾ ਗੌਰਵ ਕੇਵਲ ਬ੍ਰਹਮਜ਼ਾਨੀ ਵਧਤੀਲਾਚ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਤੋ.

ਨਾਨਕ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਸਰਬ ਕਾ ਧਨੀ ॥੮॥੮॥

ਹੇ ਨਾਨਕ! ਬ੍ਰਹਮਜ਼ਾਨੀ ਵਧਤੀ ਸਰਬ ਗੋਈਂਚਾ ਸਵਾਮੀ ਆਹੇ. ॥ ੮ ॥ ੮ ॥

ਸਲੋਕੁ ॥

ਸ਼ਲੋਕ ॥

ਉਰਿ ਧਾਰੈ ਜੇ ਅੰਤਰਿ ਨਾਮੁ ॥

ਜੋ ਮਨੁਘ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਾਚੇ ਨਾਵ ਹੁਦਯਾਤ ਠੇਕਤੋ,

ਸਰਬ ਮੈ ਪੇਖੈ ਭਗਵਾਨੁ ॥

ਜੋ ਵਧਤੀ ਪ੍ਰਤ੍ਯੇਕ ਗੋਈਂਤ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਾਲਾ ਪਾਹਤੋ ਆਹਿ

ਨਿਮਖ ਨਿਮਖ ਠਾਕੁਰ ਨਮਸਕਾਰੈ ॥

ਪ੍ਰਤ੍ਯੇਕ ਕ੍ਸ਼ਣੀ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਾਲਾ ਪ੍ਰਣਾਮ ਕਰਤੋ,

ਨਾਨਕ ਉਹੁ ਅਪਰਸੁ ਸਗਲ ਨਿਸਤਾਰੈ ॥੧॥

ਹੇ ਨਾਨਕ! ਅਸਾ ਸਤ੍ਯਨਿਭੁ ਆਹਿ ਅਲਿਪਤ ਮਹਾਪੁਰੁਖ ਸਰਬ ਪ੍ਰਾਣਿਮਾਤ੍ਰਾਂਨਾ ਅਸਤਿਤ੍ਵਾਚ੍ਯਾ ਮਹਾਸਾਗਰਾਪਾਸ੍ਰਨ ਵਾਚਕਤੋ. ॥ ੧ ॥

ਅਸਟਪਦੀ ॥

ਅਸ਼ਟਪਦੀ ॥

ਮਿਥਿਆ ਨਾਹੀ ਰਸਨਾ ਪਰਸ ॥

ਜੋ ਕਧੀਹੀ ਖੋਟੇ ਬੋਲਤ ਨਾਹੀ, (ਤ੍ਯਾਚ੍ਯਾ ਜਿਫ਼ੇਨੇ)

ਮਨ ਮਹਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨਿਰੰਜਨ ਦਰਸ ॥

ਜ੍ਯਾਚ੍ਯਾ ਹੁਦਯਾਤ ਪਵਿਤ੍ਰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਾਚ੍ਯਾ ਦਰਸ਼ਨਾਚੀ ਝੁਝਾ ਰਾਹਤੇ,

ਪਰ ਤ੍ਰਿਅ ਰੂਪੁ ਨ ਪੇਖੈ ਨੇਤ੍ਰੁ ॥

ਜ੍ਯਾਚ੍ਯਾ ਨੇਤ੍ਰਾਂਨਾ ਦੁਸ੍ਤ੍ਰਾ ਸ੍ਤ੍ਰੀਚੇ ਸੌਂਦਰ੍ਯ ਦਿਸਤ ਨਾਹੀ,

ਸਾਧ ਕੀ ਟਹਲ ਸੰਤਸੰਗਿ ਹੇਤ ॥

ਜੋ ਸੰਤਾਂਚੀ ਭਕਤਿਭਾਵਾਨੇ ਸੇਵਾ ਕਰਤੋ ਆਹਿ ਸੰਤਾਂਚ੍ਯਾ ਸੰਗਤੀਵਰ ਪ੍ਰੇਮ ਕਰਤੋ,

ਕਰਨ ਨ ਸੁਨੈ ਕਾਹੂ ਕੀ ਨਿੰਦਾ ॥

ਜ੍ਯਾਚੇ ਕਾਨ ਕੋਣਾਚ੍ਯਾਹੀ ਨਿੰਦਾ ਏਕਤ ਨਾਹੀਤ,

ਸਭ ਤੇ ਜਾਨੈ ਆਪਸ ਕਉ ਮੰਦਾ ॥

ਜੋ ਸੁਖ:ਲਾ ਕਮੀ ਸਮਝਤੋ (ਨਿਮ੍ਰ),

ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਬਿਖਿਆ ਪਰਹਰੈ ॥

ਜੋ ਗੁਰੂ:ਚਾ ਕ੍ਰਪੇਨੇ ਦੁਗੁਣਾਂਪਾਸ੍ਰਨ ਸੁਕਤ ਹੋਤੋ,

ਮਨ ਕੀ ਬਾਸਨਾ ਮਨ ਤੇ ਟਰੈ ॥

ਜੋ ਆਪਲਾ ਮਨਾਤ੍ਰਨ ਟਾਕਾ ਵਾਇਟ ਇਚਾਨਾ ਕਾਫ਼ੂਨ ਟਾਕਤੋ,

ਇੰਦ੍ਰੀ ਜਿਤ ਪੰਚ ਦੇਖ ਤੇ ਰਹਤ ॥

ਆਧਿ ਜੋ ਆਪਲਾ ਜ਼ਾਨਾ:ਚਾ ਇੰਦ੍ਰਿਆਂਵਰ ਵਿਯੋ ਮਿਲਵਤੋ ਆਧਿ ਪਾਚਹੀ ਦੁਗੁਣਾਂਪਾਸ੍ਰਨ (ਵਾਸਨਾ, ਕ੍ਰੋਧ, ਲੋਭ, ਆਸਕ੍ਰਤੀ, ਅਹੰਕਾਰ) ਸੁਕਤ ਰਾਹਤੋ,

ਨਾਨਕ ਕੋਟਿ ਮਧੇ ਕੇ ਐਸਾ ਅਪਰਸ ॥੧॥

ਹੇ ਨਾਨਕ! ਲਾਖੋ ਲੋਕਾਂਮਧੇ ਅਸਾ ਦੁਰ੍ਭ ਪੁਰੁਸ਼ ਆਹੇ ਜੋ 'ਅਪਰਸ' (ਪਵਿਤ੍ਰ) ਆਹੇ. ॥੧॥

ਬੈਸਨੇ ਸੇ ਜਿਸੁ ਉਪਰਿ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ॥

ਏਕ ਖਰਾ ਵੈਸ਼ਾਵ (ਭਗਵਾਨ ਵਿਸ਼ਨੂ:ਚਾ ਭਕ੍ਤ) ਤੋਚ ਆਹੇ, ਜ਼ਾ:ਚਾਵਰ ਪਰਮੇਸ਼ਵਰ ਪ੍ਰਸੰਨ ਅਸਤੋ.

ਬਿਸਨ ਕੀ ਮਾਇਆ ਤੇ ਹੋਇ ਭਿੰਨ ॥

ਤੋ ਪਰਮੇਸ਼ਵਰਾਨੇ (ਵਿਸ਼ਨੂ:ਨੇ) ਨਿਰਮਾਣ ਕੇਲੇਲਾ ਮਾਧੇਪਾਸ੍ਰਨ (ਸਾਂਸਾਰਿਕ ਭ੍ਰਮ) ਅਲਿਪ੍ਤ ਰਾਹਤੋ.

ਕਰਮ ਕਰਤ ਹੋਵੈ ਨਿਹਕਰਮ ॥

ਆਧਿ ਸਕ੍ਰਮ ਕਰਤ ਅਸਤਾਨਾ ਤੋ ਨਿਸ੍ਵਾਰ੍ਥੀ ਰਾਹਤੋ.

ਤਿਸੁ ਬੈਸਨੇ ਕਾ ਨਿਰਮਲ ਧਰਮ ॥

ਲਾ ਵੈਸ਼ਾਵਾਂਚਾ ਧਰ੍ਮਹੀ ਪਵਿਤ੍ਰ ਅਸਤੋ.

ਕਾਹੂ ਫਲ ਕੀ ਇਛਾ ਨਹੀ ਬਾਛੈ ॥

ਲਾਲਾ ਕੋਣਲਾਹੀ ਫਲਾਚੀ ਇਚਾ ਨਸਤੇ.

ਕੇਵਲ ਭਗਤਿ ਕੀਰਤਨ ਸੰਗਿ ਰਾਚੈ ॥

ਤੋ ਫਕ੍ਤ ਪਰਮੇਸ਼ਵਰਾਚੀ ਭਕ੍ਤੀ ਆਧਿ ਲਾ:ਚਾ ਕੀਰ੍ਤਨਾਤਚ ਲੀਨ ਰਾਹਤੋ.

ਮਨ ਤਨ ਅੰਤਰਿ ਸਿਮਰਨ ਗੋਪਾਲ ॥

ਲਾ:ਚਾ ਆਤ੍ਮਾਮਧੇ ਆਧਿ ਸ਼ਰੀਰਾਤ ਵਿਸ਼ਾ:ਚਾ ਪਾਲਨਪੋਸ਼ਣ ਕਰਨਾ:ਚਾ ਗੋਪਾਲਾਚੇਚ ਸ੍ਰਮਣ ਅਸਤੇ.

ਸਭ ਉਪਰਿ ਹੋਵਤ ਕਿਰਪਾਲ ॥

ਤੋ ਸਰ੍ਵ ਪ੍ਰਾਣਿਮਾਤ੍ਰਾਂਵਰ ਦਯਾਲੂ ਆਹੇ.

ਆਪਿ ਦ੍ਰਿੜੈ ਅਵਰਹ ਨਾਮੁ ਜਪਾਵੈ ॥

तो स्वतः परमेश्वराचे नाम मनात ठेऊन इतरांना नामस्मरण करण्यास प्रेरित करतो.

ਨਾਨਕ ਓਹੁ ਬੈਸਨੇ ਪਰਮ ਗਤਿ ਪਾਵੈ ॥੨॥

हे नानक! असा वैष्णव परम अवस्था प्राप्त करतो. ॥ २ ॥

ਭਗਉਤੀ ਭਗਵੰਤ ਭਗਤਿ ਕਾ ਰੰਗੁ ॥

ज्याच्या अंतःकरणात परमेश्वराच्या भक्तीबद्दल प्रेम आहे तोच खरा परमेश्वराचा भक्त आहे.

ਸਗਲ ਤਿਆਗੈ ਦੁਸਟ ਕਾ ਸੰਗੁ ॥

तो सर्व दुष्ट लोकांच्या सहवासाचा त्याग करतो,

ਮਨ ਤੇ ਬਿਨਸੈ ਸਗਲਾ ਭਰਮੁ ॥

आणि प्रत्येक प्रकारची शंका त्याच्या मनातून नाहीशी होते.

ਕਰਿ ਪੂਜੈ ਸਗਲ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ॥

तो परब्रह्माला सर्वत्र उपस्थित मानतो आणि त्याचीच पूजा करतो.

ਸਾਧਸੰਗਿ ਪਾਪਾ ਮਲੁ ਖੇਵੈ ॥

जो संतांच्या संगतीत राहून मनातील पापांची मलिनता दूर करतो,

ਤਿਸੁ ਭਗਉਤੀ ਕੀ ਮਤਿ ਊਤਮ ਹੋਵੈ ॥

अशा भक्ताची बुद्धी उत्कृष्ट होते.

ਭਗਵੰਤ ਕੀ ਟਹਲ ਕਰੈ ਨਿਤ ਨੀਤਿ ॥

तो नित्य आपल्या परमेश्वराची सेवा करत राहतो.

ਮਨੁ ਤਨੁ ਅਰਪੈ ਬਿਸਨ ਪਰੀਤਿ ॥

तो आपले मन आणि शरीर परमेश्वराच्या प्रेमासाठी समर्पित करतो.

ਹਰਿ ਕੇ ਚਰਨ ਹਿਰਦੈ ਬਸਾਵੈ ॥

तो परमेश्वराचे चरण हृदयात ठेवतो.

ਨਾਨਕ ਐਸਾ ਭਗਉਤੀ ਭਗਵੰਤ ਕਉ ਪਾਵੈ ॥੩॥

हे नानक! अशा भक्तालाच परमेश्वराची प्राप्ती होते. ॥ ३ ॥

ਸੋ ਪੰਡਿਤੁ ਜੇ ਮਨੁ ਪਰਬੋਧੈ ॥

खरा पंडित तोच आहे, जो प्रथम आपल्या मनाला सूचना देतो;

ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਆਤਮ ਮਹਿ ਸੋਧੈ ॥

ਆਧਿ ਤੋ ਲਾਯਾ ਹੁਦਯਾਤ ਰਾਮਾਚੇ ਨਾਵ ਸੋਧਤੋ.

ਰਾਮ ਨਾਮ ਸਾਰੁ ਰਸੁ ਪੀਵੈ ॥

ਜੋ ਰਾਮ ਨਾਮਾਚਾ ਗੋਡ ਰਸ ਸੇਵਨ ਕਰਤੋ,

ਉਸੁ ਪੰਡਿਤ ਕੈ ਉਪਦੇਸਿ ਜਗੁ ਜੀਵੈ ॥

ਲਾ ਪੰਡਿਤਾਚਾ ਸਿਕਵਣੀਨੇ ਸਾਰੇ ਜਗ ਆਧਿਆਤਮਿਕਰਿਲਾ ਜਿਵੰਤ ਰਾਹਤੇ,

ਹਰਿ ਕੀ ਕਥਾ ਹਿਰਦੈ ਬਸਾਵੈ ॥

ਜੋ ਪੰਡਿਤ ਹਰੀਚੀ ਕਥਾ ਹੁਦਯਾਤ ਠੇਕਤੋ,

ਸੋ ਪੰਡਿਤੁ ਫਿਰਿ ਜੇਨਿ ਨ ਆਵੈ ॥

ਅਸਾ ਪੰਡਿਤ ਪੁਨ੍ਹਾ ਜਨਮ ਆਧਿ ਮ੍ਰਿਤ੍ਯੂਚਾ ਚਕ੍ਰਾਤ ਪਡਤ ਨਾਹੀ.

ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਬੁਝੈ ਮੂਲ ॥

ਤੇ ਵੇਦ, ਪੁਰਾਣ ਆਧਿ ਸ੍ਰਮ੍ਰਿਤੀਚੇ ਮੂਲ ਸਾਰ ਮਾਨਤਾਤ,

ਸੂਖਮ ਮਹਿ ਜਾਨੈ ਅਸਥੂਲੁ ॥

ਤੋ ਅਵਸ਼ਯ ਪਰਮੇਸ਼੍ਵਰਾਮਧੇ ਵਸ਼ਯ ਜਗਾਚਾ ਅਨੁਭਵ ਧੇਤੋ,

ਚਹੁ ਵਰਨਾ ਕਉ ਦੇ ਉਪਦੇਸੁ ॥

ਆਧਿ ਤੋ ਚਾਰਹੀ ਜਾਤੀ (ਸਾਮਾਜਿਕ ਸਥਿਤੀ) ਲੋਕਾਂਨਾ ਉਪਦੇਸ਼ ਕਰਤੋ.

ਨਾਨਕ ਉਸੁ ਪੰਡਿਤ ਕਉ ਸਦਾ ਅਦੇਸੁ ॥੪॥

ਹੈ ਨਾਨਕ ! ਮੀ ਅਸ਼ਾ ਪੰਡਿਤ ਧਾਂਨਾ ਮੀ ਸਦੈਵ ਅਭਿਵਾਦਨ ਕਰਤੋ. ॥ ੪ ॥

ਬੀਜ ਮੰਤ੍ਰੁ ਸਰਬ ਕੇ ਗਿਆਨੁ ॥ ਚਹੁ ਵਰਨਾ ਮਹਿ ਜਪੈ ਕੋਉ ਨਾਮੁ ॥

ਚਾਰਹੀ ਵਰ੍ਣਾਂਮਧੇ ਕੋਯਲਾਹੀ (ਸਾਮਾਜਿਕ ਸਥਿਤੀ) ਪਰਮੇਸ਼੍ਵਰਾਚਾ ਨਾਵਾਵਰ ਮਨਨ ਕਰੂ ਧਾ ਆਧਿ ਏਖਾਧਾਲਾ ਅਸੇ ਆਫਲੇਲ ਕੀ ਪਰਮੇਸ਼੍ਵਰਾਚੇ ਨਾਵ ਹਾ ਸਰਵ ਧੈਵੀ ਜ਼ਾਨਾਚਾ ਮੂਲ ਮੰਤ੍ਰ ਆਹੈ.

ਜੇ ਜੇ ਜਪੈ ਤਿਸ ਕੀ ਗਤਿ ਹੋਇ ॥

ਜੋ ਨਾਮਾਚਾ ਜਪ ਕਰਤੋ ਲਾਲਾ ਗਤੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਤੇ.

ਸਾਧਸੰਗਿ ਪਾਵੈ ਜਨੁ ਕੋਇ ॥

ਚਾਂਗਲਾ ਪੁਰੁਸ਼ਾਂਚਾ ਸੰਗਤੀਤ ਰਾਹੂਨਚ ਹੈ ਸਾਧਯ ਹੋਤੇ.

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਅੰਤਰਿ ਉਰ ਧਾਰੈ ॥

ਜਰ ਪਰਮੇਸ਼੍ਵਰ ਲਾਯਾ ਕ੍ਰਪੇਨੇ ਲਾਯੇ ਨਾਵ ਤੁਮਚਾ ਹੁਦਯਾਤ ਠੇਕਤੋ,

ਪਸੁ ਪ੍ਰੇਤ ਮੁਖਦ ਪਾਥਰ ਕਉ ਤਾਠੈ ॥

ਜਰੀ ਤੀ ਕ੍ਰਿਕਤੀ ਏਕਾਢਾ ਪ੍ਰਾਣਯਾਸਾਰਕੀ ਅਸੇਲ, ਭੂਤ, ਮੂਰ੍ਖ ਕਿੰਕਾ ਦਗਡ ਮਨਾਚਾ ਅਸਲਾ ਤਰੀਹੀ ਤੀ ਕ੍ਰਿਕਤੀ ਕਾਚਕਿਲੀ ਜਾਤੇ.

ਸਰਬ ਰੋਗ ਕਾ ਅਉਖਦੁ ਨਾਮੁ ॥

ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਾਚੇ ਨਾਮ ਹੇ ਸਰ੍ਵ ਰੋਗਾਂਕਰ ਐਥਧ ਆਹੇ.

ਕਲਿਆਣ ਰੂਪ ਮੰਗਲ ਗੁਣ ਗਾਮ ॥

ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਾਕੀ ਸ਼ੁਤੀ ਕਰਣੇ ਹੇ ਕਲ੍ਯਾਣ ਆਣਿ ਮੁਕਤੀਚੇ ਸੁਰੂਪ ਆਹੇ.

ਕਾਹੂ ਜੁਗਤਿ ਕਿਤੇ ਨ ਪਾਈਐ ਧਰਮਿ ॥

ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਾਚੇ ਨਾਮ ਕੋਣਲ੍ਯਾਹੀ ਯੁਕਤੀਨੇ ਕਿੰਕਾ ਕੋਣਲ੍ਯਾਹੀ ਧਾਰ੍ਮਿਕ ਆਚਰਣਾਨੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਊ ਸ਼ਕਤ ਨਾਹੀ.

ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਮਿਲੈ ਜਿਸੁ ਲਿਖਿਆ ਧੁਰਿ ਕਰਮਿ ॥੫॥

ਹੇ ਨਾਨਕ! ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਾਚੇ ਨਾਮ ਫਕਤ ਲ੍ਯਾ ਕ੍ਰਿਕਤੀਲਾਚ ਮਿਲਤੇ, ਜ੍ਯਾਕ੍ਯਾ ਨਸ਼ਿਭਾਤ ਸੁਰੁਕਾਤੀਪਾਸੂਨਚ ਨਾਕ ਲਿਹਿਲੇਲੇ ਅਸਤੇ. ॥੫॥

ਜਿਸ ਕੈ ਮਨਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕਾ ਨਿਵਾਸੁ ॥

ਜ੍ਯਾਕ੍ਯਾ ਮਨਾਤ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਕਾਸ ਕਰਤੀ."

ਤਿਸ ਕਾ ਨਾਮੁ ਸਤਿ ਰਾਮਦਾਸੁ ॥

ਲ੍ਯਾਚੇ ਨਾਕ ਖਰੋਖਰਚ ਦੇਕਾਚਾ ਸੇਕਕ ਰਾਮਦਾਸ ਆਹੇ.

ਆਤਮ ਰਾਮੁ ਤਿਸੁ ਨਦਰੀ ਆਇਆ ॥

ਲ੍ਯਾਨੇ ਸੁਕਤ:ਮਥੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ (ਰਾਮ) ਪਾਹਿਲਾ ਆਹੇ.

ਦਾਸ ਦਸੰਤਣ ਭਾਇ ਤਿਨਿ ਪਾਇਆ ॥

ਸੇਕਕਾਂਚਾ ਸੇਕਕ ਹੋਣ੍ਯਾਕ੍ਯਾ ਸੁਕਮਾਕਾਨੇ ਲ੍ਯਾਲਾ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਸਾਪਡਲਾ ਆਹੇ.

ਸਦਾ ਨਿਕਟਿ ਨਿਕਟਿ ਹਰਿ ਜਾਨੁ ॥

ਜੋ ਨੇਹਮੀ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਾਲਾ ਜਕਲ ਮਾਨਤੀ,

ਸੈ ਦਾਸੁ ਦਰਗਹ ਪਰਵਾਨੁ ॥

ਤੀ ਸੇਕਕ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਾਕ੍ਯਾ ਦਰਕਾਰਾਤ ਸੁਕੀਕਾਰਲਾ ਜਾਤੀ.

ਅਪੁਨੇ ਦਾਸ ਕਉ ਆਪਿ ਕਿਰਪਾ ਕਰੈ ॥

ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਸੁਕਤ: ਆਪਲ੍ਯਾ ਸੇਕਕਾਕਰ ਕ੍ਰੁਪਾਵ੍ਰਣੀਨੇ ਪਾਹਤੀ,

ਤਿਸੁ ਦਾਸ ਕਉ ਸਭ ਸੋਝੀ ਪਰੈ ॥

ਆਧਿ ਤ੍ਯਾ ਸੇਵਕਾਲਾ ਪੂਰ੍ਣ ਜ਼ਾਨ ਪ੍ਰਾਪ੍ਤ ਹੋਤੇ.

ਸਗਲ ਸੰਗਿ ਆਤਮ ਉਦਾਸੁ ॥

ਸੰਪੂਰ੍ਣ ਕੁਟੁੰਬਾਤ ਰਾਹੁਨਹੀਂ ਤੋ ਮਨਾਪਾਸ੍ਰਨ ਅਲਿਪ੍ਤ ਰਾਹਤੋ.

ਐਸੀ ਜੁਗਤਿ ਨਾਨਕ ਰਾਮਦਾਸੁ ॥੬॥

ਹੇ ਨਾਨਕ! ਅਸੀਂ ਜੀਵਨਸ਼ੈਲੀ ਅਸਲੇਲੇ ਰਾਮਦਾਸ ਆਹੇਤ. ॥ ੬ ॥

ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਆਗਿਆ ਆਤਮ ਹਿਤਾਵੈ ॥

ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼੍ਵਰਾਚ੍ਯਾ ਆਗੇਚੇ ਖ੍ਯਾ ਮਨਾਨੇ ਪਾਲਨ ਕਰਤੋ,

ਜੀਵਨ ਮੁਕਤਿ ਸੇਊ ਕਹਾਵੈ ॥

ਤ੍ਯਾਚ ਜੀਵਨਾਲਾ ਮੁਕ੍ਤ ਮ੍ਹਟਲੇ ਜਾਤੇ,

ਤੈਸਾ ਹਰਖੁ ਤੈਸਾ ਉਸੁ ਸੋਗੁ ॥

ਤ੍ਯਾਚ੍ਯਾਸਾਠੀ ਸੁਖ ਆਧਿ ਦੁ:ਖ ਸਮਾਨ ਆਹੇ.

ਸਦਾ ਅਨੰਦੁ ਤਹ ਨਹੀਂ ਬਿਓਗੁ ॥

ਤੋ ਸਦੈਵ ਅਨੰਤਕਾਲਚ੍ਯਾ ਆਨੰਦਾਤ ਰਾਹਤੋ ਆਧਿ ਤ੍ਯਾਲਾ ਵਿਯੋਗਾਚੇ ਦੁ:ਖ ਸਹਨ ਕਰਾਵੇ ਲਾਗਤ ਨਾਹੀ.

ਤੈਸਾ ਸੁਵਰਨੁ ਤੈਸੀ ਉਸੁ ਮਾਟੀ ॥

ਤ੍ਯਾਚ੍ਯਾਸਾਠੀ ਸੋਨੇ ਆਧਿ ਧੂਲ ਦੋਨ੍ਹੀ ਸਮਾਨ ਆਹੇਤ,

ਤੈਸਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਤੈਸੀ ਬਿਖੁ ਖਾਟੀ ॥

ਤ੍ਯਾਚ੍ਯਾਸਾਠੀ ਅਮ੍ਰ੍ਤ ਆਧਿ ਕੜੂ ਵਿਖ ਸਾਰਖੇਚ ਆਹੇਤ.

ਤੈਸਾ ਮਾਨੁ ਤੈਸਾ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥

ਤ੍ਯਾਚ੍ਯਾਸਾਠੀ ਆਦਰ ਆਧਿ ਅਭਿਮਾਨ ਸਮਾਨ ਆਹੇ.

ਤੈਸਾ ਰੰਗੁ ਤੈਸਾ ਰਾਜਾਨੁ ॥

ਤ੍ਯਾਚ੍ਯਾ ਨਜਰੇਤ ਗਰੀਬ ਆਧਿ ਰਾਜਾ ਸੁਫ਼ਾ ਸਮਾਨ ਆਹੇਤ.

ਜੇ ਵਰਤਾਏ ਸਾਈ ਜੁਗਤਿ ॥

ਪਰਮੇਸ਼੍ਵਰ ਜੇ ਕਾਹੀ ਕਰਤੋ ਤੇ ਤ੍ਯਾਲਾ ਅਨੁਸਰਣ੍ਯਾਚਾ ਯੋਗ੍ਯ ਮਾਰ੍ਗ ਆਹੇ.

ਨਾਨਕ ਓਹੁ ਪੁਰਖੁ ਕਹੀਐ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤਿ ॥੭॥

ਹੇ ਨਾਨਕ! ਫਕ੍ਤ ਤੋਚ ਮਨੁਸ਼੍ਯ ਜੀਵਨਮੁਕ੍ਤ ਆਹੇ ਅਸੇ ਮ੍ਹਣਤਾਤ. ॥ ੭ ॥

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੇ ਸਗਲੇ ਠਾਉ ॥

ਸਰਵ ਸਥਾਨੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਾਚੀ ਆਹੇਤ.

ਜਿਤੁ ਜਿਤੁ ਘਰਿ ਰਾਖੈ ਤੈਸਾ ਤਿਨ ਨਾਉ ॥

ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਜਿਥੇ-ਜਿਥੇ ਮਨੁਸ਼ਾਂਨਾ ਠੇਕਤੋ, ਤੇਚ ਨਾਵ ਤੇ ਧਾਰਣ ਕਰਤਾਤ.

ਆਪੇ ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਜੇਗੁ ॥

ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਸੁਖਤ: ਸਰਵ ਕਾਹੀ ਕਰਯਾਸ ਆਧਿ (ਪ੍ਰਾਣਯਾਂਕੜ੍ਹਨ) ਕਰੂਨ ਧੇਯਾਸ ਸਮਰਥ ਆਹੇ.

ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ ਸੋਈ ਫੁਨਿ ਹੋਗੁ ॥

ਜੇ ਕਾਹੀ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਾਲਾ ਆਵਡੇਲ ਤੇ ਸ੍ਰਣੀਤ ਘਡਤੇ.

ਪਸਰਿਓ ਆਪਿ ਹੋਇ ਅਨਤ ਤਰੰਗ ॥

ਸਮੁਦ੍ਰਾਚ੍ਯਾ ਅਮਰਯਾਦ ਲਾਟਾਂਪ੍ਰਮਾਣੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਸਰਵਤ੍ਰ ਸੁਖਤ: ਪਸਰਲਾ ਆਹੇ.

ਲਖੇ ਨ ਜਾਹਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੇ ਰੰਗ ॥

ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਾਚੇ ਚਮਕਾਰ ਆਪਣ ਸਮਝੂ ਸ਼ਕਤ ਨਾਹੀਤ.

ਜੈਸੀ ਮਤਿ ਦੇਇ ਤੈਸਾ ਪਰਗਾਸ ॥

ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਏਕਾਦਾ ਕ੍ਯਕਤੀਲਾ ਜੀ ਕਾਹੀ ਬੁਫ਼ੀ ਦੇਤਾਤ, ਟ੍ਯਾਚਪ੍ਰਮਾਣੇ ਟ੍ਯਾਚੇ ਮਨ ਪ੍ਰਬੁਫ਼ ਹੀਤੇ.

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਕਰਤਾ ਅਬਿਨਾਸ ॥

ਸ੍ਰਣੀਨਿਰਮਾਤਾ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਹਾ (ਅਨੰਤਕਾਲਚੇ ਆਧਿ ਸਾਰਵਕਾਲਿਕ) ਸ਼ਾਸ਼ੁਤ ਆਹੇ.

ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਦਾ ਦਇਆਲ ॥

ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਸਦੈਵ ਦਯਾਕ੍ਰ ਅਸਤੀ.

ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਨਾਨਕ ਭਏ ਨਿਹਾਲ ॥੮॥੯॥

ਹੇ ਨਾਨਕ! ਪ੍ਰੇਮਲ ਭਕਤੀਨੇ ਪੁਨ੍ਹਾ ਪੁਨ੍ਹਾ ਟ੍ਯਾਲਾ ਸਮਰਣ ਕਰੂਨ, ਮਾਨਵ ਸੁਖੀ ਆਧਿ ਆਨੰਦੀ ਰਾਹਤਾਤ.

॥੮॥ ੬॥

ਸਲੋਕੁ ॥

ਸ਼ਲੋਕ ॥

ਉਸਤਤਿ ਕਰਹਿ ਅਨੇਕ ਜਨ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰ ॥

ਅਨੇਕ ਲੋਕ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਾਚੀ ਸੁਤੁਤੀ ਗਾਤਾਤ, ਪਣ ਟ੍ਯਾ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਾਚੇ ਗੁਣ ਅੰਤਹੀਨ ਆਹੇਤ.

ਨਾਨਕ ਰਚਨਾ ਪ੍ਰਭਿ ਰਚੀ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਅਨਿਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ॥੧॥

ਹੇ ਨਾਨਕ! ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਾਨੇ ਨਿਰਮਾਣ ਕੇਲੇਲੇ ਹੇ ਵਿਸ਼ੁ, ਟ੍ਯਾਚ੍ਯਾ ਅਨੇਕ ਪ੍ਰਕਾਰਾਂਮੁਲੇ, ਅਨੇਕ ਪ੍ਰਕਾਰੇ ਨਿਰਮਾਣ ਜ਼ਾਲੇ ਆਹੇ. ॥੧॥

ਅਸਟਪਦੀ ॥

ਅਭਿਪਦੀ ॥

ਕਈ ਕੋਟਿ ਹੋਏ ਪੂਜਾਰੀ ॥

ਲਾਖੋ ਮਨੁਖ ਟਪਾਚੇ ਉਪਾਸਕ ਆਹੇਤ.

ਕਈ ਕੋਟਿ ਆਚਾਰ ਬਿਉਹਾਰੀ ॥

ਲਾਖੋ ਲੋਕ ਧਾਰਮਿਕ ਵਿਧੀ ਆਧਿ ਸਾਂਸਾਰਿਕ ਕਰਤਕਾਰ ਪਾਰ ਪਾਤਕਾਰ.

ਕਈ ਕੋਟਿ ਭਏ ਤੀਰਥ ਵਾਸੀ ॥

ਲਾਖੋ ਲੋਕ ਤੀਰਥਯਾਤਰੇਚੇ ਰਹਿਵਾਸੀ ਬਨਲੇ ਆਹੇਤ.

ਕਈ ਕੋਟਿ ਬਨ ਭ੍ਰਮਹਿ ਉਦਾਸੀ ॥

ਲਾਖੋ ਲੋਕ ਜੰਗਲਾਤ ਏਕਾਂਤਾਤ ਭਟਕਤਾਤ ਆਧਿ ਵੈਰਾਗੀ ਜੀਵਨ ਜਗਤਾਤ.

ਕਈ ਕੋਟਿ ਬੇਦ ਕੇ ਸ੍ਰੋਤੇ ॥

ਲਾਖੋ ਲੋਕ ਵੇਦ ਏਕਤਾਤ.

ਕਈ ਕੋਟਿ ਤਪੀਸੁਰ ਹੋਤੇ ॥

ਲਾਖੋ ਲੋਕ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਾਲਾ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰਧਿਆਸਾਠੀ ਤਪਸ਼ੁ ਬਨਲੇਲੇ ਆਹੇਤ.

ਕਈ ਕੋਟਿ ਆਤਮ ਧਿਆਨ ਧਾਰਹਿ ॥

ਲਾਖੋ ਲੋਕ ਟਪਾਂਚਾ ਅੰਤ:ਕਰਣਾਤ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਾਚੇ ਧਿਆਨ ਕਰਤਾਤ.

ਕਈ ਕੋਟਿ ਕਬਿ ਕਾਬਿ ਬੀਚਾਰਹਿ ॥

ਲਾਖੋ ਕਵੀ ਕਾਵਿ ਰਚਨਾਂਮਧੂਨ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਾਚਾ ਵਿਚਾਰ ਕਰਤਾਤ.

ਕਈ ਕੋਟਿ ਨਵਤਨ ਨਾਮ ਧਿਆਵਹਿ ॥

ਲਾਖੋ ਲੋਕ ਰੋਜ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਾਚਾ ਨਵਨਵਾ ਨਾਵਾਚੇ ਧਿਆਨ ਕਰਤ ਰਾਹਤਾਤ,

ਨਾਨਕ ਕਰਤੇ ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਵਹਿ ॥੧॥

ਤਰੀਹੀ ਹੇ ਨਾਨਕ! ਟਪਾ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਾਚੇ ਕੋਣਤੇਹੀ ਰਹਸੁ ਆਪਲ੍ਯਾਲਾ ਸਾਪਤ ਨਾਹੀ. ॥ ੧॥

ਕਈ ਕੋਟਿ ਭਏ ਅਭਿਮਾਨੀ ॥

ਲਾਖੋ ਲੋਕ ਅਹੰਕਾਰੀ ਆਹੇਤ.

ਕਈ ਕੋਟਿ ਅੰਧ ਅਗਿਆਨੀ ॥

ਲਾਖੋ ਲੋਕ ਅਜ਼ਾਨਾਨੇ ਆਂਧਲੇ ਜ਼ਾਲੇ ਆਹੇਤ.

ਕਈ ਕੋਟਿ ਕਿਰਪਨ ਕਠੋਰ ॥

ਲਾਖੋ ਲੋਕ ਪਾਧਾਣ ਹੁਦਯਾਚੇ ਆਧਿ ਕੰਜੂਧ ਆਹੇਤ.

ਕਈ ਕੋਟਿ ਅਭਿਗ ਆਤਮ ਨਿਕੋਰ ॥

ਲਾਖੋ ਲੋਕ ਅਸੰਵੇਦਨਸ਼ੀਲ ਆਧਿ ਸੁਧਕ ਆਹੇਤ.

ਕਈ ਕੋਟਿ ਪਰ ਦਰਬ ਕਉ ਹਿਰਹਿ ॥

ਲਾਖੋ ਲੋਕ ਝੁਤਰਾਂਚੀ ਸੰਪਤੀ ਚੋਰਤਾਤ.

ਕਈ ਕੋਟਿ ਪਰ ਦੁਖਨਾ ਕਰਹਿ ॥

ਲਾਖੋ ਲੋਕ ਝੁਤਰਾਂਚੀ ਨਿੰਦਾ ਕਰਤਾਤ.

ਕਈ ਕੋਟਿ ਮਾਇਆ ਸੂਮ ਮਾਹਿ ॥

ਲਾਖੋ ਲੋਕ ਸਾਂਸਾਰਿਕ ਸੰਪਤੀ ਮਿਯਵਧਾਸਾਠੀ ਸੰਪੂਰਨ ਆਧੁਧਾਮਰ ਸੰਘਰਸ਼ ਕਰਤਾਤ.

ਕਈ ਕੋਟਿ ਪਰਦੇਸ ਭੂਮਾਹਿ ॥

ਲਾਖੋ ਲੋਕ ਝੁਤਰ ਦੇਸ਼ਾਤ ਮਟਕਤਾਤ.

ਜਿਤੁ ਜਿਤੁ ਲਾਵਹੁ ਤਿਤੁ ਤਿਤੁ ਲਗਨਾ ॥

ਹੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਾ! ਜਿਥੇ ਤੁਮ੍ਹੀ ਸਜੀਵਾਂਨਾ ਕਾਮਾਲਾ ਲਾਵਤਾ, ਤਿਥੇ-ਤਿਥੇ ਤੇ ਕਾਮ ਕਰਤਾਤ.

ਨਾਨਕ ਕਰਤੇ ਕੀ ਜਾਨੈ ਕਰਤਾ ਰਚਨਾ ॥੨॥

ਹੇ ਨਾਨਕ! ਨਿਰਮਾਤਾਚਾ ਨਿਰਮਿਤੀਚੇ ਰਹਸੁਧ ਫਕਤ ਨਿਰਮਾਤਾ-ਪ੍ਰਮੁੰਨਾਚ ਮਾਹੀਤ ਆਹੇ. ॥ ੨ ॥

ਕਈ ਕੋਟਿ ਸਿਧ ਜਤੀ ਜੋਗੀ ॥

ਜਗਾਤ ਲਾਖੋ ਸਿਧ, ਬ੍ਰਹਮਚਾਰੀ ਆਧਿ ਯੋਗੀ ਪੁਰੁਸ਼ ਆਹੇਤ.

ਕਈ ਕੋਟਿ ਰਾਜੇ ਰਸ ਭੋਗੀ ॥

ਸੁਖ ਮੋਗਣਾਰੇ ਅਨੇਕ ਕੋਟੀ ਰਾਜੇ ਆਹੇਤ.

ਕਈ ਕੋਟਿ ਪੰਥੀ ਸਰਪ ਉਪਾਏ ॥

ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਾਨੇ ਅਨੇਕ ਲਾਖੋ ਪਕੀ ਆਧਿ ਸਾਪ ਨਿਰਮਾਣ ਕੇਲੇ ਆਹੇਤ.

ਕਈ ਕੋਟਿ ਪਾਥਰ ਬਿਰਖ ਨਿਪਜਾਏ ॥

ਅਨੇਕ ਕੋਟਿਧਵਧੀ ਦਗਡ ਆਹੇਤ ਆਧਿ ਝਾਡੇ ਲਾਵਲੀ ਗੇਲੀ ਆਹੇਤ.

ਕਈ ਕੋਟਿ ਪਵਣ ਪਾਣੀ ਬੈਸੰਤਰ ॥

ਲਾਖੋ ਵਾਰੇ, ਪਾਣੀ ਆਧਿ ਅਗ੍ਰੀ ਆਹੇਤ.

कਈ कॆटि देस डू मंडल ॥

लाखो देश आणि प्रदेश आहेत.

कਈ कॆटि ससीअर सूर नखजजडू ॥

लाखो चंद्रमा, सूर्य आणि तारे आहेत.

कਈ कॆटि देव दानव ईंदू सिरि डडू ॥

लाखो देव, दानव आणि इंद्र आहेत, ज्यांच्या डोक्यावर छत्र आहे.

सगल सभरूँ अपनै सुडि पारै ॥

परमेश्वराने संपूर्ण सृष्टीला आपल्या आदेशाच्या धाग्यात विणले आहे.

नानक जिसु जिसु डवै तिसु तिसु निसडारै ॥३॥

हे नानक! परमेश्वर जे काही चांगले समजतो, त्याला तो अस्तित्वाचा सागर पार करण्यास मदत करतो. ॥३॥

कਈ कॆटि राजस तामस साडक ॥

लाखो रजोगुणी, तमोगुणी, सतोगुणी जीव आहेत.

कਈ कॆटि बेद पुरान सिमूडि अरु सासड ॥

लाखो वेद, पुराणे, स्मृती आणि शास्त्रे आहेत.

कਈ कॆटि कीऐ रडन समुद ॥

महासागरांमध्ये अब्जावधी रत्ने निर्माण झाली आहेत.

कਈ कॆटि नाना प्रकार जंड ॥

लाखो विविध प्रकारचे प्राणी या सृष्टीत परमेश्वराने निर्माण केले आहेत.

कਈ कॆटि कीऐ चिर जीवै ॥

लाखो लोकांना दीर्घायुष्य लाभले आहे.

कਈ कॆटि गिरी मेर सुवरन बीवै ॥

(देवाच्या आज्ञेने) अनेक कोटी रुपयांचे सोन्याचे सुमेर पर्वत झाले आहेत.

कਈ कॆटि जखजज किंनर पिसाच ॥

लाखो यक्ष, किन्नर आणि पिशाच आहेत.

कਈ कॆटि डूड पेंड सुकर मूंगाच ॥

लाखो दुष्ट स्वभावाचे आत्मे, भुते, डुक्कर आणि सिंह आहेत.

ਸਭ ਤੇ ਨੇਰੈ ਸਭਹੁ ਤੇ ਦੂਰਿ ॥

ਪਰਮੇਸ਼ਵਰ ਸਰਵਾंच्या जवळ आहे आणि सर्वांपासून ही दूर आहे.

ਨਾਨਕ ਆਪਿ ਅਲਿਪਤੁ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰਿ ॥੪॥

हे नानक! परमेश्वर सर्वांमध्ये परिपूर्ण होत आहे, जरी तो स्वतः अलिप्त राहत असेल. ॥४॥

ਕਈ ਕੋਟਿ ਪਾਤਾਲ ਕੇ ਵਾਸੀ ॥

लाखो लोक पाताळात राहतात.

ਕਈ ਕੋਟਿ ਨਰਕ ਸੁਰਗ ਨਿਵਾਸੀ ॥

लाखो लोक स्वर्गात असल्याने सर्व सुविधांनी युक्त जीवन जगू शकतात.

ਕਈ ਕੋਟਿ ਜਨਮਹਿ ਜੀਵਹਿ ਮਰਹਿ ॥

लाखो लोक जन्माला येतात, त्यांचे जीवन जगतात आणि मरतात.

ਕਈ ਕੋਟਿ ਬਹੁ ਜੋਨੀ ਫਿਰਹਿ ॥

लाखो लोक जन्म आणि मृत्यूच्या चक्रांमधून भटकत राहतात.

ਕਈ ਕੋਟਿ ਬੈਠਤ ਹੀ ਖਾਹਿ ॥

लाखो लोक व्यर्थ बसून त्यांचे जीवन जगतात.

ਕਈ ਕੋਟਿ ਘਾਲਹਿ ਥਕਿ ਪਾਹਿ ॥

लाखो लोक कष्टाने कंटाळून तुटतात.

ਕਈ ਕੋਟਿ ਕੀਏ ਧਨਵੰਤ ॥

परमेश्वराने लाखो लोकांना श्रीमंत केले आहे.

ਕਈ ਕੋਟਿ ਮਾਇਆ ਮਹਿ ਚਿੰਤ ॥

लाखो लोक आर्थिक चिंतेत आपले जीवन जगत आहेत.

ਜਹ ਜਹ ਭਾਣਾ ਤਹ ਤਹ ਰਾਖੇ ॥

परमेश्वर हा जिथे त्याची इच्छा असेल तेथे तो मनुष्यांना ठेवतो.

ਨਾਨਕ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਹਾਥੇ ॥੫॥

हे नानक! सर्व काही परमेश्वराच्या हातात आहे. ॥५॥

ਕਈ ਕੋਟਿ ਭਏ ਬੈਰਾਗੀ ॥

या जगात लाखो जीव आहेत जे तपस्वी बनले आहेत.

ਰਾਮ ਨਾਮ ਸੰਗਿ ਤਿਨਿ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ॥

ਆणि त्याचे मन राम नामात गुंतलेले असते.

कਈ कॊटि पूॊ कॊउॊ खेजंते ॥

लाखो लोक परमेश्वराला शोधत असतात

आउम मॊहि पारबूॊहॊ लॊहंते ॥

आणि आपल्या आत्म्यातच त्यांना परमेश्वर सापडतो.

कਈ कॊटि दरसन पूॊ पिआस ॥

लाखो प्राणिमात्रांना भगवंताच्या दर्शनाची तळमळ असते,

तिन कॊउॊ मिलिॊ पूॊ अॊबिनास ॥

आणि त्यांना चिरंतन परमेश्वर भेटतो.

कਈ कॊटि भागॊहि सउसंगु ॥

लाखो गुरूंचा सहवास लाभण्यासाठी प्रार्थना करतात,

पारबूॊहॊ तिन लाराॊ रंगु ॥

ते परमेश्वराच्या प्रेमात तल्लीन राहतात.

जिन कॊउॊ हेॊऐ आॊपि सुॊपुसंन ॥

हे नानक! ज्याच्यावर परमेश्वर स्वतः प्रसन्न होतो,

नानक ते जॊन सदा यॊनि यंनि ॥६॥

असे लोक सदैव भाग्यवान असतात. ॥ ६ ॥

कਈ कॊटि खाॊनी अरुॊ खंड ॥

पृथ्वीच्या नऊ भागात आणि (चार) दिशांमध्ये लाखो जीव जन्माला आले आहेत.

कਈ कॊटि अॊकास बूॊहॊमंड ॥

लाखो आकाश आणि ब्रह्मांड आहेत.

कਈ कॊटि हेॊऐ अवॊतार ॥

लाखो प्राणी जन्माला येत आहेत,

कਈ जुॊगति कीॊने बिॊसॊवार ॥

त्यामुळे अनेक प्रकारे परमेश्वराने विश्व निर्माण केले आहे.

कਈ बर पसरिਓ ਪਾਸਾਰ ॥

ही सृष्टी अनेक वेळा विस्तारली आहे,

सदा सदा ईकु ऐकंकार ॥

तरीही सदासर्वकाळ निर्माणकर्ता एकच आहे.

कਈ केंटि कीने बहु भाति ॥

लाखो लोकांना परमेश्वराने अनेक पद्धती निर्माण केले आहे.

पूड ते हेऐ पूड भाहि समाति ॥

ते (जीव) परमेश्वरापासून उत्पन्न होऊन परमेश्वरात विलीन झाले आहेत.

ता का अंतु न जानै केंडि ॥

त्याच्या निर्मितीची मर्यादा कोणालाही ओळखता येत नाही.

आपे आपि नानक पूडु मेडि ॥७॥

हे नानक! तो परमेश्वर सर्वस्व आहे. ॥७॥

कਈ केंटि पारब्रह्म के दास ॥

लाखो लोक भगवंतांचे भक्त आहेत.

तिन हेवत आतम परगाम ॥

आणि त्यांच्या आत्म्यात प्रकाश निर्माण होतो.

कਈ केंटि तत के बेडे ॥

लाखो लोक जीव तत्त्वज्ञ आहेत,

सदा निहारहि ऐके नेत्रे ॥

आणि त्यांच्या डोळ्यांनी (आध्यात्मिक दृष्टी), ते नेहमी परमेश्वराला पाहतात.

कਈ केंटि नाम रसु पीवहि ॥

लाखो लोक परमेश्वराच्या नामाचे अमृत प्राशन करतात,

अमर भऐ सद सद ही जीवहि ॥

ते अमर राहतात आणि सदैव जगतात.

कਈ केंटि नाम गुन गावहि ॥

लाखो लोक परमेश्वराच्या नामाचे गुणगान करत राहतात.

ਆਤਮ ਰਸਿ ਸੁਖਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਵਹਿ ॥

ते सहजपणे आत्म-प्रेमाच्या आनंदात गढून जातात.

अपुने जन कहु सासि सासि समावे ॥

परमेश्वर प्रत्येक श्वासाने आपल्या भक्तांची काळजी घेतो.

नानक उँदि परमेशुर के पिआरे ॥८॥१०॥

हे नानक! असे भक्तच परमेश्वराला प्रिय असतात. ॥८॥१०॥

सलैकु ॥

श्लोक ॥

करन कारन पृष्ठ ऐकु है दूसर नाही केंदि ॥

केवळ एकच ईश्वर सृष्टीचे मूळ कारण (निर्माता) आहे, त्याच्याशिवाय दुसरा कोणी नाही.

नानक तिसु बलिहारतै जलि बलि महीअलि मेँदि ॥१॥

हे नानक! मी त्या परमेश्वरासाठी स्वतःला अर्पण करतो जो जल, पृथ्वी, पाताळ आणि आकाशात अस्तित्वात आहे. ॥१॥

असटपदी ॥

अष्टपदी ॥

करन करान करनै जेगु ॥

एक परमेश्वर जो प्रत्येक कार्य करतो आणि जीवांच्या मार्फत करून देतो तो सर्व काही करण्यास समर्थ आहे.

जे तिसु डाँवे मेँदी हेगु ॥

जे त्याला संतुष्ट करते, जी परमेश्वराची इच्छा असते, फक्त तेच घडते.

धिन महि बापि उँबापनहार ॥

तो (प्रभू) एका क्षणात या विश्वाची निर्मिती करतो आणि नष्ट करतो.

अँतु नही किहु पारावार ॥

त्याच्या सामर्थ्याचा शेवट किंवा त्याला मर्यादा नाही.

हुकमे पारि अयर रहारै ॥

त्याच्या आदेशानुसार, त्याने सृष्टीची निर्मिती केली आणि ती कोणत्याही आधाराशिवाय त्याने ती टिकवून ठेवली आहे.

ਹੁਕਮੇ ਉਪਜੈ ਹੁਕਮਿ ਸਮਾਵੈ ॥

त्याच्या आज्ञेने जे उत्पन्न झाले ते शेवटी त्याच्याच आज्ञेत लीन होते.

हुकमे उच नीच बिउहार ॥

त्याच्या आदेशानुसार लोक स्वतःला उच्च किंवा निम्न म्हणून वागतात.

हुकमे अनिक रंग परकार ॥

त्यांच्या आदेशानुसार अनेक प्रकारचे खेळ, लीळा होत असते.

करि करि देखै अपनी वडिआਈ ॥

सृष्टी निर्माण करून तो आपला महिमा पाहत राहतो.

नानक सभ मरि रहिआ समाई ॥१॥

हे नानक! परमेश्वर सर्व प्राणिमात्रांमध्ये विराजमान आहे. ॥१॥

पूढ भवै मानुष गति पावै ॥

परमेश्वराला योग्य वाटेल (इच्छा असेल) तेव्हा तो मनुष्याला मोक्ष प्रदान करतो.

पूढ भवै ता पाषर उरावै ॥

परमेश्वराला योग्य वाटेल (इच्छा असेल) तेव्हा तो दगडांच्या मनाने (क्रूर) लोकांनाही मुक्त करतो.

पूढ भवै बिनु सास ते राखै ॥

परमेश्वराला योग्य वाटेल (इच्छा असेल) तेव्हा तो श्वास न घेताही जीवाला (मृत्यूपासून) वाचवतो.

पूढ भवै ता हरि गुण भवै ॥

परमेश्वराला योग्य वाटेल (इच्छा असेल) तेव्हाच तो मनुष्य त्याची स्तुती करतो.

पूढ भवै ता पतिउ उपावै ॥

परमेश्वराला योग्य वाटेल (इच्छा असेल) तेव्हाच तो मनुष्य दुर्गुणांपासून वाचवतो.

आपि करै आपन बीचारै ॥

परमेश्वर जे काही करतो ते त्याच्या स्वतःच्या विचारांनुसार करतो.

दुहा सिरिआ का आपि सुआमी ॥

तो स्वतः दोन्ही जगाचा जगाचा (इहलोक आणि परलोक) स्वामी आहे.

खेले बिगमै अंतरजामी ॥

अंतर्दामी परमेश्वर जगात खेळ खेळत राहतो आणि (ते पाहून) प्रसन्न होतो.

ਜੇ ਭਾਵੈ ਸੇ ਕਾਰ ਕਰਾਵੈ ॥

ਪਰਮੇਸ਼ਵਰਾਚੀ ਜੀ ਕਾਹੀ ਝੁੱਝਾ ਅਸਤੇ, ਤੋ ਕ੍ਰਿਤੀ ਤੀਚ ਕ੍ਰਿਤੀ ਕਰਤੋ.

ਨਾਨਕ ਦ੍ਰਿਸਟੀ ਅਵਰੁ ਨ ਆਵੈ ॥੨॥

ਹੇ ਨਾਨਕ! ਤ੍ਵਾਚ੍ਯਾਸਾਰਥਾ ਦੁਸਰਾ ਕੋਣੀ ਕੁਠੇਹੀ ਦਿਸਤ ਨਾਹੀ. ॥ ੨ ॥

ਕਹੁ ਮਾਨੁਖ ਤੇ ਕਿਆ ਹੋਇ ਆਵੈ ॥

ਮਲਾ ਸਾਂਗਾ, ਮਨੁੱਖ ਸੁਖ:ਹੁਨ ਕਾਧ ਕਰੂ ਸ਼ਕਤੀ?

ਜੇ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੇਈ ਕਰਾਵੈ ॥

ਜੇ ਪਰਮੇਸ਼ਵਰਾਲਾ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰਤੇ, ਤੇ ਮਨੁੱਖਾਂਕੜ੍ਹਨ ਕਰੂਨ ਖੇਤਲੇ ਜਾਤੇ.

ਇਸ ਕੈ ਹਾਥਿ ਹੋਇ ਤਾ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਲੇਇ ॥

ਜਰ ਤੇ ਮਾਣਸਾਚ੍ਯਾ ਨਿਧੰਤ੍ਰਣਾਤ ਅਸੇਲ ਤਰ ਤੋ ਪ੍ਰਤ੍ਯੇਕ ਗੋਸ਼ਟ ਸੁਖ:ਕਢੇ ਖੇੜ ਸ਼ਕਤੀ.

ਜੇ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੇਈ ਕਰੇਇ ॥

ਪਰੰਤੂ ਪਰਮੇਸ਼ਵਰਾਲਾ ਜੇ ਕਾਹੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰਤੇ ਤੋ ਤੇਚ ਕਰਤੀ.

ਅਨਜਾਨਤ ਬਿਖਿਆ ਮਹਿ ਰਚੈ ॥

ਜ਼ਾਨਾਚ੍ਯਾ ਅਭਾਵਾਮੁਲੇ ਮਨੁੱਖ ਇੰਦ੍ਰਿਯਸੁਖਾਂਮਧੇ ਮਗ੍ਨ ਰਾਹਤੀ.

ਜੇ ਜਾਨਤ ਆਪਨ ਆਪ ਬਚੈ ॥

ਜਰ ਤ੍ਵਾਲਾ ਅਧਿਕ ਚਾਂਗਲੇ ਮਾਹੀਤ ਅਸੇਲ, ਜ਼ਾਨ ਤਰ ਤੋ ਤ੍ਵਾਪਾਸੂਨ ਸੁਖ:ਲਾ ਵਾਚਵੇਲ.

ਭਰਮੇ ਭੂਲਾ ਦਹ ਦਿਸਿ ਧਾਵੈ ॥

ਸੰਭ੍ਰਮਾਤ ਵਿਸਰਲੇਲੇ ਤ੍ਵਾਚੇ ਮਨ ਦਹਾ ਦਿਸ਼ਾਂਨਾ ਭਟਕਤ ਰਾਹਤੇ.

ਨਿਮਖ ਮਹਿ ਚਾਰਿ ਕੁੰਟ ਫਿਰਿ ਆਵੈ ॥

ਤ੍ਵਾਚੇ ਮਨ ਏਕਾ ਕ੍ਸ਼ਣਾਤ ਜਗਾਚ੍ਯਾ ਚਾਰ ਕੋਪਣ੍ਯਾਤ ਫਿਰੂਨ ਪਰਤ ਧੇਤੇ.

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਿਸੁ ਅਪਨੀ ਭਗਤਿ ਦੇਇ ॥

ਜ੍ਯਾਚ੍ਯਾਵਰ ਦਯਾ ਕਰੂਨ ਪਰਮੇਸ਼ਵਰ ਆਪਲੀ ਭਕਤੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਤੀ.

ਨਾਨਕ ਤੇ ਜਨ ਨਾਮਿ ਮਿਲੇਇ ॥੩॥

ਹੇ ਨਾਨਕ! ਤੋ ਮਨੁੱਖ ਪਰਮੇਸ਼ਵਰਾਚ੍ਯਾ ਨਾਮਸਮਰਣਾਤ ਲੀਨ ਰਾਹਤੀ. ॥੩॥

ਖਿਨ ਮਹਿ ਨੀਚ ਕੀਟ ਕਉ ਰਾਜ ॥

ਏਕਾ ਕ੍ਸ਼ਣਾਤ ਪਰਮੇਸ਼ਵਰ ਕਿੰਡਾਸਾਰਥਾ ਮਨੁੱਖਾਲਾ ਰਾਜਾ ਬਨਵਤੀ (ਤ੍ਵਾਲਾ ਰਾਜ੍ਯ ਦੇਝਨ).

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜ ॥

ਪਰਮੇਸ਼ਵਰ ਗਰੀਬਾਂचा संरक्षक आहे.

ਜਾ ਕਾ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਿ ਕਛੂ ਨ ਆਵੈ ॥

जरी ज्याला त्या मनुष्यात कोणतेही गुण दिसत नाही,

ਤਿਸੁ ਤਤਕਾਲ ਦਹ ਦਿਸ ਪ੍ਰਗਟਾਵੈ ॥

तरी त्या मनुष्याला तो क्षणार्धात दहा दिशांना लोकप्रिय बनवतो.

ਜਾ ਕਉ ਅਪੁਨੀ ਕਰੈ ਬਖਸੀਸ ॥

सृष्टी निर्माता परमेश्वर ज्याच्यावर कृपा करतो,

ਤਾ ਕਾ ਲੇਖਾ ਨ ਗਨੈ ਜਗਦੀਸ ॥

तो त्याच्या कर्माचा हिशोब ठेवत नाही.

ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭ ਤਿਸ ਕੀ ਰਾਸਿ ॥

हा आत्मा आणि शरीर हे सर्व त्याने दिलेली संपत्ती आहे.

ਘਟਿ ਘਟਿ ਪੂਰਨ ਬ੍ਰਹਮ ਪ੍ਰਗਾਸ ॥

प्रत्येक हृदयात पूर्ण ब्रह्माचा प्रकाश आहे.

ਅਪਨੀ ਬਣਤ ਆਪਿ ਬਨਾਈ ॥

त्यानेच या सृष्टीची निर्मिती केली आहे.

ਨਾਨਕ ਜੀਵੈ ਦੇਖਿ ਬਡਾਈ ॥੪॥

हे नानक! त्याचा महिमा पाहून मी जगत आहे.

ਇਸ ਕਾ ਬਲੁ ਨਾਹੀ ਇਸੁ ਹਾਥ ॥

या प्राण्याची शक्ती त्याच्या स्वतःच्या हातात नाही कारण

ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਸਰਬ ਕੇ ਨਾਥ ॥

एकच परमेश्वर सर्वांचा स्वामी आहे आणि तोच सर्व काही करतो आणि जीवांच्या माध्यमातून घडवून आणतो.

ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਬਪੁਰਾ ਜੀਉ ॥

असहाय्य प्राणी परमेश्वराचा आज्ञाधारक आहे.

ਜੇ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੇਈ ਫੁਨਿ ਥੀਉ ॥

कारण शेवटी परमेश्वराला जे संतुष्ट करते तेच घडते.

ਕਬਹੂ ਉਚ ਨੀਚ ਮਹਿ ਬਸੈ ॥

ਪਰਮੇਸ਼ਵਰ ਯਾ ਸ੍ਰਣੀਤੀਲ ਸਰਵ ਪ੍ਰਾਣੀਮਾਤ੍ਰਾਤ ਸਾਮਾਵਲੇਲਾ ਆਹੈ.

ਕਬਹੂ ਸੋਗ ਹਰਖ ਰੰਗਿ ਹਸੈ ॥

ਕਥੀ ਤੋ ਦੁ:ਖਾਤ ਦੁ:ਖੀ ਅਸਤੋ ਤਰ ਕਥੀ ਸੁਖਾਤ ਆਨੰਦਾਨੇ ਹਸਤੋ.

ਕਬਹੂ ਨਿੰਦ ਚਿੰਦ ਬਿਉਹਾਰ ॥

ਕਥੀ ਕਥੀ ਟੀਕਾ ਕਰਯੋ ਹੇਚ ਟਾਕੇ ਕਾਰਯ ਅਸਤੇ.

ਕਬਹੂ ਉਭ ਅਕਾਸ ਪਇਆਲ ॥

ਕਥੀ ਤੋ ਆਕਾਸ਼ਾਤ ਤਰ ਕਥੀ ਪਾਤਾਲਾਤ ਅਸਤੋ.

ਕਬਹੂ ਬੇਤਾ ਬ੍ਰਹਮ ਬੀਚਾਰ ॥

ਕਥੀ ਕਥੀ ਤੋ ਬ੍ਰਹਮਵਿਚਾਰਾਚਾ ਜਾਣਕਾਰ ਅਸਤੋ.

ਨਾਨਕ ਆਪਿ ਮਿਲਾਵਣਹਾਰ ॥੫॥

ਹੈ ਨਾਨਕ! ਪਰਮੇਸ਼ਵਰ ਸੁਖ:ਚ ਮਨੁਝਾਲਾ ਸੁਖ:ਸ਼ੀ ਜੋਡਤੋ. ॥੫॥

ਕਬਹੂ ਨਿਰਤਿ ਕਰੈ ਬਹੁ ਭਾਤਿ ॥

ਹਾ ਪ੍ਰਾਣੀ ਕਥੀਕਥੀ ਅਨੇਕ ਪ੍ਰਕਾਰਚੀ ਨ੍ਰੁਤ੍ਯੇ ਕਰਤ ਅਸਤੋ.

ਕਬਹੂ ਸੋਇ ਰਹੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ॥

ਕਥੀਕਥੀ ਤੋ ਦਿਵਸ ਆਧਿ ਰਾਤ੍ਰ ਜ਼ੋਪਤੋ.

ਕਬਹੂ ਮਹਾ ਕ੍ਰੋਧ ਬਿਕਰਾਲ ॥

ਕਾਹੀਵੇਲਾ ਤੋ ਭਯੰਕਰ ਸੰਤਾਪਾਮਧੇ ਭਯਾਨਕ ਦਿਸਤੋ.

ਕਬਹੂ ਸਰਬ ਕੀ ਹੋਤ ਰਵਾਲ ॥

ਕਾਹੀਵੇਲਾ ਤੋ ਸਰਵ ਪਾਪਾਂਚਾ ਧੂਲ ਬਨਤੋ (ਅਤ੍ਯੰਤ ਨਮ੍ਰ).

ਕਬਹੂ ਹੋਇ ਬਹੈ ਬਡ ਰਾਜਾ ॥

ਕਥੀ ਕਥੀ, ਤੋ ਏਕ ਮਹਾਨ ਰਾਜਾ ਬਨਤੋ.

ਕਬਹੂ ਭੇਖਾਰੀ ਨੀਚ ਕਾ ਸਾਜਾ ॥

ਕਥੀਕਥੀ ਤੋ ਭਿਕਾ-ਯਾਚਾ ਵੇਸ ਧਾਰਣ ਕਰਤੋ.

ਕਬਹੂ ਅਪਕੀਰਤਿ ਮਹਿ ਆਵੈ ॥

ਕਥੀਕਥੀ ਤੋ ਵਾਇਟ ਪ੍ਰਤਿਐਮਧੇ ਪਡਤੋ (ਵਾਇਟ ਕ੍ਰੁਤ੍ਯੇ ਕਰੂਨ).

ਕਬਹੂ ਭਲਾ ਭਲਾ ਕਹਾਵੈ ॥

ਕਥੀਕਥੀ ਤੋ ਅਸਾਪ੍ਰਕਾਰੇ ਕਾਰਯ ਕਰਤੋ ਕੀ ਲਾਥੇ ਸਰਵਤ੍ਰ ਕੈਤੁਕ ਕੇਲੇ ਜਾਤੇ.

ਜਿਉ ਪ੍ਰਭੁ ਰਾਖੈ ਤਿਵ ਹੀ ਰਹੈ ॥

ਪਰਮੇਸ਼੍ਵਰ ਜਸਾ ਠੇਕਤੋ ਜੀਵ ਤਸਾਚ ਰਾਹਤੋ.

ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਕਹੈ ॥੬॥

ਗੁਰੂਚ੍ਯਾ ਕ੍ਰਪੇਨੇ ਨਾਨਕ ਫਕਤ ਸਤ੍ਯ ਬੋਲਤਾਤ. ॥ ੬ ॥

ਕਬਹੂ ਹੋਇ ਪੰਡਿਤੁ ਕਰੇ ਬਖਜਾਨੁ ॥

ਕਥੀਕਥੀ ਏਕ ਪੰਡਿਤ ਮ੍ਹਯੂਨ ਤੋ ਇਤਰਾਂਨਾ ਉਪਦੇਸ਼ ਕਰਤੋ.

ਕਬਹੂ ਮੋਨਿਧਾਰੀ ਲਾਵੈ ਧਿਆਨੁ ॥

ਕਥੀ ਤੋ ਮੂਕ ਸੰਨ੍ਯਾਸੀ ਸਾਰਖਾ ਧਿਆਨ ਕਰਤ ਅਸਤੋ.

ਕਬਹੂ ਤਟ ਤੀਰਥ ਇਸਨਾਨ ॥

ਕਾਹੀ ਵੇਲਾ ਤੋ ਤੀਰਥਯਾਤ੍ਰੇਚ੍ਯਾ ਠਿਕਾਣੀ ਜਾਨਨ ਆਂਘੋਲ ਕਰਤੋ.

ਕਬਹੂ ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ ਮੁਖਿ ਗਿਆਨ ॥

ਕਥੀ ਕਥੀ ਤੋ ਸਿੱਧ, ਸਾਧਕ ਬਨਤੋ ਆਧਿ ਮੁਖਾਨੇ ਅਧਿਆਤਮਾਬਦ੍ਰਲ ਬੋਲਤੋ.

ਕਬਹੂ ਕੀਟ ਹਸਤਿ ਪਤੰਗ ਹੋਇ ਜੀਆ ॥

ਕਥੀਕਥੀ ਮਨੁਸ਼੍ਯ ਕੀਟਕ ਕਿੰਵਾ ਹੱਤੀ ਬਨਤੋ

ਅਨਿਕ ਜੋਨਿ ਭਰਮੈ ਭਰਮੀਆ ॥

ਆਧਿ ਅਨੇਕ ਯੋਨੀਮਧ੍ਯੇ ਭਟਕਤ ਰਾਹਤੋ.

ਨਾਨਾ ਰੂਪ ਜਿਉ ਸ੍ਵਾਗੀ ਦਿਖਾਵੈ ॥

ਕਲਾਕਾਰਾਂਪ੍ਰਮਾਣੇ ਤੋ ਵਿਵਿਧ ਅਨੇਕ ਰੂਪੇ ਧੇਤਾਨਾ ਦਿਸਤੋ.

ਜਿਉ ਪ੍ਰਭੁ ਭਾਵੈ ਤਿਵੈ ਨਚਾਵੈ ॥

ਪਰਮੇਸ਼੍ਵਰਾਲਾ ਯੋਗ੍ਯ ਵਾਟੇਲ ਲਾ ਪਦ੍ਰਤੀਨੇ ਤੋ ਆਪਲ੍ਯਾਕ੍ਰੌਨ ਸਰਵ ਕਰੂਨ ਧੇਤੋ.

ਜੇ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋਈ ਹੋਇ ॥

ਪਰਮੇਸ਼੍ਵਰਾਲਾ ਯੋਗ੍ਯ ਵਾਟੇਲ ਤੇਚ ਧਤੋ.

ਨਾਨਕ ਦੂਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥੭॥

ਹੇ ਨਾਨਕ! ਲਾਚ੍ਯਾਸਾਰਖੇ ਦੂਸਰੇ ਕੋਣੀ ਨਾਹੀ. ॥੭॥

ਕਬਹੂ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਇਹੁ ਪਾਵੈ ॥

ਧਾ ਪ੍ਰਾਯਾਲਾ ਕਧੀ ਚਾਂਗਲੀ ਸੰਗਤ ਮਿਠਾਲੀ ਟਰ

ਉਸੁ ਅਸਥਾਨ ਤੇ ਬਹੁਰਿ ਨ ਆਵੈ ॥

ਮਗ ਤੋ ਲਾ ਸੁਖੀ ਅਵਸਥੇਤ੍ਰਨ ਬਾਹੇਰ ਧੇਤ ਨਾਹੀ,

ਅੰਤਰਿ ਹੋਇ ਗਿਆਨ ਪਰਗਾਸੁ ॥

ਕਾਰਣ ਲਾਯਾ ਹ੍ਰਦਯਾਤ ਜ਼ਾਨਾਚਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਨਿਰਮਾਣ ਹੋਤੋ.

ਉਸੁ ਅਸਥਾਨ ਕਾ ਨਹੀ ਬਿਨਾਸੁ ॥

ਤੇ ਨਿਵਾਸਥਾਨ ਕਧੀਚ ਨਃ ਹੋਤ ਨਾਹੀ.

ਮਨ ਤਨ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਇਕ ਰੰਗਿ ॥

(ਧਾ ਅਵਸਥੇਤ) ਲਾਯੇ ਮਨ ਵ ਸ਼ਰੀਰ ਪਰਮੇਸ਼ਵਰਾਯਾ ਨਾਮਾਤ ਵ ਪ੍ਰੇਮਾਤ ਰਮਲੇਲੇ ਅਸਤੇ.

ਸਦਾ ਬਸਹਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੈ ਸੰਗਿ ॥

ਆਣਿ ਤੋ ਸਦੈਵ ਸਰ੍ਵੋਚ੍ਚ ਪਰਮੇਸ਼ਵਰਾਬਰੋਬਰ ਰਾਹਤੋ.

ਜਿਉ ਜਲ ਮਹਿ ਜਲੁ ਆਇ ਖਟਾਨਾ ॥

ਜਸੇ ਪਾਣੀ ਪਾਯਾਸੀਬਤ ਏਕਰੂਪ ਹੋਤੇ,

ਤਿਉ ਜੇਤੀ ਸੰਗਿ ਜੇਤਿ ਸਮਾਨਾ ॥

ਲਾਯਚਪ੍ਰਮਾਣੇ ਲਾਯਾ ਪ੍ਰਬੁਢ ਆਤਮਾ ਪਰਮੇਸ਼ਵਰਾਸ਼ੀ ਏਕਰੂਪ ਹੋਤੋ.

ਮਿਟਿ ਗਏ ਗਵਨ ਪਾਏ ਬਿਸ੍ਰਾਮ ॥

ਲਾਯੇ ਜਨਮ ਆਣਿ ਮ੍ਰਿਤ੍ਯੂਚੇ ਚਕ੍ਰ ਸੰਪਤੇ ਆਣਿ ਲਾਲਾ ਚਿਰੰਤਨ ਸ਼ਾਂਤੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਤੇ.

ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਦ ਕੁਰਬਾਨ ॥੮॥੧੧॥

ਹੇ ਨਾਨਕ! ਅਸ਼ਾ ਪਰਮੇਸ਼ਵਰਾਸਾਠੀ ਮੀ ਸਦੈਵ ਸਮਰਪਿਤ ਆਹੇ. ॥੮॥ ੧੧॥

ਸਲੋਕੁ ॥

ਸ਼ਲੋਕ ॥

ਸੁਖੀ ਬਸੈ ਮਸਕੀਨੀਆ ਆਪੁ ਨਿਵਾਰਿ ਤਲੇ ॥

ਵਿਨਮ੍ਰ ਸਵਭਾਵ ਅਸਲੇਲਾ ਮਨੁਸ਼ ਆਨੰਦਾਤ ਆਪਲੇ ਜੀਵਨ ਜਗਤੋ. ਤੋ ਆਪਲਾ ਅਹੰਕਾਰਾਚਾ ਲਾਗ ਕਰਤੋ ਆਣਿ ਨਮ੍ਰ ਹੋਤੋ.

ਬਡੇ ਬਡੇ ਅਹੰਕਾਰੀਆ ਨਾਨਕ ਗਰਬਿ ਗਲੇ ॥੧॥

(ਪਣ) ਹੇ ਨਾਨਕ! ਅਨੇਕ ਅਹੰਕਾਰੀ ਕ੍ਰਿਕਤੀ ਟਰ ਲਾਯਾ ਅਹੰਕਾਰਾਤਚ ਨਃ ਹੋਤਾਤ. ॥੧॥

ਅਸਟਪਦੀ ॥

ਅਭਿਪਦੀ ॥

ਜਿਸ ਕੈ ਅੰਤਰਿ ਰਾਜ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥

ਜਯਾ ਵਯਕਤੀਚਯਾ ਮਨਾਤ ਸੰਪਤੀਆਧਿ ਸਾਮਥ੍ਵਾਭਿਦ੍ਵਲ ਅਹੰਕਾਰ ਅਸਤੋ,

ਸੇ ਨਰਕਪਾਤੀ ਹੋਵਤ ਸੁਆਨੁ ॥

ਅਸ਼ੀ ਵਯਕਤੀ ਨਰਕਾਤ ਜਾਧਾਰਾ ਕੁਤ੍ਰਾਪ੍ਰਮਾਧੇ ਸਿਖੇਸ ਪਾਤ੍ਰ ਅਸਤੇ.

ਜੇ ਜਾਨੈ ਮੈ ਜੇਬਨਵੰਤੁ ॥

ਜੋ ਮਾਯੂਸ ਗਰ੍ਵਿਭੁਪਧੇ ਸਵਤ:ਲਾ ਅਤਿਸ਼ਯ ਦੇਖਧਾ ਸਮਜਤੋ (ਤਰੁਧਾਂਨੀ ਭਰਲੇਲਾ),

ਸੇ ਹੋਵਤ ਬਿਸਟਾ ਕਾ ਜੰਤੁ ॥

ਤੋ ਧਾਧੇਤੀਲ ਏਕਾ ਕਿਡਾਸਾਰਖਾ ਅਸਤੋ.

ਆਪਸ ਕਉ ਕਰਮਵੰਤੁ ਕਹਾਵੈ ॥

ਜੋ ਵਯਕਤੀ ਸਵਤ:ਲਾ ਚਾਂਗਲ੍ਯਾ ਕਰਮਪੈਕੀ ਏਕ ਸਮਜਤੋ,

ਜਨਮਿ ਮਰੈ ਬਹੁ ਜੋਨਿ ਭ੍ਰਮਾਵੈ ॥

ਤੋ ਜਨਮ-ਮ੍ਰਤ੍ਯੂਚਯਾ ਚਕ੍ਰਾਤ ਅਡਕਤੋ ਆਧਿ ਅਨੇਕ ਧੋਨੀਮਧੇ ਭਟਕਤ ਰਾਹਤੋ.

ਧਨ ਭੂਮਿ ਕਾ ਜੇ ਕਰੈ ਗੁਮਾਨੁ ॥

ਜਯਾਲਾ ਆਪਲ੍ਯਾ ਸੰਪਤੀਚਾ ਆਧਿ ਜਮਿਨੀਭਦ੍ਵਲ ਅਹੰਕਾਰ ਭਾਯਗਤੋ,

ਸੇ ਮੂਰਖੁ ਅੰਧਾ ਅਗਿਆਨੁ ॥

ਏਕ ਮੂਰ੍ਖ, ਅੰਧਲਾ ਆਧਿ ਅਜ਼ਾਨੀ ਆਹੈ.

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਿਸ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਗਰੀਬੀ ਬਸਾਵੈ ॥

ਜਯਾਚਯਾ ਹ੍ਰਦਯਾਤ ਪਰਮੇਸ਼੍ਵਰ ਆਪਲ੍ਯਾ ਕ੍ਰਪੇਨੇ ਨਮ੍ਰਤਾ ਨਿਰਮਾਧਿ ਕਰਤੋ,

ਨਾਨਕ ਈਹਾ ਮੁਕਤੁ ਆਗੈ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥੧॥

ਹੈ ਨਾਨਕ! ਅਸ਼ਾ ਵਯਕਤੀਲਾ ਧਾ ਲੋਕਾਤ ਮੋਖ ਆਧਿ ਪਰਲੋਕਾਤ ਸੁਖ ਪ੍ਰਾਪ੍ਤ ਹੋਤੇ. ॥ ੧ ॥

ਧਨਵੰਤਾ ਹੋਇ ਕਰਿ ਗਰਬਾਵੈ ॥

ਜੋ ਮਨੁਸ਼੍ਧ ਸ੍ਰੀਮੰਤ ਆਹੈ ਆਧਿ ਲ੍ਯਾਚਯਾ ਸੰਪਤੀਚਾ ਅਭਿਮਾਨ ਭਾਯਗਤੋ,

ਤ੍ਰਿਣ ਸਮਾਨਿ ਕਛੁ ਸੰਗਿ ਨ ਜਾਵੈ ॥

ਸ਼ੇਵਟਚਯਾ ਕ੍ਸ਼ਧੀ ਤੋ ਆਪਲ੍ਯਾਸੋਭਤ ਕਾਹੀਹੀ ਧੇਯੁਨ ਜਾਤ ਨਾਹੀ.

ਬਹੁ ਲਸਕਰ ਮਾਨੁਖ ਉਪਰਿ ਕਰੇ ਆਸ ॥

ਤੋ ਆਪਲਾ ਆਸਾ ਮੋਠਾ ਸੈਨਾਵਰ ਆਧਿ ਲੋਕਾਂਵਰ ਠੇਕਤੋ,

ਪਲ ਭੀਤਰਿ ਤਾ ਕਾ ਹੋਇ ਬਿਨਾਸ ॥

(ਹੇ ਮਾਹੀਤ ਅਸਲੇ ਪਾਹਿਜੇ) ਧਾ ਸਰ੍ਵ ਗੋਈ ਖ਼ਯਾਤ ਨਃ ਹੋਤਾਤ.

ਸਭ ਤੇ ਆਪ ਜਾਨੈ ਬਲਵੰਤੁ ॥

ਜੋ ਸੁਖ: ਲਾ ਸਰ੍ਵਾਂਤ ਬਲਵਾਨ ਮਾਨਤੋ,

ਖਿਨ ਮਹਿ ਹੋਇ ਜਾਇ ਭਸਮੰਤੁ ॥

ਤੋ ਖ਼ਯਾਦ੍ਰਿਤ ਨਃ ਹੋਤੋ.

ਕਿਸੈ ਨ ਬਦੈ ਆਪਿ ਅਹੰਕਾਰੀ ॥

ਜੋ ਮਨੁਸ਼ ਆਪਲਾ ਅਹੰਕਾਰਾਤ ਕੋਯਾਚੀਹੀ ਪਰ੍ਵਾ ਕਰਤ ਨਾਹੀ,

ਧਰਮ ਰਾਇ ਤਿਸੁ ਕਰੇ ਖੁਆਰੀ ॥

ਧਰਮਰਾਜ ਲਾਲਾ ਸ਼ੇਵਟੀ ਖ਼ੂਪ ਵੇਦਨਾ-ਦੁਖ: ਦੇਤੋ.

ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਜਾ ਕਾ ਮਿਟੈ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥

ਹੇ ਨਾਨਕ! ਗੁਰੂਚ੍ਯਾ ਕ੍ਰਪੇਨੇ ਜ੍ਯਾਚਾ ਅਭਿਮਾਨ ਨਾਹੀਸਾ ਹੋਤੋ,

ਸੈ ਜਨੁ ਨਾਨਕ ਦਰਗਹ ਪਰਵਾਨੁ ॥੨॥

ਅਸ਼ੀ ਵ੍ਯਕ੍ਤੀਚ ਪਰਮੇਸ਼੍ਵਰਾਚ੍ਯਾ ਦਰਬਾਰਾਤ ਸ੍ਵੀਕਾਰਲੀ ਜਾਤੇ. ॥ ੨ ॥

ਕੋਟਿ ਕਰਮ ਕਰੈ ਹਉ ਧਾਰੇ ॥

ਜਰ ਏਖਾਢਾ ਵ੍ਯਕ੍ਤੀਲਾ ਲਾਖੋ ਸਤ੍ਕਰਮ ਕੇਲ੍ਯਾਚਾ ਅਭਿਮਾਨ ਅਸੇਲ,

ਸ੍ਰਮੁ ਪਾਵੈ ਸਗਲੇ ਬਿਰਥਾਰੇ ॥

ਲ੍ਯਾਮੁਲੇ ਲਾਲਾ ਫਕਤ ਤ੍ਰਾਸ ਹੋਤੋ ਆਧਿ ਲ੍ਯਾਚੇ ਸਰ੍ਵ ਪ੍ਰਯਤ੍ਨ ਵ੍ਧ੍ਰਥ ਜਾਤਾਤ.

ਅਨਿਕ ਤਪਸਿਆ ਕਰੇ ਅਹੰਕਾਰ ॥

ਜੋ ਮਨੁਸ਼ ਅਨੇਕ ਤਪਸ੍ਯਾ ਕਰੂਨ ਅਹੰਕਾਰੀ ਹੋਤੋ,

ਨਰਕ ਸੁਰਗ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਅਵਤਾਰ ॥

ਤੋ ਪੁਨ੍ਹਾ-ਪੁਨ੍ਹਾ ਸ੍ਵਰ੍ਗਾਂਤ ਆਧਿ ਨਰਕਾਤ ਜਨਮ ਧੇਤ ਅਸਤੋ.

ਅਨਿਕ ਜਤਨ ਕਰਿ ਆਤਮ ਨਹੀ ਦ੍ਰਵੈ ॥

ਜ੍ਯਾਚੇ ਮਨ ਖ਼ੂਪ ਪ੍ਰਯਤ੍ਨ ਕਰੂਨਹੀ ਨਮ੍ਰ ਹੋਤ ਨਾਹੀ,

ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਕਹੁ ਕੈਸੇ ਗਵੈ ॥

तर मला सांगा, तो माणूस परमेश्वराच्या दरबारात कसा जाऊ शकतो?

आपस कਉ ਜੋ ਭਲਾ ਕਹਾਵੈ ॥

जो मनुष्य स्वतःला चांगला म्हणवतो,

ਤਿਸਹਿ ਭਲਾਈ ਨਿਕਟਿ ਨ ਆਵੈ ॥

सद्गुण त्यास स्पर्शही करत नाही.

ਸਰਬ ਕੀ ਰੇਨ ਜਾ ਕਾ ਮਨੁ ਹੋਇ ॥

ज्याचे मन सर्वासाठी नम्र होते,

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੀ ਨਿਰਮਲ ਸੋਇ ॥੩॥

त्याची महिमा सर्वत्र पसरते. ॥ ३ ॥

ਜਬ ਲਗੁ ਜਾਨੈ ਮੁਝ ਤੇ ਕਛੁ ਹੋਇ ॥

जोपर्यंत एखाद्याला असे वाटते की तो आपल्या सामर्थ्याने काहीतरी घडवू शकतो,

ਤਬ ਇਸ ਕਉ ਸੁਖੁ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥

तोपर्यंत ती व्यक्ती शांती प्राप्त करू शकत नाही.

ਜਬ ਇਹ ਜਾਨੈ ਮੈ ਕਿਛੁ ਕਰਤਾ ॥

जोपर्यंत मनुष्य समजू लागतो की तो काहीही करतो,

ਤਬ ਲਗੁ ਗਰਭ ਜੋਨਿ ਮਹਿ ਫਿਰਤਾ ॥

तोपर्यंत तो जन्म आणि मृत्यू चक्रात अडकून राहतो.

ਜਬ ਧਾਰੈ ਕੇਉ ਬੈਰੀ ਮੀਤੁ ॥

जोपर्यंत माणूस कुणाला शत्रू आणि कुणाला मित्र मानतो

ਤਬ ਲਗੁ ਨਿਹਚਲੁ ਨਾਹੀ ਚੀਤੁ ॥

तोपर्यंत त्या व्यक्तीचे मन स्थिर आणि शांत होणार नाही.

ਜਬ ਲਗੁ ਮੋਹ ਮਗਨ ਸੰਗਿ ਮਾਇ ॥

जोपर्यंत माणूस मायेच्या मोहात मग्न राहतो,

ਤਬ ਲਗੁ ਧਰਮ ਰਾਇ ਦੇਇ ਸਜਾਇ ॥

तोपर्यंत यमराज त्याला शिक्षा देत राहतात.

ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਬੰਧਨ ਤੂਟੈ ॥

ਪਰਮੇਸ਼ਵਰਾच्या कृपेने माणसाचे बंध तुटतात.

ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ਹਉ ਛੂਟੈ ॥੪॥

हे नानक! गुरुंच्या कृपेने अहंकार नाहीसा होतो. ॥ ४ ॥

ਸਹਸ ਖਟੇ ਲਖ ਕਉ ਉਠਿ ਧਾਵੈ ॥

मनुष्य हजारो रूपये कमाविल्यानंतरही लाखो रूपये कमाविण्यासाठी धावतो.

ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਨ ਆਵੈ ਮਾਇਆ ਪਾਛੈ ਪਾਵੈ ॥

संपत्तीच्या शोधात तो समाधानी होत नाही.

ਅਨਿਕ ਭੋਗ ਬਿਖਿਆ ਕੇ ਕਰੈ ॥

मनुष्य बहुतेक इंद्रियसुखांच्या उपभोगात गुंतलेला असतो,

ਨਹ ਤ੍ਰਿਪਤਾਵੈ ਖਪਿ ਖਪਿ ਮਰੈ ॥

पण तो समाधानी होत नाही आणि त्याच्या आकांताने मृत्यू पावतो.

ਬਿਨਾ ਸੰਤੋਖ ਨਹੀ ਕੇਉ ਰਾਜੈ ॥

समाधानाशिवाय कोणीही आनंदी होत नाही.

ਸੁਪਨ ਮਨੋਰਥ ਬ੍ਰਿਥੇ ਸਭ ਕਾਜੈ ॥

त्याच्या सर्व कृती स्वप्नातील इच्छेप्रमाणे निरर्थक आहेत.

ਨਾਮ ਰੰਗਿ ਸਰਬ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥

परमेश्वराच्या नामस्मरणाने सर्व सुख प्राप्त होते.

ਬਡਭਾਗੀ ਕਿਸੈ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥

ਫਕਤ भाग्यवान व्यक्तिलाच परमेश्वराच्या नामाची प्राप्ती होते.

ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਆਪੇ ਆਪਿ ॥

परमेश्वर स्वतः सर्व काही करण्यास आणि जीवांच्या द्वारे करून घेण्यास समर्थ आहे.

ਸਦਾ ਸਦਾ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਜਾਪਿ ॥੫॥

हे नानक! परमेश्वराचे सदैव नामस्मरण करावे. ॥५॥

ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਕਰਨੈਹਾਰੁ ॥

परमेश्वरच सर्वकाही करतो आणि सर्वकाही करण्यास कारणीभूत ठरतो.

ਇਸ ਕੈ ਹਾਥਿ ਕਹਾ ਬੀਚਾਰੁ ॥

ਯਾ ਵਸਤੁਸ੍ਥਿਤੀਵਰ ਚਿੰਤਨ ਕਰਾ ਕੀ ਮਨੁੱਖਾਚ੍ਯਾ ਨਿਯੰਤ੍ਰਣਾਤ ਕਾਹੀਹੀ ਨਾਹੀ.

ਜੈਸੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਿ ਕਰੇ ਤੈਸਾ ਹੋਇ ॥

ਪਰਮੇਸ਼੍ਵਰਾਚੀ ਜਸ਼ੀ ਵਧੀ ਅਸਤੇ ਮਨੁੱਖ ਤਸੇਚ ਕਾਰ੍ਯ ਕਰਤੋ.

ਆਪੇ ਆਪਿ ਆਪਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ॥

ਤੋ ਪਰਮੇਸ਼੍ਵਰਚ ਸਰ੍ਵਸ੍ਵ ਆਹੇ.

ਜੇ ਕਿਛੁ ਕੀਨੋ ਸੁ ਅਪਨੈ ਰੰਗਿ ॥

ਮਨੁੱਖ ਜੇ ਕਾਹੀ ਕਰਤੋ ਤੇ ਪਰਮੇਸ਼੍ਵਰਾਚ੍ਯਾ ਝੱਚੇਨੁਸਾਰ ਆਹੇ.

ਸਭ ਤੇ ਦੂਰਿ ਸਭਹੁ ਕੈ ਸੰਗਿ ॥

ਤੋ ਸਰ੍ਵਾਪਾਸ੍ਰਨ ਦੂਰ ਆਹੇ, ਤਰੀਹੀ ਤੋ ਸਰ੍ਵਾਸੋਬਤ ਆਹੇ.

ਬੁਝੈ ਦੇਖੈ ਕਰੈ ਬਿਬੇਕ ॥

ਤੋ ਸਮਜਤੋ, ਪਾਹਤੋ ਆਧਿ ਆਪਲਾ ਨਿਰ੍ਣਯ ਧੇਤੋ.

ਆਪਹਿ ਏਕ ਆਪਹਿ ਅਨੇਕ ॥

ਪਰਮੇਸ਼੍ਵਰ ਸ੍ਵਤ: ਏਕਚ ਆਹੇ ਆਧਿ ਲਾਚੀ ਅਨੇਕ ਰੂਪੇ ਆਹੇਤ.

ਮਰੈ ਨ ਬਿਨਸੈ ਆਵੈ ਨ ਜਾਇ ॥

ਪਰਮੇਸ਼੍ਵਰ ਮਰਤ ਨਾਹੀ ਆਧਿ ਨਸ਼ ਹੋਤ ਨਾਹੀ, ਤੋ ਜਨਮ ਆਧਿ ਮ੍ਰਿਤ੍ਯੂਪਾਸ੍ਰਨ ਮੁਕਤ ਅਸਤੋ.

ਨਾਨਕ ਸਦ ਹੀ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥੬॥

ਹੇ ਨਾਨਕ ! ਪਰਮੇਸ਼੍ਵਰ ਤੋ ਸਦੈਵ ਸਰ੍ਵਵ੍ਯਾਪੀ ਰਾਹਤੋ. ॥੬॥

ਆਪਿ ਉਪਦੇਸੈ ਸਮਝੈ ਆਪਿ ॥

ਪਰਮੇਸ਼੍ਵਰ ਸ੍ਵਤ:ਚ ਉਪਦੇਸ਼ ਕਰਤੋ ਆਧਿ ਸ੍ਵਤ:ਚ ਸਮਝੂਨ ਧੇਤੋ.

ਆਪੇ ਰਚਿਆ ਸਭ ਕੈ ਸਾਥਿ ॥

ਕਾਰਣ ਪਰਮੇਸ਼੍ਵਰ ਸ੍ਵਤ: ਸਰ੍ਵਾਮਧੇ ਮਿਸਲਲਾ ਆਹੇ.

ਆਪਿ ਕੀਨੋ ਆਪਨ ਬਿਸਥਾਰੁ ॥

ਲਾਨੇ ਸ੍ਵਤ:ਚਾ ਵਿਸ਼ਤਾਰ (ਵਿਸ਼੍ਵ) ਸ੍ਵਤ: ਕੇਲਾ ਆਹੇ.

ਸਭੁ ਕਛੁ ਉਸ ਕਾ ਓਹੁ ਕਰਨੈਹਾਰੁ ॥

ਸਰ੍ਵ ਕਾਹੀ ਪਰਮੇਸ਼੍ਵਰਾਚੇ ਆਹੇ, ਤੋ ਨਿਰਮਾਤਾ ਆਹੇ.

ਉਸ ਤੇ ਭਿੰਨ ਕਹਹੁ ਕਿਛੁ ਹੋਇ ॥

ਮਲਾ ਸਾਂਗਾ, त्याच्या इच्छेशिवाय काहीही होऊ शकते?

ਥਾਨ ਥਨੰਤਰਿ ਏਕੈ ਸੋਇ ॥

एकच देव सर्वत्र आणि सर्व ठिकाणी विराजमान आहे.

ਅਪੁਨੇ ਚਲਿਤ ਆਪਿ ਕਰਣੈਹਾਰ ॥

परमेश्वर त्याच्या लीळा स्वतःच रचतो.

ਕਉਤਕ ਕਰੈ ਰੰਗ ਆਪਾਰ ॥

तो अनेक चमत्कार करतो तसेच त्याचे रंग अनंत आहेत.

ਮਨ ਮਹਿ ਆਪਿ ਮਨ ਅਪੁਨੇ ਮਾਹਿ ॥

परमेश्वर स्वतः सर्वाच्या मनात आहे आणि सर्व त्याच्या मनात आहेत.

ਨਾਨਕ ਕੀਮਤਿ ਕਹਨੁ ਨ ਜਾਇ ॥੭॥

हे नानक! त्याचे (देवाचे) मूल्यमापन करता येत नाही. ॥ ७॥

ਸਤਿ ਸਤਿ ਸਤਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੁਆਮੀ ॥

विश्वाचा स्वामी, देव, सर्वकालीन सत्य आहे.

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਕਿਨੈ ਵਖਿਆਨੀ ॥

ही केवळ एक दुर्मिळ व्यक्ती आहे, ज्याने गुरूच्या कृपेने या वस्तुस्थितीचे वर्णन केले आहे.

ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਭੁ ਕੀਨਾ ॥

ज्या परमेश्वराने सर्व काही निर्माण केले आहे तो देखील सत्य आहे.

ਕੋਟਿ ਮਧੇ ਕਿਨੈ ਬਿਰਲੈ ਚੀਨਾ ॥

कोट्यवधी लोकांमध्ये फक्त एखादाच दुर्मिळ व्यक्ती त्याला ओळखतो.

ਭਲਾ ਭਲਾ ਭਲਾ ਤੇਰਾ ਰੂਪ ॥

हे परमेश्वरा ! तुझे स्वरूप अतिशय सुंदर आणि मोहक आहे.

ਅਤਿ ਸੁੰਦਰ ਅਪਾਰ ਅਨੂਪ ॥

हे परमेश्वरा ! तू अत्यंत सुंदर, अफाट आणि अद्वितीय आहेस.

ਨਿਰਮਲ ਨਿਰਮਲ ਨਿਰਮਲ ਤੇਰੀ ਬਾਣੀ ॥

हे परमेश्वरा ! तुमची वाणी अतिशय शुद्ध, निर्मळ आणि मधुर आहे.

ਘਟਿ ਘਟਿ ਸੁਨੀ ਸ੍ਰਵਨ ਬਖਜਾਣੀ ॥

प्रत्येक व्यक्ती आपल्या कानांनी ऐकतो आणि त्याचा अर्थ लावतो.

ਪਵਿਤ੍ਰ ਪਵਿਤ੍ਰ ਪਵਿਤ੍ਰ ਪੁਨੀਤ ॥

तो अत्यंत शुद्ध आणि पवित्र होतो,

ਨਾਮੁ ਜਪੈ ਨਾਨਕ ਮਨਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥੮॥੧੨॥

हे नानक! जी व्यक्ती अंतःकरणात प्रेमाने परमेश्वराचे नामस्मरण करते.॥ ८ ॥ १२ ॥

ਸਲੋਕੁ ॥

श्लोक ॥

ਸੰਤ ਸਰਨਿ ਜੇ ਜਨੁ ਪਰੈ ਸੇ ਜਨੁ ਉਧਰਨਹਾਰ ॥

जो संतांचा आश्रय घेतो त्याला मोक्ष प्राप्त होतो.

ਸੰਤ ਕੀ ਨਿੰਦਾ ਨਾਨਕਾ ਬਹੁਰਿ ਬਹੁਰਿ ਅਵਤਾਰ ॥੧॥

हे नानक! संतांवर टीका करून मनुष्य पुनःपुन्हा जन्म आणि मृत्यूच्या चक्रात अडकतो. ॥१॥

ਅਸਟਪਦੀ ॥

अष्टपदी ॥

ਸੰਤ ਕੈ ਦੁਖਨਿ ਆਰਜਾ ਘਟੈ ॥

संताला दुःखी केल्याने मनुष्याचे आयुष्य कमी होते.

ਸੰਤ ਕੈ ਦੁਖਨਿ ਜਮ ਤੇ ਨਹੀ ਛੁਟੈ ॥

संताला दुःखी केल्याने मनुष्य यमाच्या दूतांपासून सुटू शकत नाही.

ਸੰਤ ਕੈ ਦੁਖਨਿ ਸੁਖੁ ਸਭੁ ਜਾਇ ॥

संताला दुःखी केल्याने मनुष्याचे सर्व सुख नष्ट होते.

ਸੰਤ ਕੈ ਦੁਖਨਿ ਨਰਕ ਮਹਿ ਪਾਇ ॥

संताला दुःखी केल्याने मनुष्य नरकात जातो.

ਸੰਤ ਕੈ ਦੁਖਨਿ ਮਤਿ ਹੋਇ ਮਲੀਨ ॥

संताला दुःखी केल्याने मनुष्याची बुद्धी भ्रष्ट होते.

ਸੰਤ ਕੈ ਦੁਖਨਿ ਸੋਭਾ ਤੇ ਹੀਨ ॥

संताला दुःखी केल्याने मनुष्याची प्रतिष्ठा नष्ट होते.

ਸੰਤ ਕੇ ਹਤੇ ਕਉ ਰਖੈ ਨ ਕੋਇ ॥

ਸੰਤਾਲਾ ਦੁ:ਖੀ ਕੇਲਿਆਨੇ ਮਨੁष्याਚੇ कोणीही रक्षण करू शकत नाही.

ਸੰਤ ਕੈ ਦੂਖਨਿ ਥਾਨ ਭ੍ਰਸਟੁ ਹੋਇ ॥

ਸੰਤਾਲਾ ਨਾਰਾਜ ਕੇਲਿਆਨੇ स्वतःचे हृदय प्रदूषित होते.

ਸੰਤ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਕ੍ਰਿਪਾ ਜੇ ਕਰੈ ॥

पण दयाळू संत त्याच्या दयाळूपणा दाखवतो तेव्हा

ਨਾਨਕ ਸੰਤਸੰਗਿ ਨਿੰਦਕੁ ਭੀ ਤਰੈ ॥੧॥

हे नानक! सद्गुरुषांच्या सहवासात निंदा करणाराही अस्तित्वाचा सागर पार करतो. ॥१॥

ਸੰਤ ਕੇ ਦੂਖਨ ਤੇ ਮੁਖੁ ਭਵੈ ॥

ਸੰਤਾਲਾ दुखावणाऱ्या व्यक्तीचा चेहरा मलिन होतो.

ਸੰਤਨ ਕੈ ਦੂਖਨਿ ਕਾਗ ਜਿਉ ਲਵੈ ॥

ਸੰਤਾਲਾ दुखावणारी व्यक्ती कावळ्यासारखी टीका करत राहते.

ਸੰਤਨ ਕੈ ਦੂਖਨਿ ਸਰਪ ਜੋਨਿ ਪਾਇ ॥

ਸੰਤਾਲਾ ਦੁ:ਖੀ करणारा मनुष्य सर्पयोनीत जन्म घेतो.

ਸੰਤ ਕੈ ਦੂਖਨਿ ਤ੍ਰਿਗਦ ਜੋਨਿ ਕਿਰਮਾਇ ॥

ਸੰਤਾਲਾ दुखावणारी व्यक्ती कीटक इत्यादींच्या दुनियेत भटकत असते.

ਸੰਤਨ ਕੈ ਦੂਖਨਿ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਮਹਿ ਜਲੈ ॥

जो संताला दुखावतो तो तृष्णेच्या आगीत जळत राहतो.

ਸੰਤ ਕੈ ਦੂਖਨਿ ਸਭੁ ਕੇ ਛਲੈ ॥

जो संताला दु:खी करतो तो प्रत्येकाची फसवणूक करणारा असतो.

ਸੰਤ ਕੈ ਦੂਖਨਿ ਤੇਜੁ ਸਭੁ ਜਾਇ ॥

ਸੰਤਾਲਾ ਦੁ:ਖੀ ਕੇਲਿਆਨੇ माणसाचे संपूर्ण वैभव नष्ट होते.

ਸੰਤ ਕੈ ਦੂਖਨਿ ਨੀਚੁ ਨੀਚਾਇ ॥

संतांना निंदा केल्याने त्या व्यक्तीचा दर्जा अतिशय खालावतो.

ਸੰਤ ਦੇਖੀ ਕਾ ਥਾਉ ਕੇ ਨਾਹਿ ॥

संताची निंदा करणाऱ्याला कोणताही आश्रय नसतो.

ਨਾਨਕ ਸੰਤ ਭਾਵੈ ਤਾ ਓਇ ਭੀ ਗਤਿ ਪਾਹਿ ॥੨॥

ਹੇ ਨਾਨਕ! ਸੰਤਾਲਾ ਯੋਗਯ ਵਾਟਲੇ ਤਰ ਨਿੰਦਾ ਕਰਨਾ-ਨਾਲਾਹੀ ਮੋਖ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਤੋ. ॥ ੨ ॥

ਸੰਤ ਕਾ ਨਿੰਦਕੁ ਮਹਾ ਅਤਤਾਈ ॥

ਸੰਤਾਚੀ ਨਿੰਦਾ ਕਰਨਾਰਾ ਸਰਵਾਤ ਸਰਵਾਤ ਦੁਃਖ ਵਯਕਤੀ ਅਸਤੋ.

ਸੰਤ ਕਾ ਨਿੰਦਕੁ ਖਿਨੁ ਟਿਕਨੁ ਨ ਪਾਈ ॥

ਸੰਤਾਚੀ ਨਿੰਦਾ ਕਰਨਾ-ਨਾਲਾ ਕ੍ਸ਼ਣਭਰਹੀ ਸੁਖ ਮਿਲਤ ਨਾਹੀ.

ਸੰਤ ਕਾ ਨਿੰਦਕੁ ਮਹਾ ਹਤਿਆਰਾ ॥

ਸੰਤਾਚੀ ਨਿੰਦਾ ਕਰਨਾਰਾ ਤੋ ਮੋਠਾ ਅਪਰਾਧੀ ਅਸਤੋ.

ਸੰਤ ਕਾ ਨਿੰਦਕੁ ਪਰਮੇਸੁਰਿ ਮਾਰਾ ॥

ਸੰਤਾਚੀ ਨਿੰਦਾ ਕਰਨਾ-ਨਾਲਾ ਪਰਮੇਸ਼ਵਰਹੀ ਕ੍ਸ਼ਮਾ ਕਰਤ ਨਾਹੀ.

ਸੰਤ ਕਾ ਨਿੰਦਕੁ ਰਾਜ ਤੇ ਹੀਨੁ ॥

ਸੰਤਾਚੀ ਨਿੰਦਾ ਕਰਨਾ-ਨਾਲਾ ਸਾਂਸਾਰਿਕ ਸੁਖ ਆਣਿ ਸੰਪਤੀ ਮਿਲਤ ਨਾਹੀ.

ਸੰਤ ਕਾ ਨਿੰਦਕੁ ਦੁਖੀਆ ਅਰੁ ਦੀਨੁ ॥

ਸੰਤਾਚੀ ਨਿੰਦਾ ਕਰਨਾਰਾ ਦੁ:ਖੀ ਆਣਿ ਗਰੀਬ ਹੋਤੋ.

ਸੰਤ ਕੇ ਨਿੰਦਕ ਕਉ ਸਰਬ ਰੋਗ ॥

ਸੰਤਾਚੀ ਨਿੰਦਾ ਕਰਨਾ-ਨਾਲਾ ਵਿਵਿਧ ਪ੍ਰਕਾਰਚੇ ਰੋਗ ਹੋਤਾਤ.

ਸੰਤ ਕੇ ਨਿੰਦਕ ਕਉ ਸਦਾ ਬਿਜੋਗ ॥

ਸੰਤਾਚੀ ਨਿੰਦਾ ਕਰਨਾਰਾ ਨੇਹਮੀ ਪਰਮੇਸ਼ਵਰਾਪਾਸ੍ਰਨ ਵਿਭਕਤ ਰਾਹਤੋ.

ਸੰਤ ਕੀ ਨਿੰਦਾ ਦੇਖ ਮਹਿ ਦੇਖੁ ॥

ਸੰਤਾਚੀ ਨਿੰਦਾ ਕਰਣੇ ਹੇਠੀ ਮੋਠੇ ਪਾਪ ਆਹੇ.

ਨਾਨਕ ਸੰਤ ਭਾਵੈ ਤਾ ਉਸ ਕਾ ਭੀ ਹੋਇ ਮੋਖੁ ॥੩॥

ਹੇ ਨਾਨਕ! ਸੰਤਾਲਾ ਯੋਗਯ ਵਾਟਲੇ ਤਰ ਨਾਲਾਹੀ ਮੁਕਤੀ ਮਿਲਤੇ. ॥ ੩ ॥

ਸੰਤ ਕਾ ਦੇਖੀ ਸਦਾ ਅਪਵਿਤੁ ॥

ਸੰਤਾਚੀ ਨਿੰਦਾ ਕਰਨਾਰਾ ਨੇਹਮੀ ਅਪਵਿਤਰ ਅਸਤੋ.

ਸੰਤ ਕਾ ਦੇਖੀ ਕਿਸੈ ਕਾ ਨਹੀ ਮਿਤੁ ॥

ਸੰਤਾਚੀ ਨਿੰਦਾ ਕਰਨਾਰਾ ਕਧੀਚ ਕੋਣਾਚਾ ਮਿਤਰ ਨਸਤੋ.

ਸੰਤ ਕੇ ਦੇਖੀ ਕਉ ਡਾਨੁ ਲਾਗੈ ॥

ਸੰਤਾਚੀ ਨਿੰਦਾ ਕਰਣਾਨ੍ਹਾ (ਧਰਮਰਾਜਾਕੜ੍ਹਨ) ਸਿੱਖਾ ਮਿਲਤੇ.

ਸੰਤ ਕੇ ਦੇਖੀ ਕਉ ਸਭ ਤਿਆਗੈ ॥

ਸੰਤਾਚੀ ਨਿੰਦਾ ਕਰਣਾਨ੍ਹਾ ਸਰਵ ਲੋਕ ਟਿਆਗ ਕਰਤਾਤ.

ਸੰਤ ਕਾ ਦੇਖੀ ਮਹਾ ਅਹੰਕਾਰੀ ॥

ਸੰਤਾਚੀ ਨਿੰਦਾ ਕਰਣਾਰਾ ਅਤ੍ਯੰਤ ਅਹੰਕਾਰੀ ਅਸਤੋ.

ਸੰਤ ਕਾ ਦੇਖੀ ਸਦਾ ਬਿਕਾਰੀ ॥

ਸੰਤਾਚੀ ਨਿੰਦਾ ਕਰਣਾਰਾ ਵ੍ਯਕਤੀ ਪਾਪੀ ਅਸਤੋ.

ਸੰਤ ਕਾ ਦੇਖੀ ਜਨਮੈ ਮਰੈ ॥

ਸੰਤਾਚੀ ਨਿੰਦਾ ਕਰਣਾਰਾ ਵ੍ਯਕਤੀ ਜਨਮ ਆਧਿ ਮ੍ਰਿਤ੍ਯੂਚ੍ਯਾ ਚਕ੍ਰਾਤ ਅਡਕੂਨ ਰਾਹਤੋ.

ਸੰਤ ਕੀ ਦੂਖਨਾ ਸੁਖ ਤੇ ਟਰੈ ॥

ਸੰਤਾਚੀ ਨਿੰਦਾ ਕਰਣਾਰਾ ਵ੍ਯਕਤੀ ਸੁਖਾਪਾਸੂਨ ਵੰਚਿਤ ਰਾਹਤੋ.

ਸੰਤ ਕੇ ਦੇਖੀ ਕਉ ਨਾਹੀ ਠਾਉ ॥

ਸੰਤਾਚੀ ਨਿੰਦਾ ਕਰਣਾਨ੍ਹਾ ਵ੍ਯਕਤੀਲਾ ਰਾਹਾਧਲਾ ਜਾਗਾ ਮਿਲਤ ਨਾਹੀ.

ਨਾਨਕ ਸੰਤ ਭਾਵੈ ਤਾ ਲਏ ਮਿਲਾਇ ॥੪॥

ਨਾਨਕ! ਸੰਤ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਅਸੇਲ ਟਰ ਤੋ ਟਾਲਾ ਸ੍ਵਤ:ਸੋਬਤ ਜੋਡਤੋ. ॥੪॥

ਸੰਤ ਕਾ ਦੇਖੀ ਅਧ ਬੀਚ ਤੇ ਟੂਟੈ ॥

ਸੰਤਾਚੀ ਨਿੰਦਾ ਕਰਣਾਰਾ ਕੋਣਤੇਹੀ ਕਾਰ੍ਯ ਕਰਣ੍ਯਾਚ੍ਯਾ ਮਧ੍ਯਭਾਗੀ ਅਪਧਸ਼ੀ ਠਰਤੋ.

ਸੰਤ ਕਾ ਦੇਖੀ ਕਿਤੈ ਕਾਜਿ ਨ ਪਹੁਚੈ ॥

ਸੰਤਾਚੀ ਨਿੰਦਾ ਕਰਣਾਰਾ ਕੋਣਤੇਹੀ ਕਾਰ੍ਯ ਪੂਰ੍ਣ ਕਰੂ ਸ਼ਕਤ ਨਾਹੀ.

ਸੰਤ ਕੇ ਦੇਖੀ ਕਉ ਉਦਿਆਨ ਭ੍ਰਮਾਈਐ ॥

ਸੰਤਾਚੀ ਨਿੰਦਾ ਕਰਣਾਰਾ ਵ੍ਯਕਤੀ ਭਯੰਕਰ ਜੰਗਲਾਤ ਭਟਕਤ ਰਾਹਤੋ.

ਸੰਤ ਕਾ ਦੇਖੀ ਉਝੜਿ ਪਾਈਐ ॥

ਸੰਤਾਚੀ ਨਿੰਦਾ ਕਰਣਾਨ੍ਹਾ ਵ੍ਯਕਤੀਚੀ ਦਿਸ਼ਾਭ੍ਰਲ ਹੋਤੇ.

ਸੰਤ ਕਾ ਦੇਖੀ ਅੰਤਰ ਤੇ ਬੇਥਾ ॥

ਸੰਤਾਚੀ ਨਿੰਦਾ ਕਰਣਾਰਾ ਵ੍ਯਕਤੀ ਤਸਾਹੀ ਆਤ੍ਮਨ ਰਿਕਾਮਾ (ਭਾਵਨਿਕਵ੍ਧ੍ਯਾ) ਅਸਤੋ,

ਜਿਉ ਸਾਸ ਬਿਨਾ ਮਿਰਤਕ ਕੀ ਲੋਥਾ ॥

ਜਸੇ ਮ੍ਰਤ ਵਯਕਤੀਚੇ ਸ਼ਰੀਰ ਸ਼ਵਾਸਾਸ਼ਿਵਾਧ ਅਸਤੇ.

ਸੰਤ ਕੇ ਦੇਖੀ ਕੀ ਜੜ ਕਿਛੁ ਨਾਹਿ ॥

ਸੰਤਾਚੀ ਨਿੰਦਾ ਕਰਣਾਨ੍ਯਾ ਵਯਕਤੀਚੀ ਮੁਛੇ (ਆਧਿਆਤਮਿਕ ਪਾਧਾ) ਮਯਭੂਤ ਨਸਤਾਤ.

ਆਪਨ ਬੀਜਿ ਆਪੇ ਹੀ ਖਾਹਿ ॥

ਯੇ ਕਾਹੀ ਟ੍ਯਾ ਵਯਕਤੀਨੇ ਪੇਰਲੇ ਟੇਚ ਟ੍ਯਾਲਾ ਖਾਵੇ ਲਾਗਤੇ ਮ੍ਹਣਯੇਚ ਟ੍ਯਾਚ੍ਯਾ ਵਾਇਟ ਕ੍ਰੁਤ੍ਯਾਂਚਾ ਪਰਿਣਾਮ ਸਹਨ ਕਰਾਵਾ ਲਾਗਤੋ.

ਸੰਤ ਕੇ ਦੇਖੀ ਕਉ ਅਵਰੁ ਨ ਰਾਖਨਹਾਰੁ ॥

ਸੰਤਾਚੀ ਨਿੰਦਾ ਕਰਣਾਨ੍ਯਾ ਵਯਕਤੀਚਾ ਕੋਣੀਹੀ ਰਕ੍ਸ਼ਕ ਹੋਊ ਸ਼ਕਤ ਨਾਹੀ.

ਨਾਨਕ ਸੰਤ ਭਾਵੈ ਤਾ ਲਏ ਉਬਾਰਿ ॥੫॥

ਹੇ ਨਾਨਕ! ਸੰਤਾਲਾ ਯੋਗਯ ਵਾਟਲੇ ਟਰ ਟੋ ਨਿੰਦਾ ਕਰਣਾਨ੍ਯਾਲਾਹੀ ਵਾਚਵਤੋ. ॥੫॥

ਸੰਤ ਕਾ ਦੇਖੀ ਇਉ ਬਿਲਲਾਇ ॥

ਸੰਤਾਚੀ ਨਿੰਦਾ ਕਰਣਾਰਾ ਵਯਕਤੀ ਅਸਾ ਵਿਲਾਪ ਕਰਤੋ,

ਜਿਉ ਜਲ ਬਿਹੂਨ ਮਛਲੀ ਤੜਫੜਾਇ ॥

ਪਾਣ੍ਯਾਵਿਨਾ ਮਾਸਾ ਜਸਾ ਵੇਦਨਾ (ਵਿਲਾਪ) ਸਹਨ ਕਰਤੋ.

ਸੰਤ ਕਾ ਦੇਖੀ ਭੂਖਾ ਨਹੀ ਰਾਜੈ ॥

ਸੰਤਾਚੀ ਨਿੰਦਾ ਕਰਣਾਨ੍ਯਾਚੀ ਇੱਛਾ ਕਧੀਚ ਟ੍ਰੁਪਤ ਹੋਤ ਨਾਹੀ,

ਜਿਉ ਪਾਵਕੁ ਈਧਨਿ ਨਹੀ ਧੂਪੈ ॥

ਯ੍ਯਾਪ੍ਰਮਾਣੇ ਅਗ੍ਰੀ ਇੰਧਨਾਨੇ ਟ੍ਰੁਪਤ ਹੋਤ ਨਾਹੀ.

ਸੰਤ ਕਾ ਦੇਖੀ ਛੁਟੈ ਇਕੇਲਾ ॥

ਸੰਤਾਚੀ ਨਿੰਦਾ ਕਰਣਾਰਾ ਵਯਕਤੀ ਅਸ਼ਾਪ੍ਰਕਾਰੇ ਏਕਟਾਚ ਪੜ੍ਹਨ ਰਾਹਤੋ,

ਜਿਉ ਬੁਆੜੁ ਤਿਲੁ ਖੇਤ ਮਾਹਿ ਦੁਹੇਲਾ ॥

ਜਸੇ ਆਤ੍ਰਨ ਜਲਾਲੇਲੇ ਟੀਲਾਚੇ ਰੋਪ ਸ਼ੇਤਾਤ ਨਿਰੁਪਯੋਗੀ ਪੜ੍ਹਨ ਰਾਹਤੇ.

ਸੰਤ ਕਾ ਦੇਖੀ ਧਰਮ ਤੇ ਰਹਤ ॥

ਸੰਤਾਚੀ ਨਿੰਦਾ ਕਰਣਾਨ੍ਯਾ ਵਯਕਤੀਚਾ ਧਰਮ ਖ੍ਰਸ਼ਟ ਅਸਤੋ.

ਸੰਤ ਕਾ ਦੇਖੀ ਸਦ ਮਿਥਿਆ ਕਹਤ ॥

ਸੰਤਾਚੀ ਨਿੰਦਾ ਕਰਣਾਰਾ ਵਯਕਤੀ ਨੇਹਮੀ ਖੋਟੇ ਬੋਲਤੋ.

ਕਿਰਤੁ ਨਿੰਦਕ ਕਾ ਧੁਰਿ ਹੀ ਪਇਆ ॥

ਨਿੰਦਾ करणारा निंदा करण्याचा कृत्य करतो कारण त्याचे पूर्वनिर्धारित नशीब आहे.

ਨਾਨਕ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋਈ ਬਿਆ ॥੬॥

हे नानक! जे काही घडेल ते परमेश्वराची इच्छा असते. ॥ ६ ॥

ਸੰਤ ਕਾ ਦੇਖੀ ਬਿਗੜ ਰੂਪੁ ਹੋਇ ਜਾਇ ॥

संताला दुःखी करणारा मनुष्य कुरूप होतो.

ਸੰਤ ਕੇ ਦੇਖੀ ਕਉ ਦਰਗਹ ਮਿਲੈ ਸਜਾਇ ॥

संताला दुःखी करणाऱ्याला परमेश्वराच्या दरबारात शिक्षा होते.

ਸੰਤ ਕਾ ਦੇਖੀ ਸਦਾ ਸਹਕਾਈਐ ॥

संताला दुःखी करणारा मनुष्य सदैव मृत्यूच्या निकट असतो.

ਸੰਤ ਕਾ ਦੇਖੀ ਨ ਮਰੈ ਨ ਜੀਵਾਈਐ ॥

संताला दुःखी करणारा मनुष्य आध्यात्मिक जीवन आणि मृत्यू दरम्यान झुलत राहतो.

ਸੰਤ ਕੇ ਦੇਖੀ ਕੀ ਪੁਜੈ ਨ ਆਸਾ ॥

संताला दुःखी करणाऱ्याची आशा कधीही पूर्ण होत नाही.

ਸੰਤ ਕਾ ਦੇਖੀ ਉਠਿ ਚਲੈ ਨਿਰਾਸਾ ॥

संताला दुःखी करणारा या जगातून निराश होऊन निघून जातो.

ਸੰਤ ਕੈ ਦੇਖਿ ਨ ਤ੍ਰਿਸਟੈ ਕੋਇ ॥

संताला दुःखी करून कोणीही तृप्त होऊ शकत नाही.

ਜੈਸਾ ਭਾਵੈ ਤੈਸਾ ਕੋਈ ਹੋਇ ॥

जशी परमेश्वराची इच्छा असते, त्याप्रमाणे व्यक्तीला घडवितो.

ਪਇਆ ਕਿਰਤੁ ਨ ਮੇਟੈ ਕੋਇ ॥

कोणीही व्यक्ती मागील जन्माचे कर्म पुसून टाकू शकत नाही.

ਨਾਨਕ ਜਾਨੈ ਸਚਾ ਸੋਇ ॥੭॥

हे नानक! फक्त अनंतकाळच्या परमेश्वरालाच हे रहस्य माहीत आहे. ॥ ७ ॥

ਸਭ ਘਟ ਤਿਸ ਕੇ ਓਹੁ ਕਰਨੈਹਾਰੁ ॥

सर्व प्राणी त्याचे आहेत आणि तो निर्माणकर्ता आहे.

ਸਦਾ ਸਦਾ ਤਿਸ ਕਉ ਨਮਸਕਾਰੁ ॥

ਸਦਾਸਰਵਕਾਲ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਾਲਾ ਪ੍ਰਣਾਮ ਕਰਤ ਰਾਹਾ.

ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਉਸਤਤਿ ਕਰਹੁ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ॥

ਰਾਤ੍ਰਿਦਿਕਸ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਾਚੀ ਸਤੁਤੀ ਕਰਤ ਰਾਹਾ.

ਤਿਸਹਿ ਧਿਆਵਹੁ ਸਾਸਿ ਗਿਰਾਸਿ ॥

ਪ੍ਰਤ੍ਯੇਕ ਘਾਸਾਨੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਾਚੇ ਨਾਮਸਮਰਣ ਕਰਾ.

ਸਭੁ ਕਛੁ ਵਰਤੈ ਤਿਸ ਕਾ ਕੀਆ ॥

ਸਰਵ ਕਾਹੀ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਾਨੇ ਕੇਲੇਲੇ ਆਹੇ.

ਜੈਸਾ ਕਰੇ ਤੈਸਾ ਕੇ ਥੀਆ ॥

ਜਸਾ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਮਨੁਘਾਲਾ ਬਨਵਤੀ ਤਸਾ ਤੀ ਮਨੁਘ ਬਨਤੀ.

ਅਪਨਾ ਖੇਲੁ ਆਪਿ ਕਰਨੈਹਾਰੁ ॥

ਤੀ ਸੁਖਤ: ਲਾਚੀ ਲੀਲਾ ਰਚਤੀ.

ਦੂਸਰ ਕਉਨੁ ਕਹੈ ਬੀਚਾਰੁ ॥

ਦੂਸਰਾ ਕੀਯੋਨ ਲਾਚਾ ਵਿਚਾਰ ਕਰੁ ਸਕੇਲ?

ਜਿਸ ਨੇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੈ ਤਿਸੁ ਆਪਨ ਨਾਮੁ ਦੇਇ ॥

ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਜਯਾਚਾਵਰ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਤੀ, ਲਾਲਾਚ ਲਾਚੇ ਨਾਵ ਦੇਤੀ,

ਬਡਭਾਗੀ ਨਾਨਕ ਜਨ ਸੇਇ ॥੮॥੧੩॥

ਹੇ ਨਾਨਕ! ਅਸੀਂ ਵਧੀਕੀ ਖੂਬ ਭਾਗਵਾਨ ਅਸਤੇ. ॥ ੮ ॥ ੧੩ ॥

ਸਲੋਕੁ ॥

ਸ਼ਲੋਕ ॥

ਤਜਹੁ ਸਿਆਨਪ ਸੁਰਿ ਜਨਹੁ ਸਿਮਰਹੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਰਾਇ ॥

ਹੇ ਸਜਨਾਂਨੋ! ਚਤੁਰਾਇੰਚਾ ਲਾਗ ਕਰਨ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਾਚੇ ਨਾਮਸਮਰਣ ਕਰਾ.

ਏਕ ਆਸ ਹਰਿ ਮਨਿ ਰਖਹੁ ਨਾਨਕ ਦੂਖੁ ਭਰਮੁ ਭਉ ਜਾਇ ॥੧॥

ਮਨਾਤ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਾਚੀ ਆਸ਼ਾ ਠੇਗਾ. ਹੇ ਨਾਨਕ! ਅਸ਼ਾ ਰੀਤੀਨੇ ਦੁ:ਖ, ਸੰਘਰਸ਼ ਆਧਿ ਭੀਤੀ ਦੂਰ ਹੋਇਲ. ॥੧॥

ਅਸਟਪਦੀ ॥

ਅਸਟਪਦੀ ॥

ਮਾਨੁਖ ਕੀ ਟੇਕ ਬ੍ਰਿਥੀ ਸਭ ਜਾਨੁ ॥

ਹੇ ਪ੍ਰਾਣੀ! ਕੋਯੋਂਤਾਹੀ ਮਨੁੱਖਾਵਰ ਪ੍ਰਾਣਪਾਣੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਠੇਕੇ ਹੇ ਸਰਵ ਕਥਾ ਆਹੇ.

ਦੇਵਨ ਕਉ ਏਕੈ ਭਗਵਾਨੁ ॥

ਕਾਰਣ ਸਰਵ ਕਾਹੀ ਦੇਣਾਰਾ ਫਕਤ ਪਰਮੇਸ਼ਵਰ ਆਹੇ.

ਜਿਸ ਕੈ ਦੀਐ ਰਹੈ ਅਘਾਇ ॥

ਯਾਚਿਆ ਆਸ਼ੀਰਵਾਦਾਨੇਚ ਮਨ ਨੇਹਮੀ ਸਮਾਧਾਨੀ ਰਾਹਤੇ,

ਬਹੁਰਿ ਨ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਲਾਗੈ ਆਇ ॥

ਆਧਿ ਮਗ ਤੀ ਏਹਿਕ ਸੁਖਾਕਏ ਆਕਰਿਤ ਹੋਤ ਨਾਹੀ.

ਮਾਰੈ ਰਾਖੈ ਏਕੈ ਆਪਿ ॥

ਪਰਮੇਸ਼ਵਰ ਚ ਸਵਤ: ਸਰਵ ਨਸ਼ਰ ਪ੍ਰਾਣਿਆਨਾ ਮਾਰਤੀ ਆਧਿ ਟਾਂਚੇ ਰਖਾਧੀ ਕਰਤੀ.

ਮਾਨੁਖ ਕੈ ਕਿਛੁ ਨਾਹੀ ਹਾਥਿ ॥

ਮਨੁੱਖਾਚਿਆ ਨਿਯੰਤ੍ਰਣਾਤ ਕਾਹੀਚ ਨਾਹੀ.

ਤਿਸ ਕਾ ਹੁਕਮੁ ਬੂਝਿ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥

ਪਰਮੇਸ਼ਵਰਾਚੀ ਆਜ਼ਾ ਸਮਯੂਨ ਖੇਠਨ ਸੁਖ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਤੇ.

ਤਿਸ ਕਾ ਨਾਮੁ ਰਖੁ ਕੰਠਿ ਪਰੇਇ ॥

ਮ੍ਹਣੂਨ ਨੇਹਮੀ ਆਪਲਿਆ ਅੰਤ:ਕਰਣਾਤ ਪਰਮੇਸ਼ਵਰਾਚੇ ਨਾਵ ਜਪੂਨ ਠੇਕਾ.

ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ॥

ਨੇਹਮੀ ਪ੍ਰੇਮਾਨੇ ਆਧਿ ਭਕਤੀਨੇ ਪਰਮੇਸ਼ਵਰਾਚੇ ਨਾਮਸਮਰਣ ਕਰਾ.

ਨਾਨਕ ਬਿਘਨੁ ਨ ਲਾਗੈ ਕੋਇ ॥੧॥

ਕੋਯੋਂਤਾਹੀ ਅਭਯੰਗਾ ਤੁਮਚਿਆ ਮਾਰਗਿ ਧੋਣਾਰ ਨਾਹੀ. ॥ ੧ ॥

ਉਸਤਤਿ ਮਨ ਮਹਿ ਕਰਿ ਨਿਰੰਕਾਰ ॥

ਤੁਮਚਿਆ ਮਨਾਤ ਨਿਰਾਕਾਰ ਪਰਮੇਸ਼ਵਰਾਚੀ ਸਤੁਤੀ ਕਰਾ.

ਕਰਿ ਮਨ ਮੇਰੇ ਸਤਿ ਬਿਉਰਾਰ ॥

ਹੇ ਮਾਝਿਆ ਮਨਾ ! ਹੇ ਤੁਮਚੇ ਖਰੇ ਕਰਮ ਕਰਾ.

ਨਿਰਮਲ ਰਸਨਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਉ ॥

ਪਰਮੇਸ਼ਵਰਾਚਿਆ ਨਾਮਾਚੇ ਅਮ੍ਰਿਤ ਪਿਲਿਆਨੇ ਤੁਮਚੀ ਜੀਭ (ਸ਼ਬਦ) ਸ਼ੁਢ ਹੋਏਲ,

ਸਦਾ ਸੁਹੇਲਾ ਕਰਿ ਲੇਹਿ ਜੀਉ ॥

ਆणि ਤੁਮਚਾ ਆਤਮਾ ਸਦੈਵ ਸ਼ਾਂਤ ਰਾਹੀਲ.

ਨੈਨਹੁ ਪੇਖੁ ਠਾਕੁਰ ਕਾ ਰੰਗੁ ॥

ਸ਼੍ਵੇਤ:ਚਯਾ ਡੋਲ੍ਹਾਂਨੀ ਪਰਮੇਸ਼੍ਵਰਾਚੇ ਆਸ਼ਚਰਯ ਪਾਹਾ.

ਸਾਧਸੰਗਿ ਬਿਨਸੈ ਸਭ ਸੰਗੁ ॥

ਸੰਤਾਚਾ ਸਹਵਾਸਾਤ ਲਾਭਲਯਾਨੇ ਝੁਰ ਸਰਵ ਸੰਵਾਦ ਨਾਹੀਸੇ ਹੋਤਾਤ.

ਚਰਨ ਚਲਉ ਮਾਰਗਿ ਗੋਬਿੰਦ ॥

ਆਪਲਯਾ ਪਾਯਾਨੇ ਪਰਮੇਸ਼੍ਵਰਾਚਯਾ ਮਾਰਗਿਰ ਚਾਲਤ ਰਾਹਾ.

ਮਿਟਹਿ ਪਾਪ ਜਪੀਐ ਹਰਿ ਬਿੰਦ ॥

ਅਗਦੀ ਥੋਡਯਾ ਕਾਠਾਸਾਠੀ ਪਰਮੇਸ਼੍ਵਰਾਚੇ ਨਾਮਸਮਰਣ ਕੇਲਯਾਨੇ ਸਰਵ ਪਾਪ ਨਸ਼ਟ ਹੋਤਾਤ.

ਕਰ ਹਰਿ ਕਰਮ ਸ੍ਰਵਨਿ ਹਰਿ ਕਥਾ ॥

ਪਰਮੇਸ਼੍ਵਰਾਚੀ ਸੇਵਾ ਕਰਾ ਆਣਿ ਕਾਨਾਂਨੀ ਹਰੀ (ਪਰਮੇਸ਼੍ਵਰਾਚੀ) ਕਥਾ ਏਕਾ.

ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਨਾਨਕ ਉਜਲ ਮਥਾ ॥੨॥

ਹੇ ਨਾਨਕ! (ਅਸ਼ਾਪ੍ਰਕਾਰੇ) ਪਰਮੇਸ਼੍ਵਰਾਚਯਾ ਦਰਬਾਰਾਤ ਤੁਝਾ ਸਨਮਾਨ ਹੋਝੀਲ. ॥ ੨ ॥

ਬਡਭਾਗੀ ਤੇ ਜਨ ਜਗ ਮਾਹਿ ॥

ਯਾ ਜਗਾਤ ਫਕਤ ਤੇਚ ਲੋਕ ਭਾਗਯਵਾਨ ਅਸਤਾਤ,

ਸਦਾ ਸਦਾ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਹਿ ॥

ਜੇ ਸਦੈਵ ਪਰਮੇਸ਼੍ਵਰਾਚੇ ਗੁਣਗਾਨ ਗਾਤਾਤ.

ਰਾਮ ਨਾਮ ਜੇ ਕਰਹਿ ਬੀਚਾਰ ॥

ਜੇ ਰਾਮ ਨਾਮਾਚਾ ਵਿਚਾਰ (ਪਰਮੇਸ਼੍ਵਰਾਚੇ ਨਾਮਸਮਰਣ) ਕਰਤ ਰਾਹਤੀ,

ਸੇ ਧਨਵੰਤ ਗਨੀ ਸੰਸਾਰ ॥

ਜਗਾਤ ਫਕਤ ਤੇਚ ਲੋਕ ਸ਼੍ਰੀਮੰਤ ਮਾਨਲੇ ਜਾਤਾਤ.

ਮਨਿ ਤਨਿ ਮੁਖਿ ਬੋਲਹਿ ਹਰਿ ਮੁਖੀ ॥

ਜੋ ਮਨੁਖ ਮਨਾਨੇ, ਸ਼ਰੀਰਾਨੇ ਵ ਮੁਖਾਨੇ ਪਰਮੇਸ਼੍ਵਰਾਚੇ ਨਾਮਸਮਰਣ ਕਰਤੀ,

ਸਦਾ ਸਦਾ ਜਾਨਹੁ ਤੇ ਸੁਖੀ ॥

ਤੇ ਨੇਹਮੀ ਆਨੰਦੀ ਅਸਤਾਤ ਹੇ ਸਮਜੂਨ ਘਾ.

ਏਕੇ ਏਕੁ ਏਕੁ ਪਛਾਨੈ ॥

ਜੋ ਵ્યਕਤੀ ਫਕਤ ਏਕਾਚ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਾਲਾ ਓਲਖਤੀ,

ਇਤ ਉਤ ਕੀ ਓਹੁ ਸੋਝੀ ਜਾਨੈ ॥

ਤਾਲਾ ਧਾ ਝਹਲੋਕਾਚੇ ਵ ਪਰਲੋਕਾਚੇ ਜ਼ਾਨ ਹੋਤੇ.

ਨਾਮ ਸੰਗਿ ਜਿਸ ਕਾ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ॥

ਹੈ ਨਾਨਕ! ਜ਼ਾਚੇ ਮਨ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਾਚਾ ਨਾਮਾਤ ਮਗ਼ ਝਾਲੇ ਆਹੇ,

ਨਾਨਕ ਤਿਨਹਿ ਨਿਰੰਜਨੁ ਜਾਨਿਆ ॥੩॥

ਤੀ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਾਲਾ ਓਲਖਤੀ. ॥੩॥

ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਆਪਨ ਆਪੁ ਸੁਝੈ ॥

ਗੁਰੂਚਾ ਕ੍ਰਪੇਨੇ, ਜੋ ਮਨੁਸ਼ ਸਵਤ:ਲਾ ਸਮਝੂਨ ਧੇਤੀ,

ਤਿਸ ਕੀ ਜਾਨਹੁ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਬੁਝੈ ॥

ਤਾਚੀ ਤਹਾਨ ਸ਼ਮਲੀ ਆਹੇ ਹੈ ਜਾਯੂਨ ਧਾ.

ਸਾਧਸੰਗਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਸੁ ਕਹਤ ॥

ਜੋ ਮਨੁਸ਼ ਸੰਤਾਂਚਾ ਸੰਗਤੀਤ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਾਚੀ ਸ਼ੁਤੀ ਕਰੀਤ ਰਾਹਤੀ,

ਸਰਬ ਰੋਗ ਤੇ ਓਹੁ ਹਰਿ ਜਨੁ ਰਹਤ ॥

ਤੀ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਾਚਾ ਭਕਤ ਸਰਬ ਰੋਗਾਂਪਾਸੂਨ ਮੁਕਤ ਹੋਤੀ.

ਅਨਦਿਨੁ ਕੀਰਤਨੁ ਕੇਵਲ ਬਖਸ਼ਿਯਾਨੁ ॥

ਜੋ ਰਾਤ੍ਰਿਕਿਸ ਕੇਵਲ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਾਚੇ ਗੁਣਗਾਨ ਗਾਤੀ,

ਗ੍ਰਿਹਸਤ ਮਹਿ ਸੋਈ ਨਿਰਬਾਨੁ ॥

ਸੰਸਾਰਾਤ ਰਾਹਤ ਅਸਤਾਨਾ ਵੇਗਲੇ (ਮਾਧਾਪਾਸੂਨ) ਰਾਹਤੀ.

ਏਕ ਉਪਰਿ ਜਿਸੁ ਜਨ ਕੀ ਆਸਾ ॥

ਜ਼ਾ ਮਨੁਸ਼ਾਨੇ ਆਪਲੀ ਆਸ਼ਾ ਏਕਾ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਾਵਰ ਠੇਵਲੀ ਆਹੇ,

ਤਿਸ ਕੀ ਕਟੀਐ ਜਮ ਕੀ ਫਾਸਾ ॥

ਤਾਚਾਸਾਠੀ ਮ੍ਰਤੂਚੇ ਫਾਸ ਕਾਪਲੇ (ਨਏ) ਜਾਤੇ.

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੀ ਜਿਸੁ ਮਨਿ ਭੂਖ ॥

ਜ਼ਾਚਾ ਮਨਾਤ ਪਰਬ੍ਰਹਮਾਹੀ ਏਕਰੂਪ ਹੋਯਾਚੀ ਝੁਛਾ ਅਸਤੇ,

ਨਾਨਕ ਤਿਸਹਿ ਨ ਲਾਗਹਿ ਦੂਖ ॥੪॥

ਹੈ ਨਾਨਕ! त्याला कोणतेही दुःख सहन करावे लागत नाही. ॥४॥

ਜਿਸ ਕਉ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਮਨਿ ਚਿਤਿ ਆਵੈ ॥

जो नेहमी परमेश्वराचे नामस्मरण करतो,

ਸੇ ਸੰਤੁ ਸੁਹੇਲਾ ਨਹੀ ਡੁਲਾਵੈ ॥

तो संत आनंदी असतो आणि त्याचे मन कधीही डगमगत नाही.

ਜਿਸੁ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪੁਨਾ ਕਿਰਪਾ ਕਰੈ ॥

ज्याच्यावर परमेश्वराने आपली कृपा केली आहे,

ਸੇ ਸੇਵਕੁ ਕਹੁ ਕਿਸ ਤੇ ਡਰੈ ॥

मला सांगा, त्या सेवकाला कशाची भीती वाटेल?

ਜੈਸਾ ਸਾ ਤੈਸਾ ਦ੍ਰਿਸਟਾਇਆ ॥

जसा परमेश्वर आहे, तसाच त्याला तो दिसतो.

ਅਪੁਨੇ ਕਾਰਜ ਮਹਿ ਆਪਿ ਸਮਾਇਆ ॥

परमेश्वर स्वतः त्याने निर्माण केलेल्या सृष्टीत उपस्थित असतो.

ਸੋਧਤ ਸੋਧਤ ਸੋਧਤ ਸੀਝਿਆ ॥

पुन्हा पुन्हा विचार करून, तो शेवटी समजूतदारपणामध्ये यशस्वी होतो,

ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤਤੁ ਸਭੁ ਬੁਝਿਆ ॥

आणि गुरूंच्या कृपेने त्याला ईश्वराचे वास्तव आणि त्याच्या निर्मितीचे वास्तव समजले आहे.

ਜਬ ਦੇਖਉ ਤਬ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਮੂਲੁ ॥

जेव्हा मी पाहतो, तेव्हा मी सर्व गोष्टींच्या मुळाशी परमेश्वराला पाहतो.

ਨਾਨਕ ਸੇ ਸੂਖਮੁ ਸੇਈ ਅਸਥੂਲੁ ॥੫॥

है नानक! तो स्वतः सूक्ष्म आणि स्थूल आहे. ॥५॥

ਨਹ ਕਿਛੁ ਜਨਮੈ ਨਹ ਕਿਛੁ ਮਰੈ ॥

काहीही जन्माला येत नाही, आणि काहीही मरत नाही.

ਆਪਨ ਚਲਿਤੁ ਆਪ ਹੀ ਕਰੈ ॥

परमेश्वर स्वतः त्याच्या सर्व लीळा रचतो.

ਆਵਨੁ ਜਾਵਨੁ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਅਨਦ੍ਰਿਸਟਿ ॥

जन्म-मृत्यू गोचर (दृश्यमान) आणि अगोचर (अदृश्य)-"

ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਧਾਰੀ ਸਭ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ॥

त्याने हे सर्व जग आपल्या इच्छेनुसार आज्ञाधारक बनवले आहे.

ਆਪੇ ਆਪਿ ਸਗਲ ਮਹਿ ਆਪਿ ॥

परमेश्वर स्वतः सर्वकाही करतो. तो स्वतः सर्वांमध्ये (जीवांमध्ये) सामावलेला आहे.

ਅਨਿਕ ਜੁਗਤਿ ਰਚਿ ਥਾਪਿ ਉਥਾਪਿ ॥

विविध मार्गांनी तो विश्व निर्माण करतो आणि त्याचा नाशही करतो.

ਅਬਿਨਾਸੀ ਨਾਹੀ ਕਿਛੁ ਖੰਡ ॥

परमेश्वर अविनाशी आहे आणि त्यामुळे त्याचे काहीही नष्ट होत नाही.

ਧਾਰਣ ਧਾਰਿ ਰਹਿਓ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ॥

तो स्वतः विश्वाचे नियोजन आणि समर्थन करीत आहे.

ਅਲਖ ਅਭੇਦ ਪੁਰਖ ਪਰਤਾਪ ॥

परमेश्वराचा महिमा अनाकलनीय आणि अफाट आहे.

ਆਪਿ ਜਪਾਏ ਤ ਨਾਨਕ ਜਾਪ ॥੬॥

हे नानक,जर तो आपले नामस्मरण स्वतः मनुष्याकडून करून घेतो तेव्हाच तो नामस्मरण करतो. ॥६॥

ਜਿਨ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਤਾ ਸੁ ਸੋਭਾਵੰਤ ॥

ज्यांना परमेश्वराची जाणीव झाली आहे ते गौरवशाली आहेत.

ਸਗਲ ਸੰਸਾਰੁ ਉਧਰੈ ਤਿਨ ਮੰਤ ॥

त्यांची शिकवण संपूर्ण जगाला दुर्गुणांपासून वाचवते.

ਪ੍ਰਭੁ ਕੇ ਸੇਵਕ ਸਗਲ ਉਧਾਰਨ ॥

परमेश्वराचे सेवक सर्वांचे कल्याण करतात.

ਪ੍ਰਭੁ ਕੇ ਸੇਵਕ ਦੂਖ ਬਿਸਾਰਨ ॥

परमेश्वराचे सेवक प्रत्येकाचे दुःख दूर करण्यास सक्षम आहेत.

ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਲਏ ਕਿਰਪਾਲ ॥

दयाळू परमेश्वर त्यांना स्वतःशी जोडतो.

ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਜਪਿ ਭਏ ਨਿਹਾਲ ॥

ਗੁਰੂच्या वचनाचे प्रेमाने मनन केल्याने त्यांना आनंद होतो.

ਉਨ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੇਈ ਲਾਗੈ ॥

केवळ भाग्यवानच व्यक्तीच परमेश्वराच्या सेवेत गुंतलेला असतो,

ਜਿਸ ਨੇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਹਿ ਬਡਭਾਗੈ ॥

त्याला परमेश्वर आपला आशीर्वाद देतो.

ਨਾਮੁ ਜਪਤੁ ਪਾਵਹਿ ਬਿਸ੍ਵਾਮੁ ॥

जे मनुष्य परमेश्वराचे नामस्मरण करतात त्यांना सुख प्राप्त होते.

ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਪੁਰਖ ਕਉ ਉਤਮ ਕਰਿ ਮਾਨੁ ॥੧॥

हे नानक! त्या व्यक्तींना सर्वात थोर समजा. ॥७॥

ਜੇ ਕਿਛੁ ਕਰੈ ਸੁ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਰੰਗਿ ॥

भक्त तो जे काही करतो ते परमेश्वराच्या आज्ञेनुसारच करतो.

ਸਦਾ ਸਦਾ ਬਸੈ ਹਰਿ ਸੰਗਿ ॥

आणि तो परमेश्वरासोबत सदैव वास करतो.

ਸਹਜ ਸੁਭਾਇ ਹੋਵੈ ਸੇ ਹੋਇ ॥

जे काही अंतर्ज्ञानाने घडते, तो परमेश्वराची इच्छा म्हणून स्वीकारतो.

ਕਰਣੈਗਾਰੁ ਪਛਾਣੈ ਸੋਇ ॥

आणि तो फक्त त्या सृष्टी निर्माता ईश्वराला ओळखतो.

ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਕੀਆ ਜਨ ਮੀਠ ਲਗਾਨਾ ॥

परमेश्वराने जे केले आहे ते त्याच्या सेवकांना गोड आहे म्हणजे तो त्याला आनंदाने स्वीकारतो.

ਜੈਸਾ ਸਾ ਤੈਸਾ ਦ੍ਰਿਸਟਾਨਾ ॥

कारण परमेश्वर जसा आहे तसाच तो त्याला दिसतो.

ਜਿਸ ਤੇ ਉਪਜੇ ਤਿਸੁ ਮਾਹਿ ਸਮਾਏ ॥

ज्यांच्यापासून तो जन्माला येतात, तो त्याच्यामध्ये विसर्जित होतो.

ਓਇ ਸੁਖ ਨਿਧਾਨੁ ਉਨਹੂ ਬਨਿ ਆਏ ॥

परमेश्वर शांतीचा खजिना आहे आणि ही प्रतिष्ठा केवळ त्यालाच शोभते.

ਆਪਸ ਕਉ ਆਪਿ ਦੀਨੇ ਮਾਨੁ ॥

भक्तांचा सन्मान करून परमेश्वर स्वतःचा सन्मान करतो.

ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਜਨੁ ਏਕੇ ਜਾਨੁ ॥੮॥੧੪॥

हे नानक! परमेश्वर आणि त्याचा सेवक (भक्त) एक समान आहेत हे समजून घ्या. ॥८॥१४॥

ਸਲੋਕੁ ॥

श्लोक।

ਸਰਬ ਕਲਾ ਭਰਪੂਰ ਪ੍ਰਭ ਬਿਰਥਾ ਜਾਨਨਹਾਰ ॥

परमेश्वर सर्वशक्तिमान आहे आणि आपल्या सर्वांचे दुःख जाणणारा आहे.

ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਉਧਰੀਐ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਬਲਿਹਾਰ ॥੧॥

हे नानक! ज्याच्या नामस्मरणाने मोक्ष प्राप्त होतो त्याच्यासाठी मी स्वतःला समर्पित करतो. ॥१॥

ਅਸਟਪਦੀ ॥

अष्टपदी॥

ਟੂਟੀ ਗਾਢਨਹਾਰ ਗੁਪਾਲ ॥

परमेश्वर स्वतः त्याच्यापासून दुरावलेल्या हृदयाला पुन्हा एकत्र करण्यास सक्षम आहे.

ਸਰਬ ਜੀਆ ਆਪੇ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ॥

परमेश्वर स्वतः सर्व प्राण्यांची काळजी घेतो.

ਸਗਲ ਕੀ ਚਿੰਤਾ ਜਿਸੁ ਮਨ ਮਾਹਿ

ज्याच्या मनात प्रत्येकासाठी काळजी असते,

ਤਿਸ ਤੇ ਬਿਰਥਾ ਕੋਈ ਨਾਹਿ ॥

कोणीही त्याच्याकडून रिकाम्या हाताने परतत नाही.

ਰੇ ਮਨ ਮੇਰੇ ਸਦਾ ਹਰਿ ਜਾਪਿ ॥

हे माझ्या मना ! नेहमी परमेश्वराचे नामस्मरण कर.

ਅਬਿਨਾਸੀ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪੇ ਆਪਿ ॥

अविनाशी देव सर्व काही आहे.

ਆਪਨ ਕੀਆ ਕਛੁ ਨ ਹੋਇ ॥

एखाद्याच्या स्वतःच्या कृतीतून काहीही साध्य होत नाही,

ਜੇ ਸਉ ਪ੍ਰਾਨੀ ਲੋਚੈ ਕੋਇ ॥

ਜਰੀ ਨਸ਼्वਰ ਸ਼ੇਕਡੋ ਵੇਲਾ ਅਸੀਂ ਝੁੱਕਾ ਭਾਲਗੂ ਸਕਦੇ.
ਲਾਚੀ ਸ਼ੇਕਡੋ ਵੇਲਾ ਝੁੱਕਾ ਝਾਲੀ ਤਰੀਹੀ.

ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਨਾਹੀ ਤੇਰੈ ਕਿਛੁ ਕਾਮ ॥

ਲਾ ਸ਼ਿਵਾਧ ਕਾਹੀਹੀ ਲਾਚਾ ਕਾਮਾਚੇ ਕਿੰਨਾ ਉਪਯੋਗਾਚੇ ਨਾਹੀ.

ਗਤਿ ਨਾਨਕ ਜਪਿ ਏਕ ਹਰਿ ਨਾਮ ॥੧॥

ਹੈ ਨਾਨਕ! ਪਰਮੇਸ਼ਵਰਾਚਾ ਨਾਮਸਮਰਣਾਨੇ ਵਧਤੀਲਾ ਮੋਖ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਤੋ. ॥੧॥

ਰੂਪਵੰਤੁ ਹੋਇ ਨਾਹੀ ਮੇਰੈ ॥

ਜਰ ਏਖਾਦਾ ਪ੍ਰਾਣੀ ਖੂਪ ਸੁੰਦਰ ਅਸੇਲ ਤਰ ਤੋ ਆਪੋਆਪ ਝੁੱਕਾਨਾ ਮੋਹਿਤ (ਆਕਰਸ਼ਿਤ) ਕਰਤ ਨਾਹੀ.

ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਜੋਤਿ ਸਗਲ ਘਟ ਸੇਰੈ ॥

ਕਾਰਣ ਪਰਮੇਸ਼ਵਰਾਚਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਸਰਵ ਸ਼ਰੀਰਾਂਤ ਸੁੰਦਰ ਦਿਸਤੋ.

ਧਨਵੰਤਾ ਹੋਇ ਕਿਆ ਕੇ ਗਰਬੈ ॥

ਏਖਾਦਾ ਵਧਤੀਨੇ ਸ਼੍ਰੀਮੰਤ ਝਾਲ੍ਹਾਵਰ ਸੁਖ:ਵਰ ਗਰਵ ਕਾ ਕਰਾਵਾ?

ਜਾ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤਿਸ ਕਾ ਦੀਆ ਦਰਬੈ ॥

ਸਰਵ ਸੰਪਤੀ ਲਾ ਪਰਮੇਸ਼ਵਰਾਨੇਚ ਦਿਲੇਲੀ ਆਹੈ.

ਅਤਿ ਸੁਰਾ ਜੇ ਕੋਊ ਕਹਾਵੈ ॥

ਜਰ ਏਖਾਦਾ ਮਾਠੂਸ ਸੁਖ:ਲਾ ਮਹਾਨ ਧੋਫ਼ਾ ਸਮਝਤੋ ਤਰ

ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਕਲਾ ਬਿਨਾ ਕਹ ਧਾਵੈ ॥

ਲਾਲਾ ਹੈ ਸਮਝਲੇ ਪਾਹਿਯੇ ਕੀ ਪਰਮੇਸ਼ਵਰਾਚਾ ਸਾਮਥ੍ਰ੍ਯਾਚਾ ਦੇਣਗੀਸ਼ਿਵਾਧ ਤੋ ਕਾਧ ਕਰੂ ਸਕਤੋ?

ਜੇ ਕੋ ਹੋਇ ਬਹੈ ਦਾਤਾਰੁ ॥

ਜੋ ਮਨੁਸ਼ ਦਾਨ ਦੇਤੋ ਆਧਿ ਨੰਤਰ ਦਾਤਾ ਬਨਧਾਬਫ਼ਲ ਬਫਾਝੈ ਮਾਰਤੋ,

ਤਿਸੁ ਦੇਨਹਾਰੁ ਜਾਨੈ ਗਾਵਾਰੁ ॥

ਅਸ਼ਾ ਮੂਰਖਾਨੀ ਹੈ ਓਲਖਲੇ ਪਾਹਿਯੇ ਕੀ ਦੇਵ ਸਰਵਾਚਾ ਏਕਮਾਤ੍ਰ ਦਾਤਾ ਆਹੈ.
ਮਹਾਨ ਦਾਤਾ ਪਰਮੇਸ਼ਵਰ ਲਾ ਮਨੁਸ਼ਾਲਾ ਮੂਰਖ ਸਮਝਤੋ.

ਜਿਸੁ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਭੂਟੈ ਹਉ ਰੋਗੁ ॥

ਗੁਰੂਚਾ ਕ੍ਰਪੇਨੇ, ਯਾਚਾ ਅਹੰਕਾਰਾਚਾ ਆਜਾਰ ਬਰਾ ਹੋਤੋ,

ਨਾਨਕ ਸੇ ਜਨੁ ਸਦਾ ਅਰੋਗੁ ॥੨॥

ਹੈ ਨਾਨਕ! ਤੋ ਮਨੁਸ਼ ਨੇਹਮੀ ਆਧਿਆਤਮਿਕਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾ ਨਿਰੋਗੀ ਅਸਤੋ. ॥ ੨ ॥

ਜਿਉ ਮੰਦਰ ਕਉ ਥਾਮੈ ਥੰਮਨੁ ॥

ਜਪਾਪ੍ਰਮਾਣੇ ਏਕ ਖਾਂਬ ਮੰਦਿਰਾਚਾ ਆਧਾਰਸ੍ਤੰਭ ਅਸਤੀ,

ਤਿਉ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਮਨਹਿ ਅਸਥੰਮਨੁ ॥

ਤਪਾਚਪ੍ਰਮਾਣੇ ਗੁਰੰਚਾ ਸ਼ਬਦ ਮਨਾਲਾ ਆਧਾਰ ਦੇਤੀ.

ਜਿਉ ਪਾਖਾਣੁ ਨਾਵ ਚੜਿ ਤਰੈ ॥

ਜਪਾਪ੍ਰਮਾਣੇ ਬੋਟੀਤ ਠੇਵਲੇਲਾ ਦਗਡ ਨਦੀ ਓਲਾਂਡਤੀ,

ਪ੍ਰਾਣੀ ਗੁਰ ਚਰਣ ਲਗਤੁ ਨਿਸਤਰੈ ॥

ਤਪਾਚਪ੍ਰਮਾਣੇ ਗੁਰੰਚਾ ਸ਼ਿਕਵਧੂਕੀਚੇ ਬਾਰਕਾਇੰਨੇ ਪਾਲਨ ਕਰੂਨ ਏਹਿਕ ਦੁਗੁਣਾਂਚਾ ਮਹਾਸਾਗਰ ਵਯਕਤੀ ਪਰ ਕਰਤੀ.

ਜਿਉ ਅੰਧਕਾਰ ਦੀਪਕ ਪਰਗਾਸੁ ॥

ਜਪਾਪ੍ਰਮਾਣੇ ਏਕ ਦਿਵਾ ਅੰਧਾਰਾਤ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੇਤੀ,

ਗੁਰ ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਿ ਮਨਿ ਹੋਇ ਬਿਗਾਸੁ ॥

ਤਪਾਚਪ੍ਰਮਾਣੇ ਗੁਰੰਚੇ ਦਰਸ਼ਨ ਜ਼ਾਲਯਾਵਰ ਮਨਾਲਾ ਆਨੰਦ ਹੋਤੀ.

ਜਿਉ ਮਹਾ ਉਦਿਆਨ ਮਹਿ ਮਾਰਗੁ ਪਾਵੈ ॥

ਜਪਾਪ੍ਰਮਾਣੇ ਮਨੁ਷ਾਲਾ ਮੋਠਯਾ ਜੰਗਲਾਤ ਰਸਤਾ ਸਾਪਡਤੀ,

ਤਿਉ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਮਿਲਿ ਜੋਤਿ ਪ੍ਰਗਟਾਵੈ ॥

ਤਪਾਚਪ੍ਰਮਾਣੇ ਸੰਤਾਂਚਾ ਸਹਵਾਸਾਤ ਰਾਹਿਲਯਾਨੇ ਮਨੁ਷ਾਚਾ ਹ੍ਰਦਯਾਤ ਪਰਮੇਸ਼ਵਰਾਚਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਪ੍ਰਕਟ ਹੋਤੀ.

ਤਿਨ ਸੰਤਨ ਕੀ ਬਾਛਉ ਧੂਰਿ ॥

ਮੀ ਤਪਾ ਸੰਤਾਂਚਾ ਚਰਣਾਂਚੀ ਧੂਲ ਮਾਗਤੀ.

ਨਾਨਕ ਕੀ ਹਰਿ ਲੋਚਾ ਪੂਰਿ ॥੩॥

ਹੇ ਪਰਮੇਸ਼ਵਰਾ ! ਨਾਨਾਕਚੀ ਹੀ ਝੁੱਛਾ ਪੂਰ੍ਣ ਕਰਾ. ॥ ੩ ॥

ਮਨ ਮੂਰਖ ਕਾਹੇ ਬਿਲਲਾਈਐ ॥

ਹੇ ਮੂਰ੍ਖ ਮਨਾ ! ਤੂ ਕਾ ਆਕ੍ਰੋਸ਼ ਕਰਤੀ ਆਹੇ?

ਪੁਰਬ ਲਿਖੇ ਕਾ ਲਿਖਿਆ ਪਾਈਐ ॥

ਤੁਲਾ ਤੇ ਸਰ੍ਵ ਕਾਹੀ ਮਿਲੇਲ ਜੇ ਤੁਝਯਾ ਮਾਗਚਾ ਜਨਮਾਚਾ ਕਰਮਾਧ੍ਵਾਰੇ ਲਿਹਿਲੇ ਆਹੇ

ਦੂਖ ਸੂਖ ਪ੍ਰਭ ਦੇਵਨਹਾਰੁ ॥

ਪਰਮੇਸ਼ਵਰਚ ਸੁਖ ਆਧਿ ਦੁ:ਖ ਦੇਯਾਰਾ ਆਹੇ.

ਅਵਰ ਤਿਆਗਿ ਤੂ ਤਿਸਹਿ ਚਿਤਾਰੁ ॥

ਬਾਕੀ ਸਰਵ ਕਾਹੀ ਸੋਝੂਨ ਫਕਤ ਲਾਭੇਚ ਨਾਮਸਮਰਣ ਕਰ.

ਜੇ ਕਛੁ ਕਰੈ ਸੇਈ ਸੁਖੁ ਮਾਨੁ ॥

ਤੋ ਜੇ ਕਾਹੀ ਕਰਤੋ ਲਾਭ ਸਾਂਭਨ ਧਾ.

ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਾਨੇ ਜੇ ਕਾਹੀ ਦਿਲੇ ਆਹੇ ਲਾਭਚ ਆਨੰਦਿਤ ਰਾਹਾ.

ਭੂਲਾ ਕਾਹੇ ਫਿਰਹਿ ਅਜਾਨੁ ॥

ਅਰੇ ਮੁਖੀ! ਤੂ ਕਾ ਝੁਕਣੇ-ਤਿਕਣੇ ਭਟਕਤ ਰਾਹਤੋ?

ਕਉਨ ਬਸਤੁ ਆਈ ਤੇਰੈ ਸੰਗੁ ॥

ਤੂ ਤੁਝਾਸੋਬਤ ਕੋਣਲਾ ਗੋਈ ਆਣਲਾ ਆਹੇ?

ਲਪਟਿ ਰਹਿਓ ਰਸਿ ਲੇਭੀ ਪਤੰਗੁ ॥

ਹੇ ਲੋਭੀ ਮਨੁਝਾ ! ਤੂ ਏਹਿਕ ਸੁਖਸੋਧੀਂਮਧੇ ਮਗਨ ਹੋਤ ਆਹੇ.

ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਹਿਰਦੈ ਮਾਹਿ ॥

ਤੁਝਾ ਅੰਤ:ਕਰਣਾਤ ਸਦੈਵ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਾਚੇ ਨਾਮਸਮਰਣ ਕਰਤ ਰਾਹਾ.

ਨਾਨਕੁ ਪਤਿ ਸੇਤੀ ਘਰਿ ਜਾਹਿ ॥੪॥

ਹੇ ਨਾਨਕ! ਅਸ਼ਾਪ੍ਰਕਾਰੇ ਆਪਣਾ ਸਨਮਾਨਾਨੇ ਈਸ਼ੁਰੀ ਘਰੀ ਪਰਤ ਜਾਯਾਰ. ॥ ੪ ॥

ਜਿਸੁ ਵਖਰ ਕਉ ਲੈਨਿ ਤੂ ਆਇਆ ॥

"(ਹੇ ਪ੍ਰਾਣੀ!) ਜਿਸ ਕਰਾਰਾਸਾਠੀ ਤੂ ਧਾ ਸ੍ਰੀਤ ਆਲਾ ਆਹੇਸ,

ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਸੰਤਨ ਘਰਿ ਪਾਇਆ ॥

ਤੀ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਾਚਾ ਨਾਮਾਚੀ ਸੰਪਤੀ ਸੰਤਾਂਚਾ ਸਹਵਾਸਾਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਭੁ ਸਕਤੇ."

ਤਜਿ ਅਭਿਮਾਨੁ ਲੇਹੁ ਮਨ ਮੇਲਿ ॥

ਆਪਲਾ ਮਨਾਤੂਨ ਅਹੰਕਾਰੀ ਅਭਿਮਾਨਾਚਾ ਲਾਭ ਕਰ

ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਹਿਰਦੈ ਮਹਿ ਤੇਲਿ ॥

ਰਾਮਾਚੇ (ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਾਚੇ) ਨਾਵ ਆਪਲਾ ਹ੍ਰਦਯਾਤ ਭੋਲੂਨ ਮਨਾਨੇ ਵਿਕਤ ਥੇ.

ਲਾਇ ਖੇਪੁ ਸੰਤਹੁ ਸੰਗਿ ਚਾਲੁ ॥

ਤੁਝਾਜਵਲ ਅਸਲੇਲੀ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਾਚਾ ਨਾਮਰੂਪੀ ਸੰਪਤੀਚੀ ਝੋਲੀ ਥੇ ਆਧਿ ਸੰਤਾਂਸੋਬਤ ਜਾ.

ਅਵਰ ਤਿਆਗਿ ਬਿਖਿਆ ਜੰਜਾਲੁ ॥

ਆਧਿ ਝੁਰ ਸਰਵ ਸਾਂਸਾਰਿਕ ਸੁਖਾਚਾ ਲਾਭ ਕਰ.

ਧੰਨਿ ਧੰਨਿ ਕਹੈ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥

ਤੂੰ ਅਸੇ ਕੇਲਿਆਸ, ਪ੍ਰत्यੇਕਜਣ ਤੁਝੀ ਸ਼੍ਰੁਤੀ ਕਰੇਲ,

ਮੁਖ ਊਜਲ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਸੋਇ ॥

ਆਧਿ ਤ੍ਵਾ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਾਚ੍ਯਾ ਦਰਬਾਰਾਤ ਤੁਝਾ ਚੇਹਰਾ ਤ੍ਵਯਲੋਕ ਨਿਧੇਲ ਮ੍ਹਣਯੇਚ ਤੁਲਾ ਸਨਮਾਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਇਲ.

ਇਹੁ ਵਾਪਾਰੁ ਵਿਰਲਾ ਵਾਪਾਰੈ ॥

ਕੇਵਲ ਦੁਰਮਿਲ ਵ੍ਯਾਵਸਾਯਿਕਚ ਹਾ ਵ੍ਯਵਸਾਯ ਕਰਤਾਤ ਮ੍ਹਣਯੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਾਚੇ ਨਾਮਸਮਰਣ ਕਰਤੋ.

ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੈ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੈ ॥੫॥

ਹੇ ਨਾਨਕ! ਅਸ਼ਾ ਵ੍ਯਾਵਸਾਯਿਕਾਲਾ ਮੀ ਨੇਹਮੀਚ ਸਮਰਪਿਤ ਆਹੈ. ॥੫॥

ਚਰਨ ਸਾਧ ਕੇ ਧੋਇ ਧੋਇ ਪੀਉ ॥

(ਹੇ ਜੀਵ!) ਸੰਤਾਚੇ ਪਾਧ ਧੁਵਨ ਪ੍ਯਾ ਮ੍ਹਣਯੇਚ ਤ੍ਵਾਂਚ੍ਯਾ ਤਪਦੇਸ਼ਾਚੇ ਮਨਾਪਾਸੂਨ ਅਨੁਸਰਣ ਕਰਾ.

ਅਰਪਿ ਸਾਧ ਕਉ ਅਪਨਾ ਜੀਉ ॥

"ਤੁਮਚਾ ਆਤਮਾ ਗੁਰੂਲਾ ਅਰਪਣ ਕਰਾ."

ਸਾਧ ਕੀ ਧੂਰਿ ਕਰਹੁ ਇਸਨਾਨੁ ॥

ਗੁਰੂਚੀ ਸ਼ਿਕਵਣ ਪ੍ਰਾਮਾਣਿਕਪਣੇ ਸਵੀਕਾਰੂਨ ਮਨਾਲਾ ਸਵਚ੍ਛ ਕਰਾ.

ਸਾਧ ਊਪਰਿ ਜਾਈਐ ਕੁਰਬਾਨੁ ॥

ਆਪਲੇ ਜੀਵਨ ਗੁਰੂਨਾ ਸਮਰਪਿਤ ਕਰਾ.

ਸਾਧ ਸੇਵਾ ਵਡਭਾਗੀ ਪਾਈਐ ॥

ਗੁਰੂਚੀ ਸੇਵਾ ਕਰਣ੍ਯਾਚੀ ਸੰਧੀ ਸੌਭਾਗ੍ਯਾਨੇਚ ਮਿਲਤੇ.

ਸਾਧਸੰਗਿ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਗਾਈਐ ॥

ਗੁਰੂਚ੍ਯਾ ਸਹਵਾਸਾਤ ਹਰੀਚੇ ਸ਼੍ਰੁਤੀ ਗਾਯਲੇ ਪਾਹਿਯੇ ਮ੍ਹਣਯੇਚ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਾਚੇ ਨਾਮਸਮਰਣ ਕਰਾਯਲਾ ਪਾਹਿਯੇ.

ਅਨਿਕ ਬਿਘਨ ਤੇ ਸਾਧੂ ਰਾਖੈ ॥

ਆਪਲ੍ਯਾ ਆਧ੍ਯਾਤਮਿਕ ਪ੍ਰਵਾਸਾਤੀਲ ਸਰਵ ਪ੍ਰਕਾਰਚ੍ਯਾ ਅਤਥਵ੍ਯਾਂਪਾਸੂਨ ਗੁਰੂ ਆਪਲੇ ਰਕਸ਼ਣ ਕਰਤਾਤ.

ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਚਾਖੈ ॥

ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਾਚੀ ਸ਼੍ਰੁਤੀ ਕਰਤੋ ਤੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਾਚ੍ਯਾ ਨਾਮਰੂਪੀ ਅਮ੍ਰੁਤਾਚਾ ਆਸਵਾਦ ਘੇਤੋ.

ਓਟ ਗਹੀ ਸੰਤਹ ਦਰਿ ਆਇਆ ॥

ਜੋ ਗੁਰੂਚਾ ਆਧਾਰ ਘੇਤੂਨ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਾਚ੍ਯਾ ਆਸ਼੍ਰਯਸਥਾਨੀ ਆਲਾ ਆਹੈ,

ਸਰਬ ਸੂਖ ਨਾਨਕ ਤਿਹ ਪਾਇਆ ॥੬॥

हे नानक! त्याला सर्व सुख प्राप्त होतात. ॥ ६ ॥

मिरतक कउ ज़िवालनहार ॥

परमेश्वर आध्यात्मिकरित्या मृत्यू झालेल्या प्राण्यालाही जिवंत करणारा आहे.

ਭੂਖੇ ਕਉ ਦੇਵਤ ਅਧਾਰ ॥

परमेश्वर भुकेल्या व्यक्तीला अन्न (जेवण) देतो.

ਸਰਬ ਨਿਧਾਨ ਜਾ ਕੀ ਦ੍ਰਿਸਟੀ ਮਾਹਿ ॥

सर्व संपत्ती (कृपा) त्याच्या दृष्टीक्षेपात आहेत.

ਪੁਰਬ ਲਿਖੇ ਕਾ ਲਹਣਾ ਪਾਹਿ ॥

(परंतु व्यक्तीला) त्याच्या मागील जन्मी केलेल्या कर्मांचे फळ भोगावे लागते.

ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤਿਸ ਕਾ ਓਹੁ ਕਰਨੈ ਜੋਗੁ ॥

सर्व काही त्याच्या मालकीचे आहे आणि तो सर्व काही करू शकतो

ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਦੂਸਰ ਹੋਆ ਨ ਹੋਗੁ ॥

त्याच्याशिवाय कोणीही दुसरे नव्हते आणि असणारही नाही.

ਜਪਿ ਜਨ ਸਦਾ ਸਦਾ ਦਿਨੁ ਰੈਣੀ ॥

हे भक्त ! रात्रंदिवस फक्त परमेश्वराचे नामस्मरण कर.

ਸਭ ਤੇ ਊਚ ਨਿਰਮਲ ਇਹ ਕਰਣੀ ॥

जीवनाचा हा मार्ग सर्वोच्च आणि सर्वात पवित्र आहे.

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਿਸ ਕਉ ਨਾਮੁ ਦੀਆ ॥

ज्याच्यावर कृपा करून परमेश्वराने त्याला आपल्या नामाचा आशीर्वाद दिला आहे,

ਨਾਨਕ ਸੋ ਜਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਥੀਆ ॥੭॥

हे नानक! ती व्यक्ती पवित्र आणि शुद्ध होते. ॥७॥

ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਗੁਰ ਕੀ ਪਰਤੀਤਿ ॥

ज्याचे मन गुरूवर असलेल्या दृढ श्रद्धेने भरलेले आहे,

ਤਿਸੁ ਜਨ ਆਵੈ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਚੀਤਿ ॥

ती व्यक्ती परमेश्वराचे नामस्मरण करू लागते.

ਭਗਤੁ ਭਗਤੁ ਸੁਨੀਐ ਤਿਹੁ ਲੇਇ ॥

ਤੋ ਵਧਤੀ ਤਿਨ੍ਹੀ ਲੋਕਾਂਮਧੇ ਪ੍ਰਸਿਦ੍ਧ ਭਕਤ ਬਨਤੀ.

ਜਾ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਏਕੇ ਹੋਇ ॥

ਜਾਚਿਆ ਹ੍ਰਦਯਾਤ ਪਰਮੇਸ਼੍ਵਰ ਵਿਦ੍ਯਮਾਨ ਅਸਤੀ,

ਸਚੁ ਕਰਣੀ ਸਚੁ ਤਾ ਕੀ ਰਹਤ ॥

ਤਾਚਿਆ ਕ੍ਰਤੀ ਖਰੇ ਆਹੇ ਆਧਿ ਤਾਚਾ ਜੀਵਨ ਜਗਧਾਚਾ ਮਾਰਗ ਖਰਾ ਆਹੇ.

ਸਚੁ ਹਿਰਦੈ ਸਤਿ ਮੁਖਿ ਕਹਤ ॥

ਤਾਚਿਆ ਹ੍ਰਦਯਾਤ ਸਤ੍ਯ ਆਹੇ ਆਧਿ ਤੋ ਆਪਣਾ ਮੁਖਾਦ੍ਵਾਰੇ ਫਕਤ ਸਤ੍ਯ ਬੋਲਤੀ.

ਸਾਚੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਿ ਸਾਚਾ ਆਕਾਰੁ ॥

ਤਾਚੀ ਵ੍ਰਣੀ ਸਤ੍ਯ ਆਹੇ ਆਧਿ ਤਾਚੇ ਸ੍ਵਰੂਪ ਦੇਖੀਲ ਸਤ੍ਯ ਆਹੇ.

ਸਚੁ ਵਰਤੈ ਸਾਚਾ ਪਾਸਾਰੁ ॥

ਤੋ ਸਤ੍ਯ ਬੋਲਤੀ ਆਧਿ ਸਤ੍ਯਾਚਾ ਪ੍ਰਸਾਰ ਕਰਤੀ.

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਜਿਨਿ ਸਚੁ ਕਰਿ ਜਾਤਾ ॥

ਹੇ ਨਾਨਕ! ਜੋ ਮਨੁਸ਼੍ਯ ਪਰਬ੍ਰਹ੍ਮਾਲਾ ਚਿਰੰਤਨ ਸਤ੍ਯ ਮਾਨਤੀ,

ਨਾਨਕ ਸੇ ਜਨੁ ਸਚਿ ਸਮਾਤਾ ॥੮॥੧੫॥

ਤੋ ਮਨੁਸ਼੍ਯ ਸਤ੍ਯਾਤਚ ਵਿਲੀਨ ਹੋਤੀ. ॥੮॥੧੫॥

ਸਲੋਕੁ ॥

ਸ਼ਲੋਕ ॥

ਰੂਪੁ ਨ ਰੇਖੁ ਨ ਰੰਗੁ ਕਿਛੁ ਤ੍ਰਿਹੁ ਗੁਣੁ ਤੇ ਪ੍ਰਭੁ ਭਿੰਨੁ ॥

ਪਰਮੇਸ਼੍ਵਰਾਚੇ ਕੋਣਤੇਹੀ ਰੂਪ, ਚਿਨ੍ਹ ਕਿੰਗਾ ਰੰਗ ਨਾਹੀ. ਤੋ ਮਾਧੇਚਾ ਤੀਨ ਗੁਣਾਂਚਾ ਪਲੀਕਡੇ ਆਹੇ.

ਤਿਸਹਿ ਬੁਝਾਏ ਨਾਨਕਾ ਜਿਸੁ ਹੋਵੈ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨੁ ॥੧॥

ਹੇ ਨਾਨਕ! ਜਾਚਿਆਵਰ ਪਰਮੇਸ਼੍ਵਰ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋਤੀ ਤਾਲਾ ਤੋ ਸ੍ਵਤ: ਸਮਯਾਵਤੀ. ॥੧॥

ਅਸਟਪਦੀ ॥

ਅਸ਼ਟਪਦੀ ॥

ਅਬਿਨਾਸੀ ਪ੍ਰਭੁ ਮਨ ਮਹਿ ਰਾਖੁ ॥

(ਹੇ ਜੀਵ!) ਤਾ ਅਮਰ ਪਰਮੇਸ਼੍ਵਰਾਚੇ ਸਦੈਵ ਨਾਮਸਮਰਣ ਕਰ.

ਮਾਨੁਖ ਕੀ ਤੂ ਪ੍ਰੀਤਿ ਤਿਆਗੁ ॥

ਆਧਿ ਮਨੁਖਾਯਾ ਕ੍ਸ਼ਣਭੰਗੁਰ ਪ੍ਰੇਮਾਚਾ (ਆਸਕ੍ਤੀਚਾ) ਤ੍ਯਾਗ ਕਰ.

ਤਿਸ ਤੇ ਪਰੈ ਨਾਹੀ ਕਿਛੁ ਕੋਇ ॥

ਤ੍ਯਾਯਾ ਪਲੀਕਤੇ ਕਾਹੀਹੀ ਨਾਹੀ.

ਸਰਬ ਨਿਰੰਤਰਿ ਏਕੇ ਸੋਇ ॥

ਪਰਮੇਸ਼੍ਵਰ ਸਰਵ ਪ੍ਰਾਣਿਮਾਤ੍ਰਾਮਧੇ ਵਿਰਾਜਮਾਨ ਆਹੇ.

ਆਪੇ ਬੀਨਾ ਆਪੇ ਦਾਨਾ ॥

ਤੋ ਸ੍ਵਤ: ਸਰਵ ਪਾਹਤੋ, ਆਧਿ ਸਰਵ ਜਾਣਤੋ.

ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰੁ ਗਹੀਰੁ ਸੁਜਾਨਾ ॥

ਪਰਮੇਸ਼੍ਵਰ ਅਫਾਟ, ਗਹਨ ਆਧਿ ਦਯਾਛੂ ਆਹੇ.

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪਰਮੇਸੁਰ ਗੋਬਿੰਦ ॥

ਤੋ ਪਰਬ੍ਰਹਮ, ਪਰਮੇਸ਼੍ਵਰ ਆਧਿ ਸ੍ਰਣੀਚਾ ਸ੍ਵਾਮੀ ਆਹੇ.

ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਾਨ ਦਇਆਲ ਬਖਸੰਦ ॥

ਪਰਮੇਸ਼੍ਵਰ ਹਾ ਕ੍ਰਪੇਚੇ ਭਾਂਡਾਰ ਅਸੂਨ ਅਤਿਸ਼ਯ ਦਯਾਛੂ ਆਧਿ ਕ੍ਸ਼ਮਾਸ਼ੀਲ ਆਹੇ.

ਸਾਧ ਤੇਰੇ ਕੀ ਚਰਨੀ ਪਾਉ ॥

ਹੇ ਪਰਮੇਸ਼੍ਵਰਾ ! ਤੁਝ੍ਯਾ ਸੰਤਾਂਚ੍ਯਾ ਚਰਣੀ ਮੀ ਨਤਮਸ੍ਤਕ ਆਹੇ

ਨਾਨਕ ਕੈ ਮਨਿ ਇਹੁ ਅਨਰਾਉ ॥੧॥

ਨਾਨਕਾਂਚ੍ਯਾ ਮਨਾਤ ਹੀਚ ਝੁਛਾ ਆਹੇ. ॥ ੧॥

ਮਨਸਾ ਪੂਰਨ ਸਰਨਾ ਜੋਗ ॥

ਪਰਮੇਸ਼੍ਵਰ ਭਕ੍ਤਾਚੀ ਝੁਛਾ ਪੂਰਨ ਕਰਣ੍ਯਾਸ ਆਧਿ ਤ੍ਯਾਲਾ ਆਸ਼੍ਰਯ ਦੇਣ੍ਯਾਸ ਸਕ੍ਸ਼ਮ ਆਹੇ.

ਜੇ ਕਰਿ ਪਾਇਆ ਸੋਈ ਹੋਗੁ ॥

ਜੇ ਕਾਹੀ ਪਰਮੇਸ਼੍ਵਰਾਨੇ ਏਖਾਢਾਯਾ ਨਸ਼ਿਬਾਤ ਲਿਹਿਲੇਲੇ ਆਹੇ, ਤੇਚ ਘਡਤੇ.

ਹਰਨ ਭਰਨ ਜਾ ਕਾ ਨੇਤ੍ਰ ਫੋਰੁ ॥

ਪਰਮੇਸ਼੍ਵਰ ਕਾਹੀ ਕ੍ਸ਼ਣਾਤਚ ਸ੍ਰਣੀਚੀ ਨਿਰ੍ਮਿਤੀ ਕਰੂ ਸ਼ਕਤੋ ਆਧਿ ਸ੍ਰਣੀ ਨਣ੍ਹੀ ਕਰੂ ਸ਼ਕਤੋ.

ਤਿਸ ਕਾ ਮੰਤ੍ਰੁ ਨ ਜਾਨੈ ਹੋਰੁ ॥

ਤ੍ਯਾਚੇ ਰਹਸ੍ਯ ਝੁਤਰ ਕੋਣਾਹੀ ਜਾਣੂਨ ਘੇਝੁ ਸ਼ਕਤ ਨਾਹੀ.

ਅਨਦ ਰੂਪ ਮੰਗਲ ਸਦ ਜਾ ਕੈ ॥

परमेश्वर सार्वकालिक आनंद आणि आनंदाचे मूर्त स्वरूप आहे,

ਸਰਬ ਥੋਕ ਸੁਨੀਅਹਿ ਘਰਿ ਤਾ ਕੈ ॥

आणि मी ऐकले आहे की सर्व सृष्टीतील सर्व वस्तू त्याच्या ताब्यात आहे.

ਰਾਜ ਮਹਿ ਰਾਜੁ ਜੋਗ ਮਹਿ ਜੋਗੀ ॥

राजांमध्ये तो महान राजा आहे. योगींमध्ये तो सर्वात पवित्र योगी आहे.

ਤਪ ਮਹਿ ਤਪੀਸਰੁ ਗ੍ਰਿਹਸਤ ਮਹਿ ਭੋਗੀ ॥

तपस्वी लोकांमध्ये तो सर्वोच्च तपस्वी आहे; गृहस्थांमध्ये तो स्वतः गृहस्थी आहे.

ਧਿਆਇ ਧਿਆਇ ਭਗਤਹ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥

त्याचे सतत ध्यान केल्याने त्यांच्या भक्तांना शांतता प्राप्त झाली आहे.

ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਪੁਰਖ ਕਾ ਕਿਨੈ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥੨॥

त्या सर्वोच्च परमेश्वराच्या अस्तित्वाची मर्यादा कोणालाही सापडली नाही. ॥ २ ॥

ਜਾ ਕੀ ਲੀਲਾ ਕੀ ਮਿਤਿ ਨਾਹਿ ॥

त्या परमेश्वराच्या लीळांना मर्यादा नाही,

ਸਗਲ ਦੇਵ ਹਾਰੇ ਅਵਗਾਹਿ ॥

सर्व देवदूत त्याला शोधता-शोधता थकले आहेत.

ਪਿਤਾ ਕਾ ਜਨਮੁ ਕਿ ਜਾਨੈ ਪੂਤੁ ॥

ज्याप्रमाणे मुलाला आपल्या वडिलांच्या जन्माचे रहस्य माहीत नसते, त्याचप्रमाणे सृष्टीला त्याच्या निर्माणकर्त्याच्या जन्माबद्दल माहीत नसते.

ਸਗਲ ਪਰੇਈ ਅਪੁਨੈ ਸੂਤਿ ॥

संपूर्ण सृष्टी परमेश्वराने त्याच्या धाग्यात (आदेशाच्या स्वरूपात) बांधलेली आहे.

ਸੁਮਤਿ ਗਿਆਨੁ ਧਿਆਨੁ ਜਿਨ ਦੇਇ ॥

ज्या भक्तांवर तो सुख, आध्यात्मिक ज्ञान आणि ध्यान करण्याचा कल देतो,

ਜਨ ਦਾਸ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਹਿ ਸੇਇ ॥

ते भक्त त्याला प्रेमाने आणि भक्तीने त्याचे नामस्मरण करतात.

ਤਿਹੁ ਗੁਣ ਮਹਿ ਜਾ ਕਉ ਭਰਮਾਏ ॥

परमेश्वर ज्यांना बुद्धी, ज्ञान आणि ध्यान प्रदान करतो,

त्याचे भक्त (सेवक) आणि दास केवळ त्याचेच नामस्मरण करत राहतात.

परमेश्वर हा सर्व उच्च आणि निम्न आध्यात्मिक अवस्थांमध्ये राहतो.

हे नानक! परमेश्वर जसा समज देतो, तसाच बुद्धीमान होतो.॥३॥

परमेश्वराची अनेक रूपे आहेत आणि त्याचे रंगही अनेक आहेत.

त्याने अनेक वेष धारण केले असले तरी तो एकमेव आहे.

असंख्य मार्गांनी त्याने या विश्वाचा विस्तार केला आहे,

पण तरीही, तो अनंतकाळचा आणि एकमेव निर्माणकर्ता आहे.

तो एका क्षणात वेगवेगळे खेळ रचतो.

परमेश्वर सर्व ठिकाणी सामावलेला आहे.

त्यामुळे अनेक प्रकारे त्याने सृष्टीची निर्मिती केली आहे,

आणि त्या परमेश्वरालाच त्याच्या स्वतःचे मूल्यांकन माहिती आहे.

सर्व प्राणी त्याचे आहेत, सर्व हृदये त्याची आहेत आणि सर्व स्थाने त्याची आहेत.

हे नानक! मी फक्त परमेश्वराचे नामस्मरण करूनच आपले जगतो. ॥४॥

ਨਾਮ ਕੇ ਧਾਰੇ ਸਗਲੇ ਜੰਤ ॥

ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਾਚਾ ਨਾਮਾਨੇਚ ਸਰਵ ਪ੍ਰਾਣਿਮਾਤ੍ਰਾਨਾ ਆਧਾਰ ਦਿਲਾ ਆਹੇ.

ਨਾਮ ਕੇ ਧਾਰੇ ਖੰਡ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ॥

ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਾਚਾ ਨਾਮਾਨੇਚ ਪ੍ਰਥਵੀ ਆਧਿ ਪ੍ਰਥਵੀਚੇ ਅੰਸ਼ ਟਿਕੂਨ ਆਹੇਤ.

ਨਾਮ ਕੇ ਧਾਰੇ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ॥

ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਾਚਾ ਨਾਮਾਨੇਚ ਸ੍ਮ੍ਰਿਤੀ, ਵੇਦ ਆਧਿ ਪੁਰਾਣਾਂਨਾ ਆਧਾਰ ਦਿਲਾ ਆਹੇ.

ਨਾਮ ਕੇ ਧਾਰੇ ਸੁਨਨ ਗਿਆਨ ਧਿਆਨ ॥

ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਾਚਾ ਨਾਮਾਚਾ ਆਧਾਰੇ ਆਪਣ ਜ਼ਾਨ ਆਧਿ ਧਿਆਨ ਧਾਬਦਲ ਐਕਤੋ.

ਨਾਮ ਕੇ ਧਾਰੇ ਆਗਾਸ ਪਾਤਾਲ ॥

ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਾਚੇ ਨਾਮ ਹੇ ਸ੍ਵਰਗ ਆਧਿ ਪਾਤਾਲਾਚੇ ਆਧਾਰ ਆਹੇ.

ਨਾਮ ਕੇ ਧਾਰੇ ਸਗਲ ਆਕਾਰ ॥

ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਾਚੇ ਨਾਮ ਹੇ ਸਰਵ ਸ਼ਰੀਰਾਂਚੇ ਆਧਾਰ ਆਹੇ.

ਨਾਮ ਕੇ ਧਾਰੇ ਪੁਰੀਆ ਸਭ ਭਵਨ ॥

ਤਿਨ੍ਹੀ ਵਾਸਤੂ ਆਧਿ ਚੌਦਾ ਸੰਸਾਰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਾਚਾ ਨਾਮਾਨੇ ਟਿਕੂਨ ਆਹੇਤ.

ਨਾਮ ਕੈ ਸੰਗਿ ਉਧਰੇ ਸੁਨਿ ਸ੍ਰਵਨ ॥

ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਾਚਾ ਨਾਮਾਚੇ ਧਿਆਨ ਆਧਿ ਸ਼ਰਵਣ ਕਰੂਨ ਭਕਤ ਅਨੇਕ ਦੁਰ੍ਗੁਣਾਪਾਸੂਨ ਮੁਕਤ ਜ਼ਾਲਾ ਆਹੇ.

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਿਸੁ ਆਪਨੈ ਨਾਮਿ ਲਾਏ ॥

ਜਯਾ ਭਕਤਾਲਾ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਆਸ਼ੀਰਵਾਦ ਦੇਤੋ ਆਧਿ ਤਾਲਾ ਆਪਲਾ ਨਾਮਾਤ ਵਿਲੀਨ ਕਰਤੋ,

ਨਾਨਕ ਚਉਥੇ ਪਦ ਮਹਿ ਸੇ ਜਨੁ ਗਤਿ ਪਾਏ ॥੫॥

ਹੇ ਨਾਨਕ! ਤੋ ਮਨੁਸ਼ ਦੈਵੀ ਆਨੰਦਾਚਾ ਚੌਥਾ ਟਪ੍ਪਾਤ ਉਚ ਆਧਿਆਤਮਿਕ ਅਵਸਥੇਤ ਪੋਹੋਚਤੋ ਆਧਿ ਮੋਖ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਤੋ. ॥ ੫॥

ਰੂਪੁ ਸਤਿ ਜਾ ਕਾ ਸਤਿ ਅਸਥਾਨੁ ॥

ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਾਚੇ ਸ੍ਵਰੂਪ ਸਤ੍ਯ ਆਹੇ ਆਧਿ ਤਾਚੇ ਨਿਵਾਸਸਥਾਨਹੀ ਸਤ੍ਯ ਆਹੇ.

ਪੁਰਖੁ ਸਤਿ ਕੇਵਲ ਪਰਧਾਨੁ ॥

ਕੇਵਲ ਤੇ ਸਰਵਵ੍ਯਾਪੀ ਸ਼ਾਸ਼ਤ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਆਹੇ.

ਕਰਤੂਤਿ ਸਤਿ ਸਤਿ ਜਾ ਕੀ ਬਾਣੀ ॥

ਤਾਚੇ ਕਰਮ ਸਤ੍ਯ ਆਧਿ ਤਾਚੇ ਸ਼ਬਦ ਸਤ੍ਯ ਆਹੇਤ.

ਸਤਿ ਪੁਰਖ ਸਭ ਮਾਹਿ ਸਮਾਣੀ ॥

ਤੋ ਪਰਮੇਸ਼੍ਵਰ ਸਰ੍ਵਾਮਧੇ ਵਪਾਲੇਲਾ ਆਹੇ.

ਸਤਿ ਕਰਮੁ ਜਾ ਕੀ ਰਚਨਾ ਸਤਿ ॥

ਲਾਚੇ ਕਰਮੁ ਸਤ੍ਯ ਆਹੇ ਆਣਿ ਲਾਚੀ ਨਿਰਮਿਤੀਹੀ ਸਤ੍ਯ ਆਹੇ.

ਮੂਲੁ ਸਤਿ ਸਤਿ ਉਤਪਤਿ ॥

ਲਾਚੇ ਮੂਲੁ ਸਤ੍ਯ ਆਹੇ ਆਣਿ ਲਾਤੂਨ ਉਦ੍ਭਵਧਾਰੇ ਸਤ੍ਯ ਆਹੇ.

ਸਤਿ ਕਰਣੀ ਨਿਰਮਲ ਨਿਰਮਲੀ ॥

ਪਰਮੇਸ਼੍ਵਰਾਚੇ ਕਾਰ੍ਯ ਸਰ੍ਵਾਤਿ ਪਵਿਤ੍ਰਾਪੇਖਾ ਸਤ੍ਯ ਆਣਿ ਪਵਿਤ੍ਰ ਆਹੇ.

ਜਿਸਹਿ ਬੁਝਾਏ ਤਿਸਹਿ ਸਭ ਭਲੀ ॥

ਯਾਲਾ ਤੋ ਆਪਲੀ ਝੁਝਾ ਸਮਯੂਨ ਧੇਧਾਸ ਸਕਸ਼ਮ ਕਰਤੋ ਲਾਚ੍ਯਾਸਾਠੀ ਸਰ੍ਵ ਕਾਹੀ ਚਾਂਗਲੇ ਹੋਤੇ.

ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਸੁਖਦਾਈ ॥

ਪਰਮੇਸ਼੍ਵਰਾਚੇ ਸਤ੍ਯਨਾਮ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦੇਧਾਰਾ ਆਹੇ.

ਬਿਸ੍ਵਾਸੁ ਸਤਿ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਈ ॥੬॥

ਹੇ ਨਾਨਕ ! ਹਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕੇਵਲੁ ਗੁਰੁੰਕਡੂਨਚ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਤੋ. ॥ ੬ ॥

ਸਤਿ ਬਚਨ ਸਾਧੂ ਉਪਦੇਸ ॥

ਗੁਰੁੰਚੀ ਸ਼ਿਕਵਣ ਸਦੈਵ ਸਤ੍ਯ ਅਸਤੇ.

ਸਤਿ ਤੇ ਜਨ ਜਾ ਕੈ ਰਿਦੈ ਪ੍ਰਵੇਸ ॥

ਯਾਂਚ੍ਯਾ ਅੰਤ:ਕਰਣਾਤ ਯਾ ਸ਼ਿਕਵਣੀਂਚਾ ਪ੍ਰਸਾਰ ਹੋਤੋ ਤੇ ਦੇਖੀਲ ਸਤ੍ਯ ਬਨਤਾਤ ਆਣਿ ਜਨਮ ਆਣਿ ਮ੍ਰਤ੍ਯੂਚ੍ਯਾ ਚਕ੍ਰਾਂਪਾਸੂਨ ਮੁਕਤ ਹੋਤਾਤ.

ਸਤਿ ਨਿਰਤਿ ਬੂਝੈ ਜੇ ਕੋਇ ॥

ਜਰ ਏਖਾਢਾਲਾ ਚਿਰੰਤਨ ਪਰਮੇਸ਼੍ਵਰਾਚ੍ਯਾ ਪ੍ਰੇਮਾਚੀ ਖੋਲੀ ਸਮਯਲੀ ਤਰ,

ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਤਾ ਕੀ ਗਤਿ ਹੋਇ ॥

ਤੀ ਵਯਕਤੀ ਪਰਮੇਸ਼੍ਵਰਾਚੇ ਨਾਮਸਮਰਣ ਕਰਤੇ ਆਣਿ ਏਕ ਉਨ੍ਨਤ ਆਧ੍ਯਾਤਮਿਕ ਸਥਿਤੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਤੇ.

ਆਪਿ ਸਤਿ ਕੀਆ ਸਭੁ ਸਤਿ ॥

ਪਰਮੇਸ਼੍ਵਰ ਸਵਤ: ਸਤ੍ਯਾਚੇ ਸਵਰੂਪ ਆਹੇ ਆਣਿ ਤੋ ਜੇ ਕਾਹੀ ਕਰਤੋ ਤੇ ਸਤ੍ਯ ਆਹੇ.

ਆਪੇ ਜਾਨੈ ਅਪਨੀ ਮਿਤਿ ਗਤਿ ॥

ਤੋ ਸਵਤ:ਚੇ ਅੰਦਾਜ,ਸਵਤ:ਚੇ ਮੂਲ੍ਯ ਆਣਿ ਮਰ੍ਯਾਦਾ ਮਾਹੀਤ ਆਹੇ.

ਜਿਸ ਕੀ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਸੁ ਕਰਣੈਹਾਰੁ ॥

ज्याची ही सृष्टी आहे, तो त्याचा निर्माता आहे.

अवर न बुझि करत ब्रिचरु ॥

त्या सृष्टीच्या निर्मात्या पेक्षा दुसरा कोणी या सृष्टीचा रक्षणकर्ता नाही.

करते की भित्ति न जानै कीआ ॥

सृष्टीला निर्माणकर्त्याची व्याप्ती, त्यानेच निर्माण केलेला जीव समजू शकत नाही.

नानक जे तिसु भावै से वरतीआ ॥७॥

हे नानक! त्याला जे काही संतुष्ट करते तेच या सृष्टीत घडते. ॥ ७ ॥

बिसमन बिसम भये बिसमाद ॥

परमेश्वराचे अद्भुत आश्चर्य पाहून त्याचे भक्त विस्मयकारक आणि आश्चर्यचकित झाले आहेत.

जिनि बुझिआ तिसु आदिआ सृाद ॥

परमेश्वराच्या अद्भुत महिमा ज्याला समजतात त्यालाच सुख प्राप्त होते.

पूड कै रींगि राचि जन रहे ॥

परमेश्वराचे भक्त त्याच्या प्रेमात, भक्तीत लीन राहतात.

गुर कै बचनि पदार्थ लहे ॥

गुरूंच्या शिकवणींद्वारे त्यांना परमेश्वराची नामरूपी संपत्ती प्राप्त होते.

छिंदाते दुख काटनहार ॥

परमेश्वर स्वतः दाता आणि सर्वांचे दुःख दूर करणारा आहे.

जा कै सींगि उरै सीसार ॥

त्यांच्या सहवासातया जगाचे कल्याण होते.

जन का सेवकु से वडभारी ॥

अशा सेवकांचा सेवक भाग्यवान असतो.

जन कै सींगि ऐक लिख लारी ॥

अशा भक्तांच्या सहवासात मनुष्य परमेश्वराच्या प्रेमाशी जोडला जातो.

गुन गोबिंद कीरतनु जनु गावै ॥

परमेश्वराचा सेवक त्याची स्तुती आणि भजन गातो.

ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ਫਲੁ ਪਾਵੈ ॥੮॥੧੬॥

ਹੈ ਨਾਨਕ! ਗੁਰੂंच्या कृपेने त्याला फळ मिळते. ॥ ८ ॥ १६ ॥

ਸਲੋਕੁ ॥

श्लोक ॥

ਆਦਿ ਸਚੁ ਜੁਗਾਦਿ ਸਚੁ ॥

परमेश्वर सृष्टीच्या निर्मिती होण्यापूर्वीही सत्य होता आणि युगाच्या प्रारंभीही सत्य होता,

ਹੈ ਭਿ ਸਚੁ ਨਾਨਕ ਹੋਸੀ ਭਿ ਸਚੁ ॥੧॥

आता वर्तमानात सुद्धा त्याचेच अस्तित्व आहे. हे नानक! परमेश्वराचे ते खरे रूप भविष्यातही अस्तित्व राहील. ॥१॥

ਅਸਟਪਦੀ ॥

अष्टपदी ॥

ਚਰਨ ਸਤਿ ਸਤਿ ਪਰਸਨਹਾਰ ॥

परमेश्वराचे चरण सत्य आहे म्हणजे त्याचे अस्तित्व सत्य आहे आणि जो त्याच्या चरणांना स्पर्श करतो तो सत्य आहे.

ਪੂਜਾ ਸਤਿ ਸਤਿ ਸੇਵਦਾਰ ॥

अनंतकाळची त्याची उपासना सत्य आहे आणि जो त्याचे प्रेमाने नामस्मरण करून त्याची सेवा करताततो देखील सत्य आहे.

ਦਰਸਨੁ ਸਤਿ ਸਤਿ ਪੇਖਨਹਾਰ ॥

त्याचे दर्शन सत्य आहे आणि दर्शन करणारा व्यक्तीही सत्य आहे.

ਨਾਮੁ ਸਤਿ ਸਤਿ ਧਿਆਵਨਹਾਰ ॥

त्याचे नाव सत्य आहे आणि जो त्या नामाचे स्मरण करतो तो ही सत्य आहे.

ਆਪਿ ਸਤਿ ਸਤਿ ਸਭ ਧਾਰੀ ॥

परमेश्वर स्वतः सत्याचे स्वरूप आहे, ती प्रत्येक वस्तू सत्य आहे ज्याचे त्याने समर्थन केले आहे.

ਆਪੇ ਗੁਣ ਆਪੇ ਗੁਣਕਾਰੀ ॥

परमेश्वर स्वतः सद्गुणांचे मूर्तिमंत रूप आहे आणि स्वतः सर्व सद्गुण आहे.

ਸਬਦੁ ਸਤਿ ਸਤਿ ਪ੍ਰਭੁ ਬਕਤਾ ॥

परमेश्वराची वाणी सत्य आहे आणि तोच सत्य वक्ता आहे जो त्याच्या गुणांचा गौरव करतो.

ਸੁਰਤਿ ਸਤਿ ਸਤਿ ਜਸੁ ਸੁਨਤਾ ॥

तैच कान सत्य असतात जे सद्गुरूषाची स्तुती ऐकतात.

ਬੁਝਨਹਾਰ ਕਉ ਸਤਿ ਸਭ ਹੋਇ ॥

जो समजतो की परमेश्वर सत्य आहे त्याच्यासाठी परमेश्वराने निर्माण केलेल्या सर्व गोष्टी सत्य आहे.

ਨਾਨਕ ਸਤਿ ਸਤਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੇਇ ॥੧॥

हे नानक! तो परमेश्वर सदैव सत्य, चिरंतन आहे. ॥१॥

ਸਤਿ ਸਰੂਪੁ ਰਿਦੈ ਜਿਨਿ ਮਾਨਿਆ ॥

जो व्यक्ती आपल्या अंतःकरणात सत्याचे स्वरूप असलेल्या परमेश्वरा श्रद्धा ठेवतात,

ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਤਿਨਿ ਮੂਲੁ ਪਛਾਨਿਆ ॥

जो सर्वकाही करतो आणि घडवून आणतो त्याचे सृष्टीतील मूल त्याला समजतो.

ਜਾ ਕੈ ਰਿਦੈ ਬਿਸ੍ਵਾਸੁ ਪ੍ਰਭੁ ਆਇਆ ॥

ज्याचे हृदय परमेश्वराच्या उपस्थितीबद्दल पूर्णपणे सहमत आहे,

ਤਤੁ ਗਿਆਨੁ ਤਿਸੁ ਮਨਿ ਪ੍ਰਗਟਾਇਆ ॥

खरे आध्यात्मिक ज्ञान त्याला प्रकट होते.

ਭੈ ਤੇ ਨਿਰਭਉ ਹੋਇ ਬਸਾਨਾ ॥

त्याच्या मनातील सर्व भीतीचा त्याग करून तो निर्भयपणे जगतो.

ਜਿਸ ਤੇ ਉਪਜਿਆ ਤਿਸੁ ਮਾਹਿ ਸਮਾਨਾ ॥

आणि शेवटी ज्याच्यापासून त्याची निर्मिती झाली आहे त्याच्यात विलीन होतो.

ਬਸਤੁ ਮਾਹਿ ਲੇ ਬਸਤੁ ਗਡਾਈ ॥

जेव्हा एखादी वस्तू समान प्रकारच्या दुसऱ्या वस्तूशी एकत्र होते,

ਤਾ ਕਉ ਭਿੰਨ ਨ ਕਹਨਾ ਜਾਈ ॥

तेव्हा त्या दोघांमध्ये फरक करता येत नाही.

ਬੂਝੈ ਬੁਝਨਹਾਰੁ ਬਿਬੇਕ ॥

ही कल्पना केवळ एक ज्ञानी व्यक्तीच समजू शकतो.

ਨਾਰਾਇਨ ਮਿਲੇ ਨਾਨਕ ਏਕ ॥੨॥

हे नानक! परमेश्वराला (नारायणाला) भेटलेले सर्व प्राणी त्याच्याशी एकरूप झाले आहेत. ॥ २॥

ਠਾਕੁਰ ਕਾ ਸੇਵਕੁ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ॥

ਪਰਮੇਸ਼ਵਰਾਚਾ ਭਕਤ ਟਾਕੁਰ ਆਗਿਆਕਾਰਕ ਅਸਤੀ.

ਠਾਕੁਰ ਕਾ ਸੇਵਕੁ ਸਦਾ ਪੂਜਾਰੀ ॥

ਪਰਮੇਸ਼ਵਰਾਚਾ ਭਕਤ ਸਦੈਵ ਟਾਕੁਰ ਪੂਜਾ ਕਰਤੀ.

ਠਾਕੁਰ ਕੇ ਸੇਵਕ ਕੈ ਮਨਿ ਪਰਤੀਤਿ ॥

ਭਕਤਾਚਾ ਮਨਾਲਾ ਪਰਮੇਸ਼ਵਰਾਕਰ ਪੂਰਨ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਆਹੈ.

ਠਾਕੁਰ ਕੇ ਸੇਵਕ ਕੀ ਨਿਰਮਲ ਰੀਤਿ ॥

ਪਰਮੇਸ਼ਵਰਾਚਾ ਸੇਵਕਾਚੇ ਜੀਵਨ ਆਗਿ ਆਚਰਣ ਅਤਿਸ਼ਯ ਸ਼ੁਢ ਅਸਤੇ.

ਠਾਕੁਰ ਕਉ ਸੇਵਕੁ ਜਾਨੈ ਸੰਗਿ ॥

ਪਰਮੇਸ਼ਵਰਾਚਾ ਭਕਤਾਚਾ ਅਸਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਆਹੈ ਕੀ, ਪਰਮੇਸ਼ਵਰ ਨੇਹਮੀਚ ਟਾਕੁਰਾਬਰੋਬਰ ਅਸਤੀ.

ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਸੇਵਕੁ ਨਾਮ ਕੈ ਰੰਗਿ ॥

ਪਰਮੇਸ਼ਵਰਾਚਾ ਭਕਤ (ਸੇਵਕ) ਟਾਕੁਰ ਨਾਮਾਚਾ ਪ੍ਰੇਮਾਤ ਵਾਸ ਕਰਤੀ.

ਸੇਵਕ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਪਾਲਨਹਾਰਾ ॥

ਪਰਮੇਸ਼ਵਰ ਆਪਲਾ ਭਕਤਾਚੇ (ਸੇਵਕਾਚੇ) ਨੇਹਮੀ ਪਾਲਨਪੋਸ਼ਣ ਕਰਤੀ.

ਸੇਵਕ ਕੀ ਰਾਖੈ ਨਿਰੰਕਾਰਾ ॥

ਨਿਰਾਕਾਰ ਪਰਮੇਸ਼ਵਰ ਆਪਲਾ ਭਕਤਾਚਾ ਸਨਮਾਨ ਜਪਤੀ.

ਸੇ ਸੇਵਕੁ ਜਿਸੁ ਦਇਆ ਪ੍ਰਭੁ ਧਾਰੈ ॥

ਟਾਕੁਰ ਭਕਤ ਅਸਾ ਆਹੈ ਕੀ ਜਾਕੁਰਾਕਰ ਪਰਮੇਸ਼ਵਰ ਦਯਾ ਕਰਤੀ.

ਨਾਨਕ ਸੇ ਸੇਵਕੁ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਸਮਾਰੈ ॥੩॥

ਹੈ ਨਾਨਕ! ਤੀ ਭਕਤ ਪ੍ਰਤ੍ਯੇਕ ਸ਼ਵਾਸਾਤ ਪਰਮੇਸ਼ਵਰਾਚੇ ਨਾਮਸਮਰਣ ਕਰਤੀ. ॥ ੩ ॥

ਅਪੁਨੇ ਜਨ ਕਾ ਪਰਦਾ ਢਾਕੈ ॥

ਪਰਮੇਸ਼ਵਰ ਟਾਕੁਰ (ਭਕਤਾਚਾ) ਸੇਵਕਾਚਾ ਸਮਮਾਨ ਰਾਖਤੀ.

ਅਪਨੇ ਸੇਵਕ ਕੀ ਸਰਪਰ ਰਾਖੈ ॥

ਤੀ ਨਿਸ਼ਚਿਤਪਣੇ ਆਪਲਾ ਭਕਤਾਚੀ ਪ੍ਰਤਿਸ਼ਠਾ ਜਪਤੀ.

ਅਪਨੇ ਦਾਸ ਕਉ ਦੇਇ ਵਡਾਈ ॥

ਪਰਮੇਸ਼ਵਰ ਆਪਲਾ ਭਕਤਾਲਾ ਯੋਗਯ ਤੀ ਆਦਰ ਆਗਿ ਸਨਮਾਨ ਦੇਤੀ.

ਅਪਨੇ ਸੇਵਕ ਕਉ ਨਾਮੁ ਜਪਾਈ ॥

ਤੋ ਆਪਲਾ ਭਕਤਾਲਾ ਲਾਥੇ ਨਾਮਸਮਰਣ ਕਰਯਾਚਾ ਆਸ਼ੀਰਵਾਦ ਦੇਤੋ.

ਅਪਨੇ ਸੇਵਕ ਕੀ ਆਪਿ ਪਤਿ ਰਾਖੈ ॥

ਤੋ ਸੁਤ: ਆਪਲਾ ਭਕਤਾਚਾ ਸਨਮਾਨ ਜਪਤੋ.

ਤਾ ਕੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਕੋਇ ਨ ਲਾਖੈ ॥

ਕੋਣੀਹੀ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਾਚਾ ਭਕਤਾਚਾ ਉਚ ਆਧਿਆਤਮਿਕ ਸਥਿਤੀਚਾ ਅੰਦਾਜ਼ ਲਾਭੁ ਸਕਤ ਨਾਹੀ.

ਪ੍ਰਭੁ ਕੇ ਸੇਵਕ ਕਉ ਕੇ ਨ ਪਹੁਚੈ ॥

ਕੋਣੀਹੀ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਾਚਾ ਭਕਤਾਚੀ ਬਰੋਬਰੀ ਕਰੂ ਸਕਤ ਨਾਹੀ.

ਪ੍ਰਭੁ ਕੇ ਸੇਵਕ ਉਚ ਤੇ ਉਚੇ ॥

ਕਾਰਣ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਾਚਾ ਭਕਤ ਸਰਵੋੱਚ ਆਹੇ.

ਜੇ ਪ੍ਰਭਿ ਅਪਨੀ ਸੇਵਾ ਲਾਇਆ ॥

ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਜਯਾਲਾ ਆਪਲੇ ਨਾਮਸਮਰਣ ਕਰਯਾਚਾ ਆਸ਼ੀਰਵਾਦ ਦੇਤੋ,

ਨਾਨਕ ਸੇ ਸੇਵਕੁ ਦਹ ਦਿਸਿ ਪ੍ਰਗਟਾਇਆ ॥੪॥

ਹੇ ਨਾਨਕ! ਤੋ ਭਕਤ ਸਰਵਤ੍ਰ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਹੋਤੋ.

ਨੀਕੀ ਕੀਰੀ ਮਹਿ ਕਲ ਰਾਖੈ ॥

ਜਰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਾਨੇ ਏਕਾਦ੍ਵਾ ਲਹਾਨਸ਼ਾ ਮੁੰਗੀਲਾ ਆਪਲਾ ਆਸ਼ੀਰਵਾਦ ਦਿਲਾ ਤਰ

ਭਸਮ ਕਰੈ ਲਸਕਰ ਕੋਟਿ ਲਾਖੈ ॥

ਮਗ ਤੀ ਮੁੰਗੀ ਲਾਖੋ-ਕਰੋਡੋ ਸੈਨ੍ਯਾਲਾ ਰਾਖ ਕਰੂ ਸਕਤੇ.

ਜਿਸ ਕਾ ਸਾਸੁ ਨ ਕਾਢਤ ਆਪਿ ॥

ਜਯਾਚੇ ਜੀਵਨ-ਸ਼ਵਾਸ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਸੁਤ: ਕਾਢਨ ਘੇਤ ਨਾਹੀ;

ਤਾ ਕਉ ਰਾਖਤ ਦੇ ਕਰਿ ਹਾਥ ॥

ਲਾ ਕ੍ਰਿਯਾਤੀਲਾ ਤੋ ਸੁਤ: ਸੰਰਕਸ਼ਣ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਤੋ.

ਮਾਨਸ ਜਤਨ ਕਰਤ ਬਹੁ ਭਾਤਿ ॥

ਮਨੁਸ਼ ਅਨੇਕ ਪ੍ਰਕਾਰੇ ਆਪਲੇ ਪ੍ਰਯਤਨ ਕਰਤੋ,

ਤਿਸ ਕੇ ਕਰਤਬ ਬਿਰਥੇ ਜਾਤਿ ॥

ਪਰੰਤੂ ਹੇ ਸਰਵ ਪ੍ਰਯਤਨ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਾਚਾ ਈਸ਼ਵਰਿਯਾਯ ਕ੍ਰਿਯਾ ਆਹੇਤ.

ਮਾਰੈ ਨ ਰਾਖੈ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥

ਪਰਮੇਸ਼ਵਰਾਸ਼ਿਵਾਧ ਦੁਸਰੇ ਕੋਣੀਹੀ ਕੋਣਾਲਾ ਮਾਰੂ ਕਿੰਵਾ ਵਾਚਕੂ ਸ਼ਕਤ ਨਾਹੀ,

ਸਰਬ ਜੀਆ ਕਾ ਰਾਖਾ ਸੋਇ ॥

ਕਾਰਣ ਪਰਮੇਸ਼ਵਰ ਸ਼ਵਤ: ਸਰਵ ਪ੍ਰਾਣਿਆਂਚਾ ਸੰਰਕਸ਼ਕ ਆਹੈ.

ਕਾਹੇ ਸੋਚ ਕਰਹਿ ਰੇ ਪ੍ਰਾਣੀ ॥

ਹੈ ਨਸ਼ਵਰ ਪ੍ਰਾਣੀ ! ਤੂ ਕਾ ਇਤਕੀ ਕਾਲਜੀ ਕਰਤੋ?

ਜਪਿ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਅਲਖ ਵਿਡਾਣੀ ॥੫॥

ਹੈ ਨਾਨਕ! ਅਦ੍ਰਸ਼ਯ ਆਧਿ ਅਦ੍ਰੁਮੁਤ ਪਰਮੇਸ਼ਵਰਾਚੇ ਨਾਮਸਮਰਣ ਕਰ. ॥੫॥

ਬਾਰੰ ਬਾਰ ਪ੍ਰਭੁ ਜਪੀਐ ॥

ਵਾਰੰਵਾਰ ਪਰਮੇਸ਼ਵਰਾਚਾ ਨਾਵਾਚਾ ਜਪ ਕਰ.

ਪੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਇਹੁ ਮਨੁ ਤਨੁ ਧ੍ਰੁਪੀਐ ॥

ਪਰਮੇਸ਼ਵਰਾਚਾ ਨਾਮਾਚੇ ਅਮ੍ਰਤ ਧ੍ਰਾਧਲ੍ਯਾਨੇ ਮਨ ਵ ਸ਼ਰੀਰ ਤ੍ਰੁਪਤ ਹੋਤੇ.

ਨਾਮ ਰਤਨੁ ਜਿਨਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਇਆ ॥

ਗੁਰੂਚੇ ਅਨੁਧਾਧੀ ਜ੍ਯਾਂਨਾ ਪਰਮੇਸ਼ਵਰਾਚਾ ਨਾਮਾਚੀ ਮੌਲ੍ਯਵਾਨ ਸੰਪਤੀ ਮਿਲਾਲੀ ਆਹੈ,

ਤਿਸੁ ਕਿਛੁ ਅਵਰੁ ਨਾਹੀ ਦ੍ਰਿਸਟਾਇਆ ॥

ਤ੍ਯਾਲਾ ਪਰਮੇਸ਼ਵਰਾਚਾ ਨਾਮਾਸ਼ਿਵਾਧ ਦੁਸਰੇ ਕਾਹੀਹੀ ਦਿਸਤ ਨਾਹੀ.

ਨਾਮੁ ਧਨੁ ਨਾਮੋ ਰੂਪੁ ਰੰਗੁ ॥

ਤ੍ਯਾਚਾਸਾਠੀ, ਪਰਮੇਸ਼ਵਰਾਚੇ ਨਾਮ ਹੈ ਤ੍ਯਾਂਚੇ ਖਰੀ ਸੰਪਤੀਆਧਿ ਆਨੰਦ ਆਹੈ.

ਨਾਮੋ ਸੁਖੁ ਹਰਿ ਨਾਮ ਕਾ ਸੰਗੁ ॥

ਪਰਮੇਸ਼ਵਰਾਚੇ ਨਾਮ ਹੈਚ ਤ੍ਯਾਚੇ ਸੁਖ ਆਧਿ ਪਰਮੇਸ਼ਵਰਾਚੇ ਨਾਮ ਹੈਚ ਤ੍ਯਾਚੇ ਸੋਬਤੀ ਆਹੈ.

ਨਾਮ ਰਸਿ ਜੋ ਜਨ ਤ੍ਰਿਪਤਾਨੇ ॥

ਜੋ ਲੋਕ ਪਰਮੇਸ਼ਵਰਾਚਾ ਨਾਮਾਚਾ ਅਮ੍ਰਤਾਨੇ ਤ੍ਰੁਪਤ ਹੋਤਾਤ,

ਮਨ ਤਨ ਨਾਮਹਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਨੇ ॥

ਤ੍ਯਾਂਚੇ ਮਨ ਆਧਿ ਸ਼ਰੀਰ ਪਰਮੇਸ਼ਵਰਾਚਾ ਨਾਮਾਤ ਲੀਨ ਹੋਤੇ.

ਉਠਤ ਬੈਠਤ ਸੇਵਤ ਨਾਮ ॥

ਦੇਵਾਚਾ ਨਾਵਾਵਰ ਨੇਹਮੀਚ ਮਨਨ ਕਰਯੋ,

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਨ ਕੈ ਸਦ ਕਾਮ ॥੬॥

हे नानक! उठताना, बसताना, झोपताना नेहमी परमेश्वराचे नामस्मरण करणे हे सेवकांचे काम आहे. ॥ ६ ॥

बेलहु जसु जिहवा दिनु राति ॥

रात्रंदिवस आपल्या जिह्वेने परमेश्वराची स्तुती करा.

ਪ੍ਰਭਿ ਅਪਨੈ ਜਨ ਕੀਨੀ ਦਾਤਿ ॥

परमेश्वराची स्तुती करण्याची ही देणगी स्वतः परमेश्वरानी आपल्या भक्तांना दिली आहे.

ਕਰਹਿ ਭਗਤਿ ਆਤਮ ਕੈ ਚਾਇ ॥

परमेश्वराचे भक्त मनापासून प्रेमाने परमेश्वराचे नामस्मरण करतात,

ਪ੍ਰਭੁ ਅਪਨੇ ਸਿਉ ਰਹਹਿ ਸਮਾਇ ॥

आणि अशाप्रकारे ते परमेश्वराचे नामस्मरण करण्यात लीन राहतात.

ਜੇ ਹੋਆ ਹੋਵਤ ਸੇ ਜਾਨੈ ॥

जे घडले आहे किंवा आता घडत आहे त्या सर्व गोष्टी परमेश्वराच्या भक्ताला माहिती असते

ਪ੍ਰਭੁ ਅਪਨੇ ਕਾ ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਨੈ ॥

आणि आपल्या परमेश्वराची आज्ञा तो ओळखतो.

ਤਿਸ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਕਉਨ ਬਖਾਨਉ ॥

त्याची महिमा कोण वर्णन करू शकेल?

ਤਿਸ ਕਾ ਗੁਨੁ ਕਹਿ ਏਕ ਨ ਜਾਨਉ ॥

मला त्याच्या गुणांपैकी एकाचेही वर्णन कसे करावे हे माहीत नाही.

ਆਠ ਪਹਰ ਪ੍ਰਭੁ ਬਸਹਿ ਹਜ਼ੂਰੇ ॥

जे दिवसभर परमेश्वराच्या सान्निध्यात राहतात,

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੇਈ ਜਨ ਪੂਰੇ ॥੭॥

हे नानक! तो पूर्ण पुरुष ॥ ७ ॥

ਮਨ ਮੇਰੇ ਤਿਨ ਕੀ ਓਟ ਲੇਹਿ ॥

हे माझ्या मना! तू त्यांचा आश्रय घे.

ਮਨੁ ਤਨੁ ਅਪਨਾ ਤਿਨ ਜਨ ਦੇਹਿ ॥

आणि त्या महापुरुषाला आपले मन आणि शरीर समर्पित कर.

ਜਿਨਿ ਜਨਿ ਅਪਨਾ ਪ੍ਰਭੂ ਪਛਾਤਾ ॥

ज्या मनुष्याने आपल्या परमेश्वराला ओळखले आहे

ਸੈ ਜਨੁ ਸਰਬ ਥੋਕ ਕਾ ਦਾਤਾ ॥

तो सर्व काही देणारा आहे.

ਤਿਸ ਕੀ ਸਰਨਿ ਸਰਬ ਸੁਖ ਪਾਵਹਿ ॥

त्याच्या आश्रयाने तुला सर्व सुखसोयी प्राप्त होईल.

ਤਿਸ ਕੈ ਦਰਸਿ ਸਭ ਪਾਪ ਮਿਟਾਵਹਿ ॥

त्याच्या दर्शनाने सर्व पापे नष्ट होतील.

ਅਵਰ ਸਿਆਨਪ ਸਗਲੀ ਛਾਡੁ ॥

इतर सर्व हुशारीचा त्याग करा,

ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੀ ਤੂ ਸੇਵਾ ਲਾਗੁ ॥

आणि अशा भक्ताच्या सेवेसाठी स्वतःला समर्पित करा.

ਆਵਨੁ ਜਾਨੁ ਨ ਹੋਵੀ ਤੇਰਾ ॥

आपले जन्म आणि मृत्यूचे चक्र संपुष्टात येईल,

ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੇ ਪੂਜਹੁ ਸਦ ਪੈਰਾ ॥੮॥੧੭॥

त्या सेवकाच्या चरणांची सदैव पूजा करावी. ॥ ८ ॥

ਸਲੋਕੁ ॥

श्लोक ॥

ਸਤਿ ਪੁਰਖੁ ਜਿਨਿ ਜਾਨਿਆ ਸਤਿਗੁਰੁ ਤਿਸ ਕਾ ਨਾਉ ॥

ज्याला परमेश्वराचे खरे रूप कळले त्याला सद्गुरू म्हणतात.

ਤਿਸ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸਿਖੁ ਉਧਰੈ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਉ ॥੧॥

हे नानक! त्यांच्या सहवासात परमेश्वराची स्तुती केल्याने त्यांचा शिष्यही यातून पार पडतो. ॥ १ ॥

ਅਸਟਪਦੀ ॥

अष्टपदी ॥

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਿਖ ਕੀ ਕਰੈ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ॥

सद्गुरू आपल्या शिष्याचे पालनपोषण करतात.

ਸੇਵਕ ਕਉ ਗੁਰੁ ਸਦਾ ਦਇਆਲ ॥

ਗੁਰੂ ਨੇਹਮੀ ਲਾਯਾ ਸਿਧਾਵਰ ਦਯਾਯ ਅਸਤਾਤ.

ਸਿਖ ਕੀ ਗੁਰੁ ਦੁਰਮਤਿ ਮਲੁ ਹਿਰੈ ॥

ਗੁਰੂ ਸਿਧਾਯਾ ਮਨਾਤੂਨ ਦੁਃ ਬੁਢੀਚਾ ਘਾਣ ਕਾਫ਼ਨ ਟਾਕਤੀ,

ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਉਚਰੈ ॥

ਗੁਰੂਯਾ ਸਲ੍ਹਾਯੇ ਪਾਲਨ ਕੇਲਾਪਾਸੂਨ ਸਿਧ ਪਰਮੇਸ਼ਵਰਾਯੇ ਨਾਮਸਮਰਣ ਕਰਤੀ.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਿਖ ਕੇ ਬੰਧਨ ਕਾਟੈ ॥

ਸਦ੍ਗੁਰੂ ਆਪਲਾ ਮਕਤਾਲਾ ਮਾਯਾ ਸਾਂਸਾਰਿਕ ਬੰਧਨਾਤੂਨ ਮੁਕਤ ਕਰਤੀ.

ਗੁਰ ਕਾ ਸਿਖੁ ਬਿਕਾਰ ਤੇ ਹਾਟੈ ॥

ਗੁਰੂਚਾ ਸਿਧ ਦੁਗੁਣਾਂਪਾਸੂਨ ਫ਼ੂਰ ਜਾਤੀ.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਿਖ ਕਉ ਨਾਮ ਧਨੁ ਦੇਇ ॥

ਸਦ੍ਗੁਰੂ ਆਪਲਾ ਸਿਧਾਲਾ ਪਰਮੇਸ਼ਵਰਾਯਾ ਨਾਵਾਯਾ ਰੂਪਾਨੇ ਸੰਪਤੀ ਦੇਤਾਤ.

ਗੁਰ ਕਾ ਸਿਖੁ ਵਡਭਾਗੀ ਹੇ ॥

ਗੁਰੂਚਾ ਸਿਧ ਅਤਿਸ਼ਯ ਨਸ਼ੀਬਵਾਨ ਆਹੇ.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਿਖ ਕਾ ਹਲਤੁ ਪਲਤੁ ਸਵਾਰੈ ॥

ਸਦ੍ਗੁਰੂ ਯਾ ਲੋਕਾਤ ਆਧਿ ਪਰਲੋਕਾਤ ਸਿਧਾਯੇ ਜੀਵਨ ਸੁਸ਼ੋਭਿਤ ਕਰਤਾਤ.

ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਿਖ ਕਉ ਜੀਅ ਨਾਲਿ ਸਮਾਰੈ ॥੧॥

ਸਦ੍ਗੁਰੂ ਲਾਯਾ ਸਿਧਾਵਰ ਲਾਯਾ ਹ੍ਰਦਯਾਪਾਸੂਨ ਪ੍ਰੇਮ ਕਰਤੀ.

ਗੁਰ ਕੈ ਗ੍ਰਿਹਿ ਸੇਵਕੁ ਜੇ ਰਹੈ ॥

ਜੀ ਸੇਵਕ ਗੁਰੂਯਾ ਘਰੀ ਰਾਹਤੀ,

ਗੁਰ ਕੀ ਆਗਿਆ ਮਨ ਮਹਿ ਸਹੈ ॥

ਤੀ ਗੁਰੂਯਾ ਆਜ਼ਾਂਯੇ ਮਨਾਪਾਸੂਨ ਪਾਲਨ ਕਰਤੀ,

ਆਪਸ ਕਉ ਕਰਿ ਕਛੁ ਨ ਜਨਾਵੈ ॥

ਕੀਯਾਯਾਹੀ ਪ੍ਰਕਾਰੇ ਅਭਿਮਾਨ ਦਾਖਵਤ ਨਾਹੀ,

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਸਦ ਧਿਆਵੈ ॥

ਪਰਮੇਸ਼ਵਰਾਯਾ ਨਾਮਾਯੇ ਚਿੰਤਨ (ਨਾਮਸਮਰਣ) ਤੀ ਸਦੈਵ ਹ੍ਰਦਯਾਤ ਕਰੀਤ ਅਸਤੀ.

ਮਨੁ ਬੇਚੈ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਪਾਸਿ ॥

ਜੋ आपले मन आपल्या गुरूला समर्पित करतो,

ਤਿਸੁ ਸੇਵਕ ਕੇ ਕਾਰਜ ਰਾਸਿ ॥

त्या सेवकाचे सर्व कार्य पूर्ण होते.

ਸੇਵਾ ਕਰਤ ਹੋਇ ਨਿਹਕਾਮੀ ॥

जो सेवक आपल्या गुरूची निःस्वार्थ सेवा करतो,

ਤਿਸ ਕਉ ਹੋਤ ਪਰਾਪਤਿ ਸੁਆਮੀ ॥

त्याला परमेश्वराची जाणीव होते.

ਅਪਨੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਕਰੇਇ ॥

हे नानक ! ज्यांना परमेश्वर स्वतः आशीर्वाद देतात,

ਨਾਨਕ ਸੋ ਸੇਵਕੁ ਗੁਰ ਕੀ ਮਤਿ ਲੇਇ ॥੨॥

त्या सेवकाला (भक्ताला) गुरूची शिकवण प्राप्त होते. ॥ २ ॥

ਬੀਸ ਬਿਸਵੇ ਗੁਰ ਕਾ ਮਨੁ ਮਾਨੈ ॥

ज्याने आपल्या संपूर्ण भक्तीच्या गुरूचे मन जिंकले आहे.

ਸੋ ਸੇਵਕੁ ਪਰਮੇਸੁਰ ਕੀ ਗਤਿ ਜਾਨੈ ॥

त्या भक्ताला दिव्य परमेश्वराच्या गूढ अवस्थेची जाणीव होते.

ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਜਿਸੁ ਰਿਦੈ ਹਰਿ ਨਾਉ ॥

खरा गुरू हाच आहे, ज्याच्या हृदयात परमेश्वराचे नाव आहे.

ਅਨਿਕ ਬਾਰ ਗੁਰ ਕਉ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥

मी त्या गुरूला सदैव स्वतःला समर्पित आहे.

ਸਰਬ ਨਿਧਾਨ ਜੀਅ ਕਾ ਦਾਤਾ ॥

सद्गुरू सर्व संपत्ती आणि आध्यात्मिक जीवन प्रदान करणारे आहे.

ਆਠ ਪਹਰ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ॥

ते आठही प्रहर परब्रह्माच्या भक्तीत तल्लीन राहतात.

ਬ੍ਰਹਮ ਮਹਿ ਜਨੁ ਜਨ ਮਹਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ॥

भक्त ब्रह्मामध्ये राहतो आणि परब्रह्म भक्तामध्ये राहतो.

ਏਕਹਿ ਆਪਿ ਨਹੀ ਕਛੁ ਭਰਮੁ ॥

ਪਰਮੇਸ਼ਵਰ ਆਪਿ ਖਰਾ ਗੁਰੁ ਏਕਚ ਆਹੇਤ ਯਾਤ ਕਾਹੀ ਸੰਕਾ ਨਾਹੀ.

ਸਹਸ ਸਿਆਨਪ ਲਇਆ ਨ ਜਾਈਐ ॥

ਹੇ ਨਾਨਕ! ਹਜ਼ਾਰੋ ਚਤੁਰ ਯੁਕਤਿਆ ਕਰੂਨ ਗੁਰੂ ਮਿਲ੍ਹ ਸਕਤ ਨਾਹੀ.

ਨਾਨਕ ਐਸਾ ਗੁਰੁ ਬਡਭਾਗੀ ਪਾਈਐ ॥੩॥

ਅਸਾ ਗੁਰੂ ਮੋਠਯਾ ਨਸ਼ਿਬਾਨੇਚ ਮਿਲਤੋ. ॥ ੩ ॥

ਸਫਲ ਦਰਸਨੁ ਪੇਖਤ ਪੁਨੀਤ ॥

ਗੁਰੂਚੇ ਦਰਸ਼ਨਿ ਫਲਦਾਯੀ ਹੋਤੇ ਆਪਿ ਦਰਸ਼ਨਾਨੇ ਮਨੁਸ਼੍ਯਾਚਾ ਆਤਮਾ ਪਵਿਤ੍ਰ ਹੋਤੋ.

ਪਰਸਤ ਚਰਨ ਗਤਿ ਨਿਰਮਲ ਗੀਤਿ ॥

ਗੁਰੂਚਾ ਸ਼ਿਕਵਰੀਚੇ ਪ੍ਰਾਮਾਣਿਕਪਣੇ ਪਾਲਨ ਕੇਲ੍ਯਾਵਰ ਏਕਾਘਾਚੀ ਮਨਾਚੀ ਸਥਿਤੀ ਉਨ੍ਨਤ ਹੋਤੇ ਆਪਿ ਜੀਵਨਾਚਾ ਪ੍ਰਵਾਸਾਤ ਆਚਰਣ ਪਵਿਤ੍ਰ ਹੋਤੇ.

ਭੇਟਤ ਸੰਗਿ ਰਾਮ ਗੁਨ ਰਵੇ ॥

ਗੁਰੂਚਾ ਸਹਵਾਸਾਤ ਰਾਹੂਨ ਵ੍ਯਕਤੀ ਪਰਮੇਸ਼੍ਵਰਾਚੇ ਗੁਣਗਾਨ ਗਾਤੋ

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੀ ਦਰਗਹ ਰਵੇ ॥

ਆਪਿ ਪਰਬ੍ਰਹਮਾਚਾ ਦਰਬਾਰਾਤ ਪੋਹੋਚਤੋ.

ਸੁਨਿ ਕਰਿ ਬਚਨ ਕਰਨ ਆਪਾਨੇ ॥

ਗੁਰੂਚੇ ਵਚਨ ਏਕੂਨ ਕਾਨਿ ਤ੍ਰੁਪਤ ਹੋਤਾਤ ਆਪਿ

ਮਨਿ ਸੰਤੋਖੁ ਆਤਮ ਪਤੀਆਨੇ ॥

ਮਨਾਲਾ ਸਮਾਧਾਨ ਮਿਲਤੇ ਆਪਿ ਆਤਮਾ ਤ੍ਰੁਪਤ ਹੋਤੋ.

ਪੂਰਾ ਗੁਰੁ ਅਖਯਯਓ ਜਾ ਕਾ ਮੰਤ੍ਰੁ ॥

ਗੁਰੂ ਹਾ ਪਰਿਪੂਰ੍ਣ ਪੁਰੁਸ਼ ਆਹੇ ਆਪਿ ਤ੍ਯਾਂਚਾ ਮੰਤ੍ਰ ਸਦੈਵ ਵਫ਼ ਅਸਤੋ.

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਪੇਖੈ ਹੋਇ ਸੰਤ ॥

ਜ੍ਯਾਲਾ ਤੋ ਆਪਲ੍ਯਾ ਅਮਰ ਵ੍ਰਣੀਨੇ ਪਾਹਤੋ ਤੋਚ ਸੰਤ ਹੋਤੋ.

ਗੁਣ ਬਿਅੰਤ ਕੀਮਤਿ ਨਹੀ ਪਾਇ ॥

ਗੁਰੂਚੇ ਗੁਣ ਅਨੰਤ ਅਸਤਾਤ ਆਪਿ ਤ੍ਯਾਂਚੇ ਮੂਲ੍ਯਮਾਪਨ ਕਰਤਾ ਯੇਤ ਨਾਹੀ.

ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਲਏ ਮਿਲਾਇ ॥੪॥

ਹੇ ਨਾਨਕ! ਪਰਮੇਸ਼੍ਵਰਾਲਾ ਜੋ ਪ੍ਰਾਣੀ ਆਵਡਤੋ ਤੋ ਤ੍ਯਾਲਾ ਗੁਰੂਸ਼ੀ ਜੋਡਤੋ. ॥੪॥

ਜਿਹਬਾ ਏਕ ਉਸਤਤਿ ਅਨੇਕ ॥

ਜਿਹਾ ਏਕ ਆਹੇ ਪਣ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਾਚੇ ਗੁਣ ਅਨੰਤ ਆਹੇਤ.

ਸਤਿ ਪੁਰਖ ਪੂਰਨ ਬਿਬੇਕ ॥

ਤੇ ਸਦਗੁਰੂ ਪੂਰਨ ਵਿਵੇਕਾਨੇਵਾਲੇ ਆਹੇਤ.

ਕਾਹੂ ਬੋਲ ਨ ਪਹੁਚਤ ਪ੍ਰਾਨੀ ॥

ਵਯਕਤੀ ਕੋਣਲਾਹੀ ਸ਼ਬਦਾਫ਼ਾਰੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਾਚਾ ਗੁਣਾਂਪਰਯੰਤ ਪੋਹੋਚੂ ਸਕਤ ਨਾਹੀ.

ਅਗਮ ਅਗੋਚਰ ਪ੍ਰਭ ਨਿਰਬਾਨੀ ॥

ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਅਗਮ, ਅਵਸ਼ਯ ਆਭਿ ਪਵਿਤ੍ਰ ਆਹੇ.

ਨਿਰਾਹਾਰ ਨਿਰਵੈਰ ਸੁਖਦਾਈ ॥

ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਾਲਾ ਕਸ਼ਾਚੀਹੀ ਗਰਜ ਨਾਹੀ, ਤੋ ਵੈਰਵਿਰਹਿਤ ਆਹੇ ਆਭਿ ਆਨੰਦ ਦੇਤੋ.

ਤਾ ਕੀ ਕੀਮਤਿ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਈ ॥

ਕੋਣਤੇਹੀ ਪ੍ਰਾਣੀ ਟਾਚੇ ਮੂਲਯਮਾਪਨ ਕਰਣਯਾਸ ਸਕਸ਼ਮ ਨਾਹੀ.

ਅਨਿਕ ਭਗਤ ਬੰਦਨ ਨਿਤ ਕਰਹਿ ॥

ਅਸੰਖਯ ਭਕਤ ਰੋਜ ਟਾਂਚੀ ਸ਼੍ਰਫ਼ੇਨੇ ਪੂਜਾ ਕਰਤਾਤ,

ਚਰਨ ਕਮਲ ਹਿਰਦੈ ਸਿਮਰਹਿ ॥

ਆਭਿ ਪ੍ਰੇਮ ਆਭਿ ਭਕਤੀਨੇ ਤੋ ਨੇਹਮੀ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਾਚੇ ਚਰਣਕਮਲ ਆਪਲਾ ਹ੍ਰਦਯਾਤ ਠੇਵਤੋ.

ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਅਪਨੇ ॥

ਮੀ ਸਦੈਵ ਸੁਵਤ:ਲਾ ਸਦਗੁਰੂਚਾ ਚਰਣੀ ਸਮਰਪਿਤ ਕਰਤੋ,

ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਐਸਾ ਪ੍ਰਭੁ ਜਪਨੇ ॥੫॥

ਯਾਚਾ ਕ੍ਰਪੇਨੇ ਮੀ ਅਸ਼ਾ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਾਚੇ ਨਾਮਸਮਰਣ ਕਰਤੋ. ॥ ੫॥

ਇਹੁ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਵੈ ਜਨੁ ਕੇਇ ॥

ਦੁਰਮਿਲ ਵਯਕਤੀਲਾਚ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਾਚਾ ਨਾਮਰੂਪੀ ਆਸ਼ੀਰਵਾਦ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਤੋ,

ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਵੈ ਅਮਰੁ ਸੇ ਹੇਇ ॥

ਜੋ ਹੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਾਚੇ ਨਾਮਰੂਪੀ ਅਮ੍ਰਿਤ ਪਿਤੋ ਤੋ ਅਮਰ ਹੋਤੋ.

ਉਸੁ ਪੁਰਖ ਕਾ ਨਾਹੀ ਕਦੇ ਬਿਨਾਸ ॥

ਤੀ ਵਯਕਤੀ ਕਧੀਹੀ ਨਸ਼ ਹੋਤ ਨਾਹੀ (ਪੁਨ੍ਹਾ ਪੁਨ੍ਹਾ ਮ੍ਰਿਤੂ ਸਹਨ ਕਰਤ ਨਾਹੀ),

ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਪ੍ਰਗਟੇ ਗੁਨਤਾਸ ॥

ज्याच्या हृदयात गुणांचा भांडार प्रकट होतो.

आठ पहर हरि का नामु लेखि ॥

आठही प्रहर असा भक्त परमेश्वराचे नामस्मरण करतो,

सचु उपदेसु सेवक कहु देखि ॥

आणि त्याच्या शिष्यालाही तोच खरा सल्ला देतो.

मेह माइआ कैं मंगि न लेखु ॥

तो माया (सांसारिक इच्छा) शी संलग्न होत नाही,

मन मरि राखै हरि हरि ऐकु ॥

तो सदैव आपल्या हृदयात परमेश्वराचे ठेवतो.

अंयकार दीपक परगामे ॥

अज्ञानाच्या अंधारात त्याच्यासाठी परमेश्वराच्या नामाचा दिवा प्रज्वलित होतो.

नानक भरम मेह दुख उत ते नामे ॥६॥

हे नानक! दुविधा, आसक्ती आणि दुःख त्याच्यापासून दूर पळतात. ॥६॥

उपति मरि ठाछि वरतायी ॥

गुरूंच्या पूर्ण शिकवणीने आसक्ती आणि माया यांच्या अग्रीत शीतलता आली आहे

अनदु भइआ दुख नाठे भायी ॥

आणि आनंद निर्माण होऊन दुःख नाहीसे झाले.

जनम मरन के मिटे अंदेसे ॥

जन्ममरणाचे भय नाहीसे झाले आहे.

साधु के पुरन उपदेसे ॥

गुरूंच्या परिपूर्ण शिकवणीद्वारे.

भउ चूका निरभउ हेखि बसे ॥

भय नष्ट होऊन मनुष्य निर्भय राहतो.

सगल बिआयि मन ते पै नसे ॥

सर्व रोग नष्ट होऊन मनातून नाहीसे झाले आहेत.

ਜਿਸ ਕਾ ਸਾ ਤਿਨਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ॥

ज्याला आपण शरण गेलो त्या गुरूने दया दाखवली आहे;

साधसंगी नधि नामु मुरारी ॥

सत्संगतीत तो मुरारीचे (परमेश्वराचे) नामस्मरण करतो.

बिडि पाਈ चूके ब्रूम रावन ॥

त्यामुळे आपल्याला आध्यात्मिक स्थिरता प्राप्त झाली आहे आणि आपल्या शंका आणि भटकंती संपल्या आहेत.

मुनि नानक हरि हरि जसु सूवन ॥७॥

हे नानक! हरी-परमेश्वराचा महिमा कानांनी ऐकून माझ्या मनाला शांती प्राप्त झाली आहे. ॥७॥

निरगुनु आपि सरगुनु भौं ओही ॥

तो स्वतः अमूर्त आहे (माया द्वारे अप्रभावित); आणि तो स्वतः मूर्त आहे (त्याच्या निर्मितीच्या स्वरूपात).

कला धारि जिनि सगली भेही ॥

ज्याने आपली कला (शक्ती) प्रकट करून संपूर्ण जगाला मंत्रमुग्ध केले आहे.

अपने चरित पूंढि आपि बनाये ॥

त्याने स्वतः त्याचे चमत्कार तयार केले आहेत.

अपुनी कीमति आपे पाये ॥

त्याला स्वतःचे आकलन माहीत आहे.

हरि बिनु दूजा नाही बेष्टि ॥

परमेश्वराशिवाय त्याच्यासारखे दुसरे कोणीही नाही.

सरब निरंतरि ऐके भेष्टि ॥

तो अकालपुरुष स्वतः सर्वात सामावलेला आहे.

छति पेंडि रविआ रूप रंग ॥

कपडाप्रमाणे, तो सर्व प्रकार आणि रंग घेत आहे.

भये पूगास साध कै संग ॥

हे ज्ञान गुरूंच्या सहवासात प्रकट झाले आहे.

ਰਚਿ ਰਚਨਾ ਅਪਨੀ ਕਲ ਧਾਰੀ ॥

ਸ੍ਰੁਸ਼ਟੀਚੀ ਨਿਰਮਿਤੀ ਕਰੂਨ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਾਨੇ ਆਪਲੀ ਸੱਤਾ ਸਥਾਪਿਤ ਕੇਲੀ ਆਹੇ.

ਅਨਿਕ ਬਾਰ ਨਾਨਕ ਬਲਿਹਾਰੀ ॥੮॥੧੮॥

ਹੇ ਨਾਨਕ! ਮੀਂ ਤਿਆਲਾ (ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਾਲਾ) ਅਸੰਖ ਵੇਲਾ ਸ਼ਰਣ ਜਾਤੀ.

ਸਲੋਕੁ ॥

ਸ਼ਲੋਕ ॥

ਸਾਥਿ ਨ ਚਾਲੈ ਬਿਨੁ ਭਜਨ ਬਿਖਿਆ ਸਗਲੀ ਛਾਰੁ ॥

ਹੇ ਮਾਨਵਾ ! ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਾਚਾ ਸ਼੍ਰੁਤੀਸ਼ਿਵਾਧ ਤੁਝਾਬਰੋਬਰ ਮ੍ਰਿਤੁਨੰਤਰ ਕਾਹੀਹੀ ਜਾਤ ਨਾਹੀ,ਸਰਵ ਵਿਸ਼ਧ-
ਵਿਕਾਰ ਧੁਲੀਸਾਰਖੇ ਆਹੇਤ.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਕਮਾਵਨਾ ਨਾਨਕ ਇਹੁ ਧਨੁ ਸਾਰੁ ॥੧॥

ਹੇ ਨਾਨਕ! ਭਗਵਾਨ ਹਰੀਚੇ ਨਾਮਸਮਰਣ ਕਰੂਨ ਧਨ ਮਿਲਵਯੋ ਹੀਚ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਸੰਪਤੀ ਆਹੇ.॥੧॥

ਅਸਟਪਦੀ ॥

ਅਸ਼ਟਪਦੀ ॥

ਸੰਤ ਜਨਾ ਮਿਲਿ ਕਰਹੁ ਬੀਚਾਰੁ ॥

ਸੰਤਾਂਚਾ ਸੰਗਤੀਤ ਧਾਚਾ ਵਿਚਾਰ ਕਰਾ.

ਏਕੁ ਸਿਮਰਿ ਨਾਮ ਆਧਾਰੁ ॥

ਤਾ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਾਚੇ ਨਾਮਸਮਰਣ ਕਰਾ ਆਣਿ ਨਾਮਾਚਾ ਆਸ਼੍ਰਧ ਘਾ.

ਅਵਰਿ ਉਪਾਵ ਸਭਿ ਮੀਤ ਬਿਸਾਰਹੁ ॥

ਹੇ ਮਾਝਾ ਮਿਤ੍ਰਾ! ਬਾਕੀ ਸਰਵ ਪ੍ਰਧਤ ਵਿਸਰੂਨ ਜਾ.

ਚਰਨ ਕਮਲ ਰਿਦ ਮਹਿ ਉਰਿ ਧਾਰਹੁ ॥

ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਾਚਾ ਚਰਣਕਮਲਾਲਾ ਸਦੈਵ ਤੁਮਚਾ ਮਨਾਤ ਆਣਿ ਹ੍ਰਦਧਾਤ ਰਾਹੂ ਘਾ.

ਕਰਨ ਕਾਰਨ ਸੇ ਪ੍ਰਭੁ ਸਮਰਥੁ ॥

ਤਾ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਾਮਧੇ ਸਰਵ ਕਾਰਧ ਕਰਣਧਾਚੀ ਆਣਿ ਤੇ ਪ੍ਰਾਣਿਮਾਤ੍ਰਾਂਕੜੂਨ ਕਰੂਨ ਘੋਣਧਾਚੀ ਸ਼ਕਤੀ ਆਹੇ.

ਦ੍ਰਿੜੁ ਕਰਿ ਗਹਹੁ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਵਸੁ ॥

ਮ੍ਹਣੂਨ,ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਾਚਾ ਨਾਮਰੂਪੀ ਸੰਪਤੀਲਾ ਘਟ੍ਰਪਯੋ ਪਕੜੂਨ ਘਾ.

ਇਹੁ ਧਨੁ ਸੰਚਹੁ ਹੇਵਹੁ ਭਗਵੰਤੁ ॥

ਧਾ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਾਚਾ ਨਾਮਾਚੀ ਸੰਪਤੀ ਗੋਲਾ ਕਰਾ ਆਣਿ ਖੂਪ ਭਾਗਧਵਾਨ ਵ੍ਹਾ.

ਸੰਤ ਜਨਾ ਕਾ ਨਿਰਮਲ ਮੰਤ ॥

ਸੰਤ ਲੋਕਾਂਚੀ ਹੀ ਪਵਿਤ੍ਰ ਸ਼ਿਕਵਣ ਆਹੇ.

ਏਕ ਆਸ ਰਾਖਹੁ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥

ਆਪਲਾ ਮਨਾਤ ਏਕਾਚ ਪਰਮੇਸ਼ਵਰਾਵਰ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਠੇਕਾ.

ਸਰਬ ਰੋਗ ਨਾਨਕ ਮਿਟਿ ਜਾਹਿ ॥੧॥

ਹੇ ਨਾਨਕ! ਅਸਾ ਪ੍ਰਕਾਰੇ ਤੁਮਚੇ ਸਰਵ ਰੋਗ ਬਰੇ ਹੋਤੀਲ. ॥੧॥

ਜਿਸੁ ਧਨ ਕਉ ਚਾਰਿ ਕੁੰਟ ਉਠਿ ਧਾਵਹਿ ॥

(ਹੇ ਮਿੱਤ੍ਰਾ!) ਜਯਾ ਪੈਸ਼ਾਸਾਠੀ ਤੂ ਸਰਵਤ੍ਰ ਧਾਵਤੀਸ,

ਸੇ ਧਨੁ ਹਰਿ ਸੇਵਾ ਤੇ ਪਾਵਹਿ ॥

ਪਰਮੇਸ਼ਵਰਾਚੇ ਨਾਮਸਮਰਣ ਕੇਲਿਆਨੇ ਤੁਲਾ ਤੀ ਸੰਪਤੀ ਮਿਲੇਲ.

ਜਿਸੁ ਸੁਖ ਕਉ ਨਿਤ ਬਾਛਹਿ ਮੀਤ ॥

ਹੇ ਮਾਝ੍ਯਾ ਮਿੱਤ੍ਰਾ! ਤੁਲਾ ਨੇਹਮੀ ਹਵਾ ਅਸਲੇਲਾ ਆਨੰਦ,

ਸੇ ਸੁਖੁ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਪਰੀਤਿ ॥

ਸੰਤਾਂਚ੍ਯਾ ਸੰਗਤੀਤ ਰਾਹੂਨ ਹੁਮਹਾਲਾ ਤੇ ਸੁਖ ਮਿਲੇਲ.

ਜਿਸੁ ਸੇਭਾ ਕਉ ਕਰਹਿ ਭਲੀ ਕਰਨੀ ॥

ਜਯਾ ਗੌਰਵਾਸਾਠੀ ਤੂ ਚਾਂਗਲੇ ਕਰਮ ਕਰਤੀ,

ਸਾ ਸੇਭਾ ਭਜੁ ਹਰਿ ਕੀ ਸਰਨੀ ॥

ਆਪਣ ਪਰਮੇਸ਼ਵਰਾਚਾ ਆਸ਼੍ਰਯ ਘੇਤਲਿਆਨੇ ਤੀ ਗੌਰਵ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਤੀ.

ਅਨਿਕ ਉਪਾਵੀ ਰੋਗੁ ਨ ਜਾਇ ॥

ਸਰਵ ਪ੍ਰਕਾਰਚ੍ਯਾ ਉਪਾਯਾਂਨੀ ਅਹੰਕਾਰਾਚਾ ਰੋਗ ਬਰਾ ਹੋਤ ਨਾਹੀ,

ਰੋਗੁ ਮਿਟੈ ਹਰਿ ਅਵਖਧੁ ਲਾਇ ॥

ਪਰਮੇਸ਼ਵਰਾਚ੍ਯਾ ਨਾਮਰੂਪੀ ਔਖਧਾਨੇ ਤੀ ਰੋਗ ਬਰਾ ਹੋਤੀ.

ਸਰਬ ਨਿਧਾਨ ਮਹਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ॥

ਸਰਵ ਖਜਿਨਾਂਪੈਕੀ ਪਰਮੇਸ਼ਵਰਾਚੇ ਨਾਵ ਸਰਵੋਚ੍ਛ ਖਜਿਨਾ ਆਹੇ.

ਜਪਿ ਨਾਨਕ ਦਰਗਹਿ ਪਰਵਾਨੁ ॥੨॥

ਹੇ ਨਾਨਕ! ਯਾਚੇ ਨਾਮਸਮਰਣ ਕੇਲਿਆਨੇ ਪਰਮੇਸ਼ਵਰਾਚ੍ਯਾ ਦਰਬਾਰਾਤ ਤੁਮਚਾ ਸਵੀਕਾਰ ਹੋਝੀਲ. ॥੨॥

ਮਨੁ ਪਰਬੋਧਹੁ ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਇ ॥

ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਾਚ੍ਯਾ ਨਾਮਾਨੇ ਮਨ ਜਾਗ੍ਰੁਤ ਕਰਾ.

ਦਹ ਦਿਸਿ ਧਾਵਤ ਆਵੈ ਠਾਇ ॥

ਅਸ਼ਾਪ੍ਰਕਾਰੇ ਦਹਾ ਦਿਸ਼ਾਂਨਾ ਭਟਕਧਾਰੇ ਹੇ ਮਨ ਆਪਲ੍ਯਾ ਘਰੀ ਪਰਤ ਧੇੜ੍ਹਲ.

ਤਾ ਕਉ ਬਿਘਨੁ ਨ ਲਾਗੈ ਕੋਇ ॥

ਤ੍ਯਾਲਾ ਕੋਣਤ੍ਯਾਹੀ ਅਡਚਣੀਚਾ ਸਾਮਨਾ ਕਰਾਵਾ ਲਾਗਤ ਨਾਹੀ

ਜਾ ਕੈ ਰਿਦੈ ਬਸੈ ਹਰਿ ਸੋਇ ॥

ਜ੍ਯਾਚ੍ਯਾ ਅੰਤ:ਕਰਣਾਤ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਰਾਹਤੋ,

ਕਲਿ ਤਾਤੀ ਠਾਂਢਾ ਹਰਿ ਨਾਉ ॥

ਹੇ ਕਲਿਯੁਗ ਉਣਾ (ਅਗ੍ਰੀ) ਆਹੈ ਆਧਿ ਹਰੀਚੇ (ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਾਚੇ) ਨਾਵ ਸ਼ੀਤਲ ਆਹੈ.

ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸਦਾ ਸੁਖ ਪਾਉ ॥

ਨੇਹਮੀ ਪ੍ਰੇਮਾਨੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਾਚੇ ਨਾਮਸਮਰਣ ਕਰਾ ਆਧਿ ਸਾਰ੍ਵਕਾਲਿਕ ਸ਼ਾਂਤੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਾ.

ਭਉ ਬਿਨਸੈ ਪੂਰਨ ਹੋਇ ਆਸ ॥

ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਾਚੇ ਨਾਮਸਮਰਣ ਕਰਾ ਤ੍ਯਾਮੁਲੇ ਮਨਾਤੀਲ ਭੀਤੀ ਦੂਰ ਹੋਤੇ ਆਧਿ ਇਚ੍ਛਾ ਪੂਰ੍ਣ ਹੋਤਾਤ.

ਭਗਤਿ ਭਾਇ ਆਤਮ ਪਰਗਾਸ ॥

ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਾਵਰ ਭਕ੍ਤਿਭਾਵਾਨੇ ਪ੍ਰੇਮ ਕੇਲ੍ਯਾਨੇ ਆਤ੍ਮਾ ਤੇਜਸ੍ਵੀ ਹੋਤੋ.

ਤਿਤੁ ਘਰਿ ਜਾਇ ਬਸੈ ਅਬਿਨਾਸੀ ॥

ਜੋ ਅਨੰਤਕਾਲ ਅਸਲੇਲ੍ਯਾ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਾਚੇ ਨਾਮਸਮਰਣ ਕਰਤੋ ਤ੍ਯਾਚ੍ਯਾ ਹ੍ਰਦਯਾਤ ਤੋ ਰਾਹਤੋ.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਕਾਟੀ ਜਮ ਫਾਸੀ ॥੩॥

ਨਾਨਕ ਮ੍ਹਣਤਾਤ, ਅਸ਼ਾਪ੍ਰਕਾਰੇ ਮ੍ਰਿਤ੍ਯੂਚ੍ਯਾ ਰਾਖਸਾਚਾ ਫਾਸ ਕਾਪੂਨ ਜਨਮ ਆਧਿ ਮ੍ਰਿਤ੍ਯੂਚ੍ਯਾ ਚਕ੍ਰਾਂਪਾਸੂਨ ਮੁਕ੍ਤ ਹੋਤਾ ਧੇਤੇ. ॥ ੩॥

ਤਤੁ ਬੀਚਾਰੁ ਕਹੈ ਜਨੁ ਸਾਚਾ ॥

ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਾਚ੍ਯਾ ਗੁਣਾਂਵਰ ਵਿਚਾਰ ਕਰਤੋ, ਤੋ ਖਰਾ ਮਨੁਸ਼ ਅਸਲ੍ਯਾਚੇ ਮ੍ਹਟਲੇ ਜਾਤੇ.

ਜਨਮਿ ਮਰੈ ਸੇ ਕਾਚੇ ਕਾਚਾ ॥

ਪਰੰਤੂ ਜੋ ਫਕ੍ਤ ਮਰਣਾਸਾਠੀ ਜਨਮਲਾ ਆਹੈ ਆਧਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਾਚੇ ਨਾਮਸਮਰਣ ਕਰੀਤ ਨਾਹੀ ਤੋ ਅਧ੍ਯਾਤ੍ਮਿਕਰਿਤ੍ਯਾ ਅਪਰਿਪਕ੍ਕ ਆਹੈ.

ਆਵਾ ਗਵਨੁ ਮਿਟੈ ਪ੍ਰਭ ਸੇਵ ॥

ਜਨਮ ਆਧਿ ਮ੍ਰਿਤ੍ਯੂਚੇ ਚਕ੍ਰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਾਚੇ ਪ੍ਰੇਮਾਨੇ ਨਾਮਸਮਰਣ ਕਰ੍ਹਨ ਸੰਪਤੇ,

ਆਪੁ ਤਿਆਗਿ ਸਰਨਿ ਗੁਰਦੇਵ ॥

ਅਹੰਕਾਰਾਚਾ त्याग करून गुरुदेवांचा आश्रय घ्या.

ਇਉ ਰਤਨ ਜਨਮ ਕਾ ਹੋਇ ਉਧਾਰੁ ॥

अशाप्रकारे, मौल्यवान मानवी जीवनाचा उद्धार होईल.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਿਮਰਿ ਪ੍ਰਾਨ ਆਧਾਰੁ ॥

तुमच्या जीवनाचा आधार असलेल्या हरी-परमेश्वराचे नामस्मरण करा.

ਅਨਿਕ ਉਪਾਵ ਨ ਛੂਟਨਹਾਰੇ ॥

विविध मार्गांनी प्रयत्न करून जन्म आणि मृत्यूच्या चक्रातून कोणीही सुटू शकत नाही,

ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸਤ ਬੇਦ ਬੀਚਾਰੇ ॥

स्मृती, धर्मग्रंथ आणि वेद यांचा विचार करून पाहा.

ਹਰਿ ਕੀ ਭਗਤਿ ਕਰਹੁ ਮਨੁ ਲਾਇ ॥

म्हणून, निरंतर भक्तीने परमेश्वराची उपासना करा.

ਮਨਿ ਬੰਛਤ ਨਾਨਕ ਫਲ ਪਾਇ ॥੪॥

हे नानक ! जो कोणी प्रेमाने परमेश्वराची उपासना करतो त्याच्या मनाची इच्छा पूर्ण होईल. ॥४॥

ਸੰਗਿ ਨ ਚਾਲਸਿ ਤੇਰੈ ਧਨਾ ॥

ही सांसारिक संपत्ती तुमच्याबरोबर जाणार नाही.

ਤੂੰ ਕਿਆ ਲਪਟਾਵਹਿ ਮੂਰਖ ਮਨਾ ॥

मग हे मूर्ख मना ! तू त्यास का चिकटून राहतोस?

ਸੁਤ ਮੀਤ ਕੁਟੰਬ ਅਰੁ ਬਨਿਤਾ ॥

मुले, मित्र, कुटुंब आणि जोडीदार,

ਇਨ ਤੇ ਕਹਹੁ ਤੁਮ ਕਵਨ ਸਨਾਥਾ ॥

यापैकी कोणता एक शेवटी तुमचा तारणहार असेल?

ਰਾਜ ਰੰਗ ਮਾਇਆ ਬਿਸਥਾਰ ॥

शक्ती, आनंद आणि माया (सांसारिक संपत्ती) चा विशाल विस्तार,

ਇਨ ਤੇ ਕਹਹੁ ਕਵਨ ਛੁਟਕਾਰ ॥

मला सांगा यापैकी कोण उरले आणि कधी?

ਅਸੁ ਹਸਤੀ ਰਥ ਅਸਵਾਰੀ ॥

ਘੋੜੇ, ਹੱਤੀ, (ਭ੍ਰਤਕਾਛਾਤੀਲ ਵਿਸ੍ਰੁਤ ਵਾਹਨੇ) ਆਣਿ ਰਥਾਂਵਰ ਸਵਾਰ ਹੋਯੇ

ਝੁਠਾ ਡੰਫੁ ਝੁਠੁ ਪਾਸਾਰੀ ॥

ਹਾ ਸਗਲਾ ਖੋਟਾ ਦਿਖਾਵਾ ਆਹੇ.

ਜਿਨਿ ਦੀਏ ਤਿਸੁ ਬੁਝੈ ਨ ਬਿਗਾਨਾ ॥

ਜਯਾ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਾਨੇ ਯਾ ਸਰਵ ਗੋਣੀ ਦਿਲਿਆ ਆਹੇਤ ਟਾਲਾ ਮੂਰਖ ਮਾਣੂਸ ਓਲਖਤ ਨਾਹੀ.

ਨਾਮੁ ਬਿਸਾਰਿ ਨਾਨਕ ਪਛੁਤਾਨਾ ॥੫॥

ਹੇ ਨਾਨਕ! ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਾਚੇ ਨਾਮ ਵਿਸਰੂਨ ਜੀਵ ਸ਼ੇਵਟੀ ਪਸ਼ਾਤਾਪ ਕਰਤੋ. ॥੫॥

ਗੁਰ ਕੀ ਮਤਿ ਤੂੰ ਲੇਹਿ ਇਆਨੇ ॥

ਹੇ ਮੂਰਖ ਮਾਣਸਾ ! ਗੁਰੂਚ੍ਯਾ ਸਿਕਰ੍ਯਾਚੇ ਅਨੁਸਰਣ ਕਰਾ.

ਭਗਤਿ ਬਿਨਾ ਬਹੁ ਡੂਬੇ ਸਿਆਨੇ ॥

ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਾਚੇ ਨਾਮਸਮਰਣ ਨ ਕੇਲਿਆਨੇ ਅਤ੍ਯੰਤ ਜ਼ਾਨੀ ਲੋਕ ਦੇਖੀਲ ਦੁਗੁਣਾਂਚ੍ਯਾ ਜਾਗਤਿਕ ਮਹਾਸਾਗਰਾਤ ਭੁਡਲੇ ਆਹੇਤ.

ਹਰਿ ਕੀ ਭਗਤਿ ਕਰਹੁ ਮਨ ਮੀਤ ॥

ਹੇ ਮਾਝ੍ਯਾ ਸਿਤ੍ਰਾ! ਆਪਲ੍ਯਾ ਹ੍ਰਦਯਾਤ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਾਚੀ ਭਕਤੀ ਕਰਾ,

ਨਿਰਮਲ ਹੋਇ ਤੁਮ੍ਹਾਰੇ ਚੀਤ ॥

ਲ੍ਯਾਮੁਲੇ ਤੁਮਚੇ ਮਨ ਨਿਰਮਲ ਹੋਤੇ.

ਚਰਨ ਕਮਲ ਰਾਖਹੁ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥

ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਾਚੇ ਚਰਣਕਮਲ ਆਪਲ੍ਯਾ ਹ੍ਰਦਯਾਤ ਠੇਵਾ

ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਕਿਲਬਿਖ ਜਾਹਿ ॥

ਤੁਝੀ ਅਨੇਕ ਜਨਮਾਂਚੀ ਪਾਪੇ ਦੂਰ ਹੋਤੀਲ.

ਆਪਿ ਜਪਹੁ ਅਵਰਾ ਨਾਮੁ ਜਪਾਵਹੁ ॥

ਸਵਤ: ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਾਚੇ ਨਾਮਸਮਰਣ ਕਰਾ ਆਣਿ ਝੁਤਰਾਂਨਾਹੀ ਨਾਮਸਮਰਣ ਕਰਣ੍ਯਾਸ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕਰਾ.

ਸੁਨਤ ਕਹਤ ਰਹਤ ਗਤਿ ਪਾਵਹੁ ॥

ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਾਚੇ ਨਾਵ ਏਕਲ੍ਯਾਨੇ, ਬੋਲਲ੍ਯਾਨੇ ਆਣਿ ਆਚਰਣਾਤ ਆਣਲ੍ਯਾਨੇ ਉਚ੍ਚ ਆਧ੍ਯਾਤ੍ਮਿਕ ਸ੍ਥਿਤੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੇਲੀ ਜਾਤੇ.

ਸਾਰ ਭੂਤ ਸਤਿ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਉ ॥

ਹਰੀਚੇਚ (ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਾਚੇ) ਨਾਮ ਸਤ੍ਯ ਆਹੇ.

ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ਨਾਨਕ ਗੁਨ ਗਾਉ ॥੬॥

ਹੇ ਨਾਨਕ! ਸ਼ਾਂਤ ਮਾਨਾਨੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਾਚੀ ਸ਼ੁਤੀ ਕਰਾ. ॥ ੬ ॥

ਗੁਨ ਗਾਵਤ ਤੇਰੀ ਉਤਰਸਿ ਮੈਲੁ ॥

(ਹੇ ਜੀਵ!) ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਾਚੇ ਗੁਣਗਾਨ ਕੇਲਿਆਨੇ ਆਪਲਾ ਦੁਰ੍ਗੁਣਾਚੀ ਘਾਣ ਸੁਢ੍ਹ ਹੋਤੇ

ਬਿਨਸਿ ਜਾਇ ਹਉਮੈ ਬਿਖੁ ਫੈਲੁ ॥

ਆਧਿ ਅਹੰਕਾਰਾਚਾ ਰੂਪਾਤ ਪਸਰਲੇਲੇ ਵਿਭਵੀ ਨਾਹੀਸੇ ਹੋਤੇ.

ਹੇਰਿ ਅਚਿੰਤੁ ਬਸੈ ਸੁਖ ਨਾਲਿ ॥

ਤੋ ਚਿੰਤੇਪਾਸ੍ਰਨ ਮੁਕਤ ਹੋਇਲ ਆਧਿ ਆਨੰਦਾਨੇ ਜਗੇਲ.

ਸਾਸਿ ਗ੍ਰਾਸਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਿ ॥

ਪ੍ਰਤ੍ਯੇਕ ਸ਼ਵਾਸਾਤ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਾਚੇ ਨਾਮਸਮਰਣ ਕਰਾ.

ਛਾਡਿ ਸਿਆਨਪ ਸਗਲੀ ਮਨਾ ॥

ਹੇ ਮਾਝਾ ਮਨਾ! ਆਪਲਾ ਸਰਵ ਹੁਸ਼ਾਰੀਚਾ ਟਾਗ ਕਰਾ.

ਸਾਧਸੰਗਿ ਪਾਵਹਿ ਸਚੁ ਧਨਾ ॥

ਸੰਤਾਚੀ ਸੰਗਤ ਕੇਲਿਆਨੇ ਖਰੀ ਸੰਪਤੀ ਮਿਲੇਲ.

ਹਰਿ ਪੁੰਜੀ ਸੰਚਿ ਕਰਹੁ ਬਿਉਹਾਰੁ ॥

ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਾਚਾ ਨਾਵਾਚੀ ਸੰਪਤੀ ਜਮਾ ਕਰਾ ਆਧਿ ਟਾਪ੍ਰਮਾਣੇਚ ਕ੍ਰਤੀ ਕਰਾ.

ਈਹਾ ਸੁਖੁ ਦਰਗਹ ਜੈਕਾਰੁ ॥

ਅਸ਼ਾਪ੍ਰਕਾਰੇ ਤੁਮਹਾਲਾ ਯਾ ਜੀਵਨਾਤ ਆਨੰਦ ਮਿਲੇਲ ਆਧਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਾਚਾ ਦਰਬਾਰਾਤ ਤੁਮਚਾ ਸਨਮਾਨ ਹੋਇਲ.

ਸਰਬ ਨਿਰੰਤਰਿ ਏਕੇ ਦੇਖੁ ॥

ਟਾਲਾ ਸਰਵਤ੍ਰ ਏਕਚ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਿਸਤੋ,

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਾ ਕੈ ਮਸਤਕਿ ਲੇਖੁ ॥੭॥

ਹੇ ਨਾਨਕ! ਜਯਾਚਾ ਨਸ਼ਿਬਾਤ ਹੇ ਸਰਵ ਪ੍ਰਵਨਿਰਧਾਰਿਤ ਅਸਤੇ ਟਾਲਾ ਹਾ ਆਸ਼ੀਰਵਾਦ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਤੋ. ॥ ੭ ॥

ਏਕੇ ਜਪਿ ਏਕੇ ਸਾਲਾਹਿ ॥

ਏਕਾਚ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਾਚੇ ਨਾਮਸਮਰਣ ਕਰਾ ਆਧਿ ਟਾਚੀਚ ਸ਼ੁਤੀ ਕਰਾ.

ਏਕੁ ਸਿਮਰਿ ਏਕੇ ਮਨ ਆਹਿ ॥

ਏਕਾ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਾਚਾ ਵਿਚਾਰ ਕਰਾ ਆਧਿ ਟਾਲਾਚ ਤੁਮਚਾ ਹ੍ਰਦਯਾਤ ਵਾਸ ਕਰੂ ਘਾ.

ਏਕਸ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਉ ਅਨੰਤ ॥

ਤ੍ਯਾ ਅਨੰਤ ਪਰਮੇਸ਼੍ਵਰਾਚੇ ਸਦੈਵ ਗੁਣਗਾਨ ਕਰਾ.

ਮਨਿ ਤਨਿ ਜਾਪਿ ਏਕ ਭਗਵੰਤ ॥

ਮਨਾਨੇ ਆਧਿ ਸ਼ਰੀਰਾਨੇ ਏਕਾ ਪਰਮੇਸ਼੍ਵਰਾਚੇ ਨਾਮਸਮਰਣ ਕਰਾ.

ਏਕੇ ਏਕੁ ਏਕੁ ਹਰਿ ਆਪਿ ॥

ਤੋ ਪਰਮੇਸ਼੍ਵਰ ਸ੍ਵਤ: ਏਕ ਆਧਿ ਏਕਮੇਵ ਆਹੇ.

ਪੂਰਨ ਪੂਰਿ ਰਹਿਓ ਪ੍ਰਭੁ ਬਿਆਪਿ ॥

ਪਰਮੇਸ਼੍ਵਰ ਸਰ੍ਵ ਪ੍ਰਾਣਿਮਾਤ੍ਰਾਂਮਧੇ ਸਰ੍ਵਵ੍ਯਾਪੀ ਅਸ੍ਰੂਨ ਸਰ੍ਵਤ੍ਰ ਵਾਸ ਕਰਤ ਆਹੇ.

ਅਨਿਕ ਬਿਸਥਾਰ ਏਕ ਤੇ ਭਏ ॥

ਸ੍ਰਣੀਚਾ ਵਿਸਤਾਰ ਤ੍ਯਾ ਏਕਾਚ ਈਸ਼੍ਵਰਾਨੇ ਕੇਲਾ ਆਹੇ.

ਏਕੁ ਅਰਾਧਿ ਪਰਾਛਤ ਗਏ ॥

ਪ੍ਰੇਮਲ ਭਕਤੀਨੇ ਪਰਮੇਸ਼੍ਵਰਾਚੇ ਨਾਮਸਮਰਣ ਕੇਲ੍ਯਾਨੇ ਸਰ੍ਵ ਪਾਪੇ ਨਸ਼ਟ ਹੋਤਾਤ.

ਮਨ ਤਨ ਅੰਤਰਿ ਏਕੁ ਪ੍ਰਭੁ ਰਾਤਾ ॥

ਸਾਝੇ ਮਨ ਆਧਿ ਸ਼ਰੀਰ ਏਕਾ ਪਰਮੇਸ਼੍ਵਰਾਤ ਲੀਨ ਝਾਲੇ ਆਹੇ.

ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ਇਕੁ ਜਾਤਾ ॥੮॥੧੯॥

ਹੇ ਨਾਨਕ! ਗੁਰੂਚ੍ਯਾ ਕ੍ਰੁਪੇਨੇ ਤ੍ਯਾਨੇ ਏਕਾਚ ਪਰਮੇਸ਼੍ਵਰਾਲਾ ਅਨੁਭਵਲੇ ਆਹੇ.

ਸਲੋਕੁ ॥

ਸ਼ਲੋਕ ॥

ਫਿਰਤ ਫਿਰਤ ਪ੍ਰਭੁ ਆਇਆ ਪਰਿਆ ਤਉ ਸਰਨਾਇ ॥

ਹੇ ਪ੍ਰਯ ਪਰਮੇਸ਼੍ਵਰ! ਅਨੇਕ ਸਥਾਨੀ ਮਟਕੰਤੀ ਕਰੂਨ ਸੀ ਤੁਝ੍ਯਾਕਡੇ ਆਸ਼੍ਰਯਾਲਾ ਆਲੋ ਆਹੇ.

ਨਾਨਕ ਕੀ ਪ੍ਰਭੁ ਬੇਨਤੀ ਅਪਨੀ ਭਗਤੀ ਲਾਇ ॥੧॥

ਹੇ ਪਰਮੇਸ਼੍ਵਰਾ ! ਨਾਨਕਾਂਨੀ ਏਕਚ ਵਿਨੰਤੀ ਕੇਲੀ ਕੀ, ਮਲਾ ਤੁਝ੍ਯਾ ਭਕਤੀਤ ਗੁੰਤਵੂਨ ਟਾਕਾ.

ਅਸਟਪਦੀ ॥

ਅਸ਼ਟਪਦੀ ॥

ਜਾਚਕ ਜਨੁ ਜਾਚੈ ਪ੍ਰਭੁ ਦਾਨੁ ॥

ਹੇ ਪਰਮੇਸ਼੍ਵਰਾ ! ਹਾ ਭਕਤ ਤੁਮਚ੍ਯਾਕਡੂਨ ਨਾਮਚ੍ਯਾ ਦੇਣਗੀਸਾਠੀ ਵਿਨਵਧੀ ਕਰਤ ਆਹੇ,

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਦੇਵਹੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ॥

ਹੇ ਹਰੀ ! ਕ੍ਰਪਾ ਮਲਾ ਤੁਮਚਾ ਆਸ਼ੀਰਵਾਦ ਦਾ.

ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੀ ਮਾਗਉ ਧੂਰਿ ॥

ਮੀਂ ਤਰ ਸੰਤਾਚਾ ਚਰਣੀ ਆਸ਼ਰਧ ਮਾਗਤ ਆਹੇ.

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਮੇਰੀ ਸਰਧਾ ਧੂਰਿ ॥

ਹੇ ਪਰਬ੍ਰਹਮ! ਕ੍ਰਪਾ ਮਾਝੀ ਝੁੱਛਾ ਪੂਰਨ ਕਰਾ.

ਸਦਾ ਸਦਾ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਵਉ ॥

ਮੀਂ ਨੇਹਮੀ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਾਚੀ ਸਤੁਤੀ ਕਰਤ ਰਾਹਨਾਰ.

ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਪ੍ਰਭ ਤੁਮਹਿ ਧਿਆਵਉ ॥

ਹੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਾ ! ਮੀਂ ਸ਼ੇਵਟਚਾ ਸ਼ਵਾਸਾਪਰਧੰਤ ਤੁਝੇ ਨਾਮਸਮਰਣ ਕਰਤ ਰਾਹੀਲ.

ਚਰਨ ਕਮਲ ਸਿਉ ਲਾਗੈ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥

ਮੀਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਾਚਾ ਚਰਣੀ ਮਾਝੇ ਸਰਵਸਵ ਅਰਪਣ ਕੇਲੇ ਆਹੇ

ਭਗਤਿ ਕਰਉ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਨਿਤ ਨੀਤਿ ॥

ਆਧਿ ਮੀਂ ਨੇਹਮੀ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਾਚੀ ਉਪਾਸਨਾ ਕਰਤੋ.

ਏਕ ਓਟ ਏਕੇ ਆਧਾਰੁ ॥

ਹੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਾ ! ਤੂੰ ਮਾਝਾ ਏਕਮੇਵ ਆਸ਼ਰਧ ਆਧਿ ਆਧਾਰ ਆਹੇਸ.

ਨਾਨਕੁ ਮਾਗੈ ਨਾਮੁ ਪ੍ਰਭ ਸਾਰੁ ॥੧॥

ਹੇ ਪ੍ਰਭੂ ! ਨਾਨਕ ਤੁਝਾ ਉਤਤਮ ਨਾਵਾਸਾਠੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਤੋ. ॥ ੧॥

ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਮਹਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥

ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਾਚਾ ਕ੍ਰਪਾ-ਵਝੀਨੇ ਸਰਵੋੱਚ ਆਨੰਦ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਤੋ.

ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਵੈ ਬਿਰਲਾ ਕੋਇ ॥

ਪਰੰਤੂ ਫਕਤ ਦੁਰਮਿੱਲ ਘੋਰੀਲਾਚ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਾਚਾ ਨਾਮਾਚੇ ਅਮ੍ਰਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਤੇ.

ਜਿਨ ਚਾਖਿਆ ਸੇ ਜਨ ਤ੍ਰਿਪਤਾਨੇ ॥

ਜੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਾਚਾ ਨਾਮਾਚੇ ਅਮ੍ਰਤ ਚਾਖਤਾਤ ਤੇ ਪੂਰਨਪਣੇ ਤ੍ਰਿਪਤ ਹੋਤਾਤ.

ਪੁਰਨ ਪੁਰਖ ਨਹੀ ਡੋਲਾਨੇ ॥

ਤੇ ਪਰਿਪੂਰਨ ਪੁਰੁਸ਼ ਬਨਤਾਤ ਆਧਿ ਕਧੀਹੀ (ਮਾਧੇਤ) ਡਗਮਗਤ ਨਾਹੀਤ.

ਸੁਭਰ ਭਰੇ ਪ੍ਰੇਮ ਰਸ ਰੰਗਿ ॥

ਤੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਾਚਾ ਪ੍ਰੇਮਾਚਾ ਗੋਡਕਾਨੇ ਆਧਿ ਆਨੰਦਾਨੇ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਭਰਲੇਲਾ ਅਸਤੋ.

ਉਪਜੈ ਚਾਉ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ॥

ਸੰਤਾਂਚਾ ਸਹਵਾਸਾਤ ਰਾਹਿਲਾਨੇ ਧਿਆਨਾ ਮਨਾਤ ਆਧਿਆਤਮਿਕ ਭੁਝਾ ਨਿਰਮਾਣ ਹੋਤੇ.

ਪਰੇ ਸਰਨਿ ਆਨ ਸਭ ਤਿਆਗਿ ॥

ਭੁਝਰ ਸਰਵ ਗੋਞੀਚਾ ਧਿਆਨ ਕਰੂਨ ਤੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਾਚਾ ਆਸ਼੍ਰਯ ਧੋਤੋ.

ਅੰਤਰਿ ਪ੍ਰਗਾਸ ਅਨਦਿਨੁ ਲਿਵ ਲਾਗਿ ॥

ਧਿਆਨੇ ਹ੍ਰਦਯ ਤੇਜਸਵੀ ਹੋਤੇ ਆਧਿ ਤੋ ਰਾਤ੍ਰਿਦਿਵਸ ਆਪਲੇ ਲਖ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਾਕਡੇ ਕੇਂਦ੍ਰਿਤ ਕਰਤੋ.

ਬਡਭਾਗੀ ਜਪਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ॥

ਸਰਵਾਤ ਭਾਗਯਵਾਨ ਅਸੇ ਵਧਕੀ ਆਹੇਤ, ਧਿਆਨੀ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਾਚੇ ਨਾਮਸਮਰਣ ਕੇਲੇ ਆਹੇ.

ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥੨॥

ਹੈ ਨਾਨਕ! ਜੇ ਪੁਰੁਖ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਾਚਾ ਨਾਮਾਤ ਤਲੀਨ ਰਾਹਤਾਤ ਧਿਆਨਾ ਸੁਖ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਤੇ. ॥ ੨ ॥

ਸੇਵਕ ਕੀ ਮਨਸਾ ਪੂਰੀ ਭਈ ॥

ਭਕਤਾਚਾ ਮਨਾਤੀਲ ਸਰਵ ਭੁਝਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਭਾਲਿਆ ਆਹੇਤ.

ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਨਿਰਮਲ ਮਤਿ ਲਈ ॥

ਜੇਕਾਪਾਸੂਨ ਮਲਾ ਸਦਗੁਰੁਚੀ ਨਿਰਮਲ ਸਿਕਾਵਣ ਪ੍ਰਾਪਤ ਭਾਲੀ ਆਹੇ.

ਜਨ ਕਉ ਪ੍ਰਭੁ ਹੋਇਓ ਦਇਆਲੁ ॥

ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਾਨੇ ਧਿਆਨਾ ਸੇਵਕਾਵਰ ਕ੍ਰਪਾ ਕੇਲੀ ਆਹੇ

ਸੇਵਕੁ ਕੀਨੇ ਸਦਾ ਨਿਹਾਲੁ ॥

ਆਧਿ ਆਪਲਾ ਭਕਤਾਲਾ ਸਦੈਵ ਸੁਖੀ ਠੇਕਲੇ ਆਹੇ.

ਬੰਧਨ ਕਾਟਿ ਮੁਕਤਿ ਜਨੁ ਭਇਆ ॥

ਸੇਵਕਾਚੇ (ਮਾਧੇਚੇ) ਬੰਧਨੇ ਤੁਟਨ ਧਿਆਨਾ ਮੋਖ ਪ੍ਰਾਪਤ ਭਾਲਾ ਆਹੇ.

ਜਨਮ ਮਰਨ ਦੂਖੁ ਭ੍ਰਮੁ ਗਇਆ ॥

ਧਿਆਨੀ ਜਨਮ-ਮ੍ਰਿਤੂ, ਦੁ:ਖ, ਭ੍ਰਿਧਾ ਮਨਸਥਿਤੀ ਦੂਰ ਭਾਲੀ ਆਹੇ.

ਇਛ ਪੁਨੀ ਸਰਧਾ ਸਭ ਪੂਰੀ ॥

ਤਾਤਪਰਯ: ਧਿਆਨੀ ਭੁਝਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਭਾਲੀ ਅਸੂਨ ਧਿਆਨੀ ਸ਼ੁਧਾਹੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਭਾਲੀ ਆਹੇ.

ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਸਦ ਸੰਗਿ ਹਜ਼ੂਰੀ ॥

त्याला सर्वत्र आणि स्वतःमध्ये कायम परमेश्वराची उपस्थिती जाणवते.

ਜਿਸ ਕਾ ਸਾ ਤਿਨਿ ਲੀਆ ਮਿਲਾਇ ॥

भक्त ज्याच्याशी संबंधित आहे त्याला परमेश्वराने स्वतःसोबत एकरूप केले आहे.

ਨਾਨਕ ਭਗਤੀ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇ ॥੩॥

हे नानक! परमेश्वराच्या भक्तीने सेवक नामात लीन होतो. ॥ ३ ॥

ਸੇ ਕਿਉ ਬਿਸਰੈ ਜਿ ਘਾਲ ਨ ਭਾਨੈ ॥

त्या परमेश्वराला का विसरावे, जो मनुष्यांच्या सेवा आणि भक्तीकडे दुर्लक्ष करत नाही.

ਸੇ ਕਿਉ ਬਿਸਰੈ ਜਿ ਕੀਆ ਜਾਨੈ ॥

त्या परमेश्वराला का विसरावे, जो त्याने केलेले कार्य जाणतो?

ਸੇ ਕਿਉ ਬਿਸਰੈ ਜਿਨਿ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਦੀਆ ॥

त्या परमेश्वराला का विसरावे, ज्याने आपल्याला सर्वस्व दिले आहे.

ਸੇ ਕਿਉ ਬਿਸਰੈ ਜਿ ਜੀਵਨ ਜੀਆ ॥

त्या परमेश्वराला का विसरावे, ज्याने सर्व प्राण्यांना(जीवांना) आधार दिला आहे.

ਸੇ ਕਿਉ ਬਿਸਰੈ ਜਿ ਅਗਨਿ ਮਹਿ ਰਾਖੈ ॥

गर्भाच्या अग्नीत आपले रक्षण करणाऱ्या अकालपुरुषाला आपण का विसरावे.

ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕੇ ਬਿਰਲਾ ਲਾਖੈ ॥

गुरूच्या कृपेने हे जाणणारे दुर्लभ व्यक्ती आहे,

ਸੇ ਕਿਉ ਬਿਸਰੈ ਜਿ ਬਿਖੁ ਤੇ ਕਾਢੈ ॥

त्या परमेश्वराला का विसरावे, जो मनुष्याला पापापासून वाचवतो

ਜਨਮ ਜਨਮ ਕਾ ਟੂਟਾ ਗਾਢੈ ॥

आणि अनेक जन्मापासून स्वतःपासून विभक्त झालेल्याला तो स्वतःशीच जोडतो.

ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਤਤੁ ਇਹੈ ਬੁਝਾਇਆ ॥

हे वास्तव गुरूंनी मला (भक्ताला) समजावून सांगितले आहे.

ਪ੍ਰਭੁ ਅਪਨਾ ਨਾਨਕ ਜਨ ਧਿਆਇਆ ॥੪॥

हे नानक! त्याने फक्त आपल्या परमेश्वराचेच ध्यान केले आहे. ॥४॥

ਸਾਜਨ ਸੰਤ ਕਰਹੁ ਇਹੁ ਕਾਮੁ ॥

ਹੈ ਸਜਨ, ਸੰਤਜਨਹੋ! ਹੈ ਕਾਰ्य ਕਰਾ.

ਆਨ ਤਿਆਗਿ ਜਪਹੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ

ਭਰ ਸਰਬ ਸੋਫ਼ਨ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਾਚੇ ਨਾਮਸਮਰਣ ਕਰਾ.

ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸੁਖ ਪਾਵਹੁ ॥

ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਾਚੇ ਨਾਮਸਮਰਣ ਕਰਨ ਆਨੰਦ ਮਿਲਵਾ.

ਆਪਿ ਜਪਹੁ ਅਵਰਹੁ ਨਾਮੁ ਜਪਾਵਹੁ ॥

ਤੁਮ੍ਹੀਹੀ ਨਾਮਸਮਰਣ ਕਰਾ ਆਪਿ ਭਰਾਨਾਹੀ ਨਾਮਸਮਰਣ ਕਰਾਯਲਾ ਲਾਵਾ.

ਭਗਤਿ ਭਾਇ ਤਰੀਐ ਸੰਸਾਰੁ ॥

ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਾਚਾ ਭਕਤੀਨੇ ਹਾ ਸੰਸਾਰਸਾਗਰ ਪਾਰ ਕਰਤਾ ਧੇਤੋ.

ਬਿਨੁ ਭਗਤੀ ਤਨੁ ਹੋਸੀ ਛਾਰੁ ॥

ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਾਚਾ ਭਕਤੀਸ਼ਿਵਾਧ ਹੈ ਸ਼ਰੀਰ ਨਸ਼ ਹੋਏਲ.

ਸਰਬ ਕਲਿਆਣ ਸੁਖ ਨਿਧਿ ਨਾਮੁ ॥

ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਾਚੇ ਨਾਮ ਹੈ ਸਰਬ ਕਲਿਆਣ ਆਪਿ ਸੁਖਾਚੇ ਭਾਂਡਾਰ ਆਹੇ,

ਬੁਝਤ ਜਾਤ ਪਾਏ ਬਿਸ੍ਵਾਮੁ ॥

ਬੁਝਣਾਨਾ ਪ੍ਰਾਧਾਲਾਹੀ ਧਾਤ ਆਨੰਦ ਮਿਲਤੋ.

ਸਗਲ ਦੁਖ ਕਾ ਹੋਵਤ ਨਾਸੁ ॥

ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਾਚੇ ਨਾਮਸਮਰਣ ਕਰਨ ਸਰਬ ਦੁ:ਖਾਂਚਾ ਨਾਸ ਹੋਤੋ.

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਗੁਨਤਾਸੁ ॥੫॥

ਹੈ ਨਾਨਕ! ਸਦ੍ਗੁਣਾਂਚਾ ਭਾਂਡਾਰਾਚੇ (ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਾਚੇ) ਨਾਮਸਮਰਣ ਕਰਤ ਰਾਹਾ. ॥੫॥

ਉਪਜੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪ੍ਰੇਮ ਰਸੁ ਚਾਉ ॥

ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਾਚਾ ਪ੍ਰੇਮਾਚੀ, ਆਪੁਲਕੀਚੀ ਉਤਕਟਤਾ ਨਿਰਮਾਣ ਝਾਲੀ ਆਹੇ.

ਮਨ ਤਨ ਅੰਤਰਿ ਇਹੀ ਸੁਆਉ ॥

ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਾਚਾ ਭੇਟੀਸਾਠੀ ਮਾਝੇ ਮਨ ਆਪਿ ਸ਼ਰੀਰਆਤੁਰਲੇਲੇ ਆਹੇ.

ਨੇਤ੍ਰੁ ਪੇਖਿ ਦਰਸੁ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥

ਮਾਝਾ ਡੋਘਾਂਨੀ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਾਚੇ ਦਰਸ਼ਨ ਕਰਨ ਮਲਾ ਆਨੰਦ ਮਿਲਤੋ.

ਮਨੁ ਬਿਗਮੈ ਸਾਧ ਚਰਨ ਧੋਇ ॥

ਗੁਰੂंच्या शिकवणींचे प्रामाणिकपणे पालन करून त्याचे मन आनंदित होते.

ਭਗਤ ਜਨਾ ਕੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਰੰਗੁ ॥

परमेश्वराचे प्रेम भक्तांच्या आत्म्यात आणि शरीरात असते.

ਬਿਰਲਾ ਕੇਉ ਪਾਵੈ ਸੰਗੁ ॥

परमेश्वराचा सहवास दुर्लभ व्यक्तीलाच लाभतो.

ਏਕ ਬਸਤੁ ਦੀਜੈ ਕਰਿ ਮਇਆ ॥

हे परमेश्वरा! कृपया आम्हाला एक नाव-वस्तू द्या (जेणेकरून)

ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਲਇਆ ॥

गुरुंच्या कृपेने आम्ही तुमचे नामस्मरण करू शकतो.

ਤਾ ਕੀ ਉਪਮਾ ਕਹੀ ਨ ਜਾਇ ॥

त्याच्या महानतेचे वर्णन केले जाऊ शकत नाही;

ਨਾਨਕ ਰਹਿਆ ਸਰਬ ਸਮਾਇ ॥੬॥

हे नानक! परमेश्वर तर सर्वव्यापी आहे. ॥ ६ ॥

ਪ੍ਰਭ ਬਖਸੰਦ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ॥

परमेश्वर तर क्षमाशील आणि दयाळू आहे.

ਭਗਤਿ ਵਛਲ ਸਦਾ ਕਿਰਪਾਲ ॥

तो भक्तांवर कृपा करणारा आणि दयाळू आहे.

ਅਨਾਥ ਨਾਥ ਗੋਬਿੰਦ ਗੁਪਾਲ ॥

तो गोविंद आणि गोपाल अनाथांचा नाथ आहे.

ਸਰਬ ਘਟਾ ਕਰਤ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ॥

तो सर्व प्राणिमात्रांचे पोषण करणारा आहे.

ਆਦਿ ਪੁਰਖ ਕਾਰਣ ਕਰਤਾਰ ॥

तो आदिपुरुष आणि विश्वाचा निर्माता आहे.

ਭਗਤ ਜਨਾ ਕੇ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰ ॥

तो भक्तांच्या जीवनाचा आधार आहे.

ਜੇ ਜੇ ਜਪੈ ਸੁ ਹੋਇ ਪੁਨੀਤ ॥

ਜੋ ਕੋणी ਲਾਘਾ ਨਾਮਾਚਾ ਜਪ ਕਰਤੋ, ਤੋ ਪਵਿਤ੍ਰ ਹੋਤੋ.

ਭਗਤਿ ਭਾਇ ਲਾਵੈ ਮਨ ਹੀਤ ॥

ਤੋ ਲਾਘਾ ਮਨਾਤੀਲ ਪ੍ਰੇਮ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਾਚਾ ਭਕਤੀਵਰ ਕੇਂਦ੍ਰਿਤ ਕਰਤੋ.

ਹਮ ਨਿਰਗੁਨੀਆਰ ਨੀਚ ਅਜਾਨ ॥

ਆਮ੍ਹੀ ਗੁਣਹੀਨ, ਤੁਛ ਆਧਿ ਮੂਰ੍ਖ ਆਹੋਤ.

ਨਾਨਕ ਤੁਮਰੀ ਸਰਨਿ ਪੁਰਖ ਭਗਵਾਨ ॥੧॥

ਨਾਨਕ ਮ੍ਹਣਤਾਤ ਕੀ ਹੇ ਸਰ੍ਵਸ਼ਕਤਿਮਾਨ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਾ! ਆਮ੍ਹੀ ਤੁਝਾ ਆਸ਼੍ਰਯਾਲਾ ਆਲੇ ਆਹੇਤ. ॥ ੧॥

ਸਰਬ ਬੈਕੁੰਠ ਮੁਕਤਿ ਮੋਖ ਪਾਏ ॥

ਲਾਨੇ ਸ੍ਵਰ੍ਗ ਆਧਿ ਮੋਖ ਪ੍ਰਾਪ੍ਤ ਕੇਲਾ ਆਹੇ.

ਏਕ ਨਿਮਖ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਏ ॥

ਯਾ ਜੀਵਾਨੇ (ਵ੍ਯਕ੍ਤੀਨੇ) ਕ੍ਸ਼ਣਭਰਹੀ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਾਚਾ ਗੌਰਵ ਵ ਸ੍ਤੁਤੀ ਕੇਲੀ ਆਹੇ.

ਅਨਿਕ ਰਾਜ ਭੋਗ ਬਡਿਆਈ ॥

ਲਾਲਾ ਅਨੇਕ ਰਾਜ੍ਯੇ, ਸੁਖ ਆਧਿ ਸਿਫ੍ਫੀ ਪ੍ਰਾਪ੍ਤ ਹੋਤਾਤ.

ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਕੀ ਕਥਾ ਮਨਿ ਭਾਈ ॥

ਯਾਯਾ ਮਨਾਲਾ ਹਰੀ ਨਾਮਾਚੀ ਕਥਾ ਚਾਂਗਲੀ ਵਾਟਤੇ,

ਬਹੁ ਭੋਜਨ ਕਾਪਰ ਸੰਗੀਤ ॥

ਤੋ ਵਿਵਿਧ ਪ੍ਰਕਾਰਚੇ ਵ੍ਯੰਜਨ, ਕਪਡੇ ਆਧਿ ਸੰਗੀਤਾਚਾ ਆਨੰਦ ਘੇਤੋ.

ਰਸਨਾ ਜਪਤੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨੀਤ ॥

ਯਾਚੀ ਵਾਧੀ ਸਦੈਵ ਹਰੀ-ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਾਚੇ ਨਾਮਸ੍ਮਰਣ ਕਰਤ ਰਾਹਤੇ,

ਭਲੀ ਸੁ ਕਰਨੀ ਸੋਭਾ ਧਨਵੰਤ ॥

ਲਾਚੀ ਕਰ੍ਮੇ ਸੁਭ ਅਸਤਾਤ, ਲਾਲਾ ਗੁਰੂਚੀ ਸ਼ਿਕਵਣ ਪ੍ਰਾਪ੍ਤ ਹੋਤੇ ਆਧਿ ਤੋਚ ਧਨਵਾਨ ਆਹੇ.

ਹਿਰਦੈ ਬਸੇ ਪੂਰਨ ਗੁਰ ਮੰਤ ॥

ਯਾਯਾ ਅੰਤ:ਕਰਣਾਤ ਗੁਰੂਚੀ ਸ਼ਿਕਵਣ ਰਾਹਤੇ.

ਸਾਧਸੰਗਿ ਪ੍ਰਭ ਦੇਹੁ ਨਿਵਾਸ ॥

ਹੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਾ ! ਆਪਲ੍ਯਾ ਸੰਤਾਂਚ੍ਯਾ ਸਹਵਾਸਾਤ ਆਮ੍ਹਾਲਾ ਸ੍ਥਾਨ ਦਾ.

ਸਰਬ ਸੂਖ ਨਾਨਕ ਪਰਗਾਸ ॥੮॥੨੦॥

ਹੇ ਨਾਨਕ! ਚਾਂਗਲ੍ਹਾ ਸੰਗਤੀਤ ਰਾਹੁਨ ਸਰਬ ਸੁਖ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਤੇ. ॥੮॥੨੦॥

ਸਲੋਕੁ ॥

ਸ਼ਲੋਕ ॥

ਸਰਗੁਨ ਨਿਰਗੁਨ ਨਿਰੰਕਾਰ ਸੁੰਨ ਸਮਾਧੀ ਆਪਿ ॥

ਨਿਰੰਕਾਰ ਪ੍ਰਭੂ ਹੇ ਸੁਤ: ਸਗੁਣ ਆਧਿ ਨਿਰਗੁਣ ਆਹੇਤ. ਤੇ ਸੁਤ: ਸ਼ੂਨ੍ਯ ਸਮਾਧੀਤ ਰਾਹਤਾਤ.

ਆਪਨ ਕੀਆ ਨਾਨਕਾ ਆਪੇ ਹੀ ਫਿਰਿ ਜਾਪਿ ॥੧॥

ਹੇ ਨਾਨਕ! ਨਿਰੰਕਾਰ ਪ੍ਰਭੂਨੀ ਸੁਤ: ਵਿਸ਼ਵਾਚੀ ਨਿਰਮਿਤੀ ਕੇਲੀ ਆਹੇ ਆਧਿ ਨੰਤਰ ਤੇ ਸੁਤ:ਚ (ਜੀਵਾਂਚ੍ਯਾ ਮਾਧ੍ਯਮਾਤ੍ਮਨ) ਨਾਮਸਮਰਣ ਕਰਤਾਤ. ॥ ੧॥

ਅਸਟਪਦੀ ॥

ਅਸ਼ਟਪਦੀ ॥

ਜਬ ਅਕਾਰੁ ਇਹੁ ਕਛੁ ਨ ਦ੍ਰਿਸਟੇਤਾ ॥

ਜੇਕ੍ਹਾ ਧਾ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀਚੇ ਅਦ੍ਯਾਪ ਕੋਣਲ੍ਯਾਹੀ ਵਸ਼੍ਯਮਾਨ ਸੁਰੂਪਾਤ ਦਿਸਲੇ ਨਕ੍ਹਤੇ,

ਪਾਪ ਪੁੰਨ ਤਬ ਕਹ ਤੇ ਹੇਤਾ ॥

ਤੇਕ੍ਹਾ ਪਾਪ ਆਧਿ ਪੁਣ੍ਯ ਕੋਣਲ੍ਯਾ (ਪ੍ਰਾਣ੍ਯਾਸ਼ੀ) ਹੋਯੁ ਸ਼ਕਤ ਹੋਤੇ?

ਜਬ ਧਾਰੀ ਆਪਨ ਸੁੰਨ ਸਮਾਧਿ ॥

ਜੇਕ੍ਹਾ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਸੁਤ: ਸ਼ੂਨ੍ਯ ਸਮਾਧੀਤ ਹੋਤੇ,

ਤਬ ਬੈਰ ਬਿਰੋਧ ਕਿਸੁ ਸੰਗਿ ਕਮਾਤਿ ॥

ਲ੍ਯਾਵੇਲੀ ਕੋਣਾਚੇ ਕੋਣਾਸ਼ੀ ਵੈਰ ਨਕ੍ਹਤੇ.

ਜਬ ਇਸ ਕਾ ਬਰਨੁ ਚਿਹਨੁ ਨ ਜਾਪਤ ॥

ਜੇਕ੍ਹਾ ਧਾ ਜਗਾਚਾ ਕੋਣਤਾਹੀ ਰੰਗ ਕਿੰਕਾ ਆਕਾਰ ਦਿਸਤ ਨਕ੍ਹਤਾ,

ਤਬ ਹਰਖ ਸੇਗ ਕਹੁ ਕਿਸਹਿ ਬਿਆਪਤ ॥

ਸਾਂਗਾ, ਮਗ ਸੁਖ-ਦੁ:ਖ ਕੋਣਾਲਾ ਸਪ੍ਰਸ਼ ਕਰੂ ਸ਼ਕਤ ਹੋਤੇ?

ਜਬ ਆਪਨ ਆਪ ਆਪਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ॥

ਜੇਕ੍ਹਾ ਪਰਬ੍ਰਹ੍ਮ ਸੁਤ:ਚ ਸਰਬਸੁ ਹੋਤਾ,

ਤਬ ਮੋਹ ਕਹਾ ਕਿਸੁ ਹੇਵਤ ਭਰਮ ॥

ਮਗ ਮਾਵਨਿਕ ਜੋਡ ਕੁਠੇ ਹੋਤੀ, ਆਧਿ ਕੋਣਾਲੀ ਸ਼ੰਕਾ ਹੋਤੀ?

ਆਪਨ ਖੇਲੁ ਆਪਿ ਵਰਤੀਜਾ ॥

ਹੇ ਨਾਨਕ! ਅਕਾਲਪੁਰੁਸ਼ਾਨੇ ਸੁਤ:ਚ ਆਪਲੀ ਲੀਲਾ (ਸ੍ਰਣੀਚ੍ਯਾ ਰੂਪਾਤ) ਰਚਲੀ ਆਹੇ.

ਨਾਨਕ ਕਰਨੈਹਾਰੁ ਨ ਦੂਜਾ ॥੧॥

ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਾਸਾਰਖਾ ਦੁਸਰਾ ਕੋਣੀ ਨਿਰਮਾਤਾ ਨਾਹੀ. ॥੧॥

ਜਬ ਹੇਵਤ ਪ੍ਰਭ ਕੇਵਲ ਧਨੀ ॥

ਜੇਕ੍ਹਾ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਸੁਤ: ਜਗਾਚਾ ਸੁਆਮੀ ਹੋਤਾ,

ਤਬ ਬੰਧ ਮੁਕਤਿ ਕਹੁ ਕਿਸ ਕਉ ਗਨੀ ॥

ਮਗ ਸਾਂਗਾ ਕੋਣਾਲਾ ਬਾਂਧੀਲ ਸਮਯਲੇ ਜਾਇਲ ਆਣਿ ਕੋਣਾਲਾ ਮੁਕਤ ਮਾਨਲੇ ਜਾਇਲ?

ਜਬ ਏਕਹਿ ਹਰਿ ਅਗਮ ਅਪਾਰ ॥

ਜੇਕ੍ਹਾ ਫਕਤ ਅਗਮ ਆਣਿ ਅਪਾਰ ਹਰੀ (ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ) ਹੋਤਾ,

ਤਬ ਨਰਕ ਸੁਰਗ ਕਹੁ ਕਉਨ ਅਉਤਾਰ ॥

ਮਗ ਮਲਾ ਸਾਂਗਾ, ਨਰਕ ਆਣਿ ਸੁਰਗਾਤਿ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਯਾਰੇ ਪ੍ਰਾਣੀ ਕੋਣ ਹੋਤੇ?

ਜਬ ਨਿਰਗੁਨ ਪ੍ਰਭ ਸਹਜ ਸੁਭਾਇ ॥

ਜੇਕ੍ਹਾ ਨਿਰਗੁਣ ਪਰਮਾਤਮਾ ਤ੍ਯਾਚ੍ਯਾ ਨੈਸਰ੍ਗਿਕ ਸੁਭਾਵਾਤ ਹੋਤਾ,

ਤਬ ਸਿਵ ਸਕਤਿ ਕਹਹੁ ਕਿਤੁ ਠਾਇ ॥

ਮਗ ਮਲਾ ਸਾਂਗਾ ਸ਼ਿਵਸ਼ਕਤੀ ਕੁਠੇ ਹੋਤ੍ਯਾ?

ਜਬ ਆਪਹਿ ਆਪਿ ਅਪਨੀ ਜੋਤਿ ਧਰੈ ॥

ਜੇਕ੍ਹਾ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਸੁਤ: ਤ੍ਯਾਚੀ ਜ੍ਯੋਤਿ ਪ੍ਰਜ੍ਵਲਿਤ ਕਰ੍ਹਨ ਬਸਲਾ ਹੋਤਾ,

ਤਬ ਕਵਨ ਨਿਡਰੁ ਕਵਨ ਕਤ ਡਰੈ ॥

ਮਗ ਕੋਣ ਨਿਰਭਯ ਹੋਤੇ, ਆਣਿ ਕੋਣੀ ਘਾਬਰਤ ਹੋਤਾ?

ਆਪਨ ਚਲਿਤ ਆਪਿ ਕਰਨੈਹਾਰ ॥

ਤੋ ਸੁਤ: ਤ੍ਯਾਚ੍ਯਾ ਸੁਤ:ਚ੍ਯਾ ਲੀਲਾ ਰਚਤੋ.

ਨਾਨਕ ਠਾਕੁਰ ਅਗਮ ਅਪਾਰ ॥੨॥

ਹੇ ਨਾਨਕ! ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਅਗਮ ਆਣਿ ਅਫਾਟ ਆਹੇ. ॥੨॥

ਅਬਿਨਾਸੀ ਸੁਖ ਆਪਨ ਆਸਨ ॥

ਜੇਕ੍ਹਾ ਅਮਰ ਪਰਮਾਤਮਾ ਤ੍ਯਾਚ੍ਯਾ ਸੁਖਦਾਯਕ ਆਸਨਾਵਰ ਵਿਰਾਜਮਾਨ ਹੋਤਾ,

ਤਹ ਜਨਮ ਮਰਨ ਕਹੁ ਕਹਾ ਬਿਨਾਸਨ ॥

ਮਲਾ ਸਾਂਗਾ, ਤੇਵਾ ਜਨਮ-ਮ੍ਰਤ੍ਯੂ ਆਧਿ ਵਿਨਾਸ (ਕਾਲ) ਕੁਠੇ ਹੋਤਾ?

ਜਬ ਪੂਰਨ ਕਰਤਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ॥

ਜੇਵਾ ਅਕਾਲਪੁਰੁਸ਼ ਨਿਰਮਾਤਾ ਹੋਤਾ,

ਤਬ ਜਮ ਕੀ ਤ੍ਰਾਸ ਕਹਹੁ ਕਿਸੁ ਹੋਇ ॥

ਮਗ ਸਾਂਗਾ, ਮ੍ਰਤ੍ਯੂਲਾ ਕੋਯ ਘਾਬਰਤ ਹੋਤੇ?

ਜਬ ਅਬਿਗਤ ਅਗੋਚਰ ਪ੍ਰਭੁ ਏਕਾ ॥

ਜੇਵਾ ਫਕਤ ਲਕ੍ਸ਼੍ਯਹੀਨ ਆਧਿ ਅਦ੍ਰਿਸ਼੍ਯ ਪਰਮਾਤਮਾ ਹੋਤਾ,

ਤਬ ਚਿਤ੍ਰ ਗੁਪਤ ਕਿਸੁ ਪੁਛਤ ਲੇਖਾ ॥

ਮਗ ਚਿਤ੍ਰਗੁਪਤਾਨੇ ਕੋਯਾਕੜ੍ਹਨ ਹਿਸ਼ੇਬ ਮਾਗਿਤਲਾ ਹੋਤਾ?

ਜਬ ਨਾਥ ਨਿਰੰਜਨ ਅਗੋਚਰ ਅਗਾਧੇ ॥

ਜੇਵਾ ਫਕਤ ਨਿਰੰਜਨ, ਅਦ੍ਰਿਸ਼੍ਯ ਆਧਿ ਅਥਾਂਗ ਨਾਥ (ਦੇਵ) ਹੋਤੇ,

ਤਬ ਕਉਨ ਛੁਟੇ ਕਉਨ ਬੰਧਨ ਬਾਧੇ ॥

ਮਗ ਮਾਧੇਚ੍ਯਾ ਬੰਧਨਾਤ੍ਰਨ ਕੋਯ ਮੁਕਤ ਜ਼ਾਲੇ ਆਧਿ ਕੋਯ ਬੰਧਨਾਤ ਅਡਕਲੇ?

ਆਪਨ ਆਪ ਆਪ ਹੀ ਅਚਰਜਾ ॥

ਪਰਮੇਸ਼੍ਵਰ ਸ੍ਵਤ:ਚ ਸਰ੍ਵ ਕਾਹੀ ਆਹੇ, ਤੋ ਸ੍ਵਤ:ਮਧੇ ਅਦ੍ਰੁਮੁਤ ਆਹੇ.

ਨਾਨਕ ਆਪਨ ਰੂਪ ਆਪ ਹੀ ਉਪਰਜਾ ॥੩॥

ਹੇ ਨਾਨਕ! ਯਾਨੇ ਸ੍ਵਤ:ਚੇ ਸ੍ਵਰੂਪ ਸ੍ਵਤ:ਚ ਨਿਰਮਾਣਿ ਕੇਲੇ ਆਹੇ.

ਜਹ ਨਿਰਮਲ ਪੁਰਖੁ ਪੁਰਖ ਪਤਿ ਹੋਤਾ ॥

ਜਿਥੇ ਫਕਤ ਏਕ ਨਿਰਮਲ ਪੁਰੁਸ਼ਚ ਪੁਰੁਸ਼ਾਂਚਾ ਪਤੀ ਹੋਤਾ,

ਤਹ ਬਿਨੁ ਮੈਲੁ ਕਹਹੁ ਕਿਆ ਧੋਤਾ ॥

ਆਧਿ ਤਿਥੇ ਕੋਯਤੀਹੀ ਘਾਯ ਨਵ੍ਹਤੀ, ਮਲਾ ਸਾਂਗਾ! ਮਗ ਤਿਥੇ ਸ੍ਵਚ੍ਛ ਕਰਣ੍ਯਾਸਾਰਖੇ ਕਾਧ ਹੋਤੇ?

ਜਹ ਨਿਰੰਜਨ ਨਿਰੰਕਾਰ ਨਿਰਬਾਨ ॥

ਜਿਥੇ ਫਕਤ ਨਿਰੰਜਨ, ਨਿਰੰਕਾਰ ਆਧਿ ਅਲਿਪ੍ਤ ਪਰਮੇਸ਼੍ਵਰ ਹੋਤਾ,

ਤਹ ਕਉਨ ਕਉ ਮਾਨ ਕਉਨ ਅਭਿਮਾਨ ॥

ਤਿਥੇ ਕੋਯਾਲਾ ਮਾਨ ਆਧਿ ਅਭਿਮਾਨ ਹੋਤਾ?

ਜਹ ਸਰੂਪ ਕੇਵਲ ਜਗਦੀਸ ॥

ਜੇਥੇ ਕੇਵਲ ਵਿਸ਼ਵਾਚਾ ਸਵਾਮੀ ਜਗਦੀਸ਼ਚੇ (ਪਰਮੇਸ਼ਵਰਾਚੇ) ਰੂਪ ਹੋਤੇ,

ਤਹ ਛਲ ਛਿਦ੍ਰ ਲਗਤ ਕਹੁ ਕੀਸ ॥

ਮਲਾ ਸਾਂਗਾ, ਤੇਥੇ ਕਪਟ ਆਧਿ ਪਾਪਾਨੇ ਕੋਣਾਲਾ ਦੁਖਵਲੇ ਹੋਤੇ?

ਜਹ ਜੇਤਿ ਸਰੂਪੀ ਜੇਤਿ ਸੰਗਿ ਸਮਾਵੈ ॥

ਜਿਥੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਾਚੇ ਸੁਰੂਪ ਸੁਰਤ:ਚਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਾਤ ਸਾਮਾਵਲੇਲੇ ਹੋਤੇ,

ਤਹ ਕਿਸਹਿ ਭੂਖ ਕਵਨੁ ਤ੍ਰਿਪਤਾਵੈ ॥

ਮਗ ਤਿਥੇ ਕੋਣਾਲਾ ਭ੍ਰੁਕ ਲਾਗਤ ਹੋਤੀ ਆਧਿ ਕੋਣਾਲਾ ਸਮਾਧਾਨ ਵਾਟਤ ਹੋਤੇ?

ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਕਰਨੈਹਾਰੁ ॥

ਸ੍ਰਣੀਚਾ ਨਿਰਮਾਤਾ, ਕਰਤਾ ਸੁਰਤ: ਸਰਵ ਕਾਹੀ ਕਰਤੋ ਆਧਿ ਜੀਵਾਂਚਾ ਮਾਧਿਮਾਤ੍ਰਨ ਘਡਵੂਨ ਆਧਤੋ.

ਨਾਨਕ ਕਰਤੇ ਕਾ ਨਾਹਿ ਸੁਮਾਰੁ ॥੪॥

ਹੈ ਨਾਨਕ! ਜ੍ਯਾ ਪਰਮੇਸ਼ਵਰਾਨੇ ਜਗ ਨਿਰਮਾਣ ਕੇਲੇ ਤ੍ਯਾਲਾ ਅੰਤ ਨਾਹੀ.

ਜਬ ਅਪਨੀ ਸੇਭਾ ਆਪਨ ਸੰਗਿ ਬਨਾਈ ॥

ਜੇਕ੍ਹਾ ਪਰਮੇਸ਼ਵਰਾਨੇ ਸੁਰਤ:ਚੇ ਵੈਭਵ ਨਿਰਮਾਣ ਕੇਲੇ ਹੋਤੇ,

ਤਬ ਕਵਨ ਮਾਇ ਬਾਪ ਮਿਤ੍ਰ ਸੁਤ ਭਾਈ ॥

ਤੇਕ੍ਹਾ ਆਇ-ਵਡੀਲ, ਮਿਤ੍ਰ, ਮੁਲਗਾ ਆਧਿ ਭਾਊ ਕੋਧ ਹੋਤੇ?

ਜਹ ਸਰਬ ਕਲਾ ਆਪਹਿ ਪਰਬੀਨ ॥

ਜੇਕ੍ਹਾ ਪਰਮੇਸ਼ਵਰ ਸੁਰਤ: ਸਰਵ ਕਲਾਂਮਧੇ ਪਾਰੰਗਤ ਹੋਤੇ,

ਤਹ ਬੇਦ ਕਤੇਬ ਕਹਾ ਕੇਉ ਚੀਨ ॥

ਤ੍ਯਾਵੇਲੀ ਵੇਦ ਆਧਿ ਧਾਰਮਿਕ ਗ੍ਰੰਥਾਲਾ ਕੋਧੀ ਆਲਖਤ ਨਕ੍ਹਤੇ.

ਜਬ ਆਪਨ ਆਪੁ ਆਪਿ ਉਰਿ ਧਾਰੈ ॥

ਜੇਕ੍ਹਾ ਅਕਾਲਪੁਰੁਸ਼ਾਨੇ ਸੁਰਤ:ਲਾ ਹ੍ਰਦਯਾਤ ਠੇਵਲੇ,

ਤਉ ਸਗਨ ਅਪਸਗਨ ਕਹਾ ਬੀਚਾਰੈ ॥

ਮਗ ਸੁਭ ਆਧਿ ਅਸੁਭ ਧਾਂਚਾ ਵਿਚਾਰ ਕੋਧ ਕਰੇਲ?

ਜਹ ਆਪਨ ਊਚ ਆਪਨ ਆਪਿ ਨੇਰਾ ॥

ਜਿਥੇ ਪਰਮੇਸ਼ਵਰ ਸੁਰਤ: ਸਰਵੋਚ੍ਛ ਆਧਿ ਸੁਰਤ: ਖਾਲਚਾ ਪਦਾਵਰ ਹੋਤਾ,

ਤਹ ਕਉਨ ਠਾਕੁਰੁ ਕਉਨੁ ਕਹੀਐ ਚੇਰਾ ॥

ਤਿਥੇ ਕੋਣਾਲਾ ਗੁਰੂ ਆਧਿ ਕੋਣਾਲਾ ਸੇਵਕ ਮੁਢਲਾ ਧੇੜੈਲ?

ਬਿਸਮਨ ਬਿਸਮ ਰਹੇ ਬਿਸਮਾਦ ॥

ਪਰਮੇਸ਼ਵਰਾਚੇ ਅਦੁਭੁਤ ਚਮਤਕਾਰ ਪਾਹੂਨ ਮੀ ਥਕਕ ਝਾਲੀ ਆਹੇ.

ਨਾਨਕ ਅਪਨੀ ਗਤਿ ਜਾਨਹੁ ਆਪਿ ॥੫॥

ਨਾਨਕ ਮੁਢਲਾਤ ਕੀ ਹੇ ਦੇਵਾ! ਤੁਮਚੀ ਲੀਲਾ ਤੁਮਹੀਚ ਜਾਣਤਾ.

ਜਹ ਅਛਲ ਅਛੇਦ ਅਭੇਦ ਸਮਾਇਆ ॥

ਜੇਥੇ ਪ੍ਰਾਮਾਣਿਕ, ਅਵਿਨਾਸੀ ਆਧਿ ਅਮੇਧ ਦੇਵ ਸੁਤ:ਮਧੇ ਲੀਨ ਝਾਲਾ ਹੋਤਾ,

ਉਹਾ ਕਿਸਹਿ ਬਿਆਪਤ ਮਾਇਆ ॥

ਤਿਥੇ ਮਾਧੇਚਾ ਕੋਣਾਵਰ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੋਤਾ?

ਆਪਸ ਕਉ ਆਪਹਿ ਆਦੇਸੁ ॥

ਜੇਕ੍ਹਾ ਪਰਮੇਸ਼ਵਰ ਸੁਤ:ਲਾ ਨਮਨ ਕਰਤ ਹੋਤਾ,

ਤਿਹੁ ਗੁਣ ਕਾ ਨਾਹੀ ਪਰਵੇਸੁ ॥

ਜੇਕ੍ਹਾ (ਮਾਧੇਚਾ) ਤੀਨ ਗੁਣਾਂਨੀ (ਜਗਾਤ) ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕੇਲਾ ਨਕ੍ਹਤਾ.

ਜਹ ਏਕਹਿ ਏਕ ਏਕ ਭਗਵੰਤਾ ॥

ਜਿਥੇ ਏਕਚ ਪਰਮਾਤਮਾ ਹੋਤਾ,

ਤਹ ਕਉਨੁ ਅਚਿੰਤੁ ਕਿਸੁ ਲਾਗੈ ਚਿੰਤਾ ॥

ਜੇਥੇ ਕੋਣ ਚਿੰਤਾਮੁਕਤ ਹੋਤਾ ਆਧਿ ਕੋਣਾਲਾ ਚਿੰਤਾ ਵਾਟਤ ਹੋਤੀ?

ਜਹ ਆਪਨ ਆਪੁ ਆਪਿ ਪਤੀਆਰਾ ॥

ਜੇਕ੍ਹਾ ਪਰਮੇਸ਼ਵਰ ਸੁਤ: ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੋਤਾ,

ਤਹ ਕਉਨੁ ਕਥੈ ਕਉਨੁ ਸੁਨਨੈਹਾਰਾ ॥

ਤਿਥੇ ਕੋਣ ਵਕਤਾ ਆਧਿ ਕੋਣ ਸ਼੍ਰੋਤਾ ਹੋਤਾ?

ਬਹੁ ਬੇਅੰਤ ਉਚ ਤੇ ਉਚਾ ॥

ਹੇ ਨਾਨਕ! ਪਰਮੇਸ਼ਵਰ ਅਨੰਤ ਆਧਿ ਸਰਵੋਚ ਆਹੇ,

ਨਾਨਕ ਆਪਸ ਕਉ ਆਪਹਿ ਪਹੁਚਾ ॥੬॥

ਫਕਤ ਤੋ ਸੁਤ:ਪਰੰਤ ਪੋਹੋਚਤੀ. ॥ ੬ ॥

ਜਹ ਆਪਿ ਰਚਿਓ ਪਰਪੰਚੁ ਅਕਾਰੁ ॥

ਜੇਕ੍ਹਾ ਦੇਵਾਨੇ ਸੁਖਤ: ਵਿਸ਼ਵਾਚੀ ਨਿਰਮਿਤੀ ਕेलੀ,

ਤਿਹੁ ਗੁਣ ਮਹਿ ਕੀਨੇ ਬਿਸਥਾਰੁ ॥

ਆਧਿ ਮਾਧੇਚਾ ਤੀਨ ਗੁਣਾਂਚਾ ਜਗਾਤ ਪ੍ਰਸਾਰ ਕੇਲਾ,

ਪਾਪੁ ਪੁੰਨੁ ਤਹ ਭਈ ਕਹਾਵਤੁ ॥

ਲਾਮੁਕੇ ਹੇ ਪਾਪ ਆਹੇ ਕੀ ਹੇ ਪੁੰਨ ਆਹੇ, ਧਾ ਸੰਕਲਪਨਾ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਝਾਲਾ.

ਕੋਊ ਨਰਕ ਕੋਊ ਸੁਰਗ ਬੰਛਾਵਤੁ ॥

ਕੋਧੀ ਨਰਕਾਤ ਜਾਨ ਲਾਗਲੇ ਤਰ ਕੋਧੀ ਸੁਰਗਾਚੀ ਆਸ ਧਰੂ ਲਾਗਲੇ.

ਆਲ ਜਾਲ ਮਾਇਆ ਜੰਜਾਲ ॥

ਮਾਧਾਚੇ ਸੰਸਾਰਿਕ ਸਾਪਲੇ ਆਧਿ ਅਭਧਲੇ,

ਹਉਮੈ ਮੋਹ ਭਰਮ ਭੈ ਭਾਰ ॥

ਅਹੰਕਾਰ, ਆਸਕਤੀ, ਸੰਦਿਗ੍ਧਤਾ ਆਧਿ ਮੀਤੀ ਧਾਂਚੇ ਆਝੇ ਨਿਰਮਾਣਿ ਕੇਲੇ.

ਦੁਖ ਸੁਖ ਮਾਨ ਅਪਮਾਨ ॥

ਦੁ:ਖ ਆਧਿ ਆਨੰਦ, ਸੰਨਮਾਨ ਆਧਿ ਅਪਮਾਨ,

ਅਨਿਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕੀਓ ਬਖਜਾਨ ॥

ਧਾ ਸਰਵ ਗੋਠੀਂਚੇ ਵਰ੍ਣਨ ਵਿਵਿਧ ਪ੍ਰਕਾਰੇ ਕੇਲੇ ਗੇਲੇ.

ਆਪਨ ਖੇਲੁ ਆਪਿ ਕਰਿ ਦੇਖੈ ॥

ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਸੁਖਤ: ਲਾਚੀ ਲੀਲਾ ਰਚਤੋ ਕਰਤੋ ਆਧਿ ਪਾਹਤੋ.

ਖੇਲੁ ਸੰਕੇਚੈ ਤਉ ਨਾਨਕ ਏਕੈ ॥੭॥

ਹੇ ਨਾਨਕ! ਦੇਵ ਜੇਕ੍ਹਾ ਲਾਚੀ ਲੀਲਾ ਸੰਪਦਤੋ ਤੇਕ੍ਹਾ ਫਕਤ ਤੋਚ ਰਾਹਤੋ. ॥੭॥

ਜਹ ਅਬਿਗਤੁ ਭਗਤੁ ਤਹ ਆਪਿ ॥

ਜਿਥੇ ਜਿਥੇ ਅਨੰਤ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਅਸਤੋ ਤਿਥੇ ਲਾਚਾ ਭਕਤ ਅਸਤੋ, ਜਿਥੇ ਭਕਤ ਅਸਤੋ ਤਿਥੇ ਸੁਖਤ: ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਅਸਤੋ.

ਜਹ ਪਸਰੈ ਪਾਸਾਰੁ ਸੰਤ ਪਰਤਾਪਿ ॥

ਤੋ ਲਾਚਾ ਸੰਤਾਂਚਾ ਗੌਰਵਾਸਾਠੀ ਲਾਚਾ ਨਿਰਮਿਤੀਚਾ ਵਿਸਤਾਰ ਕਰਤੋ.

ਦੁਹੁ ਪਾਖ ਕਾ ਆਪਹਿ ਧਨੀ ॥

ਤੋ ਦੋਨ੍ਹੀ ਭਾਜੂਂਚਾ ਸੁਆਮੀ ਆਹੇ (ਲਾਚਾ ਪ੍ਰਕਟ ਆਧਿ ਅਪ੍ਰਕਟ ਸੁਰੂਪਾਚਾ).

ਉਨ ਕੀ ਸੋਭਾ ਉਨਹੂ ਬਨੀ ॥

त्याची महिमा फक्त त्यालाच माहिती आहे.

आपहि कਉतक करै अनंद चेज ॥

परमेश्वर स्वतः त्याची लीळा रचतो आणि खेळतो.

आपहि रस भोगन निरजेग ॥

तो स्वतः आनंद घेतो आणि तरीही अलिप्त राहतो.

जिसु भवै तिसु आपन नाਇ लावै ॥

जो कोणी त्याला प्रसन्न करतो, तो त्याच्या नावाने आशीर्वाद देतो,

जिसु भवै तिसु खेल खिलावै ॥

आणि ज्याला पाहिजे त्याला तो सांसारिक सुखात अडकवून ठेवतो.

बेसुमार अबाह अगनत अडेलै ॥

नानक म्हणतात की हे अनंत! हे अथांग! हे अगणित, अतुलनीय देवा!

जिउि बुलावहु तिउि नानक दास बेलै ॥८॥२१॥

आपण आपल्या भक्तांना निर्देशित करताच ते असेच बोलतात. ॥८॥२१॥

सलेकु ॥

श्लोक ॥

जीअ जंत के ठाकुरा आपे वरतणहार ॥

हे सर्व जीवांचे पालनपोषण करणाऱ्या देवा! तुम्ही स्वतः सर्वव्यापी आहात.

नानक ऐके पसरिआ दूजा कह दिसटार ॥१॥

हे नानक! एकच परमेश्वर सर्वव्यापी आहे. याशिवाय अजून कोणी कुठे दिसत नाही? ॥१॥

असटपदी ॥

अष्टपदी ॥

आपि कबै आपि सुननैहारु ॥

परमेश्वर स्वतः वक्ता आहे आणि तोच श्रोता आहे.

आपहि ऐकु आपि बिसवारु ॥

तो स्वतः एक आहे आणि स्वतःच त्याचा विस्तार आहे.

ਜਾ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਾ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਉਪਾਏ ॥

ਜੇਕ੍ਹਾ ਲਾਲਾ ਯੋਗੁ ਵਾਟਤੇ ਤੇਕ੍ਹਾ ਤੋ ਸ੍ਰਿਸਟੀ ਨਿਰਮਾਣਿ ਕਰਤੋ.

ਆਪਨੈ ਭਾਣੈ ਲਏ ਸਮਾਏ ॥

ਤੋ ਆਪਲਾ ਝੁਲੇਨੁਸਾਰ ਤੇ ਸੁਖ:ਮਧੇ ਸਾਮਾਕ੍ਰਿਯ ਗੇਤੋ.

ਤੁਮ ਤੇ ਭਿੰਨ ਨਹੀ ਕਿਛੁ ਹੋਇ ॥

ਹੈ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਾ! ਤੁਝਾਸ਼ਿਵਾਯ ਕਾਹੀਹੀ ਹੋਯੁ ਸਕਤ ਨਾਹੀ.

ਆਪਨ ਸੂਤਿ ਸਭੁ ਜਗਤੁ ਪਰੇਇ ॥

ਤੁਮ੍ਹੀ ਸੰਪੂਰਨ ਜਗਲਾ ਏਕਾ ਧਾਗਾਤ ਬਾਂਧਲੇ ਆਹੇ.

ਜਾ ਕਉ ਪ੍ਰਭੁ ਜੀਉ ਆਪਿ ਬੁਝਾਏ ॥

ਜਲਾ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਸੁਖ: ਹੀ ਸੰਕਲਪਨਾ ਸਮਝਨੁ ਧੇਯਾਸ ਸਕਸ਼ਮ ਕਰਤੋ,

ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਸੋਈ ਜਨੁ ਪਾਏ ॥

ਤੋ ਵਕਤੀ ਸਤਨਾਮਾਚੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਕਰਤੋ.

ਸੋ ਸਮਦਰਸੀ ਤਤ ਕਾ ਬੇਤਾ ॥

ਤੀ ਵਕਤੀ ਏਕ ਫ਼ਲਾ ਆਯਿ ਤਤ੍ਵਜ਼ ਆਹੇ.

ਨਾਨਕ ਸਗਲ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਕਾ ਜੇਤਾ ॥੧॥

ਹੈ ਨਾਨਕ! ਤੋ ਸੰਪੂਰਨ ਜਗ ਜਿੰਕਾਗਾਰ ਆਹੇ. ॥੧॥

ਜੀਅ ਜੰਤੂ ਸਭ ਤਾ ਕੈ ਹਾਥ ॥

ਸਰਵ ਜੀਵ ਲਾ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਾਚਾ ਅਧਿਪਤਾਖਾਲੀ ਆਹੇ.

ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਅਨਾਥ ਕੇ ਨਾਥੁ ॥

ਤੋ ਦੀਨ ਆਯਿ ਅਨਾਥਾਂਚਾ ਨਾਥ ਆਹੇ.

ਜਿਸੁ ਰਾਖੈ ਤਿਸੁ ਕੋਇ ਨ ਮਾਰੈ ॥

ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਜਾਚੇ ਰਖਾਣ ਕਰਤੋ ਲਾਲਾ ਕੋਣੀਹੀ ਮਾਰੂ ਸਕਤ ਨਾਹੀ.

ਸੋ ਮੂਆ ਜਿਸੁ ਮਨਹੁ ਬਿਸਾਰੈ ॥

ਤਥਾਪਿ, ਜਲਾ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਵਿਸਰਤੋ, ਤੋ ਵਕਤੀ ਆਧਿਆਤਮਿਕਰਿਲਾ ਮ੍ਰਿਤ ਅਸਤੋ.

ਤਿਸੁ ਤਜਿ ਅਵਰ ਕਹਾ ਕੇ ਜਾਇ ॥

ਲਾਲਾ ਸੋਝਨ, ਕੁਣੀਹੀ ਕੁਠੇ ਕਾ ਜਾਗਾਰ?

ਸਭ ਸਿਰਿ ਏਕੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਰਾਇ ॥

ਸਰ੍ਵਾਚਾ ਰक्षणकर्ता परमेश्वर आहे.

ਜੀਅ ਕੀ ਜੁਗਤਿ ਜਾ ਕੈ ਸਭ ਹਾਥਿ ॥

तो सर्व प्राण्यांच्या सर्व रहस्यांवर नियंत्रण ठेवतो.

ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਜਾਨਹੁ ਸਾਥਿ ॥

तो तुमच्या हृदयाच्या आत आणि बाहेर आहे हे समजून घ्या.

ਗੁਨੁ ਨਿਧਾਨੁ ਬੇਅੰਤੁ ਅਪਾਰੁ ॥

त्या गुणांच्या भांडारासाठी, असीम आणि अफाट ईश्वरासाठी

ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਸਦਾ ਬਲਿਹਾਰੁ ॥੨॥

सेवक नानक सदैव स्वतःला समर्पित करतात. ॥ २ ॥

ਪੂਰਨ ਪੂਰਿ ਰਹੇ ਦਇਆਲੁ ॥

दयाळू परमेश्वर सर्वत्र उपस्थित आहे आणि

ਸਭ ਊਪਰਿ ਹੋਵਤੁ ਕਿਰਪਾਲੁ ॥

आणि सर्व प्राणिमात्रांवर दया करतात.

ਅਪਨੇ ਕਰਤਬ ਜਾਨੈ ਆਪਿ ॥

तो स्वतःच्या लीळा स्वतः जाणतो.

ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਰਹਿਓ ਬਿਆਪਿ ॥

अंतर्यामी परमेश्वर सर्व गोष्टीत, सर्व वस्तूत सामावलेला आहे.

ਪ੍ਰਤਿਪਾਲੈ ਜੀਅਨੁ ਬਹੁ ਭਾਤਿ ॥

तो सजीवांचे अनेक प्रकारे पोषण करतो.

ਜੇ ਜੇ ਰਚਿਓ ਸੁ ਤਿਸਹਿ ਧਿਆਤਿ ॥

त्याने जे काही निर्माण केले आहे त्याचे चिंतन करत राहतो.

ਜਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਲਏ ਮਿਲਾਇ ॥

जो कोणी त्याला प्रसन्न करतो, तो त्या व्यक्तीला त्याच्याबरोबर जोडतो.

ਭਗਤਿ ਕਰਹਿ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥

असा भक्त हरी-प्रभूंची उपासना व स्तुती करतो.

ਮਨ ਅੰਤਰਿ ਬਿਸ੍ਵਾਸੁ ਕਰਿ ਮਾਨਿਆ ॥

ज्याने मनापासून परमेश्वरावर विश्वास ठेवला आहे,

ਕਰਨਹਾਰੁ ਨਾਨਕ ਇਕੁ ਜਾਨਿਆ ॥੩॥

तो एकच निर्माता, परमेश्वराला ओळखतो. ॥३॥

ਜਨੁ ਲਾਗਾ ਹਰਿ ਏਕੈ ਨਾਇ ॥

जो भक्त केवल परमेश्वराच्या नामस्मरणात गुंतलेला असतो,

ਤਿਸ ਕੀ ਆਸ ਨ ਬਿਰਥੀ ਜਾਇ ॥

त्याची आशा व्यर्थ जात नाही.

ਸੇਵਕ ਕਉ ਸੇਵਾ ਬਨਿ ਆਈ ॥

सेवकाने सेवा करणे योग्य आहे.

ਹੁਕਮੁ ਬੁਝਿ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਈ ॥

परमेश्वराच्या आज्ञेचे पालन केल्याने तो सर्वोच्च स्थिती (मोक्ष) प्राप्त करतो.

ਇਸ ਤੇ ਊਪਰਿ ਨਹੀ ਬੀਚਾਰੁ ॥

त्यांच्यासाठी परमेश्वराचे नामस्मरण करण्यापेक्षा चांगले दुसरे कोणतेही कार्य नसते.

ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਬਸਿਆ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ॥

ज्याच्या हृदयात निरंकार परमेश्वर वास करतो.

ਬੰਧਨ ਤੇਰਿ ਭਏ ਨਿਰਵੈਰ ॥

मायाचे बंध तोडून ते शत्रुत्वापासून मुक्त होतो.

ਅਨਦਿਨੁ ਪੁਜਹਿ ਗੁਰ ਕੇ ਪੈਰ ॥

आणि रात्रंदिवस गुरूंच्या चरणांची पूजा करतो.

ਇਹ ਲੋਕ ਸੁਖੀਏ ਪਰਲੋਕ ਸੁਹੇਲੇ ॥

तो या पृथ्वीवर आणि परलोकात सुखी-प्रसन्न राहतो.

ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਹਿ ਮੇਲੇ ॥੪॥

हे नानक! हरी-प्रभू त्याला स्वतःशी जोडतात. ॥४॥

ਸਾਧਸੰਗਿ ਮਿਲਿ ਕਰਹੁ ਅਨੰਦ ॥

संतांच्या संगतीत राहून परम आनंद प्राप्त करा

ਗੁਨ ਗਾਵਹੁ ਪ੍ਰਭ ਪਰਮਾਨੰਦ ॥

ਆਧਿ ਆਨੰਦ ਦੇਣਾ-ਨਾ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਾਚੀ ਸਤੁਤੀ ਕਰਤ ਰਾਹਾ.

ਰਾਮ ਨਾਮ ਤਤੁ ਕਰਹੁ ਬੀਚਾਰੁ ॥

ਰਾਮ-ਨਾਮਾਚੇ (ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਾਚੇ) ਤਤ੍ਵ ਵਿਚਾਰਾਤ ਘਾ.

ਦੁਲਭ ਦੇਹ ਕਾ ਕਰਹੁ ਉਧਾਰੁ ॥

ਅਸ਼ਾਪ੍ਰਕਾਰੇ ਦੁਰਲੱਭ ਮਾਨਵੀ ਸ਼ਰੀਰਾਚੇ ਕਲਿਆਣ ਕਰਾ.

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਚਨ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਉ ॥

ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਾਚਾ ਗੌਰਵ ਕਰਣਾਰੇ ਅਮ੍ਰਿਤ-ਵਾਚਨ ਗਾ.

ਪ੍ਰਾਨ ਤਰਨ ਕਾ ਇਹੈ ਸੁਆਉ ॥

ਤੁਮਚਾ ਆਤਮਾ ਲਾਮ ਦੇਣਾਰੀ (ਦੁਗੁਣਾਂਪਾਸੂਨ ਵਾਚਵਧਾਰ) ਹੀ ਪਛਤ ਆਹੈ.

ਆਠ ਪਹਰ ਪ੍ਰਭ ਪੇਖਹੁ ਨੇਰਾ ॥

ਆਠਹੀ ਪ੍ਰਹਰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਾਚਾ ਜਵਲ ਰਾਹਾ.

ਮਿਟੈ ਅਗਿਆਨੁ ਬਿਨਸੈ ਅੰਧੇਰਾ ॥

ਧਾਮੁਲੇ ਤੁਮਚੇ ਅਜ਼ਾਨ ਦੂਰ ਹੋਏਲ ਆਧਿ ਮਾਧੇਚਾ ਅੰਧਕਾਰਾਚਾ ਨਾਸ਼ ਹੋਏਲ.

ਸੁਨਿ ਉਪਦੇਸੁ ਹਿਰਦੈ ਬਸਾਵਹੁ ॥

ਗੁਰੂਚੀ ਸ਼ਿਕਵਧ ਏਕਾ ਆਧਿ ਤੁਮਚਾ ਹ੍ਰਦਧਾਤ ਧਾਨਾ ਠੇਵਾ.

ਮਨ ਇਛੇ ਨਾਨਕ ਫਲ ਪਾਵਹੁ ॥੫॥

ਹੈ ਨਾਨਕ! ਅਸ਼ਾਪ੍ਰਕਾਰੇ ਸਰਵਾਨਾ ਅਪੇਖਿਤ ਫਲ ਮਿਲੇਲ.॥੫॥

ਹਲਤੁ ਪਲਤੁ ਦੁਇ ਲੇਹੁ ਸਵਾਰਿ ॥

ਧਾ ਜਗਾਚਾ ਆਧਿ ਪਰਲੋਕਾਚਾ ਨੇਹਮੀ ਆਦਰ ਕਰਾ.

ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਅੰਤਰਿ ਉਰਿ ਧਾਰਿ ॥

ਰਾਮਾਚੇ (ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਾਚੇ) ਨਾਵ ਨੇਹਮੀ ਆਪਲਾ ਹ੍ਰਦਧਾਤ ਠੇਵਾ.

ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕੀ ਪੂਰੀ ਦੀਖਿਆ ॥

ਹਾ ਗੁਰੂਚਾ ਪਰਿਪੂਰਨ ਸਲਾ ਆਹੈ.

ਜਿਸੁ ਮਨਿ ਬਸੈ ਤਿਸੁ ਸਾਚੁ ਪਰੀਖਿਆ ॥

ਜਧਾ ਵਧਕੀਚਾ ਹ੍ਰਦਧਾਤ ਤੋ ਰਾਹਤੋ, ਧਾਲਾ ਚਿਰੰਤਨ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਾਚੀ ਜਾਧੀਵ ਹੋਤੇ.

ਮਨਿ ਤਨਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥

ਮਨਾਨੇ ਆਧਿ ਸ਼ਰੀਰਾਨੇ ਭਕਤਿਭਾਵਾਨੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਾਚੇ ਨਾਮਸਮਰਣ ਕਰਾ.

ਦੁਖੁ ਦਰਦੁ ਮਨ ਤੇ ਭਉ ਜਾਇ ॥

ਅਸਾਪ੍ਰਕਾਰੇ ਮਨਾਤ੍ਰਨ ਦੁ:ਖ, ਵੇਦਨਾ ਆਧਿ ਭੀਤੀ ਦੂਰ ਹੋਇਲ.

ਸਚੁ ਵਾਪਾਰੁ ਕਰਹੁ ਵਾਪਾਰੀ ॥

ਹੇ ਵਪਾਰੀ! ਤੁਮ੍ਹੀ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਾਚਾ ਨਾਵਾਚੇ ਮਨਨ ਕਰਣਯਾਚਾ ਖਰਾ ਵਪਾਰ ਕਰਾ,

ਦਰਗਹ ਨਿਬਰੈ ਖੇਪ ਤੁਮਾਰੀ ॥

ਜੇਯੋਕਰੂਨ ਤੁਮਚਾ ਸੌਦਾ ਸੁਰਕ੍ਸ਼ਿਤਪਯੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਾਚਾ ਦਰਬਾਰਾਤ ਪੋਹੋਚੇਲ.

ਏਕਾ ਟੇਕ ਰਖਹੁ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥

ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਾਚਾ ਆਧਾਰ ਹ੍ਰਦਯਾਤ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਾ.

ਨਾਨਕ ਬਹੁਰਿ ਨ ਆਵਹਿ ਜਾਹਿ ॥੬॥

ਹੇ ਨਾਨਕ! ਤੁਮਚੇ ਯਾ ਜਗਾਤ ਯੇਯੋ ਆਧਿ ਜਾਯੋ (ਜਨਮ-ਮ੍ਰਤ੍ਯੂਚੇ ਚਕ੍ਰ) ਪੁਨ੍ਹਾ ਹੋਯਾਰ ਨਾਹੀ. ॥ ੬ ॥

ਤਿਸ ਤੇ ਦੂਰਿ ਕਹਾ ਕੇ ਜਾਇ ॥

ਲਾਪਾਸ੍ਰਨ ਮਾਯੂਸ ਕੁਠੇ ਦੂਰ ਜਾਯੁ ਸਕਤੀ ਕਾ?

ਉਬਰੈ ਰਾਖਨਹਾਰੁ ਧਿਆਇ ॥

ਕੇਵਲ ਸੰਰਕ੍ਸ਼ਕ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਾਚੇ ਨਾਮਸਮਰਣ ਕੇਲ੍ਯਾਨੇਨ ਏਕਾਦ੍ਯਾਚੇ ਤਾਰਣ ਹੋਤੇ.

ਨਿਰਭਉ ਜਪੈ ਸਗਲ ਭਉ ਮਿਟੈ ॥

ਲਾ ਨਿਰਭਯ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਾਚਾ ਨਾਮਜਪਾਨੇ ਸਰ੍ਵ ਭਯ ਨਾਹੀਸੇ ਹੋਤਾਤ.

ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਪ੍ਰਾਣੀ ਛੁਟੈ ॥

ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਾਚਾ ਕ੍ਰਪੇਨੇ ਆਤ੍ਮਾ ਸਰ੍ਵ ਭੀਤੀਪਾਸ੍ਰਨ ਮੁਕ੍ਤ ਹੋਤੀ.

ਜਿਸੁ ਪ੍ਰਭੁ ਰਾਖੈ ਤਿਸੁ ਨਾਹੀ ਦੂਖ ॥

ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਾਦ੍ਵਾਰੇ ਸੰਰਕ੍ਸ਼ਿਤ ਆਹੇ ਲਾਲਾ ਕਧੀਹੀ ਦੁ:ਖ ਭੋਗਾਵੇ ਲਾਗਤ ਨਾਹੀ.

ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਮਨਿ ਹੋਵਤ ਸੂਖ ॥

ਪ੍ਰੇਮ ਆਧਿ ਭਕ੍ਤੀਨੇ ਨਾਮਸਮਰਣ ਕੇਲ੍ਯਾਨੇ ਮਨ ਸ਼ਾਂਤ ਹੋਤੇ

ਚਿੰਤਾ ਜਾਇ ਮਿਟੈ ਅਹੰਕਾਰੁ ॥

ਆਧਿ ਚਿੰਤਾ ਦੂਰ ਹੋਯੁਨ ਅਹੰਕਾਰ ਨਾਹੀਸਾ ਹੋਤੀ.

ਤਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਕੋਇ ਨ ਪਹੁਚਨਹਾਰੁ ॥

त्या परमेश्वराच्या भक्ताची तुलना कोणीच करू शकत नाही.

सिंर उूपरि ठाढ़ा गुरु सूरु ॥

जो सर्व शक्तिशाली परमेश्वराद्वारे संरक्षित आहे,

नानक ता के कारन पूरा ॥७॥

त्याची सर्व कामे पूर्ण होतात. ॥७॥

मति पूरी अंमिउ जा की दिसटि ॥

ज्याची बुद्धी पूर्ण आहे आणि ज्याच्या नजरेतून अमृताचा वर्षाव होत असतो तो (गुरु),

दरसन पेखत उिपरत सिंसटि ॥

त्याच्या दर्शनाने जगाचे कल्याण होते.

चरन कमल जा के अनूप ॥

त्याचे चरणकमल अद्वितीय आहेत.

सदल दरसन मुंदर हरि रूप ॥

त्याचे दर्शन सफल होते आणि त्याचे स्वरूप परमेश्वरासारखे अतिशय सुंदर आहे.

पंनु सेवा सेवकु परवान ॥

धन्य त्याची भक्ती आहे आणि परमेश्वराच्या दरबारात त्याचा सेवक स्वीकारला जातो.

अंतरजाभी पुरखु पूषान ॥

तो (गुरु) अंतर्धामी आणि सर्व काही जाणणारा आहे.

जिसु मनि बसै सु रेत निहाल ॥

ज्याच्या हृदयात गुरु वास करतो तो नेहमी कृतज्ञता प्राप्त करतो.

ता कै निक्किटि न आवत काल ॥

मृत्यूची भीती त्याच्या जवळ येत नाही.

अमर भये अमरा पदु पाਇआ ॥

ते अमर झाले आहेत, आणि त्यांना अमर दर्जा मिळाला आहे,

साधसंगि नानक हरि यिआਇआ ॥८॥२२॥

हे नानक! ज्यांनी संतांच्या संगतीत परमेश्वराचे नामस्मरण केले आहे. ॥ ८ ॥ २२ ॥

सलोक ॥

श्लोक ॥

गिआन अंजनु गुरि दीआ अगिआन अंघेर बिनासु ॥

गुरुंनी ज्ञानाच्या रूपात सुरमा दिला आहे, ज्यामुळे अज्ञानाचा अंधार नाहीसा झाला आहे.

हरि किरपा ते संत भेटिआ नानक मनि परगामु ॥१॥

हे नानक! परमेश्वराच्या कृपेने मला असे संत-गुरू मिळाले आहेत, ज्यांनी माझे मन ज्ञानाने उजळून टाकले आहे. ॥१॥

असटपदी ॥

अष्टपदी ॥

संतसंगि अंतरि पुरु डीठा ॥

संतांच्या सहवासात मी माझ्या अंतःकरणात परमेश्वराचे दर्शन घेतले आहे.

नामु पुरु का लागी मीठा ॥

मला परमेश्वराचे नाम मधुर वाटते.

सगल समिग्री ऐकसु षट भाहि ॥

संपूर्ण सृष्टी एका परमेश्वराच्या रूपात आहे,

अनिक रंग नाता दिसटाहि ॥

ज्यामध्ये अनेक प्रकारचे रंग पाहायला मिळतात.

नउ निधि अंमिउ पुरु का नामु ॥

परमेश्वराचे अमृत नाव नवनिधी आहे.

देही महि इस का बिसामु ॥

मानवी शरीरात त्याचा निवास आहे.

सुन समधि अनहत उर नाद ॥

तेथे शून्य समाधीमध्ये अनंत शब्द आहे.

कहनु न जाही अचरज बिसमाद ॥

अशा आश्चर्यकारक ब्रह्मानंद आनंदाचे वर्णन केले जाऊ शकत नाही.

तिनि देखिआ जिसु आपि दिखे ॥

ज्याला परमेश्वर स्वतः दाखवतो, तो या आनंदाचा अनुभव घेतो.

ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਜਨ ਸੋਝੀ ਪਾਏ ॥੧॥

ਹੇ ਨਾਨਕ! ਅਸੀਂ ਵਧੀਕੀਲਾ (ਭਕਤਾਲਾ) ਜ਼ਾਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਏ. ॥੧॥

ਸੋ ਅੰਤਰਿ ਸੋ ਬਾਹਰਿ ਅਨੰਤ ॥

ਤੋ ਅਨੰਤ ਪਰਮਾਤਮਾ ਮਨਾਥਾ ਆਤ ਆਧਿ ਬਾਹਰਹੀ ਅਸਤੀ.

ਘਟਿ ਘਟਿ ਬਿਆਪਿ ਰਹਿਆ ਭਗਵੰਤ ॥

ਪਰਮੇਸ਼ਵਰ ਪ੍ਰਤਿਯੇਕ ਕਠ-ਕਠਾਤ ਅਸਤੀ.

ਧਰਨਿ ਮਹਿ ਆਕਾਸ ਪਇਆਲ ॥

ਤੋ ਪ੍ਰਥਵੀ, ਆਕਾਸ਼ ਆਧਿ ਪਾਤਾਲਾਤ ਸਰਵਤ੍ਰ ਵਿਰਾਜਮਾਨ ਆਹੇ.

ਸਰਬ ਲੋਕ ਪੂਰਨ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ॥

ਤੋ ਸਰਵ ਵਿਸ਼ਵਾਚਾ ਪੂਰਨ ਪਾਲਨਕਰਤਾ ਆਹੇ.

ਬਨਿ ਤਿਨਿ ਪਰਬਤਿ ਹੈ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ॥

ਪਰਮਾਤਮਾ-ਪਰਮੇਸ਼ਵਰ ਜੰਗਲੇ, ਸ਼ੇਤਾਤ ਆਧਿ ਪਰਵਤਾਂਮਧੇ ਵਧਾਪਲੇਲਾ ਆਹੇ.

ਜੈਸੀ ਆਗਿਆ ਤੈਸਾ ਕਰਮੁ ॥

ਲਯਾਥਾ ਆਯੋਪਮਾਧੇਚ ਸਰਵ ਪ੍ਰਾਣੀ ਕਰਮ (ਕ੍ਰਿਯਾ) ਕਰਤਾਤ.

ਪਉਣ ਪਾਣੀ ਬੈਸੰਤਰ ਮਹਿ ॥

ਤੋ (ਪਰਮੇਸ਼ਵਰ) ਵਾਰਾ, ਪਾਣੀ ਆਧਿ ਅਗ੍ਰੀ ਧਾਮਧੇ ਵਿਰਾਜਮਾਨ ਆਹੇ.

ਚਾਰਿ ਕੁੰਟ ਦਹ ਦਿਸੇ ਸਮਾਹਿ ॥

ਤੋ ਸਰਵਤ੍ਰ ਆਧਿ ਦਹਾ ਦਿਸ਼ਾਂਨਾ (ਸਰਵਤ੍ਰ ਅਸਤਿਤ੍ਵਾਤ ਆਹੇ) ਵਧਾਪਲੇਲਾ ਆਹੇ.

ਤਿਸ ਤੇ ਭਿੰਨ ਨਹੀ ਕੇ ਠਾਉ ॥

ਤੋ ਜਿਥੇ ਨਾਹੀ ਅਸੀਂ ਏਕਹੀ ਜਾਗਾ ਨਾਹੀ.

ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ਸੁਖੁ ਪਾਉ ॥੨॥

ਗੁਰੂਥਾ ਕ੍ਰਪੇਨੇ ਨਾਨਕਾਂਨਾ ਸੁਖ (ਸਾਂਤੀ) ਪ੍ਰਾਪਤ ਝਾਲੇ ਆਹੇ. ॥ ੨ ॥

ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਮਹਿ ਦੇਖੁ ॥

ਵੇਦ, ਪੁਰਾਣ ਆਧਿ ਸ੍ਮ੍ਰਿਤੀਮਧੇ ਆਪਲਯਾਲਾ ਪਰਮੇਸ਼ਵਰ ਦਿਸਤੀ.

ਸਸੀਅਰ ਸੂਰ ਨਖਜੜ ਮਹਿ ਏਕੁ ॥

ਚੰਦ੍ਰ, ਸੂਰ੍ਯ ਆਧਿ ਤਾਤ੍ਯਾਂਮਧੇ ਤੋ ਏਕਮੇਵ ਪਰਮੇਸ਼ਵਰ ਆਹੇ.

ਬਾਣੀ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਸਭੁ ਕੇ ਬੋਲੈ ॥

ਪ੍ਰत्यੇਕਜਣ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਾਚੇ ਵਚਨ ਉਚਾਰਤੋ.

ਆਪਿ ਅਡੋਲੁ ਨ ਕਬਹੂ ਡੋਲੈ ॥

ਪਰੰਤੂ ਸਰ੍ਵਾਂਮਧੇ ਉਪਸਥਿਤ ਅਸਤਾਨਾਹੀ, ਤੋ ਸੁਤ: ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਆਹੇ ਆਪਿ ਕਦੀਹੀ ਅਸਥਿਰ ਹੋਤ ਨਾਹੀ.

ਸਰਬ ਕਲਾ ਕਰਿ ਖੇਲੈ ਖੇਲ ॥

ਸਰ੍ਵ ਕਲਾ ਨਿਰਮਾਣ ਕਰੂਨ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਸ੍ਰਜਨਾਚਾ ਖੇਲ ਖੇਲਤੋ.

ਮੇਲਿ ਨ ਪਾਈਐ ਗੁਣਹ ਅਮੇਲ ॥

ਤ੍ਯਾਚ੍ਯਾ ਗੁਣਾਂਚੇ ਮੂਲ੍ਯਮਾਪਨ ਕਰਤਾ ਯੇਤ ਨਾਹੀ, (ਕਾਰਣ) ਤ੍ਯਾਚੇ ਗੁਣ ਅਮੂਲ੍ਯ ਆਹੇਤ.

ਸਰਬ ਜੇਤਿ ਮਹਿ ਜਾ ਕੀ ਜੇਤਿ ॥

ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਾਚਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਸਰ੍ਵ ਜ੍ਯੋਤੀਂਮਧੇ ਪ੍ਰਜਵਲਿਤ ਹੋਤ ਆਹੇ.

ਧਾਰਿ ਰਹਿਓ ਸੁਆਮੀ ਓਤਿ ਪੇਤਿ ॥

ਜਗਾਚੀ ਰਚਨਾ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਾਚ੍ਯਾ ਨਿਯੰਤ੍ਰਣਾਖਾਲੀ ਆਹੇ.

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਭਰਮ ਕਾ ਨਾਸੁ ॥

ਹੇ ਨਾਨਕ! ਗੁਰੂਚ੍ਯਾ ਕ੍ਰਪੇਨੇ ਜ੍ਯਾਚਾ ਭ੍ਰਮ ਨਸ਼ਟ ਹੋਤੋ,

ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਮਹਿ ਏਹੁ ਬਿਸਾਸੁ ॥੩॥

ਹਾ ਤ੍ਯਾਚ੍ਯਾਤ ਵਫ਼ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਿਰਮਾਣ ਹੋਤੋ. ॥੩॥

ਸੰਤ ਜਨਾ ਕਾ ਪੇਖਨੁ ਸਭੁ ਬ੍ਰਹਮ ॥

ਸੰਤ ਸਰ੍ਵਤ੍ਰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਾਲਾ ਪਾਹਤਾਤ.

ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਸਭਿ ਧਰਮ ॥

ਸੰਤਾਂਚ੍ਯਾ ਹ੍ਰਦਯਾਤ ਉਦ੍ਰਵਣਾਰੇ ਸਰ੍ਵ ਵਿਚਾਰ ਧਾਰ੍ਮਿਕਤੇਚੇ ਅਸਤਾਤ.

ਸੰਤ ਜਨਾ ਸੁਨਹਿ ਸੁਭ ਬਚਨ ॥

ਸੰਤ ਕੇਵਲ ਚਾਂਗੁਲਪਣਾਚੇ (ਚਾਂਗਲੇ) ਸ਼ਬਦ ਐਕਤਾਤ.

ਸਰਬ ਬਿਆਪੀ ਰਾਮ ਸੰਗਿ ਰਚਨ ॥

ਤੇ ਸਰ੍ਵਵ੍ਯਾਪੀ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਾਮਧੇ (ਰਾਮਾਮਧੇ) ਲੀਨ ਰਾਹਤਾਤ.

ਜਿਨਿ ਜਾਤਾ ਤਿਸ ਕੀ ਇਹ ਰਹਤ ॥

ਜ੍ਯਾ ਕੋਣੀ ਸੰਤਾਨੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਾਲਾ ਸਮਜਲੇ ਆਹੇ, ਤ੍ਯਾਚ੍ਯਾ ਜੀਵਨਾਚਾ-ਆਚਰਣਾਚਾ ਹਾਚ ਐਕਮੇਵ ਬਨਤੋ.

ਸਤਿ ਬਚਨ ਸਾਧੂ ਸਭਿ ਕਹਤ ॥

ਤੇ ਸੰਤ ਕੇਵਲ ਨੇਹਮੀ ਸਤ੍ਯ ਬੋਲਤਾਤ.

ਜੇ ਜੇ ਹੋਇ ਸੇਈ ਸੁਖੁ ਮਾਨੈ ॥

ਜੇ ਕਾਹੀ ਘਡਤੇ, ਤੋ ਸ਼ਾਂਤਪਣੇ ਸਵੀਕਾਰਤੋ, ਟ੍ਯਾਚ੍ਯਾਤਚ ਆਪਲਾ ਆਨੰਦ ਮਾਨਤੋ.

ਕਰਨ ਕਰਾਵਨਹਾਰੁ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਨੈ ॥

ਟ੍ਯਾਲਾ ਮਾਹੀਤ ਆਹੇ ਕੀ ਸਰਵ ਕਾਮ ਕਰਯਾਰਾ ਆਯਿ ਆਪਲ੍ਯਾਕੜ੍ਯੁਨ ਕਰ੍ਯੁਨ ਧੇਯਾਰਾ ਕੇਵਲ ਪਰਮੇਸ਼੍ਵਰਚ ਆਹੇ.

ਅੰਤਰਿ ਬਸੇ ਬਾਹਰਿ ਭੀ ਓਹੀ ॥

ਸੰਤਾਂਸਾਠੀ, ਪਰਮੇਸ਼੍ਵਰ ਆਪਲ੍ਯਾ ਆਤ ਆਯਿ ਬਾਹੇਰ ਸਰਵਤ੍ਰ ਵਾਸ ਕਰਤੋ.

ਨਾਨਕ ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਿ ਸਭ ਮੋਹੀ ॥੪॥

ਹੇ ਨਾਨਕ! ਟ੍ਯਾਲਾ ਪਾਹ੍ਯੁਨ ਪ੍ਰਤ੍ਯੇਕ ਮਾਯੂਸ ਮੰਤ੍ਰਮੁਘ ਹੋਤੋ. ॥੪॥

ਆਪਿ ਸਤਿ ਕੀਆ ਸਭੁ ਸਤਿ ॥

ਪਰਮੇਸ਼੍ਵਰ ਸਤ੍ਯ ਆਹੇ ਆਯਿ ਟ੍ਯਾਚੀ ਨਿਰਮਿਤੀ ਦੇਖੀਲ ਸਤ੍ਯ ਆਹੇ.

ਤਿਸੁ ਪ੍ਰਭੁ ਤੇ ਸਗਲੀ ਉਤਪਤਿ ॥

ਸੰਪੂਰ੍ਣ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀਚੀ ਉਤਪਤੀ ਪਰਮੇਸ਼੍ਵਰਾਪਾਸ੍ਯੁਨ ਝਾਲੀ ਆਹੇ.

ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਾ ਕਰੇ ਬਿਸਥਾਰੁ ॥

ਜੇਕ੍ਹਾ ਟ੍ਯਾਲਾ ਯੋਗ੍ਯ ਵਾਟਤੇ ਤੇਕ੍ਹਾ ਤੋ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀਚਾ ਵਿਸਤਾਰ ਕਰਤੋ.

ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਾ ਏਕੰਕਾਰੁ ॥

ਜਰ ਪਰਮੇਸ਼੍ਵਰਾਲਾ ਯੋਗ੍ਯ ਵਾਟਲੇ ਤਰ ਤੋ ਸ੍ਵਤ: ਟ੍ਯਾਵੇਲੀ ਪੁਨ੍ਹਾ ਏਕ ਰੂਪ ਧੇਤੋ.

ਅਨਿਕ ਕਲਾ ਲਖੀ ਨਹ ਜਾਇ ॥

ਟ੍ਯਾਚ੍ਯਾਕੜੇ ਅਨੇਕ ਕਲਾ (ਸ਼ਕਤੀ) ਆਹੇਤ, ਜ੍ਯਾਂਚੇ ਵਰ੍ਣਨ ਕਰਤਾ ਧੇਤ ਨਾਹੀ.

ਜਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਲਏ ਮਿਲਾਇ ॥

ਜ੍ਯਾਲਾ ਤੋ ਪ੍ਰਸੰਨ ਕਰਤੋ ਤੋ ਟ੍ਯਾਲਾ ਸ੍ਵਤ: ਬਰੋਬਰ ਏਕਤ੍ਰ ਕਰਤੋ.

ਕਵਨ ਨਿਕਟਿ ਕਵਨ ਕਹੀਐ ਦੂਰਿ ॥

ਤੇ ਪਰਬ੍ਰਹ੍ਮ ਕਾਹੀਂਪਾਸ੍ਯੁਨ ਦੂਰ ਤਰ ਕਾਹੀਂਚ੍ਯਾ ਜਵਲ ਆਹੇ ਅਸੇ ਮ੍ਹਣਤਾ ਧੇਇਲ ਕਾ?

ਆਪੇ ਆਪਿ ਆਪ ਭਰਪੂਰਿ ॥

ਪਯ ਪਰਮੇਸ਼੍ਵਰ ਹਾ ਸ੍ਵਤ: ਸਰਵਵ੍ਯਾਪੀ ਆਹੇ.

ਅੰਤਰਗਤਿ ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਜਨਾਏ ॥

ਹੇ ਨਾਨਕ! ਤੋਂ ਲਾ ਮਾਧਸਾਲਾ (ਲਾਯਾ ਸਰਵਕਾਪੀਪਧਾਚੀ) ਯਾਧੀਵ ਕਰਨ ਦੇਤੋ,

ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਜਨ ਆਪਿ ਬੁਝਾਏ ॥੫॥

ਯੋ (ਪਰਮੇਸ਼ਵਰ) ਸਵਤ: ਆਂਤਰਿਕ ਉਚਕ ਅਵਸਥਾ ਸੁਚਵਤੋ. ॥੫॥

ਸਰਬ ਭੂਤ ਆਪਿ ਵਰਤਾਰਾ ॥

ਪਰਮੇਸ਼ਵਰ ਸਵਤ: ਸਰਵ ਯਗਾਤੀਲ ਲੋਕਾਂਮਧੇ ਵਿਰਾਯਮਾਨ ਆਹੇ.

ਸਰਬ ਨੈਨ ਆਪਿ ਪੇਖਨਹਾਰਾ ॥

ਤੋ ਸਵਤ: ਸਰਵ ਆਪਲਾ ਡੋਕ੍ਯਾਂਨੀ ਪਾਹਤ ਅਸਤੋ.

ਸਗਲ ਸਮਗ੍ਰੀ ਜਾ ਕਾ ਤਨਾ ॥

ਹੀ ਸੰਪੂਰਨ ਸ੍ਰਣੀ ਲਾਚੇ ਸ਼ਰੀਰ ਆਹੇ.

ਆਪਨ ਜਸੁ ਆਪ ਹੀ ਸੁਨਾ ॥

ਤੋ ਸਵਤ: ਲਾਚੀ ਸਵਤ:ਚੀ ਸੁਤੀ ਏਕਤੋ.

ਆਵਨ ਜਾਨੁ ਇਕੁ ਖੇਲੁ ਬਨਾਇਆ ॥

ਪਰਮੇਸ਼ਵਰਾਨੇ ਸਵਤ: ਸ੍ਰਣੀਤੀਲ ਕ੍ਯਕਤੀਕ੍ਯਾ (ਸਰਵ ਯੀਵਾਂਕ੍ਯਾ) ਯਨਮ ਆਧਿ ਮ੍ਰਤ੍ਯੂਚੇ ਨਾਟਕ (ਖੇਲ) ਰਚਲੇ ਆਹੇ.

ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਕੀਨੀ ਮਾਇਆ ॥

ਆਧਿ ਲਾਨੇ ਮਾਯਾਲਾ ਲਾਕ੍ਯਾ ਝੁਕ੍ਯੇਨੁਸਾਰ ਅਧੀਨ ਕੇਲੇ ਆਹੇ.

ਸਭ ਕੈ ਮਧਿ ਅਲਿਪਤੇ ਰਹੈ ॥

ਪ੍ਰਲੇਕਾਮਧੇ ਅਸੂਨਹੀ ਪਰਮੇਸ਼ਵਰ ਸਰਵਾਂਪਾਸੂਨ ਅਲਿਪਤ ਰਾਹਤੋ.

ਜੇ ਕਿਛੁ ਕਹਣਾ ਸੁ ਆਪੇ ਕਹੈ ॥

ਯੇ ਕਾਹੀ ਬੋਲਧਾਚੀ ਗਰਯ ਆਹੇ, ਤੋ ਸਵਤ: ਸਾਂਗਤੋ.

ਆਗਿਆ ਆਵੈ ਆਗਿਆ ਜਾਇ ॥

ਲਾਕ੍ਯਾ ਆਯੇਨੁਸਾਰ, ਏਕਾਯਾਚਾ ਯਨਮ ਹੋਤੋ ਆਧਿ ਲਾਕ੍ਯਾ ਆਯੇਨੁਸਾਰ ਤੋ ਕ੍ਯਕਤੀ ਮਰਧ ਪਾਵਤੋ.

ਨਾਨਕ ਜਾ ਭਾਵੈ ਤਾ ਲਏ ਸਮਾਇ ॥੬॥

ਹੇ ਨਾਨਕ! ਮੋਹਾਤ ਪਡਲਾਵਰ ਤੋ ਲਾ ਪ੍ਰਾਧਾਲਾ(ਕ੍ਯਕਤੀਲਾ) ਸਵਤ: ਬਰੋਬਰ ਧੇਨੁਨ ਯਾਤੋ. ॥ ੬ ॥

ਇਸ ਤੇ ਹੋਇ ਸੁ ਨਾਹੀ ਬੁਰਾ ॥

ਲਾਕ੍ਯਾਕਡੂਨ (ਪਰਮੇਸ਼ਵਰਾਕਡੂਨ) ਯੇ ਕਾਹੀ ਧਡਤੇ ਤੇ ਵਾਇਟ ਅਸੂ ਸ਼ਕਤ ਨਾਹੀ.

ਓਰੈ ਕਹਹੁ ਕਿਨੈ ਕਛੁ ਕਰਾ ॥

ਮਲਾ ਸਾਂਗਾ, ਤ੍ਯਾ ਪਰਮੇਸ਼੍ਵਰਾਸ਼ਿਵਾਧ ਕੋਣੀ ਕਾਹੀ ਕਰੂ ਸ਼ਕਤੋ ਕਾ?

ਆਪਿ ਭਲਾ ਕਰਤੂਤਿ ਅਤਿ ਨੀਕੀ ॥

ਪਰਮੇਸ਼੍ਵਰ ਸ਼੍ਵਤ: ਚਾਂਗਲਾ ਆਹੈ ਆਧਿ ਤ੍ਯਾਚੀ ਕ੍ਰੁਤੀ ਸ਼੍ਵਰੋਤ੍ਤਮ ਆਹੈ.

ਆਪੇ ਜਾਨੈ ਅਪਨੇ ਜੀ ਕੀ ॥

ਤ੍ਯਾਚ੍ਯਾ ਅੰਤ:ਕਰਣਾਤ ਕਾਧ ਆਹੈ ਹੇ ਤ੍ਯਾਲਾਚ ਮਾਹੀਤ ਅਸਤੇ.

ਆਪਿ ਸਾਚੁ ਧਾਰੀ ਸਭ ਸਾਚੁ ॥

ਤੋ ਸ਼੍ਵਤ: ਸਤ੍ਧ ਆਹੈ ਆਧਿ ਤ੍ਯਾਚੀ ਨਿਰ੍ਮਿਤੀ ਦੇਖੀਲ ਸਤ੍ਧ ਆਹੈ.

ਓਤਿ ਪੇਤਿ ਆਪਨ ਸੰਗਿ ਰਾਚੁ ॥

ਏਖਾਢਾ ਕਪਙਯਾਪ੍ਰਮਾਣੇ ਤੋ ਸ਼੍ਵਤ:ਸੋਬਤ ਸ੍ਰੁਈਤ ਸਾਮੀਲ ਝਾਲਾ ਆਹੈ.

ਤਾ ਕੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਕਹੀ ਨ ਜਾਇ ॥

ਤ੍ਯਾਚੀ ਗਤੀ ਆਧਿ ਵ੍ਯਾਪ੍ਤੀ ਵ੍ਯਕ੍ਤ ਕਰਤਾ ਧੇਤ ਨਾਹੀ.

ਦੂਸਰ ਹੋਇ ਤ ਸੋਝੀ ਪਾਇ ॥

ਤ੍ਯਾਚ੍ਯਾਸਾਰਖਾ ਫੁਸਰਾ ਕੋਣੀ ਅਸਤਾ ਤਰ ਤ੍ਯਾਲਾ ਸਮਯੂਨ ਧੇਤਾ ਆਲੇ ਅਸਤੇ.

ਤਿਸ ਕਾ ਕੀਆ ਸਭੁ ਪਰਵਾਨੁ ॥

ਪਰਮੇਸ਼੍ਵਰਾਨੇ ਜੇ ਕੇਲੇ ਤੇ ਲੋਕਾਂਨਾ ਸ਼੍ਵੀਕਾਰਾਵੇ ਲਾਗਤੇ.

ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ਇਹੁ ਜਾਨੁ ॥੧॥

ਹੈ ਨਾਨਕ! ਗੁਰੂਚ੍ਯਾ ਕ੍ਰੁਪੇਨੇ ਹੀ ਵਸ੍ਤੁਸ੍ਥਿਤੀ ਸਮਯੂਨ ਧ੍ਯਾ. ॥ ੧ ॥

ਜੇ ਜਾਨੈ ਤਿਸੁ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥

ਜੋ ਵ੍ਯਕ੍ਤੀ ਪਰਮੇਸ਼੍ਵਰਾਲਾ ਸਮਯਤੋ, ਤੋ ਨੇਹਮੀ ਆਨੰਦਿਤ ਰਾਹਤੋ.

ਆਪਿ ਮਿਲਾਇ ਲਏ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ॥

ਪਰਮੇਸ਼੍ਵਰ ਤ੍ਯਾ ਵ੍ਯਕ੍ਤੀਲਾ ਸ਼੍ਵਤ:ਸ਼ੀ ਜੋਡਤੋ.

ਓਹੁ ਧਨਵੰਤੁ ਕੁਲਵੰਤੁ ਪਤਿਵੰਤੁ ॥

ਤੋ ਸ਼੍ਰੀਮੰਤ, ਪ੍ਰਸਿਫ੍ਫ ਆਧਿ ਆਦਰਣੀਧ ਬਨਤੋ.

ਜੀਵਨ ਮੁਕਤਿ ਜਿਸੁ ਰਿਦੈ ਭਗਵੰਤੁ ॥

ਜ੍ਯਾਚ੍ਯਾ ਹ੍ਵਦਧਾਤ ਪਰਮੇਸ਼੍ਵਰ ਵਾਸ ਕਰਤੋ ਤੋ ਜੀਵ ਜਿਵੰਤ ਅਸਤਾਨਾਚ ਮੋਖ ਪ੍ਰਾਪ੍ਤ ਕਰਤੋ.

ਧੰਨੁ ਧੰਨੁ ਧੰਨੁ ਜਨੁ ਆਇਆ ॥

त्या महापुरुषाचा या जगात जन्म होणे हेच त्याचे वरदान आहे.

ਜਿਸੁ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸਭੁ ਜਗਤੁ ਤਰਾਇਆ ॥

ज्याच्या कृपेने सर्व जगाचा उद्धार होतो.

ਜਨ ਆਵਨ ਕਾ ਇਹੈ ਸੁਆਉ ॥

महापुरुषाच्या आगमनामागील हेतू हा असतो की

ਜਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਚਿਤਿ ਆਵੈ ਨਾਉ ॥

त्यांच्या सहवासात राहून इतर जीवांनी भगवंताचे नामस्मरण करावे.

ਆਪਿ ਮੁਕਤੁ ਮੁਕਤੁ ਕਰੈ ਸੰਸਾਰੁ ॥

असा महापुरुष स्वतःलाही मुक्त करतो आणि जगालाही मुक्त करतो.

ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਸਦਾ ਨਮਸਕਾਰੁ ॥੮॥੨੩॥

हे नानक! अशा महापुरुषाला मी सदैव वंदन करतो. ॥८॥२३॥

ਸਲੋਕੁ ॥

श्लोक ॥

ਪੂਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਆਰਾਧਿਆ ਪੂਰਾ ਜਾ ਕਾ ਨਾਉ ॥

त्या परिपूर्ण नामाने पूर्ण परमेश्वराची पूजा करावी.

ਨਾਨਕ ਪੂਰਾ ਪਾਇਆ ਪੂਰੇ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਉ ॥੧॥

हे नानक! मला तो परिपूर्ण परमेश्वर सापडला आहे, तूही त्या परमेश्वराची स्तुती कर. ॥ १॥

ਅਸਟਪਦੀ ॥

अष्टपदी ॥

ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕਾ ਸੁਨਿ ਉਪਦੇਸੁ ॥

त्या गुरूंचा उपदेश ऐका आणि

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਨਿਕਟਿ ਕਰਿ ਪੇਖੁ ॥

त्या परब्रम्हाला तुमच्या जवळ असल्याचे अनुभवा.

ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਸਿਮਰਹੁ ਗੋਬਿੰਦ ॥

प्रत्येक श्वास शरीरात घेतांना परमेश्वराचे नामस्मरण करा.

ਮਨ ਅੰਤਰ ਕੀ ਉਤਰੈ ਚਿੰਦ ॥

ਧਾਮੁਲੇ ਤੁਮਚਾ ਮਨਾਤੀਲ ਚਿੰਤਾ ਦੂਰ ਹੋਤੀਲ.

ਆਸ ਅਨਿਤ ਤਿਆਗਹੁ ਤਰੰਗ ॥

ਕੁਲਭੰਗੁਰ ਝੁਲਾਂਚਾ ਲਹਰੀਚਾ ਤਾਗ ਕਰਾ

ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੀ ਧੂਰਿ ਮਨ ਮੰਗ ॥

ਆਧਿ ਸੰਤਾਂਚਾ ਚਰਣੀ ਰਾਹੁਨ ਸਦੈਵ ਤਾਂਚੀ ਮਨਾਪਾਸੂਨ ਸੇਵਾ ਕਰਤਾ ਧਾਵੀ ਧਾਸਾਠੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਾ.

ਆਪੁ ਛੇਡਿ ਬੇਨਤੀ ਕਰਹੁ ॥

ਆਪਲਾ ਅਹੰਕਾਰਾਚਾ ਤਾਗ ਕਰੂਨ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਾਚੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਾ.

ਸਾਧਸੰਗਿ ਅਗਨਿ ਸਾਗਰੁ ਤਰਹੁ ॥

ਆਧਿ ਸੰਤ ਵਧਤੀਂਚਾ ਸਹਵਾਸਾਤ ਰਾਹੁਨ ਦੁਗੁਣਾਂਚਾ ਭਧਾਨਕ ਅਗ੍ਰੀਚਾ ਮਹਾਸਾਗਰ ਪਾਰ ਕਰਾ.

ਹਰਿ ਧਨ ਕੇ ਭਰਿ ਲੇਹੁ ਭੰਡਾਰ ॥

ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਾਚਾ ਨਾਮਰੂਪੀ ਸੰਪਤੀਨੇ ਆਪਲੇ ਅੰਤ:ਕਰਣਾਤ ਭਰਾ.

ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਨਮਸਕਾਰ ॥੧॥

ਹੇ ਨਾਨਕ! ਗੁਰੂਲਾ ਨਮ੍ਰਪਧੇ ਨਮਨ ਕਰਾ. ॥੧॥

ਖੇਮ ਕੁਸਲ ਸਹਜ ਆਨੰਦ ॥

ਤੁਮਹਾਲਾ ਮੁਕਤੀ, ਆਨੰਦ ਆਧਿ ਸਹਜ ਆਨੰਦ ਮਿਲੇਲ,

ਸਾਧਸੰਗਿ ਭਜੁ ਪਰਮਾਨੰਦ ॥

ਸੰਤਾਂਚਾ ਸਹਵਾਸਾਤ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਾਚੀ ਸਤੁਤੀ ਕਰਾ.

ਨਰਕ ਨਿਵਾਰਿ ਉਧਾਰਹੁ ਜੀਉ ॥

ਨਰਕਾਚਾ ਵੇਦਨਾਂਪਾਸੂਨ ਆਪਲਾ ਆਤਮਾ ਵਾਚਵਾ,

ਗੁਨ ਗੋਬਿੰਦ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਪੀਉ ॥

ਦੇਵਾਚੀ ਸਤੁਤੀ ਗਾਉਨ ਆਧਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਾਚੇ ਨਾਮਰੂਪੀ ਅਮ੍ਰਿਤ ਪ੍ਰਾਸ਼ਨ ਕਰੂਨ.

ਚਿਤਿ ਚਿਤਵਹੁ ਨਾਰਾਇਣ ਏਕ ॥

ਤੁਮਚਾ ਮਨਾਤ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਾਚੇ (ਨਾਰਾਧਣਾਚੇ) ਚਿੰਤਨ ਕਰਾ,

ਏਕ ਰੂਪ ਜਾ ਕੇ ਰੰਗ ਅਨੇਕ ॥

ਯਾਚੇ ਰੂਪ ਏਕ ਆਧਿ ਰੰਗ ਅਨੇਕ ਆਹੇਤ.

गोपाल दामोदर दीन दयाल ॥

तो गोपाल, दामोदर, दीनदयालू,

दुख भंजन पुरन किरपाल ॥

दुःखाचा नाश करणारा आहे, सर्व व्याप्त आहे.

सिमरि सिमरि नामु बरं बार ॥

हे नानक! प्रेम आणि भक्तीने त्याचे नाम पुन्हा पुन्हा जपत राहा कारण

नानक जीअ का ऐहै अषार ॥२॥

तो सर्व जीवाचा हा एकमेव आधार आहे. ॥ २ ॥

उत्तम सलोक साय के बचन ॥

गुरूचे शब्द सर्वोत्तम श्लोक आहेत.

अमूलिक लाल ऐहि रतन ॥

हे अमूल्य मोती आणि दागिन्यांसारखे आहेत.

सुनत कमावत हेत उषार ॥

जो व्यक्ती हे शब्द ऐकतो आणि त्याचे पालन करतो तो अस्तित्वाच्या सागरातून मुक्त होतो.

आपि तरै लेकह निसतार ॥

तो स्वतः अस्तित्वाचा सागर पार करतो आणि इतरांचेही कल्याण करतो.

सफल जीवतु सफलु ता का संगु ॥

त्याचे जीवन यशस्वी होते आणि त्याचा सहवास इतरांच्या इच्छा पूर्ण करतो,

जा कै मनि लाग़ा हरि रंगु ॥

ज्याचे मन परमेश्वराच्या प्रेमाने भरलेले आहे.

जै जै सवदु अनाहदु वानै ॥

जय, जय हाच ज्याच्यासाठी अनंत नाद आहे.

सुनि सुनि अनद करे पृष्ठ गानै ॥

हे ऐकून तो आनंदी होतो आणि परमेश्वराचा महिमा सांगतो.

पूगटे गुपाल महांत कै भाषे ॥

अशा महापुरुषांच्या विचारातून परमेश्वर प्रकट होतो.

ਨਾਨਕ ਉਧਰੇ ਤਿਨ ਕੈ ਸਾਥੇ ॥੩॥

ਹੇ ਨਾਨਕ! ਅਸ਼ਾ ਮਹਾਪੁਰੁਸ਼ਾਚਯਾ ਸਹਵਾਸਾਨੇ ਅਨੇਕਾਂਚਾ ਤਫ਼ਾਰ ਹੋਤੋ. ॥੩॥

ਸਰਨਿ ਜੇਗੁ ਸੁਨਿ ਸਰਨੀ ਆਏ ॥

ਹੇ ਪਰਮੇਸ਼ਵਰਾ ! ਸਰਵ ਜੀਵਾਂਨਾ ਆਸ਼ਰਯ ਦੇਯਾਸ ਤੂ ਸਮਰਥ ਆਹੇਸ ਹੇ ਏਕੂਨ ਆਮ੍ਹੀ ਤੁਝਯਾਕਭੇ ਆਸ਼ਰਯਾਸਾਠੀ ਆਲੋ ਆਹੋਤ.

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭ ਆਪ ਮਿਲਾਏ ॥

ਪਰਮੇਸ਼ਵਰਾਨੇ ਦਯਾਛਪਯੋ ਸਰਵਾਂਨਾ ਸਵਤ:ਸ਼ੀ ਜੋਡਲੇ ਆਹੇ.

ਮਿਟਿ ਗਏ ਬੈਰ ਭਏ ਸਭ ਰੇਨ ॥

ਆਤਾ ਆਮਚਯਾ ਸਨਾਤੀਲ ਵੈਰ ਨਾਹੀਸੇ ਝਾਲੇ ਆਹੇ ਆਯਿ ਆਮ੍ਹੀ ਸਰਵ ਅਤਿਸ਼ਯ ਨਮ੍ਹ ਝਾਲੇਲੇ ਆਹੋਤ.

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਸਾਧਸੰਗਿ ਲੈਨ ॥

ਸੰਤਾਂਚਯਾ ਸੰਗਤੀਤੂਨ ਪਰਮੇਸ਼ਵਰਾਚੇ ਅਮ੍ਰੁਤਰੂਪੀ ਨਾਮਸਮਰਯ ਕਰੀਤ ਆਹੋਤ.

ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ਭਏ ਗੁਰਦੇਵ ॥

ਗੁਰੁਦੇਵ ਆਪਲਯਾਵਰ ਪ੍ਰਸੰਨ ਝਾਲੇ ਆਹੇਤ ਆਯਿ

ਪੂਰਨ ਹੋਈ ਸੇਵਕ ਕੀ ਸੇਵ ॥

ਆਯਿ ਅਸ਼ਾਪ੍ਰਕਾਰੇ ਭਕਤਾਚੀ ਸੇਵਾ ਯਸ਼ਸਵੀ ਝਾਲੀ ਆਹੇ.

ਆਲ ਜੰਜਾਲ ਬਿਕਾਰ ਤੇ ਰਹਤੇ ॥

ਆਪਯ ਤੇਵ੍ਹਾਚ ਸੰਸਾਰਿਕ ਮੋਹ ਆਯਿ ਦੁਗੁਣਾਂਪਾਸੂਨ ਮੁਕਤ ਹੋਤੋ,

ਰਾਮ ਨਾਮ ਸੁਨਿ ਰਸਨਾ ਕਹਤੇ ॥

ਯੇਵ੍ਹਾ ਆਪਯ ਰਾਮਾਚੇ ਨਾਵ ਏਕਤੋ ਆਯਿ ਜਿਵ੍ਹੇਨੇ ਪਰਮੇਸ਼ਵਰਾਚਯਾ ਨਾਵਾਚਾ ਤਚਾਰ ਕਰਤੋ.

ਕਰਿ ਪ੍ਰਸਾਦੁ ਦਇਆ ਪ੍ਰਭਿ ਧਾਰੀ ॥

ਪਰਮੇਸ਼ਵਰਾਨੇ ਕ੍ਰਪਾਪੂਰਵਕ ਆਪਲਯਾਵਰ ਹੀ ਦਯਾ ਕੇਲੀ ਆਹੇ ਆਯਿ

ਨਾਨਕ ਨਿਬਹੀ ਖੇਪ ਹਮਾਰੀ ॥੪॥

ਹੇ ਨਾਨਕ! ਪਰਮੇਸ਼ਵਰਾਚਯਾ ਦਰਬਾਰਾਤ ਆਮਚਯਾ ਮੇਹਨਤੀਲਾ ਯਸ਼ ਮਿਲਾਲੇ ਆਹੇ.

ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਉਸਤਤਿ ਕਰਹੁ ਸੰਤ ਮੀਤ ॥

ਹੇ ਸੰਤ ਮਿਤ੍ਰਾਂਨੋ! ਪ੍ਰਭੂਚੇ ਗੁਣਗਾਨ

ਸਾਵਧਾਨ ਏਕਾਗਰ ਚੀਤ ॥

ਕਾਯਜੀਪੂਰਵਕ ਆਯਿ ਏਕਾਗ੍ਰਤੇਨੇ ਕਰਾ.

ਸੁਖਮਨੀ ਸਹਜ ਗੋਬਿੰਦ ਗੁਨ ਨਾਮ ॥

ਸੁਖਮਧੀਲਾ ਸਹਜ ਆਨੰਦ ਆਗਿ ਗੋਵਿੰਦਾਚਾ ਮਹਿਮਾ ਆਗਿ ਨਾਮ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਤੇ.

ਜਿਸੁ ਮਨਿ ਬਸੈ ਸੁ ਹੇਤ ਨਿਧਾਨ ॥

ਯਾਚਿਆ ਮਨਾਤ ਤੋ ਵਾਸ ਕਰਤੋ ਤੋ ਵਯਕਤੀ ਧਨਵਾਨ ਬਨਤੋ.

ਸਰਬ ਇਛਾ ਤਾ ਕੀ ਪੂਰਨ ਹੋਇ ॥

ਲਾਚਿਆ ਸਰਵ ਮਨੋਕਾਮਨਾ ਪੂਰਨ ਹੋਤਾਤ

ਪ੍ਰਧਾਨ ਪੁਰਖੁ ਪ੍ਰਗਟੁ ਸਭ ਲੋਇ ॥

ਆਗਿ ਜਗਭਰਾਤ ਤੋ ਏਕ ਮਹਾਨ ਵਯਕਤੀ ਮ੍ਹਯੂਨ ਓਲਖਲਾ ਜਾਤੋ.

ਸਭ ਤੇ ਊਚ ਪਾਏ ਅਸਥਾਨੁ ॥

ਲਾਲਾ ਪਰਮ ਨਿਵਾਸਾਚੀ (ਆਧਿਆਤਮਿਕ) ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਹੋਤੇ.

ਬਹੁਰਿ ਨ ਹੋਵੈ ਆਵਨ ਜਾਨੁ ॥

ਤੋ ਜਨਮ ਆਗਿ ਮ੍ਰਤ੍ਯੂਚਿਆ ਚਕ੍ਰਾਂਤ ਪੁਨ੍ਹਾ ਅਡਕਤ ਨਾਹੀ.

ਹਰਿ ਧਨੁ ਖਾਟਿ ਚਲੈ ਜਨੁ ਸੋਇ ॥

ਪਰਮੇਸ਼ਵਰਾਚਿਆ ਨਾਵਾਚੀ ਸੰਪਤੀ ਜਮਾ ਕੇਲ੍ਯਾਨੰਤਰ ਤੀ ਵਯਕਤੀ ਯਾ ਜਗਾਤ੍ਰਨ ਨਿਘ੍ਰਨ ਜਾਤੇ,

ਨਾਨਕ ਜਿਸਹਿ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥੫॥

ਹੇ ਨਾਨਕ! ਯਾਲਾ ਹੇ ਦਾਨ (ਸੁਖਾਚੇ) ਪਰਮੇਸ਼ਵਰਾਕਡ੍ਰਨ ਮਿਲਤੇ. ॥੫॥

ਖੇਮ ਸਾਂਤਿ ਰਿਧਿ ਨਵ ਨਿਧਿ ॥

ਸਹਜ ਸੁਖ, ਸਾਂਤੀ, ਸੰਪਤੀ, ਨਭ ਸੰਪਤੀ,

ਬੁਧਿ ਗਿਆਨੁ ਸਰਬ ਤਹ ਸਿਧਿ ॥

ਬੁਢੀ, ਜ਼ਾਨ ਆਗਿ ਅਲੌਕਿਕ ਸ਼ਕਤੀ ਲਾ ਵਯਕਤੀਕਡੇ ਯੇਤਾਤ (ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ਵਰਾਚੇ ਨਾਮਸਮਰਣ ਕਰਤੋ).

ਬਿਦਿਆ ਤਪੁ ਜੋਗੁ ਪ੍ਰਭ ਧਿਆਨੁ ॥

ਜ਼ਾਨ, ਤਪਸ਼੍ਵਰ੍ਯਾ, ਯੋਗ, ਈਸ਼ਵਰਾਚੇ ਧ੍ਯਾਨ,

ਗਿਆਨੁ ਮ੍ਰੇਸਟ ਊਤਮ ਇਸਨਾਨੁ ॥

ਸਰ੍ਵੋਤ੍ਤਮ ਜ਼ਾਨ, ਸਰ੍ਵੋਤ੍ਤਮ ਸ਼ਾਨ,

ਚਾਰਿ ਪਦਾਰਥ ਕਮਲ ਪ੍ਰਗਾਸ ॥

ਚਾਰ ਪੁਰੁਸ਼ਾਰਥ (ਧਰ੍ਮ, ਅਰ੍ਥ, ਕਾਮ, ਮੋਖ), ਹ੍ਰਦਯਾਚਿਆ ਕਮਲਾਚੇ ਫੁਲਯੇ,

ਸਭ ਕੈ ਮਧਿ ਸਗਲ ਤੇ ਉਦਾਸ ॥

ਸਰਵਮਧੇ ਰਾਹਤਾਨਾ ਸਰਵ ਸਾਂਸਾਰਿਕ ਸੰਲਗਨਕਾਂਪਾਸ੍ਰਨ ਅਲਿਪਤ ਰਾਹਯੋ,

ਸੁੰਦਰੁ ਚਤੁਰੁ ਤਤ ਕਾ ਬੇਤਾ ॥

ਆਧਿਆਤਮਿਕਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਸੌਂਦਰਯ, ਬੁੱਧਿਮਤਾ ਆਯਿ ਤਤਵਜ਼ਾਨੀ,

ਸਮਦਰਸੀ ਏਕ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੇਤਾ ॥

ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਾਲਾ ਸਮਰਸਤੇਨੇ ਆਯਿ ਏਕਾਚ ਵੇਦੀਨੇ ਪਾਹਯੋ,

ਇਹ ਫਲ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੈ ਮੁਖਿ ਭਨੇ ॥

ਹੇ ਨਾਨਕ! ਤਿਆਲਾ ਹੀ ਸਰਵ ਫਲੇ ਮਿਲਤਾਤ,

ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਬਚਨ ਮਨਿ ਸੁਨੇ ॥੬॥

ਜੋ ਮੁਖਾਨੇ ਸੁਖਾਚਿਆ ਰਤਾਚਾ (ਸੁਖਮਯੀ) ਜਪ ਕਰਤੋ ਆਯਿ ਗੁਰੂਚੇ ਵਚਨ ਆਯਿ ਭਗਵੰਤਾਚਿਆ ਨਾਮਾਚਾ ਮਹਿਮਾ ਮਨਾਨੇ ਏਕਤੋ. ॥ ੬ ॥

ਇਹੁ ਨਿਧਾਨੁ ਜਪੈ ਮਨਿ ਕੋਇ ॥

ਯਾ ਗੁਣਾਂਚਿਆ ਭਾਂਡਾਰਾਚਾ ਜਪ ਜੋ ਕੋਯੀ ਵਯਕਤੀ ਮਨਾਪਾਸ੍ਰਨ ਕਰਤੋ,

ਸਭ ਜੁਗ ਮਹਿ ਤਾ ਕੀ ਗਤਿ ਹੋਇ ॥

ਤੋ ਸੰਪੂਰਨ ਜੀਵਨ ਏਕਾ ਤੁੰਚ ਆਧਿਆਤਮਿਕ ਅਵਸਥੇਤ ਜਗਤੋ.

ਗੁਣ ਗੋਬਿੰਦ ਨਾਮ ਧੁਨਿ ਬਾਣੀ ॥

ਹੀ ਧੁਨੀ ਗੋਵਿੰਦਾਂਚਿਆ ਕੀਰਤੀਚੀ ਆਯਿ ਸ਼ੁਤੀਚੀ ਧੁਨੀ ਆਹੇ.

ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸਤ੍ਰ ਬੇਦ ਬਖਾਣੀ ॥

ਜਯਾਬਦਲ ਸਮ੍ਰਤੀ, ਸ਼ਾਸ਼ਤ੍ਰ ਆਯਿ ਵੇਦ ਹੇ ਸਰਵ ਵਰਨਨ ਕਰਤਾਤ.

ਸਗਲ ਮਤਾਂਤ ਕੇਵਲ ਹਰਿ ਨਾਮ ॥

ਸਰਵ ਧਰਮਾਂਚੇ ਸਾਰ ਮ੍ਹਯਯੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਾਚਿਆ ਨਾਵਾਵਰ ਮਨਨ ਕਰਯੋ ਹੇਚ ਆਹੇ.

ਗੋਬਿੰਦ ਭਗਤ ਕੈ ਮਨਿ ਬਿਸ਼੍ਰਾਮ ॥

ਯਾ ਨਾਵਾਚੇ ਨਿਵਾਸਸਥਾਨ ਹੇ ਭਕਤਾਚੇ ਹ੍ਰਦਯ ਅਸਤੇ.

ਕੋਟਿ ਅਪ੍ਰਾਧ ਸਾਧਸੰਗਿ ਮਿਟੈ ॥

ਅਸ਼ਾ ਸੰਤਾਂਚਿਆ ਸੰਗਤੀਨੇ ਭਕਤਾਚੇ ਲਾਖੋ ਪਾਪ ਨਸ਼ਟ ਹੋਤਾਤ.

ਸੰਤ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਜਮ ਤੇ ਛੁਟੈ ॥

ਗੁਰੂਚਿਆ ਕ੍ਰਿਪੇਨੇ ਅਸਾ ਭਕਤ ਮ੍ਰਿਤ੍ਯੂਪਾਸ੍ਰਨ (ਯਮਾਪਾਸ੍ਰਨ) ਮੁਕਤ ਹੋਤੋ.

ਜਾ ਕੈ ਮਸਤਕਿ ਕਰਮ ਪ੍ਰਭਿ ਪਾਏ ॥

ਹੇ ਨਾਨਕ! ਜ਼्याਚਾ ਨਾਸ਼ਿਬਾਤ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਾਨੇ ਚਾਂਗਲੇ ਕਰਮ ਲਿਹਿਲੇ ਆਹੇ,

ਸਾਧ ਸਰਣਿ ਨਾਨਕ ਤੇ ਆਏ ॥੭॥

ਫਕਤ ਟੀਚ ਕ੍ਰਿਤੀ ਸੰਤਾਂਚਾ ਆਸ਼ਰਧ ਧੇਤੇ. ॥੭॥

ਜਿਸੁ ਮਨਿ ਬਸੈ ਸੁਨੈ ਲਾਇ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥

ਜ਼ਿਆਚਾ ਹ੍ਰਦਧਾਤ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਾਚਾ ਵਾਸ ਆਹੇ ਆਧਿ ਜੋ ਪ੍ਰੇਮਾਨੇ ਏਕਤੋ,

ਤਿਸੁ ਜਨ ਆਵੈ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਚੀਤਿ ॥

ਅਸਾ ਭਕਤਚ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਾਚੇ ਨਾਮਸਮਰਧ ਕਰਤੋ.

ਜਨਮ ਮਰਨ ਤਾ ਕਾ ਦੂਖੁ ਨਿਵਾਰੈ ॥

ਅਸ਼ਾ ਕ੍ਰਿਤੀਚਾ ਜਨਮ ਆਧਿ ਮ੍ਰਿਤ੍ਯੂਚਾ ਵੇਦਨਾ ਨਸ਼ਟ ਹੋਤਾਤ.

ਦੁਲਭ ਦੇਹ ਤਤਕਾਲ ਉਧਾਰੈ ॥

ਤੋ ਧਾ ਦੁਰਮਿਲ ਸ਼ਰੀਰਾਚੇ ਤਾਤਕਾਲਿਕ ਵਿਕਾਰਾਂਪਾਸ੍ਰਨ ਰਕਸ਼ਧ ਕਰਤੋ.

ਨਿਰਮਲ ਸੇਭਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਤਾ ਕੀ ਬਾਨੀ ॥

ਤ੍ਧਾਚੀ ਸ਼ੋਭਾ ਨਿਰਮਲ ਆਧਿ ਤ੍ਧਾਚੀ ਵਾਧੀ ਅਮ੍ਰਿਤਸਾਰਸ਼ੀ ਆਹੇ.

ਏਕੁ ਨਾਮੁ ਮਨ ਮਾਹਿ ਸਮਾਨੀ ॥

ਤ੍ਧਾਚਾ ਮਨਾਤ ਫਕਤ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਾਚੇਚ ਨਾਮ ਰਾਹਤੇ.

ਦੂਖ ਰੋਗ ਬਿਨਸੇ ਭੈ ਭਰਮ ॥

ਦੁ:ਖ, ਆਜਾਰਪਧ, ਭੀਤੀ ਆਧਿ ਸ਼ੰਕਾ ਤ੍ਧਾਚਾਪਾਸ੍ਰਨ ਦੂਰ ਜਾਤਾਤ.

ਸਾਧ ਨਾਮ ਨਿਰਮਲ ਤਾ ਕੇ ਕਰਮ ॥

ਤ੍ਧਾਲਾ ਸੰਤ ਮ੍ਹਧੂਨ ਔਲਖਲੇ ਜਾਤੇ ਆਧਿ ਤ੍ਧਾਚੀ ਕ੍ਰਿਤੀ ਪਵਿਤ੍ਰ ਹੋਤੇ.

ਸਭ ਤੇ ਉਚ ਤਾ ਕੀ ਸੇਭਾ ਬਾਨੀ ॥

ਤ੍ਧਾਚੇ ਵੈਭਵ ਸਰਵੋਚ੍ਚ ਹੋਤੇ.

ਨਾਨਕ ਇਹ ਗੁਣਿ ਨਾਮੁ ਸੁਖਮਨੀ ॥੮॥੨੪॥

ਹੇ ਨਾਨਕ! ਧਾ ਗੁਧਾਂਮੁਲੇ ਧਾ ਵਾਧੀਚੇ (ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਾਚੇ) ਨਾਵ ਸੁਖਮਧੀ ਆਹੇ. ॥੮॥੨੪॥

ਅਰਦਾਸ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ

ੴ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਫਤਹਿ ॥

ਦੇਵ ਏਕਚ ਆਹੇ. ਸਰਵ ਵਿਜਯ ਅਧ੍ਰਮੂਤ ਗੁਰੂ (ਦੇਵਾਚਾ) ਆਹੇ.

ਸ੍ਰੀ ਭਗੋਤੀ ਜੀ ਸਹਾਇ।

ਆਦਰਯੋਗ ਤਲਵਾਰ ਕਿੰਕਾ ਕ੍ਰਪਾਣ (ਦੁਸ਼ਾਂਚਾ ਨਾਸ਼ ਕਰਣਾਣ੍ਯਾਣ੍ਯਾ ਰੂਪਾਤੀਲ ਦੇਵ) ਆਮ੍ਹਾਲਾ ਮਦਤ ਕਰੋ!

ਵਾਰ ਸ੍ਰੀ ਭਗੋਤੀ ਜੀ ਕੀ ਪਾਤਸ਼ਾਹੀ ੧੦॥

ਦਹਾਵ੍ਯਾ ਗੁਰੰਨੀ ਵਾਚਲੇਲੀ ਆਦਰਯੋਗ ਤਲਵਾਰੀਚੀ ਕਵਿਤਾ.

ਪ੍ਰਿਥਮ ਭਗੋਤੀ ਸਿਮਰਿ ਕੈ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਲਈਂ ਧਿਆਇ ॥

ਪ੍ਰਥਮ ਤਲਵਾਰੀਚੇ ਸਮਰਣ ਕਰਾ (ਦੁਸ਼ਾਂਚਾ ਨਾਸ਼ ਕਰਣਾਣ੍ਯਾ ਦੇਵਾਣ੍ਯਾ ਰੂਪਾਤ); ਮਗ ਨਾਨਕਚੇ ਸਮਰਣ ਕਰਾ. (ਤ੍ਯਾਂਣ੍ਯਾ ਆਧ੍ਯਾਤਮਿਕ ਯੋਗਦਾਨਾਵਰ ਲਖ ਠੇਵਾ)

ਫਿਰ ਅੰਗਦ ਗੁਰ ਤੇ ਅਮਰਦਾਸੁ ਰਾਮਦਾਸੈ ਹੋਈਂ ਸਹਾਇ ॥

ਮਗ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ, ਗੁਰੂ ਅਮਰ ਦਾਸ ਆਣਿ ਗੁਰੂ ਰਾਮਦਾਸ ਯਾਂਚੇ ਸਮਰਣ ਆਣਿ ਧ੍ਯਾਨ ਕਰਾ; ਤੇ ਆਮ੍ਹਾਲਾ ਮਦਤ ਕਰੂ ਸ਼ਕਤਾਤ! (ਤ੍ਯਾਂਣ੍ਯਾ ਆਧ੍ਯਾਤਮਿਕ ਯੋਗਦਾਨਾਵਰ ਲਖ ਘਾ)

ਅਰਜਨ ਹਰਗੋਬਿੰਦ ਨੇ ਸਿਮਰੈ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿਰਾਇ ॥

ਗੁਰੂ ਅਰਜਨ, ਗੁਰੂ ਹਰਗੋਵਿੰਦ ਆਣਿ ਆਦਰਯੋਗ ਗੁਰੂ ਹਰ ਰਾਯ ਯਾਂਚੇ ਸਮਰਣ ਆਣਿ ਧ੍ਯਾਨ ਕਰਾ. (ਤ੍ਯਾਂਣ੍ਯਾ ਆਧ੍ਯਾਤਮਿਕ ਯੋਗਦਾਨਾਵਰ ਲਖ ਘਾ)

ਸ੍ਰੀ ਹਰਿਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਧਿਆਈਐ ਜਿਸ ਡਿਠੈ ਸਭਿ ਦੁਖ ਜਾਇ ॥

ਆਦਰਯੋਗ ਗੁਰੂ ਹਰਿਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਯਾਂਚੇ ਸਮਰਣ ਆਣਿ ਧ੍ਯਾਨ ਕਰਾ, ਜ੍ਯਾਂਣ੍ਯਾ ਦਰਸ਼ਨਾਨੇ ਸਰਵ ਦੁ:ਖ ਨਾਹੀਸੇ ਹੋਤਾਤ. (ਤ੍ਯਾਂਣ੍ਯਾ ਆਧ੍ਯਾਤਮਿਕ ਯੋਗਦਾਨਾਵਰ ਲਖ ਘਾ)

ਤੇਗ ਬਹਾਦਰ ਸਿਮਰਿਐ ਘਰ ਨਉ ਨਿਧਿ ਆਵੈ ਧਾਇ ॥

ਗੁਰੂ ਤੇਗ ਬਹਾਦਰ ਯਾਂਚੇ ਸਮਰਣ ਕਰਾ ਆਣਿ ਮਗ ਆਧ੍ਯਾਤਮਿਕ ਸੰਪਤੀਚੇ ਨਉ ਸ੍ਰੋਤ (ਧੈਰ੍ਯ, ਕ੍ਸ਼ਮਾ, ਅਸ੍ਰੇਯ, ਸੌਚਾ, ਇੰਦ੍ਰਿਯ ਨਿਗ੍ਰਹ, ਬੁਢੀ, ਵਿਘਾ ਸਤ੍ਯ, ਅਕ੍ਰੋਧ) ਤੁਮਣ੍ਯਾ ਘਰੀ ਤ੍ਵਰੇਨੇ ਧੇਤੀਲ.

ਸਭ ਥਾਂਈ ਹੋਇ ਸਹਾਇ ॥

ਹੇ ਦੇਵਾ ! ਕ੍ਰਪਯਾ ਆਮ੍ਹਾਲਾ ਸਰਵਤ੍ਰ ਮਾਰਗ ਦਾਖਵੂਨ ਮਦਤ ਕਰਾ.

ਦਸਵਾਂ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਸਾਹਿਬ ਜੀ! ਸਭ ਥਾਂਈਂ ਹੋਇ ਸਹਾਇ॥

ਆਦਰਯੋਗੀ ਦਹਾਵੇ ਗੁਰੂ ਗੋਵਿੰਦ ਸਿੰਘ ਯਾਂਚੇ ਸਮਰਧਨ ਕਰਾ. (ਤ੍ਯਾਂਚ੍ਯਾ ਆਧ੍ਯਾਤ੍ਮਿਕ ਯੋਗਦਾਨਾਵਰ ਵਿਚਾਰ ਕਰਾ). ਹੇ ਦੇਵਾ ! ਕ੍ਰਪਯਾ ਆਮ੍ਹਾਲਾ ਸਰਵਤ੍ਰ ਮਾਰਗ ਦਾਖਵ੍ਰਨ ਮਦਤ ਕਰਾ.

ਦਸਾਂ ਪਾਤਸ਼ਾਹੀਆਂ ਦੀ ਜੋਤ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦੇ ਪਾਠ ਦੀਦਾਰ ਦਾ ਧਿਆਨ ਧਰ ਕੇ ਬੋਲੇ ਜੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ!

ਆਦਰਯੋਗੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬਮਧ੍ਯੇ ਅਸਲੇਲ੍ਯਾ ਦਹਾ ਰਾਜਾਂਚ੍ਯਾ ਦਿਵ੍ਯ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਾਚਾ ਵਿਚਾਰ ਕਰਾ ਆਧਿ ਮਨਨ ਕਰਾ ਆਧਿ ਤੁਮਚੇ ਵਿਚਾਰ ਤ੍ਯਾਂਚ੍ਯਾ ਫੈਵੀ ਸ਼ਿਕਵਧੀਕਡੇ ਵਲਕਾ ਆਧਿ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬਚ੍ਯਾ ਦਰਸ਼ਨਾਨੇ ਆਨੰਦ ਮਿਲਕਾ; ਮ੍ਹਣਾ ਵਾਹੇ ਗੁਰੂ! (ਅਦ੍ਭੁਤ ਦੇਵ)!

ਪੰਜਾਂ ਪਿਆਰਿਆਂ, ਚੌਹਾਂ ਸਾਹਿਬਜ਼ਾਦਿਆਂ, ਚਾਲ੍ਹੀਆਂ ਮੁਕਤਿਆਂ, ਹਠੀਆਂ ਜਪੀਆਂ, ਤਪੀਆਂ, ਜਿਨ੍ਹਾ ਨਾਮ ਜਪਿਆ, ਵੰਡ ਛਕਿਆ, ਦੇਗ ਚਲਾਈ, ਤੇਗ ਵਾਹੀ, ਦੇਖ ਕੇ ਅਣਡਿੱਠ ਕੀਤਾ, ਤਿਨ੍ਹਾਂ ਪਿਆਰਿਆਂ, ਸਚਿਆਰਿਆਂ ਦੀ ਕਮਾਈ ਦਾ ਧਿਆਨ ਧਰ ਕੇ, ਖਾਲਸਾ ਜੀ ! ਬੋਲੇ ਜੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ!

ਚਾਰ ਪੁਤ੍ਰਾਂਚ੍ਯਾ (ਗੁਰੂ ਗੋਵਿੰਦ ਸਿੰਘ ਯਾਂਚ੍ਯਾ) ਪਾਚ ਪ੍ਰਿਯ ਵ੍ਯਕ੍ਤੀਂਚ੍ਯਾ ਕਰਮਾਚਾ ਵਿਚਾਰ ਕਰਾ; ਚਾਕੀਸ ਹੁਤਾਤ੍ਮ੍ਯਾਂਪੈਕੀ; ਅਦਮ੍ਯ ਵ੍ਯਫਨਿਸ਼੍ਚ੍ਯਾਚ੍ਯਾ ਸ਼ੂਰ ਸ਼ਿਖਾਂਚੇ; ਨਾਮਾਚ੍ਯਾ ਰੰਗਾਤ ਰੰਗਲੇਲ੍ਯਾ ਮੁਕਤਾਂਪੈਕੀ; ਜੇ ਨਾਮਾਤ ਲੀਨ ਜ਼ਾਲੇ ਹੋਤੇ; ਜ੍ਯਾਂਨੀ ਨਾਮਾਚੇ ਸਮਰਧਨ ਕੇਲੇ ਆਧਿ ਤ੍ਯਾਂਚ੍ਯਾ ਸਹਵਾਸਾਤ ਏਕਤ੍ਰ ਜੇਵਲੇ; ਜ੍ਯਾਂਨੀ ਮੋਫਤ ਸਵਧੰਪਾਕਧਰ ਸੁਰੂ ਕੇਲੇ; ਜ੍ਯਾਂਨੀ ਤਲਵਾਰੀ ਚਾਲਵਲ੍ਯਾ (ਸਤ੍ਯ ਰਾਖਧ੍ਯਾਸਾਠੀ); ਜ੍ਯਾਂਨੀ ਇਤਰਾਂਚ੍ਯਾ ਕਮਤਰਤਾਂਕਡੇ ਦੁਰਲ੍ਖ ਕੇਲੇ; ਤਪਰੋਕ੍ਤ ਸਰਵ ਸ਼ੁਫ੍ਰ ਆਧਿ ਖਰੋਖਰ ਏਕਨਿਸ਼ਠ ਹੋਤੇ; ਮ੍ਹਣਾ ਵਾਹੇ ਗੁਰੂ! (ਅਦ੍ਭੁਤ ਦੇਵ)!

ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਸਿੰਘਾਂ ਸਿੰਘਣੀਆਂ ਨੇ ਧਰਮ ਹੇਤ ਸੀਸ ਦਿੱਤੇ, ਬੰਦ ਬੰਦ ਕਟਾਏ, ਖੋਪਰੀਆਂ ਲੁਹਾਈਆਂ, ਚਰਖੜੀਆਂ ਤੇ ਚੜੇ, ਆਰਿਆਂ ਨਾਲ ਚਿਰਾਏ ਗਏ, ਗੁਰਦੁਆਰਿਆਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਲਈ ਕੁਰਬਾਨੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ, ਧਰਮ ਨਹੀਂ ਹਾਰਿਆ, ਸਿੱਖੀ ਕੇਸਾਂ ਸੁਆਸਾਂ ਨਾਲ ਨਿਬਾਹੀ, ਤਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕਮਾਈ ਦਾ ਧਿਆਨ ਧਰ ਕੇ ਖਾਲਸਾ ਜੀ! ਬੋਲੇ ਜੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ!

ਵਿਚਾਰ ਕਰਾ ਆਧਿ ਤ੍ਯਾ ਸ਼ੂਰ ਸ਼ੀਖ ਪੁਰੁਸ਼ਾਂਨੀ ਤਸੇਚ ਸ੍ਤ੍ਰਿਯਾਂਨੀ ਕੇਲੇਲ੍ਯਾ ਅਨੋਖ੍ਯਾ ਸੇਵੇਚਾ ਵਿਚਾਰ ਕਰਾ, ਜ੍ਯਾਂਨੀ ਆਪਲੇ ਮਸ਼ਤਕ ਬਲਿਦਾਨ ਦਿਲੇ ਪਰੰਤੂ ਤ੍ਯਾਂਚ੍ਯਾ ਸ਼ੀਖ ਧਰਮਾਚੇ ਸਮਰਪਣ ਕੇਲੇ ਨਾਹੀ; ਜ੍ਯਾਂਚ੍ਯਾ ਸ਼ਰੀਰਾਚ੍ਯਾ ਪ੍ਰਤ੍ਯੇਕ ਮਾਗਾਚੇ ਤੁਕਡੇ ਕੇਲੇ ਗੇਲੇ; ਜ੍ਯਾਂਚ੍ਯਾ ਡੋਕ੍ਯਾਚੀ ਤਵਚਾ ਕਾਫਲੀ ਜਾਧਚੀ; ਜ੍ਯਾਂਨਾ ਬਾਂਧੂਨ ਚਾਕਾਂਵਰ ਫਿਰਵਲੇ ਗੇਲੇ ਆਧਿ ਤ੍ਯਾਂਚ੍ਯਾ ਸ਼ਰੀਰਾਚੇ ਤੁਕਡੇ-ਤੁਕਡੇ ਕੇਲੇ ਗੇਲੇ; ਜ੍ਯਾਂਨਾ ਆਰੀਨੇ ਕਾਪਲੇ ਹੋਤੇ; ਜ੍ਯਾਂਚੀ ਜਿਵੰਤਪਧੀ ਕਾਤਡੀ ਕਾਫਲੀ ਗੇਲੀ; ਜ੍ਯਾਂਨੀ ਗੁਰਦੁਆਰਾਂਚੀ ਪ੍ਰਤਿਸ਼ਠਾ ਰਾਖਧ੍ਯਾਸਾਠੀ ਸਵਤ:ਚੇ ਬਲਿਦਾਨ ਦਿਲੇ; ਜ੍ਯਾਂਨੀ ਤ੍ਯਾਂਚ੍ਯਾ ਸ਼ੀਖ ਧਰਮਾਚਾ ਤ੍ਯਾਗ ਕੇਲਾ ਨਾਹੀ; ਜ੍ਯਾਂਨੀ ਤ੍ਯਾਂਚਾ ਸ਼ੀਖ ਧਰਮ ਪਾਲਲਾ ਆਧਿ ਸ਼ੇਵਟਚ੍ਯਾ ਸ਼੍ਵਾਸਾਪ੍ਰਧੰਨ ਤ੍ਯਾਂਚੇ ਲਾਂਬ ਕੇਸ ਜਤਨ ਕੇਲੇ; ਮ੍ਹਣਾ ਵਾਹੇ ਗੁਰੂ! (ਅਦ੍ਭੁਤ ਦੇਵ)!

ਪੰਜਾਂ ਤਖਤਾਂ, ਸਰਬੱਤ ਗੁਰਦੁਆਰਿਆਂ ਦਾ ਧਿਆਨ ਧਰ ਕੇ ਬੋਲੇ ਜੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ!

ਤੁਮਚੇ ਵਿਚਾਰ ਸ਼ੀਖ ਧਰਮਾਚੀ ਸਰਵ ਸਿੰਹਾਸਨਾਂਵਰ ਆਧਿ ਸਰਵ ਗੁਰਦੁਆਰਾਂਕਡੇ ਵਲਕਾ; ਮੁਹਾਨਾ ਵਾਹੇ ਗੁਰੂ!
(ਆਸ਼ਚਰਯਕਾਰਕ ਦੇਵ)!

**ਪ੍ਰਿਥਮੇ ਸਰਬੱਤ ਖਾਲਸਾ ਜੀ ਕੀ ਅਰਦਾਸ ਹੈ ਜੀ, ਸਰਬੱਤ ਖਾਲਸਾ ਜੀ ਕੇ ਵਾਹਿਗੁਰੂ, ਵਾਹਿਗੁਰੂ,
ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਚਿਤ ਆਵੇ, ਚਿੱਤ ਆਵਨ ਕਾ ਸਦਕਾ ਸਰਬ ਸੁਖ ਹੋਵੇ।**

ਪ੍ਰਥਮ ਸੰਪੂਰਨ ਆਦਰਯੀ ਖਾਲਸਾ ਜੀ ਤੁਝਾ ਨਾਮਾਚੇ ਚਿੰਤਨ ਕਰਾਵੇ ਅਸੀਂ ਵਿਨੰਤੀ ਕਰਤੋ; ਆਧਿ ਸਰਵ
ਸੁਖ ਆਧਿ ਆਰਾਮ ਅਸਾ ਧਿਆਨਾਦੁਆਰੇ ਮਿਲ੍ਹ ਸਕਤਾਤ.

**ਜਹਾਂ ਜਹਾਂ ਖਾਲਸਾ ਜੀ ਸਾਹਿਬ, ਤਹਾਂ ਤਹਾਂ ਰਛਿਆ ਰਿਆਇਤ, ਦੇਗ ਤੇਗ ਫਤਹਿ,
ਬਿਰਦ ਕੀ ਪੈਜ, ਪੰਥ ਕੀ ਜੀਤ, ਸ੍ਰੀ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਸਹਾਇ, ਖਾਲਸੇ ਜੀ ਕੇ ਬੋਲ ਬਾਲੇ, ਬੋਲੇ ਜੀ
ਵਾਹਿਗੁਰੂ!**

ਜੇਥੇ ਜੇਥੇ ਆਦਰਯੀ ਖਾਲਸਾ ਉਪਸਥਿਤ ਅਸੇਲ ਤੇਥੇ ਤੁਮਚੇ ਸੰਰਕਸ਼ਣ ਆਧਿ ਕ੍ਰਪਾ ਦਾ; ਮੁਕਤ
ਸੁਖਪਾਕਘਰ ਆਧਿ ਤਲਵਾਰ ਕਧੀਹੀ ਅਪਧਸ਼ੀ ਹੋਊ ਨਧੇ; ਆਪਲਾ ਭਕਤਾਂਚਾ ਸਨਮਾਨ ਰਾਖਾ; ਸ਼ੀਖ
ਲੋਕਾਂਵਰ ਵਿਜਯ ਮਿਲਕਾ; ਆਦਰਯੀ ਤਲਵਾਰ ਨੇਹਮੀ ਆਮਚਾ ਮਦਤੀਲਾ ਧੇਰੋ; ਖਾਲਸਾ ਜੀ ਨੇਹਮੀਚ
ਸਨਮਾਨ ਮਿਲੋ; ਮੁਹਾਨਾ ਵਾਹੇ ਗੁਰੂ! (ਅਦ੍ਭੁਤ ਦੇਵ)!

**ਸਿੱਖਾਂ ਨੂੰ ਸਿੱਖੀ ਦਾਨ, ਕੇਸ ਦਾਨ, ਰਹਿਤ ਦਾਨ, ਬਿਬੇਕ ਦਾਨ, ਵਿਸਾਹ ਦਾਨ, ਭਰੋਸਾ ਦਾਨ, ਦਾਨਾਂ
ਸਿਰ ਦਾਨ, ਨਾਮ ਦਾਨ, ਸ੍ਰੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਜੀ ਦੇ ਇਸ਼ਨਾਨ, ਚੌਂਕੀਆਂ, ਝੰਡੇ, ਬੁੰਗੇ, ਜੁਗੇ ਜੁਗ ਅਟੱਲ,
ਧਰਮ ਕਾ ਜੈਕਾਰ, ਬੋਲੇ ਜੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ!!!**

ਸਿੱਖਾਂਨਾ ਸ਼ੀਖ ਧਰਮਾਚੀ ਮੇਟ, ਲਾਂਬ ਕੇਸਾਂਚੀ ਦੇਯਗੀ, ਸ਼ੀਖ ਕਾਧਦੇ ਪਾਠਯਾਚੀ ਦੇਯਗੀ, ਦੈਵੀ ਜ਼ਾਨਾਚੀ
ਦੇਯਗੀ, ਵਫ਼ਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸਾਚੀ ਦੇਯਗੀ, ਵਿਸ਼ਵਾਸਾਚੀ ਦੇਯਗੀ ਆਧਿ ਨਾਮਾਚੀ ਸਰਵਤ ਮੋਠੀ ਮੇਟ ਦਾ. ਹੇ ਦੇਵਾ!
ਗਾਧਕ, ਵਾਡਾ ਆਧਿ ਧਵਜ ਸਦੈਵ ਅਸਤਿਤਵਾਤ ਅਸੂ ਦਾ; ਸਤਾਚਾ ਸਦੈਵ ਵਿਜਯ ਅਸੋ; ਵਾਹੇ ਗੁਰੂ
(ਆਸ਼ਚਰਯਕਾਰਕ ਦੇਵ)!

ਸਿੱਖਾਂ ਦਾ ਮਨ ਨੀਵਾਂ, ਮਤ ਉੱਚੀ ਮਤ ਦਾ ਰਾਖਾ ਆਪ ਵਾਹਿਗੁਰੂ।

ਸਰਵ ਸ਼ੀਖਾਂਚੀ ਮਨੇ ਨਮ੍ਰ ਰਾਹੋਤ ਆਧਿ ਧਾਨੀ ਬੁਫ਼ੀ ਉਦਾਤ ਹੋਵੋ; ਹੇ ਦੇਵਾ! ਤੂ ਬੁਫ਼ੀਚਾ ਰਕਸ਼ਕ ਆਹੇਸ.

**ਹੇ ਨਿਮਾਣਿਆਂ ਦੇ ਮਾਣ, ਨਿਤਾਣਿਆਂ ਦੇ ਤਾਣ, ਨਿਓਣਿਆਂ ਦੀ ਓਟ, ਸੱਚੇ ਪਿਤਾ, ਵਾਹਿਗੁਰੂ! ਆਪ
ਦੇ ਹਜ਼ੂਰ.....ਦੀ ਅਰਦਾਸ ਹੈ ਜੀ।**

ਹੇ ਖਰੇ ਪਿਤਾ, ਵਾਹੇ ਗੁਰੂ! ਤੂ ਨਮ੍ਰਾਂਚਾ ਸਨਮਾਨ ਆਹੇਸ, ਅਸਹਾਧਾਂਚੇ ਸਾਮਥ੍ਯ ਆਹੇਸ, ਨਿਰਾਧਾਰਾਂਚੇ
ਆਸ਼ਰਯਸਥਾਨ ਆਹੇਸ, ਆਮ੍ਹੀ ਤੁਝਾ ਉਪਸਥਿਤੀਤ ਨਮ੍ਰਪਧੇ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਤੋ...

ਅੱਖਰ ਵਾਧਾ ਘਾਟਾ ਭੁੱਲ ਚੁੱਕ ਮਾਫ ਕਰਨੀ। ਸਰਬੱਤ ਦੇ ਕਾਰਜ ਰਾਸ ਕਰਨੇ।

ਵਰੀਲ ਪ੍ਰਾਰਥਨੇਚੇ ਪਠਣ ਕਰਤਾਨਾ ਆਮਚ੍ਯਾ ਚੁਕਾ ਆਧਿ ਤਧੀਵਾ ਕ੍ਸ਼ਮਾ ਕਰਾ. ਦਧਾਕ੍ਰੁਪਣੇ ਸਰਵਾੱਚ੍ਯਾ ਤਵੇਸ਼ਯਾਂਨਾ ਪੂਰ੍ਣ ਕਰਾ.

ਸੇਈ ਪਿਆਰੇ ਮੇਲ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਮਿਲਿਆਂ ਤੇਰਾ ਨ ਚਿੱਤਆਵੇ। ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਚੜ੍ਹਦੀ ਕਲਾ, ਤੇਰੇ ਭਾਣੇ ਸਰਬੱਤ ਦਾ ਭਲਾ।

ਕ੍ਰੁਪਾ ਕਰੂਨ ਆਮ੍ਹਾਂਲਾ ਲ੍ਯਾ ਖਨ੍ਯਾ ਮਕਤਾਂਚੀ ਮੇਟ ਘਡਵੂਨ ਦੇ, ਜ੍ਯਾਂਚ੍ਯਾ ਮੇਟੀਨੇ ਆਮ੍ਹੀ ਤੁਝ੍ਯਾ ਨਾਮਾਚੇ ਸਮਰਣ ਵ ਚਿੰਤਨ ਕਰੂ ਸ਼ਕਤੋ. ਹੇ ਦੇਵਾ! ਖਰੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਧਾਂਚ੍ਯਾ ਦੁਆਰੇ, ਤੁਝੇ ਨਾਵ ਤੁੰਚ ਹੋਵੋ ਆਧਿ ਤੁਝ੍ਯਾ ਝਲੇਨੁਸਾਰ ਸਰਵਾੱਚੀ ਤਨ੍ਰਤੀ ਹੋਵੋ.

ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕਾ ਖ਼ਾਲਸਾ, ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਫਤਹਿ

ਖ਼ਾਲਸਾ ਦੇਵਾਚਾ ਆਹੇ; ਸਰਵ ਵਿਜਧ ਹਾ ਦੇਵਾਚਾ ਵਿਜਧ ਆਹੇ.

आत्म्याच्या प्रवासाला सुरुवात करा: तुमच्या आत्म्याचे संगोपन करा

तुमच्या आध्यात्मिक प्रवासाला उन्नत करण्यासाठी आणि जीवनात खोल अर्थ शोधण्यासाठी पद्धती शोधा.

या प्रवासासाठी शीख धर्माची तीन मूलभूत तत्त्वे:

नाम जप: दैवी स्मरण

किरात करणी: प्रामाणिकपणे काम करा

वंद छकना: इतरांसोबत वाटून घेणे

आपल्याला आध्यात्मिक मुक्ती (मुक्ती) आणि न्याय्य समाजाकडे मार्गदर्शन करा. गुरु ग्रंथ साहिबमध्ये अंतर्भूत असलेली ही तत्त्वे शीख जीवनाचा पाया आहेत.

चौथे गुरु राम दास जी यांचे दैनंदिन व्यवहारासाठी ज्ञान: गुरु ग्रंथ साहिबमध्ये (पृष्ठे ३०५-३०६), ते शिखांच्या दैनंदिन आध्यात्मिक प्रवासाबद्दल सखोल अंतर्दृष्टी देतात:

दिवसाचे पहिले कार्य: गुरूचा खरा शिष्य दररोज प्रेमाने दैवी स्मरण करून सुरुवात करतो.

शरीर आणि मन शुद्ध करा: लवकर उठा, स्नान करा आणि देवाच्या स्मरणात स्वतःला मग्न करा, तुमचा आत्मा दैवी अमृताने न्हाऊन निघाला आहे असे वाटून घ्या.

स्मरणातून मुक्तता: गुरूंच्या शिकवणींचे पालन केल्याने आणि भक्तीने ईश्वराचे नाव स्मरण केल्याने सांसारिक आसक्तीमुळे होणारे दुःख आणि अंतर्गत अशांतता दूर होते.

गाणे आणि चिंतन: तुमच्या दैनंदिन कामांमध्ये सतत ईश्वरी स्तुती करा आणि ईश्वरी नावाचे चिंतन करा.

शांतीचे किरण बना: प्रत्येक श्वासाने ईश्वरी नावाचे प्रेमाने स्मरण करणारा गुरूचा अनुयायी एक शांत आणि प्रेरणादायी आत्मा बनतो.

दैवी ज्ञान प्राप्त करा: गुरु ज्यांनी त्यांची कृपा मिळवली आहे त्यांना हे गहन ज्ञान देतात.

इतरांना प्रेरणा द्या: गुरु नानक अशा शिष्याला नमन करतात जो केवळ ईश्वरी नावाचे स्मरण करत नाही तर इतरांनाही तेच करण्यास प्रेरित करतो.

दुर्मिळ आणि मौल्यवान आत्मे: खरोखर समर्पित व्यक्ती दुर्मिळ असतात, तरीही त्यांचे ईश्वरी स्मरण असंख्य इतरांना आध्यात्मिकदृष्ट्या लाभदायक ठरते.

नकारात्मकता टाळा: गुरुंच्या शिकवणींकडे दुर्लक्ष करणाऱ्या आणि आध्यात्मिक अज्ञानाच्या चक्रात अडकलेल्यांपासून स्वतःला दूर ठेवा. जे तुमच्या उपस्थितीत गोड बोलतात परंतु तुमच्या पाठीमागे नकारात्मकता पसरवतात त्यांच्यापासून सावध रहा.

प्रवासासाठी तत्त्वज्ञान

शीख धर्माचे तत्त्वज्ञान तर्क, सर्वसमावेशकता आणि अध्यात्मिक आणि भौतिक जगाकडे "ढोंगीपणापासून मुक्त" दृष्टिकोनाने वैशिष्ट्यीकृत आहे. त्याचे धर्मशास्त्र साधेपणाने चिन्हांकित केले आहे. शीख नीतिमतेमध्ये व्यक्तीचे स्वतःचे कर्तव्य आणि समाज (संगत) यांच्यात कोणताही संघर्ष नाही.

शीख धर्म हा गुरु नानक यांनी सुमारे 500 वर्षांपूर्वी स्थापन केलेला सर्वात तरुण जागतिक धर्म आहे. हा एक सर्वोच्च अस्तित्व आणि विश्वाचा निर्माता (वाहेगुरु) यांच्या वरील विश्वासावर जोर देतो. हा शाश्वत आनंदाचा साधा सरळ मार्ग देतो आणि प्रेम आणि वैश्विक बंधुत्वाचा संदेश पसरवतो. शीख धर्म हा एकेश्वरवादी विश्वास आहे आणि परमेश्वराला एकमेव अस्तित्व मानतो जो वेळ किंवा स्थानाच्या मर्यादांच्या अधीन नाही.

शीख धर्माचा असा विश्वास आहे की एकच परमेश्वर आहे, जो निर्माता, पालनकर्ता, संहारक आहे आणि तो मानवी रूप घेत नाही. शिख धर्मात अवताराच्या सिद्धांताला स्थान नाही. देवी-देवता आणि इतर देवतांना ते कोणतेही मूल्य देत नाही.

शीख धर्मात नीतिमत्ता आणि धर्म एकत्र मानतात. आध्यात्मिक विकासाकडे पाऊल टाकण्यासाठी दैनंदिन जीवनात नैतिक गुण आणि सद्गुणांचे पालन केले पाहिजे. प्रामाणिकपणा, करुणा, औदार्य, संयम आणि नम्रता यासारखे गुण केवळ प्रयत्न आणि चिकाटीनेच निर्माण होऊ शकतात. आपल्या महान गुरूंचे जीवन या दिशेने प्रेरणादायी आहे.

शीख धर्म शिकवतो की मानवी जीवनाचे ध्येय हे जन्म-मृत्यूचे चक्र तोडून ईश्वरात विलीन होणे आहे. हे गुरूंच्या शिकवणुकीचे पालन करून, पवित्र नामाचे (नाम) ध्यान करून आणि सेवा आणि दानधर्माचे कार्य करून साध्य करता येते.

नाम मार्ग दररोज परमेश्वराच्या स्मरणाच्या भक्तीवर भर देतो. मोक्षप्राप्तीसाठी काम (इच्छा), क्रोध (क्रोध), लोभ (लोभ), मोह (संसारिक आसक्ती) आणि अहंकार (अभिमान) या पाच भावनांवर नियंत्रण ठेवावे लागते. युनियन शीख धर्मात उपवास आणि तीर्थयात्रा, शगुन आणि तपस्या यांसारख्या विधी आणि नित्य पद्धती नाकारल्या जातात. मानवी जीवनाचे ध्येय भगवंतात विलीन होणे आहे आणि हे गुरु ग्रंथसाहिबच्या शिकवणीचे पालन केल्याने साध्य होते. शीख धर्म भक्तिमार्ग किंवा भक्ती मार्गावर जोर देते. तथापि, हे ज्ञान मार्ग (ज्ञानाचा मार्ग) आणि करम मार्ग (कृतीचा मार्ग) यांचे महत्त्व ओळखते. अध्यात्मिक ध्येयापर्यंत पोहोचण्यासाठी परमेश्वराची कृपा मिळवण्याच्या गरजेवर हे सर्वात जास्त जोर देते.

शीख धर्म हा आधुनिक, तार्किक आणि व्यावहारिक धर्म आहे. त्याचा असा विश्वास आहे की सामान्य कौटुंबिक जीवन (गृहस्थ) मोक्षात अडथळा नाही. मोक्षप्राप्तीसाठी ब्रह्मचर्य किंवा संसाराचा त्याग आवश्यक नाही. सांसारिक त्रास आणि मोहांमध्ये अलिप्त राहून जगणे शक्य आहे. एका भक्ताने संसारात राहूनही तणाव आणि प्रलोभनांपासून आपले डोके दूर ठेवले पाहिजे. तो

एक विद्वान सैनिक आणि परमेश्वरासाठी संत असावा.

शीख धर्म हा एक वैश्विक आणि "धर्मनिरपेक्ष धर्म" आहे आणि अशाप्रकारे जात, पंथ, वंश किंवा लिंग यावर आधारित सर्व भेद नाकारतो. परमेश्वराच्या दृष्टीने सर्व माणसे समान आहेत असा विश्वास आहे. गुरूंनी स्त्रियांच्या समानतेवर भर दिला आणि स्त्री भ्रूणहत्या आणि सती (विधवा जाळणे) प्रथा नाकारली. त्यांनी विधवा पुनर्विवाहाचा सक्रियपणे प्रचार केला आणि पर्दा पद्धतीला (स्त्रियांनी बुरखा घालणे) नाकारले. मन एकाग्र ठेवण्यासाठी पवित्र नामाचे (नाम) चिंतन केले पाहिजे आणि सेवा आणि परोपकाराची कृत्ये केली पाहिजेत. भीक मागून किंवा अप्रामाणिक मार्गाने नव्हे तर प्रामाणिक काम (किरत करणे) करून उदरनिर्वाह करणे हे सन्माननीय मानले जाते. वंद छकना, इतरांसोबत सामायिक करणे ही देखील एक सामाजिक जबाबदारी आहे. व्यक्तीने दासवंध (त्याच्या कमाईच्या 10%) माध्यमातून गरजूंना मदत करणे अपेक्षित आहे. सेवा, सामुदायिक सेवा हा देखील शीख धर्माचा अविभाज्य भाग आहे. प्रत्येक गुरुद्वारामध्ये मिळणारे मोफत सामुदायिक भोजन (लंगर) हे या सामुदायिक सेवेची एक अभिव्यक्ती आहे.

शीख धर्म आशावाद आणि आशावादाचा पुरस्कार करतो. ते निराशावादाची विचारधारा मान्य करत नाही.

गुरूंचा विश्वास होता की या जीवनाचा एक उद्देश आणि एक ध्येय आहे. हे स्वतःला आणि परमेश्वराच्या साक्षात्काराची संधी देते. शिवाय माणूस स्वतःच्या कृतीसाठी जबाबदार असतो. तो त्याच्या कृतींच्या परिणामांपासून प्रतिकारशक्तीचा दावा करू शकत नाही. त्यामुळे तो जे काही करतो त्यामध्ये त्याने अत्यंत सतर्क असले पाहिजे.

शीख धर्मग्रंथ, गुरु ग्रंथ साहिब, शाश्वत गुरू आहे. हा एकमेव धर्म आहे ज्याने पवित्र ग्रंथाला धर्मगुरूचा दर्जा दिला आहे. शीख धर्मात जिवंत मानवी गुरूला (देहधारी) स्थान नाही.

शीख धर्मातील महिलांची भूमिका

शीख धर्माचे सिद्धांत सांगतात की स्त्रियांना पुरुषांसारखेच आत्मा आहेत आणि त्यांचे अध्यात्म विकसित करण्याचे समान अधिकार आहेत. ते धार्मिक मंडळांचे नेतृत्व करू शकतात, अखंड पाठात भाग घेऊ शकतात (पवित्र शास्त्राचे निरंतर पठण), कीर्तन करू शकतात (समाजगीतेचे गायन), ग्रंथी ((पुजारी)) म्हणून काम करू शकतात. ते सर्व धार्मिक, सांस्कृतिक, सामाजिक आणि धर्मनिरपेक्ष कार्यात सहभागी होऊ शकतात. शीख धर्म हा जगातील पहिला प्रमुख धर्म होता ज्याने स्त्री-पुरुष समानता दिली. गुरु नानक यांनी लिंग-आधारित समानतेचा उपदेश केला आणि त्यांच्यानंतर आलेल्या गुरूंनी महिलांना शीख उपासना आणि सरावाच्या सर्व क्रियाकलापांमध्ये पूर्ण सहभाग घेण्यास प्रोत्साहित केले.

गुरु ग्रंथ साहिब सांगतात,

"स्त्रिया आणि पुरुष, सर्व परमेश्वराने निर्माण केले आहेत. हा सर्व परमेश्वराचा खेळ आहे. नानक म्हणतात, तुझी सर्व निर्मित सृष्टी चांगली आणि पवित्र आहे." -SGGS p.304

शीख इतिहासाने स्त्रियांची सेवा, भक्ती, त्याग आणि शौर्य पुरुषांच्या बरोबरीची भूमिका नोंदवली आहे. शीख परंपरेत स्त्रियांच्या नैतिक प्रतिष्ठा, सेवा आणि आत्मत्यागाची अनेक उदाहरणे लिहिली आहेत.

शीख धर्मानुसार स्त्री आणि पुरुष एकाच नाण्याच्या दोन बाजू आहेत. परस्परसंबंध आणि परस्परावलंबनाच्या व्यवस्थेत जिथे पुरुष स्त्रीपासून जन्म घेतो आणि स्त्रीचा जन्म पुरुषाच्या बीजातून होतो. शीख धर्मानुसार एक पुरुष स्त्रीशिवाय त्याच्या जीवनात त्याला सुरक्षित आणि परिपूर्ण वाटू शकत नाही आणि पुरुषाचे यश त्याच्यासोबत तिचे जीवन सामायिक करणाऱ्या स्त्रीच्या प्रेम आणि समर्थनाशी संबंधित आहे आणि त्याउलट. गुरु नानक म्हणतात:

"[ती] एक स्त्री आहे जी वंश चालू ठेवते" आणि आपण "स्त्रीला शापित आणि निंदित समजू नये, [जेव्हा] स्त्रीपासून पुढारी आणि राजे जन्माला येतात." SGGS पृष्ठ 473.

उद्धार:

एक महत्त्वाचा मुद्दा मांडायचा आहे की एखादा धर्म स्त्रीला मोक्ष, परमेश्वराचा साक्षात्कार किंवा सर्वोच्च आध्यात्मिक क्षेत्र प्राप्त करण्यास सक्षम मानतो. गुरु ग्रंथ साहिब सांगतात,

"सर्व प्राण्यांमध्ये परमेश्वर सर्वव्यापी आहे, परमेश्वर सर्व प्रकारात स्त्री-पुरुष व्याप्त आहे" (गुरु ग्रंथ साहिब, पृ. 605).

गुरु ग्रंथसाहिबमधील वरील विधानावरून, ईश्वराचा प्रकाश दोन्ही लिंगांमध्ये सारखाच राहतो. म्हणून स्त्री आणि पुरुष दोघेही गुरूंच्या शिकवणीचे पालन करून समान मोक्ष मिळवू शकतात.

अनेक धर्मांमध्ये, स्त्रीला पुरुषाच्या अध्यात्मात अडथळा मानले जाते, परंतु शीख धर्मात नाही. गुरू हे नाकारतात. 'करंट थॉट्स ऑन शीख धर्म' मध्ये, अलिस बसरके म्हणतात,

"पहिल्या गुरूंनी स्त्रीला पुरुषाच्या बरोबरीने ठेवले... स्त्री ही पुरुषासाठी अडथळा नव्हती, तर परमेश्वराची सेवा आणि मोक्ष मिळविण्यात भागीदार होती".

लग्न:

गुरू नानक यांनी गृहस्थाची शिफारस केली - गृहस्थाचे जीवन, ब्रह्मचर्य आणि त्याग करण्याऐवजी, पती आणि पत्नी समान भागीदार होते आणि दोघांनाही निष्ठा ठेवण्याची आज्ञा दिली होती. पवित्र श्लोकांमध्ये, घरगुती आनंदाला एक प्रेमळ आदर्श म्हणून सादर केले आहे आणि लग्नाला दैवी प्रेमाच्या अभिव्यक्तीसाठी एक चालू रूपक प्रदान केले आहे. भाई गुरदास, प्रारंभिक शीख धर्माचे कवी आणि शीख सिद्धांताचे अधिकृत दुभाषी, स्त्रियांना उच्च श्रद्धांजली अर्पण करतात. ते म्हणतात:

"एक स्त्री, तिच्या पालकांच्या घरात प्रिय असते, तिच्या वडिलांनी आणि आईने तिच्यावर खूप प्रेम करतात. तिच्या सासरच्या घरात, ती कुटुंबाचा आधारस्तंभ असते, ती त्यांच्या उत्तम भाग्यासाठी जबाबदार असते... आध्यात्मिक ज्ञान आणि मोक्षाची भागीदार आणि महान गुणांनी संपन्न, एक स्त्री, पुरुषाचा अर्धा भाग, त्याला मुक्तीच्या दारापर्यंत घेऊन जाते." (वारन, वि. 16)

समान स्थिती:

स्त्री-पुरुष समान दर्जा सुनिश्चित करण्यासाठी, गुरूंनी दीक्षा, सूचना किंवा संगत (पवित्र सहवास) आणि पंगत (एकत्र भोजन) क्रियाकलापांमध्ये सहभागी होण्याच्या बाबतीत लिंगांमध्ये भेद केला नाही. सरूप दास भल्ला, महिमा प्रकाश यांच्या म्हणण्यानुसार, गुरू अमर दास यांनी स्त्रियांना बुरख्याचा वापर करण्यास विरोध केला. त्यांनी शिष्यांमधील काही समुदायांवर देखरेख करण्यासाठी स्त्रियांना नियुक्त केले आणि सती प्रथेविरुद्ध प्रचार केला. शीख इतिहासात माता गुजरी माई भागो, माता सुंदरी, राणी साहिब कौर, राणी सदा कौर आणि महाराणी जिंद कौर यांसारख्या अनेक महिलांची नावे नोंदवली गेली आहेत, ज्यांनी त्यांच्या काळातील घटनांमध्ये महत्त्वपूर्ण भूमिका बजावल्या.

शिक्षण:

शीख धर्मात शिक्षणाला खूप महत्त्व आहे. ती कोणाच्याही यशाची गुरुकिल्ली आहे. ही वैयक्तिक विकासाची प्रक्रिया आहे आणि त्यामुळेच तिसऱ्या गुरूंनी अनेक शाळांची स्थापना केली. गुरू ग्रंथ साहिब सांगतात,

"सर्व दैवी ज्ञान आणि चिंतन गुरूंद्वारे प्राप्त होते" (गुरू ग्रंथ साहिब, पृष्ठ 831).

सर्वांसाठी शिक्षण आवश्यक आहे आणि प्रत्येकाने ते सर्वोत्कृष्ट होण्यासाठी कार्य केले पाहिजे. तिसऱ्या गुरूंनी पाठवलेल्या शीख मिशनऱ्यांमध्ये बावन्न महिला होत्या. 'शीख महिलांची भूमिका आणि स्थिती' मध्ये, डॉ मोहिंदर कौर गिल लिहितात,

"गुरु अमरदासांना खात्री होती की कोणतीही शिकवण जोपर्यंत महिला लोक स्वीकारत नाहीत आणि तोपर्यंत रुजत नाहीत."

कपड्यांवर निर्बंध:

स्त्रियांनी बुरखा घालून ये या व्यतिरिक्त, शीख धर्म ड्रेस कोडबद्दल एक साधे परंतु अत्यंत महत्वाचे विधान करते. हे लिंग पर्वा न करता सर्व शीखांना लागू होते. गुरु ग्रंथ साहिब सांगतात,

"ज्या कपड्यांमध्ये शरीर अस्वस्थ आहे आणि मन वाईट विचारांनी भरलेले आहे ते कपडे घालणे टाळा." SGGS, पृष्ठ 16

अशाप्रकारे, शीखांना हे समजेल की कोणत्या प्रकारचे कपडे वाईट विचारांनी भरतात आणि ते टाळले पाहिजेत. शीख महिलांनी किरपाण (तलवार) आणि इतरांनी स्वतःचा बचाव करणे अपेक्षित आहे, हे स्त्रियांसाठी अद्वितीय आहे कारण इतिहासात ही पहिलीच वेळ आहे जेव्हा महिलांनी स्वतःचा बचाव करणे अपेक्षित होते आणि त्यांनी शारीरिक संरक्षणासाठी पुरुषांवर अवलंबून राहणे अपेक्षित नाही.

SGGS उद्धरण:

"पृथ्वी आणि आकाशात, मला दुसरे कोणी दिसत नाही. सर्व स्त्रिया आणि पुरुषांमध्ये, त्याचा प्रकाश चमकत आहे." SGGS पृष्ठ 223.

स्त्रीपासून पुरुषाचा जन्म होतो; स्त्रीमध्ये, पुरुषाची गर्भधारणा होते; स्त्रीशी त्याने साखरपुडा आणि लग्न केले आहे. स्त्री त्याची मैत्रीण बनते; स्त्रीच्या माध्यमातून भावी पिढ्या घडतात. त्याची स्त्री मरण पावल्यावर तो दुसरी स्त्री शोधतो; तो स्त्रीशी बांधील आहे. मग तिला वाईट का म्हणायचे? तिच्यापासून राजे जन्माला येतात. स्त्रीपासून स्त्रीचा जन्म होतो; स्त्रीशिवाय, कोणीही नसेल. गुरु नानक, SGGS पृष्ठ 473

हुंड्याच्या संदर्भात: "हे माझ्या प्रभु, माझे लग्न आणि हुंडा म्हणून मला तुझे नाव दे." श्री गुरु राम दास जी, पृष्ठ 78, ओळ 18 SGGS

पर्दाच्या प्रथेबद्दल: "राहा, राहा, अरे सून - बुरख्याने तोंड झाकून ठेवू नकोस. शेवटी, हे तुम्हाला अर्धा शेल देखील आणणार नाही. तुझ्या आधी तोंडावर पडदा घालत असे ; तिच्या पावलावर पाऊल ठेवू नकोस. आपल्या चेहऱ्यावर पडदा टाकण्यात एकच योग्यता आहे की, काही दिवस लोक म्हणतील, "काय उमदा नवरी आली आहे." तुमचा पडदा तेव्हाच खरा होईल जेव्हा तुम्ही टाळाल, नाचता आणि परमेश्वराची स्तुती केली. -P. 484, SGGS

स्त्रिया आणि खरंच सर्व आत्म्यांना आध्यात्मिक जीवन जगण्यासाठी जोरदार प्रोत्साहन देण्यात आले: "माझ्या प्रिय भगिनींनो आणि आध्यात्मिक सोबतींनो, या; मला तुमच्या मिठीत घट्ट मिठी मारा. चला एकत्र येऊ आणि आपल्या सर्वशक्तिमान पती परमेश्वराच्या कथा सांगा." - गुरु नानक , पृष्ठ 17, SGGS.

"मित्रा, इतर सर्व परिधान सुखाचा नाश करतात, अंगाला घालणे हे यातना आहे, आणि चुकीच्या विचारांनी मन भरते" - SGGS पृष्ठ 16

पगडीचे महत्त्व

पगडी हा शिखांचा अविभाज्य भाग आहे. सुमारे 1500 इसवी आणि शीख धर्माचे संस्थापक गुरु नानक यांच्या काळापासून शीख पगडी घालत आहेत.

पगडी किंवा "पगरी" हे सहसा "पग" किंवा "दस्तर" या रूपात लहान केले जाते. हे एकाच वस्त्रासाठी विविध बोलीभाषेतील भिन्न शब्द आहेत. हे सर्व शब्द स्त्रिया आणि पुरुष दोघांनी डोके झाकण्यासाठी परिधान केलेल्या कपड्यांचा संदर्भ देतात. हा एक लांब स्कार्फसारखा कापडाचा तुकडा असतो जो डोक्याभोवती गुंडाळलेला असतो किंवा कधी-कधी आतील "टोपी" किंवा "पटका" असतो. भारतात पारंपारिकपणे, पगडी फक्त समाजात उच्च दर्जाचे पुरुष परिधान करायचे; खालच्या दर्जाच्या किंवा खालच्या जातीतील पुरुषांना पगडी घालण्याची परवानगी नव्हती.

गुरू गोविंद सिंग यांनी न कापलेले केस ठेवणे अनिवार्य केले होते, जे पाच के किंवा विश्वासाच्या पाच लेखांपैकी एक होते, ते 1469 मध्ये त्याच्या स्थापनेपासून शीख धर्माशी दीर्घकाळ संबंधित आहे. शीख धर्म हा जगातील एकमेव धर्म आहे. सर्व प्रौढ पुरुषांसाठी पगडी घालणे अनिवार्य आहे. पाश्चात्य देशांमध्ये पगडी घालणारे बहुसंख्य लोक शीख आहेत. शीख पगडीला दस्तार असेही म्हणतात. 'दस्तार' हा फारसी शब्द आहे. याचा अर्थ हँड ऑफ गॉड' म्हणजे त्याचे आशीर्वाद असा आहे.

शीख त्यांच्या अनेक आणि विशिष्ट पगड्यांसाठी प्रसिद्ध आहेत. पारंपारिकपणे, आदराचे प्रतिनिधित्व करते आणि ती फार पूर्वीपासून फक्त खानदानी व्यक्तीसाठी राखीव असलेली वस्तू होती. भारतावर मुघलांच्या वर्चस्वाच्या काळात फक्त मुस्लिमांनाच पगडी घालण्याची परवानगी होती. सर्व गैर-मुस्लिमांना पगडी घालण्यास सक्त मनाई होती.

गुरू गोविंद सिंग यांनी मुघलांनी केलेल्या या उल्लंघनाचा निषेध म्हणून त्यांच्या सर्व शीखांना पगडी घालण्यास सांगितले. त्याने आपल्या खालसा अनुयायांसाठी जी उच्च नैतिक मानके ठरवली होती, त्या ओळखण्यासाठी हे परिधान केले जाणार होते. त्याचा खालसा वेगळा असावा आणि "उर्वरित जगापासून वेगळे राहण्याचा" निश्चय असावा अशी त्यांची इच्छा होती. त्यांनी शीख गुरूंनी सांगितलेल्या अनोख्या मार्गाचा अवलंब करावा अशी त्यांची इच्छा होती. अशाप्रकारे, पगडी घातलेला शीख नेहमी गर्दीतून वेगळा उभा दिसतो, गुरूच्या इच्छेप्रमाणे; कारण त्याला त्याचे 'संत-सैनिक' फक्त सहज ओळखता येण्यासारखे नसून ते सहज सापडावेत अशी त्यांची इच्छा होती.

जेव्हा शीख पुरुष किंवा स्त्री पगडी घालतात तेव्हा पगडी फक्त कापडाची एक पट्टी राहात नाही; कारण ते शीखांच्या मस्तकाशी एकरूप होऊन जाते. पगडी, तसेच शीखांनी परिधान केलेल्या विश्वासाच्या इतर चार लेखांना खूप मोठे आध्यात्मिक आणि ऐहिक महत्त्व आहे. पगडी घालण्याशी संबंधित प्रतीक अनेक आहेत - सार्वभौमत्व, समर्पण, स्वाभिमान, धैर्य आणि धार्मिकता, परंतु!, शिखांनी पगडी घालण्याचे मुख्य कारण म्हणजे - त्यांचे प्रेम, आज्ञाधारकता आणि संस्थापकांबद्दल आदर. खालसा गुरु गोविंद सिंग.

वरील मुख्य उताऱ्यातील शब्दांना दुसऱ्या शब्दांशी बदलण्याची आवश्यकता आहे. 'याचे कारण' असू शकते.

"पगडी ही आपल्या गुरूंनी आपल्याला दिलेली देणगी आहे. आपल्या स्वतःच्या उच्च चेतनेशी बांधिलकीच्या सिंहासनावर बसलेल्या सिंह आणि कौरांच्या रूपात आपण स्वतःला मुकूट देतो. स्त्रिया आणि पुरुषांसाठी समान रूपाने, ही प्रक्षिप्त ओळख राजेपणा, कृपा आणि विशिष्टता दर्शवते.. हे इतरांसाठी एक संकेत आहे की आपण अनंताच्या प्रतिमेत राहतो आणि सर्वांच्या सेवेसाठी समर्पित आहोत. पगडी पूर्ण वचनबद्धतेशिवाय इतर कशाचे प्रतिनिधित्व करत नाही. जेव्हा तुम्ही तुमची पगडी बांधून उभे राहणे निवडता तेव्हा तुम्ही निर्भयपणे एकटे म्हणून उभे राहता. सहा अब्ज लोकांमधून उभी असलेली व्यक्ती. ही सर्वात उत्कृष्ट कृती आहे."

विनम्रता हे तुमच्या प्रवासाचे मुख्य सार आहे

विनम्रता हा शीख धर्माचा एक महत्त्वाचा पैलू आहे. यानुसार शीखांनी देवापुढे नम्रतेने नतमस्तक झाले पाहिजे. पंजाबी भाषेतील विनम्रता किंवा नम्रता हे शब्द जवळून संबंधित आहेत. निम्रता हा एक गुण आहे जो गुरबानीमध्ये जोमाने प्रचारित केला जातो. या पंजाबी शब्दाचे भाषांतर "विनम्रता", "उदारता" किंवा "नम्रता" असे आहे. कोणीतरी ज्याचे मन या विचाराने विचलित होत नाही की तो किंवा ती एखाद्यापेक्षा अधिक चांगली किंवा महत्त्वाची आहे.

समस्या क्षेत्र - वरील योग्य वाक्य नाही. वरील वाक्य पूर्ण नाही.

सर्व मानवांचे पालनपोषण करण्याचा हा एक महत्त्वाचा सद्गुण आहे आणि तो शीखांच्या मानसिकतेचा एक आवश्यक भाग आहे आणि हा सद्गुण सदैव शीखांसोबत असायला हवा. शीख शस्त्रागारातील इतर चार गुण आहेत: सत्य (सत), संतोष (समाधान), करुणा (दयाळूपणा) आणि प्रेम (प्रीती).

हे पाच गुण शीखांसाठी आवश्यक आहेत आणि हे गुण विकसित करण्यासाठी आणि त्यांना त्यांच्या व्यक्तिमत्त्वाचा एक भाग बनवण्यासाठी ध्यान करणे आणि गुरवानीचे पठण करणे हे त्यांचे कर्तव्य आहे.

गुरवानी आपल्याला काय सांगते:

"विनम्रतेचे फळ म्हणजे अंतर्ज्ञानी शांती आणि आनंद आहे. विनम्रतेने ते उत्कृष्टतेचा खजिना असलेल्या देवाचे चिंतन करत राहतात. देवाशी अभिज्ञ असलेला व्यक्ती हा विनम्रतेने भारलेला असतो. त्याचे हृदय दया आणि विनम्रतेने स्थिर असते. शीख धर्म विनम्रतेला देवासमोर भिक्षापात्र या रूपात सादर करतो.

गुरु नानक, शीख धर्माचे पहिले गुरु:

"आपल्या अंतःकरणात प्रेम आणि नम्रतेने ऐकणे आणि त्यावर विश्वास ठेवून, पवित्र मंदिरात, नामाने स्वतःला शुद्ध करा." - SGGS पृष्ठ 4.

"समाधानाला तुमचे कानातले बनवा, विनम्रतेला तुमचे भिक्षापात्र बनवा आणि ध्यानाला तुमच्या शरीराला लावलेली राख करा." - SGGS पृष्ठ 6.

"विनम्रतेच्या क्षेत्रात, शब्द हे सौंदर्य आहे. तेथे अतुलनीय सौंदर्याची रूपे तयार केली जातात." SGGS पृष्ठ 8.

"विनम्रता, उदारता आणि अंतर्ज्ञानी समज हे माझे सासू आणि सासरे आहेत" - SGGS पृष्ठ 152.

अध्यात्माकडे प्रवास

गुरु ग्रंथ साहिब हा एक चिरंतन जिवंत गुरू आहे, जो शीख गुरु, हिंदू आणि मुस्लिम संतांची काव्य रचना आहे. हे संकलन त्यांच्याद्वारे सर्व मानवजातीला देवाने दिलेली देणगी आहे. गुरु ग्रंथ साहिबमधील दृष्टी कोणत्याही प्रकारच्या अत्याचाराशिवाय दैवी न्यायावर आधारित समाजाची आहे. हा ग्रंथ हिंदू धर्म आणि इस्लामच्या धर्मग्रंथांना मान्यता देतो आणि त्यांचा आदर करतो, परंतु याचा अर्थ यापैकी कोणत्याही धर्माशी नैतिक सलोखा असणे असा होत नाही. गुरु ग्रंथ साहिबमध्ये स्त्रियांना पुरुषांच्या बरोबरीच्या भूमिकेसह अत्यंत आदर दिला जातो. स्त्रियांचा आत्मा पुरुषांसारखाच असतो आणि त्यामुळे त्यांना मुक्ती मिळण्याच्या समान संधीसह त्यांची अध्यात्म जोपासण्याचा समान अधिकार असतो. महिला सर्व प्रमुख धार्मिक, सांस्कृतिक, सामाजिक आणि धर्मनिरपेक्ष क्रियाकलापांमध्ये अग्रगण्य धार्मिक मंडळांसह सहभागी होऊ शकतात.

शीख धर्म समानता, सामाजिक न्याय, मानवतेची सेवा आणि इतर धर्मांसाठी सहिष्णुतेचा पुरस्कार करतो. दैनंदिन जीवनात करुणा, प्रामाणिकपणा, नम्रता आणि औदार्य या आदर्शांचा सराव करताना नेहमीच आध्यात्मिक भक्ती आणि ईश्वराचा आदर करणे हा शीख धर्माचा महत्त्वाचा संदेश आहे. शीख धर्माचे तीन मुख्य सिद्धांत म्हणजे देवाचे ध्यान करणे आणि त्याचे स्मरण करणे, प्रामाणिक जीवन जगण्यासाठी कार्य करणे आणि इतरांसह सामायिक करणे.

आत्म्यासाठी या अध्यात्मिक प्रवासात जाण्याचा प्रयत्न केल्याबद्दल अभिनंदन. अनुवाद कधीही मूळ ग्रंथाच्या जवळ असू शकत नाही, विशेषतः जेव्हा संपूर्ण गुरु ग्रंथ साहिब काव्यात असेल आणि रूपकांचा वापर हे कार्य अत्यंत कठीण करते. दैवी संदेशामध्ये, हिंदू आणि मुस्लिम पौराणिक कथांमध्ये प्रल्हाद, हिरण्याक्ष, लक्ष्मी, ब्रह्मा इत्यादींचा वापर केला जातो. कृपया यांना शब्दशः वाचू नका परंतु त्यांचा अंतर्निहित संदेश समजून घ्या. देव एक आहे आणि त्याच्याशी एकरूप होणे हे मानवी जीवनाचे ध्येय आहे यावर लक्ष केंद्रित केले आहे.

तुमच्यापर्यंत तुमच्या भाषेत दैवी संदेश पोहोचवण्यासाठी हे काम अनेक स्वयंसेवकांनी वर्षानुवर्षे केले आहे. तुम्हाला काही प्रश्न असल्यास, कृपया walnut@gmail.com वर मोकळ्या मनाने ईमेल करा आणि आम्हाला तुमच्या या प्रवासात सहभागी व्हायला आवडेल.